

DIARI DE GIRONA

LOS SITIOS

Edita: Editorial Gironina, S.A.

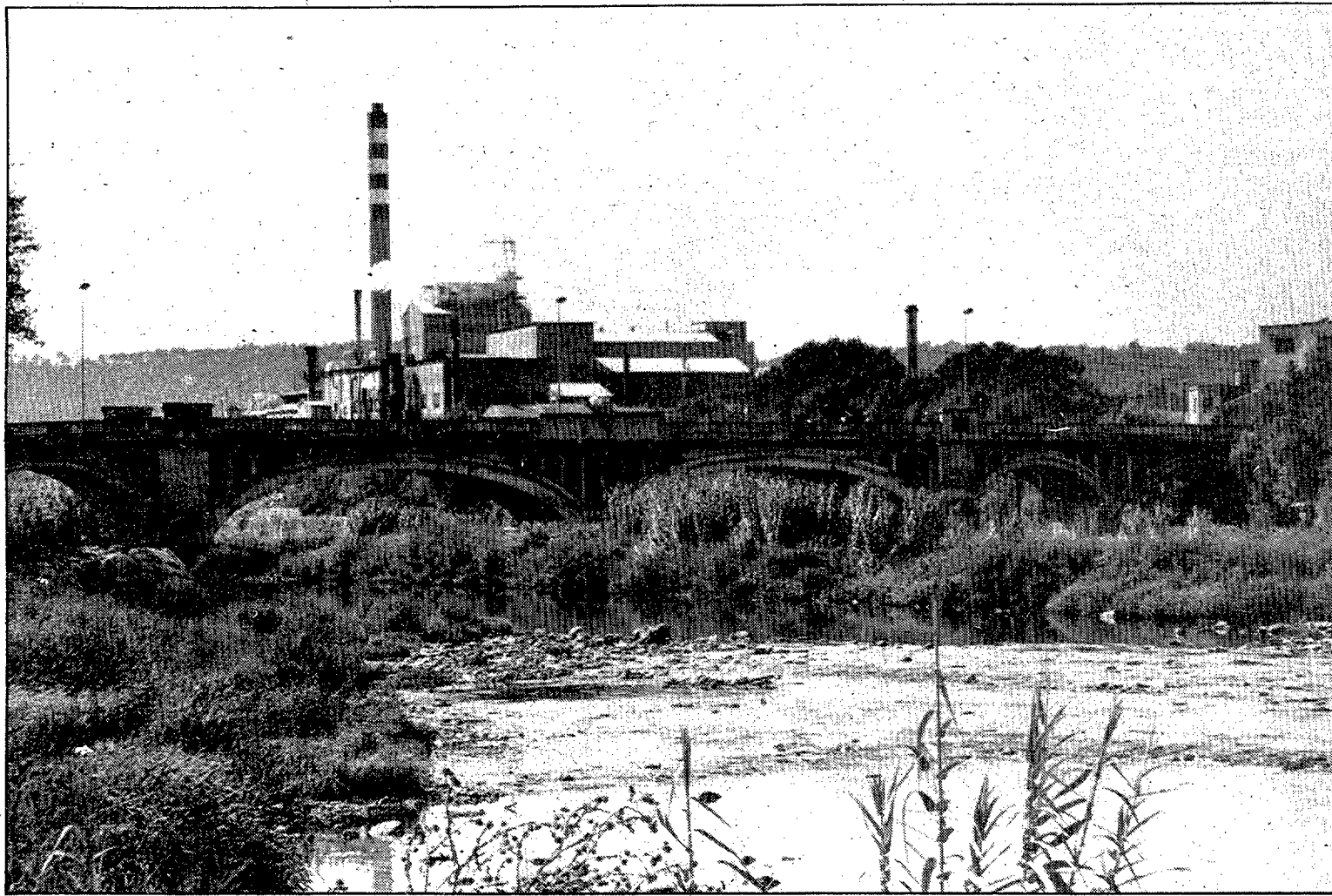
Director: Jaume Sureda i Prat

Número: 13.693

Domingo, 16 de agosto de 1987

Precio: 100 pesetas

¿Contaminación u oportunismo político?

La denuncia de los socialistas gerundenses respecto de los que considera altos índices de contaminación que provoca la papelera Torras, de Sarrià de Ter, es replicada por Alternativa Verda, a través de Santi Vilanova, como de «oportunismo político» y señala que los gobiernos socialistas de Girona y también el sarrianense poco han hecho, en lo que de ellos depende, para evitarlo. (Foto JOAN SEGUR).

Página 7

Sant Feliu de Pallerols busca candidatos pel futur Ajuntament

Página 8

El PSC de Llançà demana que es retiri la Policia autonòmica

Página 10

Figueres encara no s'ha pronunciat sobre la divisió comarcal

Página 8

Expedienten l'Ajuntament de St. Feliu de Guíxols pel foc de Solius

Página 9

Fira del Vi a Pals

Ahí es va cloure una nova edició de la mostra de vins de Catalunya a la Casa de Cultura de Pals, amb prou èxit, malgrat que bona part del públic va lamentar que al migdia es tanqués fins a la tarda. Són aspectes que cal tenir en compte, tota vegada que la mostra ja ha arrelat com un element important de la promoció de Pals, més enllà del marc ja prou bonic de la població. (Foto DAVID QUINTANA).

El Sabadell se proclamó campeón del Trofeo Samaranch

El Sabadell, al vencer por 0-5 al Cristinenc, se proclamó campeón del II Trofeo Samaranch. Juan Antonio Samaranch, presidente del Comité Olímpico Internacional, estuvo in situ durante la primera mitad del trofeo que lleva su nombre. (Foto PABLITO Jr).

Escuelas catalanas

El senador Ferrer pide ayuda para las del Rosselló

En carta al ministro francés de Educación

El senador Ferrer.

Girona.— El senador gerundense, adscrito al grupo socialista de la cámara alta, Francesc Ferrer, se ha dirigido por carta al ministro francés de Educación, René Monory, en solicitud de ayudas efectivas para las escuelas catalanas que funcionan en el departamento de los Pirineos Orientales.

En su carta, en francés, al titular del citado departamento, en la que se define como «senador de Catalunya», recuerda que el Estatut señala «el catalán como lengua oficial en el territorio que le es propio». Y también llama la atención del ministro sobre la «situación de la lengua catalana que, en los territorios que se encuentran bajo jurisdicción francesa», dichos centros, dos de los cuales funcionan en el citado departamento, «no disponen de los medios necesarios para integrarse en el sistema educativo público». Recuerda también que la reglamentación vigente en Francia sólo contempla la enseñanza en lengua francesa.

Francesc Ferrer solicita que el ministro estudie la posibilidad de poner en marcha programas en el primer ciclo de la enseñanza «que permitan a los alumnos alcanzar un conocimiento de los dos idiomas del territorio al término de este ciclo. Sin que en ningún momento la lengua del Estado domine la otra».

Finalmente señala que la lengua catalana «como las otras lenguas constituyen un patrimonio que pertenece a toda la humanidad».

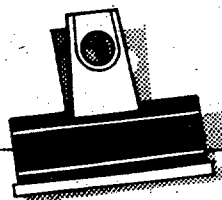
Dietari

Patrocinat per:

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

Santoral: San Esteban de Hungría.

El sol sale a las 05,26 y se pone a las 19,11 (hora solar).

La Luna sale a las 22,39 y se pone a las 13,16 (hora solar).

DOMINGO

16

AGOSTO

GIRONA

Policía	091 o 205050
Policía Nacional	201637
Guardia Civil	208650
Guardia Civil Tráf.	201381
Guardia Civil (COS)	201100
Policía Municipal	
Girona	092 o 204526
Salt	239980
Sarrià	202929
Germ. Sàbat	213315
Font Pólvera	219466
Bomberos	233380
Cruz Roja	200415
Telégrafos	202000
Amb. Serra	205654
Amb. Jesús	232122
Banco de Ojos	(93) 2005953
Taxis S. Agustí	203302
Taxis Pont de Pedra	202980
Taxis Renfe	203287
Radio Taxi	203377

Farmacias de Turno:
GAY. Balandrau, 5 (Sta. Eugènia).
SAGRERA. Rambla Verdaguier, 2.
(de 9'15 matí a 10 nit)
GAY. Balandrau, 5 (Sta. Eugènia).
(de 10 nit a 9'15 matí)
Dilluns: CIURANA. Abeuradors, 2. (Pl. VI)
(de 9'15 matí a 10 nit)
RIERA. Andreu Tuyet, 16.
(de 10 nit a 9'15 matí)

SALT

Farmacias de Turno:
ORDIS. Països Catalans, 71.
Dilluns: ORDIS. Països Catalans, 71.

FIGUERES

Bomberos	233380
Ambulatorio	500365
Ayuntamiento	500100
Policía Municipal	510111
Cruz Roja	505601
Hospital	501400
Policía	500929
Guardia Civil	505043
Taxis	500068

Farmacias de Turno:
SOLER. Nou, 22.
Dilluns: MASSACH. Pl. Ajuntament, 14.

OLOT

Ayuntamiento	260000
Bomberos	233380
Policía municipal	265000
Guardia Civil	260120
Cruz Roja	262318
Ambulancias Garrotxa	267652
Ambulatorio Seg. Social	261816
Hospital Sant Jaume	260012
Correos	261581
Autocares TEISA	260196
Autos Güell	260480
Coches Guerrero	590010

Farmacias de turno:
PUIGVERT. Plaça Major, 1.
Dilluns: VAYREDA. C/ St Rafel, 28.

SANTA COLOMA DE FARNERS

Ayuntamiento	840808
Policía Municipal	840920
Bomberos	233380
Cruz Roja	841602
Resid. geriátrica	840287
Guardia Civil	840122
Correos	840465

RIPOLL

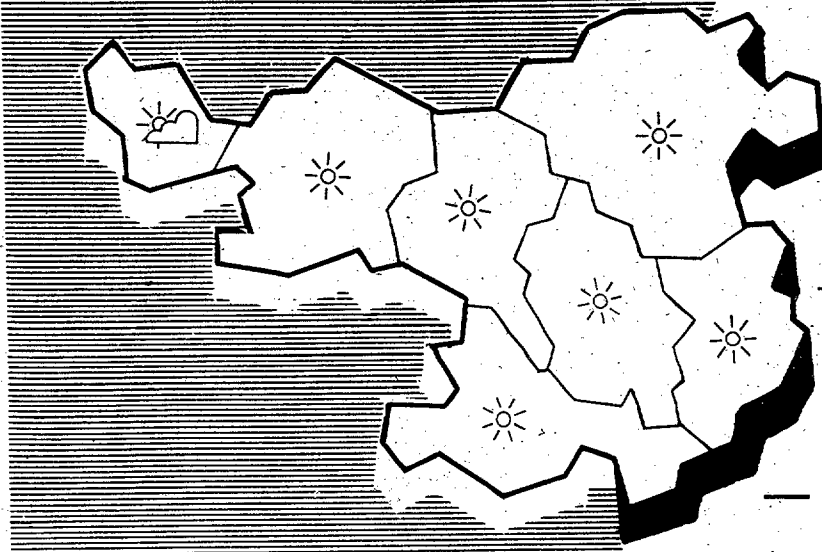
Ayuntamiento	700600
Policía Municipal	700600
Bomberos	233380
Cruz Roja	700601
Guardia Civil	700082
Correos	700760
Ambulatorio	700168/700159

LA BISBAL

Ayuntamiento	640975
Bomberos	233380
Policía Municipal	640292
Guardia Civil	640930
Consultorio Médico	641919
Correos	640837

EL TIEMPO

- SOLEADO
- P. NUBOSO
- NUBOSO
- LLUVIA
- TORMENTA
- NIEVE
- VIENTO
- NIEBLA
- CALIMA
- LLANA O RIZADA
- MAREJADA
- F MAREJADA

Temperaturas Máx. Mín.

Girona	37	18
Romanya	—	—
Olot	—	—
Peralada	—	—
Santa Coloma	—	—
Montseny	—	—
Ribes	—	—
Camprodon	—	—
Blanes	—	—
L'Escala	—	—
L'Estartit	—	—

Tiempo seco y soleado

Previsión para hoy:
Continuará el tiempo seco, soleado y temperaturas altas o muy altas a todas las comarcas. Esto es debido a que a los niveles medios y altos se observa una entrada de aire cálido procedente del norte de África y que afecta a todo el nordeste peninsular. Esta situación se prolongará por lo menos durante un par de días más lo cual significa un altísimo riesgo de incendios forestales. En el Pirineo debido a las altas temperaturas puede aparecer algún núcleo tormentoso.

Previsión para mañana:
Continuación del tiempo seco, soleado y temperaturas altas. Pero con una ligera tendencia a descender algo. También la inestabilidad tiende a aumentar algo con lo que los fenómenos de origen tormentoso pueden ser más numerosos. La mar llana.

PREVIASA

SOCIEDAD ANÓNIMA DE SEGUROS Y REASEGUROS

PER INFORMACIÓN:

Gran Vía de Jaume I, 48
Tel. 20 43 68

GIRONA

NUEVO SEGURO DE ASISTENCIA SANITARIA

Especialistas: análisis, radiografías, ecografías, scanner, hospitalización (quirúrgica, médica, partos, UCI), etc.

Por 1.667 ptas. persona/mes
ASISTENCIA EN TODO EL MUNDO

METGES D'URGÈNCIA A DOMICILI LES 24 HORES DEL DIA. TELS. 21 72 51 · 21 86 98 · 42 80 05

HACE 25 AÑOS EN LOS SITIOS

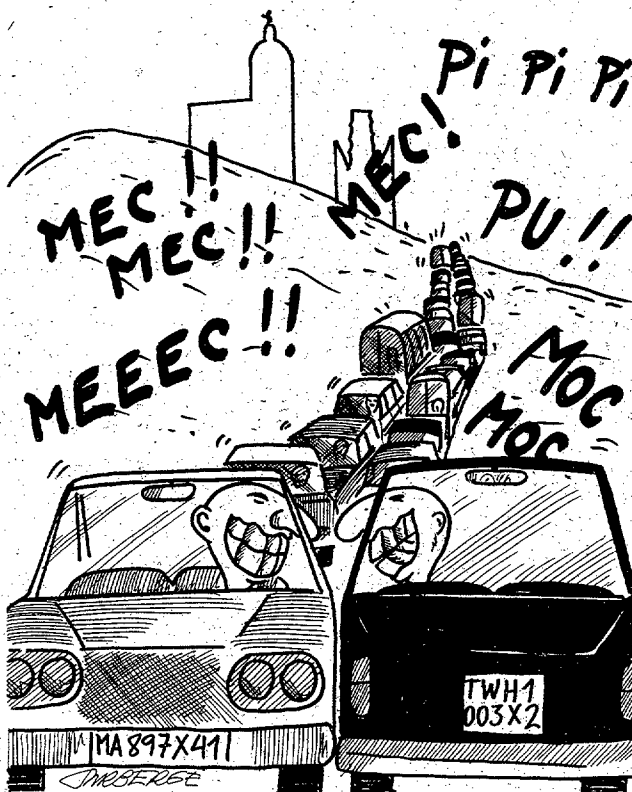
BAÑOLAS. Ayer, Bañolas volvió a vivir otro día grande. En ocasión de la disputa de los Campeonatos de España de Esquí Náutico celebrado en jornada matinal, coincidentes con el II Concurso Internacional de Saltos, en sesión de tarde. La jornada reunió a un numeroso público que se dio cita en el incomparable marco del lago. Los actos estuvieron presididos por don Juan Antonio Samaranch junto a don Luis Hereu, alcalde de Bañolas.

FIGUERAS. La II Fiesta de la Vendimia del Ampurdán será celebrada el próximo día dos de septiembre en la explanada del Castillo Palacio de Perelada, marco donde tanto éxito obtuvo el pasado año con motivo de iniciarse la fiesta.

S'AGARÓ. Anteayer por la noche se cerró el actual ciclo de conciertos en la localidad de s'Agaró con la actuación de la orquesta de Paul Kuentz y el arpista español Nicanor Zabaleta. En esta ocasión el marco de este séptimo concierto ha sido el jardín de la residencia de los señores Ensesa.

BON DIA

ESPAÑA ES SIMPATIA

EFEMÉRIDES

1900. Fallece en París el novelista portugués José María Eça de Queirós, uno de los grandes escritores europeos del siglo XIX.

1906. Terremoto en Chile que ocasiona más de 3.000 muertos. La ciudad de Valparaíso quedó parcialmente destruida.

1907. Muley Haffiz es proclamado sultán de Marruecos.

1930. El general Rafael Leónidas Trujillo y Molina jura el cargo de presidente de la República Dominicana.

1951. El Senado norteamericano recomienda una alianza con España.

1973. Muere el microbiólogo norteamericano Waksman, descubridor de la estreptomicina, premio Nobel de medicina en 1952.

1977. Fallece el cantante norteamericano Elvis Presley.

1985. ETA asesina en Castellón al industrial francés Clement Ferret y a su hermano Gilbert.

1985. Mil cajas de seguridad del Banco Hispano Americano de la calle Fontanella, en Barcelona, fueron desvalijadas.

CUPON

LUNES	5465
MARTES	2100
MIERCOLES	1256
JUEVES	8064
VIERNES	87322

FRASES

● «Xabier Albistur es un hombre de carácter débil y tiene miedo a sus amigos de Herri Batasuna. Con qué fuerza moral el alcalde de San Sebastián va a pedir a los donostiarros que cumplan cualquier tipo de norma si él mismo está haciendo ostentación pública de incumplirlas». José Ramon Goñi Tirapu, (gobernador de Guipúzcoa).

● «Felipe González no debería estar tan atento a lo

que dice el diario «El País». Estoy seguro de que el Presidente hubiese remodelado su Gobierno después de las elecciones de no haberlo publicado este periódico». Elías Díaz, (catedrático de Filosofía del derecho).

● «No cederemos hasta que hayamos puesto fin al terrorismo. Separatismo y sectarismo son los dos grandes males de la India actual». Ravi Gandhi, (primer ministro de la India).

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

Durant aquest estiu prop de deu mil joves gironins hauran sortit a l'estranger en un afany, tant per part seva, com de les seves famílies, per millorar els seus coneixements, especialment pel que fa a l'idioma anglès.

Fins i tot podríem dir que s'ha convertit en un repte per a moltes famílies aconseguir no quedar endarrera en aquesta espècie de competició de prestigi i poder dir «el meu fill ha anat a Anglaterra, Irlanda o els Estats Units».

Uns certs nivells caldria diferenciar entre els que surten; els alumnes d'EGB, el batxillers, els que van a preparar el COU (encara que aquesta modalitat es desenvolupi durant tot un curs); i finalment els postgraduats que, si poden, també hi passen un curs o més.

Els resultats, pel que fa a l'aprenentatge de l'idioma, depenen de moltes condicions, que tractaran d'analitzar en aquesta primera presa de contacte amb un tema que ampliarem propiament amb alguns dels que han participat en les experiències d'estiu.

Prop de deu mil joves gironins, aquest estiu

Aprender idiomas a l'estranger

JOSEP VÍCTOR GAY

Girona.— Una primera estimació feta mitjançant una agència de viatges gironina ens assenyala que serien prop de deu mil els joves gironins que durant el present estiu haurien sortit a fer cursos a l'estranger, generalment per practicar i aprendre l'idioma anglès.

Naturalment els destins principals escollits corresponen als països de l'àrea anglosaxona: Regne Unit, República d'Irlanda i els Estats Units, preferentment.

En altres casos molt minoritaris, si els comparem amb l'aprenentatge

de l'anglès, situaríem l'idioma francès, amb destins tradicionals de França i Suïssa, alguns (generalment per raons d'amistat) a Bèlgica. I ja en una proporció quasi simbòlica l'aprenentatge d'altres idiomes com l'alemany o fins i tot l'italià.

Com s'hi va

Generalment els pares gironins, com els d'arreu, utilitzen els serveis d'institucions més o menys reconegudes que es dediquen a organitzar grups o viatges perso-

nals dels estudiants. Organitzacions connectades amb centres d'ensenyament de Girona, o bé d'agrupacions de tot tipus, cal esmentar l'excel·lent feina que, per exemple, fan els clubs Rotary, o també organitzacions clarament lucratives. La premsa pública regularment anuncia comercials oferint cursos, col·legis, centres en els països esmentats.

I, finalment, determinades agències de viatges de la nostra ciutat s'han especialitzat en aquest tipus de feina, i curiosament no sempre les famílies coneixen aquest mitjà, malgrat que per

la seva professionalitat solen oferir una total garantia.

Ens deia el nostre informador, d'una cèntrica agència gironina, «Mirem tots els detalls. Si el jove a d'anar amb una família, procurem que aquesta tingui fills d'edats similars, que practiquin la religió del nostre client, que puguin practicar els esports que prefereixi i que realment parli habitualment l'idioma. Tenim coneixements que molts dels grups per conviure junts, habitualment parlen en català, com és normal, però no responem als objectius del curs d'estiu».

Tampoc s'ha d'oblidar que es cobreixi la feina de seguiment dels alumnes desplaçats, amb tutors i responsables. No sols pel que fa als estudis. Recordem altres aspectes, dietes, costums, les esmentades pràctiques religioses i el compartir, sia amb una família o amb un centre les activitats pròpies del país i de la societat en la qual s'estudia l'idioma.

Cal preguntar-nos, encara que sigui una reflexió en veu alta, si tots els joves gironins que han sortit a l'estranger aquest estiu han tingut aquestes condicions que les famílies haurien de demanar.

Curs de temporada o estudis complets?

J.V.G.

Girona.— Dels joves gironins que han sortit durant l'estiu a l'estranger per practicar, millorar o aprendre un idioma, l'anglès generalment, en sabem de totes les edats, des de menys de 10 anys a estudiants de BUP, universitaris, recent graduats en tota mena d'estudis, medicina, enginyers, advocats, economistes. Evidentment també amb diferents nivells de coneixements previs de l'idioma a practicar.

Qualsevol pedagog confirmarà que l'aprofitament dels cursos és molt diferent segons les edats,

els coneixements previs ja esmentats i l'ambient en el país que es viatja. No és el mateix estar amb una família rural o urbana, en un col·legi internacional o en un centre del país amb els estudiants que hi ha habitualment.

Els més petits a voltes ho passen força malament. No mengen, es poden trobar en ambients difícils i, en arribar, les famílies els han de refer. Naturalment no volem pas dir que sigui una situació general, però sí força freqüent, cal dir les coses pel seu nom.

En canvi, gent d'edats a partir

del BUP ja aprofiten molt més el temps. No sols pel que fa a l'aprenentatge i pràctica de l'idioma, també tota l'oferta del país en què es troben, museus, espectacles, ofertes culturals i la mateixa vida de l'entorn.

Anglès a Anglaterra o als E.U.A.

Una altra qüestió que caldria aclarir és la perfecció de l'idioma anglès. És millor el del Regne Unit o el dels E.U.A.

Inicialment s'hauria de dir que certament és, com a mínim, diferent l'anglès del Regne Unit que el nord-americà. Un fenomen similar al que passa amb l'idioma

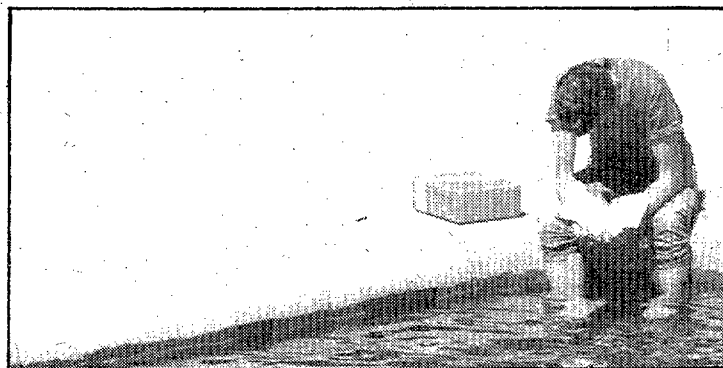
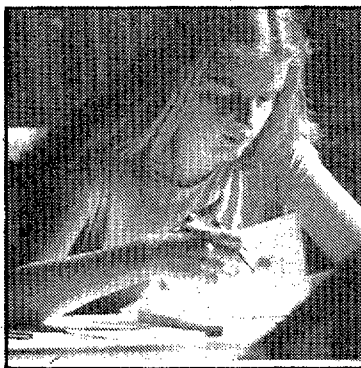
castellà, entre el que es parla a la península o el sud-americà. Ens preguntem si un estranger vol aprendre l'idioma de Cervantes si va a Valladolid, per exemple, o a Jalisco.

Certament, els avenços nord-americans en el ram de la tècnica solen ser molt superiors als d'altres països, Regne Unit inclòs, però certament pel que fa a l'idioma exclusivament, sembla clara la resposta.

Una altra cosa és quan es tracta de postgraduats, ja que es considera el millor moment per ampliar coneixements. Fer un

«master», un doctorat o simplement treballar amb alguna especialitat, fins i tot estrictament catalana, que es pot donar el cas que es trobin arxius i elements extraordinaris en els E.U.A. o determinades universitats anglosaxones, abans que a casa nostra.

Igualment fer una carrera pot ser un opció important. En canvi els estudis de COU, ja són més discutibles. Sembla que el nivell nord-americà d'aquest nivell no és pas òptim, i de retorn els alumnes que han de convalidar aquí poden tenir problemes. Són coses a tenir en compte.

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Redacció, Administració, Publicitat y Tallers: C/. Comerç, s/n
Tels. 47 62 77/78. Telex: 93.988 EDGI
FORNELLS DE LA SELVA (GIRONA)Publicidad de 8 a 20 h.: Ctra. Barcelona, 29
Tels. 20 18 82 - 20 20 42
17 001 - GIRONADelegación en Figueras: C/. St. Llàtzer, 35 Tel. 50 99 09
Delegación en Olot: C/Bisbe Vilanova, 1 1er. Tel. 26 88 11Difusión controlada
porDepósito legal
GE-2-1958-Año XLIV

Director: Jaume Sureda i Prat

Subdirector en funciones: Josep Víctor Gay

Redactor Jefe en funciones: Félix Bouso Deportes: Narcís Planas
Comarcas: Rosa M.ª Mestres Fotografía: Dani Duch
Reportajes: Ramon Rovira
Catalunya, España e Internacional: Susanna Quintana

Administrador: Josep Vila i Mont

Distribución: Enric Cullell Suscripciones: M.ª José Cinca
Jefe Sistema: Sergio Biondi Talleres: Horacio Zaro
Jefe de Impresión: Santos N. García

EL MAPA DE CATALUNYA

Si una cosa es cierta es que el Parlament aprobó, y no hace muchos meses de ello, la LOT (Llei d'Ordenació Territorial) y ya empiezan a surgir claras oposiciones. Desde estas páginas no defederemos ni defestramos la LOT, simplemente nos limitaremos a decir que si el Parlament lo aprueba hay que respetarlo, lo mismo que hay que respetar las leyes que salgan del Parlamento de Madrid, en el que impera la mayoría socialista. Es el juego de la democracia y quien no quiera jugarlo... allá él.

Nos ha preocupado mucho que voces socialistas salidas de unas villas gerundenses comiencen lo que, quizás, podría ser una orquestación singular de protesta, y nos vengan con argumentos tan baladíos como ese de que Palafrugell no pertenece al Baix Empordà. Durante muchísimos años, oímos a los palafrugellenses proclamar con orgullo que ellos eran parte importantísima en ese Baix Empordà o l'Empordanet, como lo llamara Josep Pla. Nos sale un ayuntamiento socialista, regido por un ex comunista, y cuestiona lo que antaño era poco menos que incuestionable (perdónesenos la redundancia). ¿De dónde quiere ser el actual Ayuntamiento de Palafrugell? Que sepamos hasta el presente no se ha intentado formar ninguna nueva comarca por aquella zona. Será muy

interesante conocer las aspiraciones o los deseos del Ayuntamiento socialista que rige en estos momentos los destinos palafrugellenses.

El que en Lloret sean, también los socialistas, los que levanten la voz contra la abscipción de la villa en la Selva, realidad que se fundamenta en las decisiones territoriales del 36, sin que hasta la fecha haya preocupado ni mucho ni poco, también nos alarma, y nos da pie para preguntarnos si la oposición que en su día hubo en el Parlament no se va a transmitir ahora a los ayuntamientos o a las oposiciones de sello diferente al gobierno de la Generalitat.

No negaremos que los ayuntamientos tienen todo el derecho a expresarse y hacer que llegue su voz a las altas esferas catalanas. Lo que sí queremos es que no se pierda la calma y que todas las objeciones que deban presentarse estén avaladas por ese «seny» que otrora fue orgullo de Catalunya. Si nos enzarzamos en discusiones semejantes, olvidándonos de que en su momento ya se podrán clarificar las cosas si es que convienen a Catalunya y a sus pueblos, poco tiempo quedará para cuestiones puntuales, que, o mucho nos equivocamos, hay infinidad que reclaman la urgente atención de nuestros representantes en el Parlament.

ELS GESTORS POLÍTICS

Francesc Ventura Siqués

LA professió d'empresari és estimulante, especialment perquè genera risc i gratificació, perquè, a part dels guanys materials, un té la sensació d'haver fet quelcom profitós i encara més si l'afer té continuïtat. Això vol dir que dintre de cada persona hi ha un empresari en potència. La dificultat rau, només i no és poc, en què allò que es faci sigui exitós. D'altra manera no tindria objectes.

El motiu d'aquest paper d'avui és la proliferació de gestors polítics que no han estat profetes en el terreny de l'acció empresarial en el sector privat, i cerquen aquesta satisfacció en el sector públic emprant, això sí, els diners del comú.

Jo sóc molt partidari de mantenir les coses en el seu lloc i com és lògic i natural, cercar un lloc per a cada cosa. Per tant jo exigiria als polítics que volen fer una experiència empresarial utilitzant diners de la comunitat, que tinguessin almenys una certa experiència en terreny particular i que en el seu currículum hi hagués una demostració de la seva vàlua com a gestors del sector privat i si pot ésser, de significació considerable, ja que això ens estalviaria no pocs maldecaps i encara més diners.

Com a exemple, i sempre dintre del pietós anonim, fa poc que he patit o viscut les experiències de dos polítics ficats a empresaris. Un del meu poble, que va comprar una finca quan el seny aconsellava la màxima austeritat, ja que fou tota a crèdit i després de provar-hi algun negoci fou pietosament subhastada. També en un poble veí ha passat altre tant. Aquestes persones, la bona fe dels quals no dubtaria mai, és evident que tenen immillorables perspectives en molts quefers de la societat i això no hauria d'afectar-los per res, però hauria d'ésser un toc d'atenció a l'hora de confiar-los les regnes de l'administració pública, malgrat que tracti només de decisions d'àmbit municipal. Si no han estat capaços de vetllar la seva hisenda particular, menys encara poden tenir un capteniment seriós, quan es tracta d'ésser o no munificents, amb els diners dels altres.

L'estricta gestió privada, donant comptes un per un a tots els components de les societats de risc, ensenya a tenir en compte aquesta responsabilitat, i predisposa, ja des del principi, a sospesar les jugades de risc, en el doble concepte de l'aprofitament i del fracàs. Perquè el darrer ha d'estar com a mínim justificat i contrapesat per poderoses raons de conveniència, moltes vegades compartides per la majoria dels opinants i especialment dels més crítics. En el camp de la política hi ha una oposició, però la major part de les vegades els interessos polítics són per damunt de les raons estrictament econòmiques i això gairebé sempre és un disbarat. Jo m'he rebel·lat dotzenes de vegades contra la predisposició de determinats polítics que valoren la seva actuació pel nombre de diners gastats. Jo voldria que alguna vegada els mateixos polítics premessin el seu cervell per demostrar i demostrar-se ells mateixos que el que fan és sempre el millor per al comú i àdhuc més econòmic, i és evident que els que no tenen experiència personal, ho tenen molt difícil.

«TELEADDICTES» MANIPULATS

Santiago Vilanova

ELS informatius de televisió no evolucionen. Malgrat el gran pas que ha significat el llenguatge audiovisual, en comparació a l'emprat per la premsa i la ràdio, es continua tractant l'actualitat com tot un seguit d'imatges amb escassa interrelació entre elles.

Els directius no sembla pas d'interessar-los l'elaboració de «ponts» que connectin unes notícies amb d'altres, que les «expliquin».

És raonable de veure com un presentador, després d'haver-nos mostrat les seqüències d'una matança, passa a llegir-nos un altre tema amb un somriure als llavis?

Ens ofereix la televisió una forma sintètica i eficaç de conèixer en mitja hora el que succeeix en el nostre entorn i en el planeta? O no serà que existeix una altra realitat diària que roman marginada? L'actualitat que ens seleccionen és la que més ens interessa com a comunitat humana o és la que més els convé a aquells que dirigeixen els nostres hàbits? Podríem preguntar-nos què ens ofereix d'original aquest mitjà tan ràpid i seductor que no ens ofereixi la premsa? L'impacte visual? No haurem convertit el centelleig de la petita pantalla en una alienació més?

Em sembla preocupant que la nostra societat s'hagi acostumat a premer el botó del televisor per «veure» en «tecnicolor» el que succeeix al món i no exigeixi una reflexió més profunda de les notícies, com la que pot trobar en els mitjans escrits. El nostre país té un nivell de lectura de premsa quasi tercermundista i no obstant això els «teleadictes» augmenten. Aquesta situació facilita un rentat de cervell multitudinari, cosa que resulta inquietant per a la salut d'una societat civil dinàmica i participativa.

En els temps en què ens ha tocat viure em sembla necessari d'investigar entorn el llenguatge televisiu amb la finalitat d'incrementar, en la mesura que sigui possible, la formació d'una massa de receptors passius a qui cada dia els resulta més difícil d'entendre la realitat que els envolta. Pocs satisfaccions ens ha proporcionat la democràcia televisiva, inclosa l'autònoma, en aquest terreny. Els informatius continuen essent «estructuralment», els mateixos de sempre. No s'ha aconseguit de trencar els esquemes tradicionals, ni fer la revolució formal dels continguts i presentació dels mateixos que reclama una autèntica modernitat. Les innovacions i opulència tecnològiques no són compensades amb la corresponent

creativitat i llibertat d'expressió.

Mai els fenòmens culturals, polítics i econòmics han estat tan interrelacionats i, tanmateix, es continua escrivint el que succeeix des d'òptiques parcials.

Allò desitjable seria que cada dia la televisió ens donés una mena de **cosmovisió** en funció dels canvis estratègics i de les decisions que es prenen en els centres de poder multinacional.

Els comunicòlegs de la facultat de Ciències de la Informació ens advertirien respecte del risc a què ens exposaríem amb un plantejament tal, però ningú no em negarà que, en canvi, ens alliberaríem de l'ensopiment i la perplexitat que ens provoquen els esquemes actuals.

On són els analistes diaris o els especialistes en **geopolítica** que apareixen a les televisions avançades? La rigidesa de les estructures en què es munten els «telediaris» priva d'avançar en creativitat i amplitud d'horitzons. No es tracta de demanar res que no estigui a l'abast, però el telespectador agrairíem innovacions en lloc de conservadorisme.

«UN AYER PRESENTE EN NUESTRAS VIDAS»

Mª Teresa Saló i Oliveras

TU recuerdo perdura entre nosotros. Mañana se cumplen 8 años de cuando una gran amiga y gran atleta vio truncada su joven vida; no pudo superar las graves lesiones de un fortuito accidente de circulación acaecido 10 días antes y así, calladamente, alcanzó su marca definitiva, su «podium» para la eternidad.

Su gran categoría humana junto con sus aptitudes atléticas indiscutibles hacen que su recuerdo perdure entre nosotros y que de nuestros labios salgan las palabras: «gracias Ana M^a por tu ejemplo, por tu sonrisa, por tu lucha contra la adversidad, la contrariedad», nos marcaste un buen camino. Su carrera atlética, prometedor,

parecía desvanecerse a causa de una grave lesión que la apartó de la práctica de toda clase de pruebas de velocidad y tuvo que dedicarse exclusivamente a los lanzamientos. Para ella toda actividad humana, trabajo-deporte, era un motivo para encontrar a Dios y servir a los demás y de ahí que cada centímetro ganado, cada récord batido, no sólo iba dirigido a una mejora deportiva sino también a una superación espiritual. Así, ante el asombro de todos no sólo llegó a despuntar en la especialidad de lanzamientos, sino que batió el record absoluto español varias ocasiones, y quedó campeona estatal durante 8 temporadas. Todavía hoy es la «recordwoman» gironina con 17

títulos estatales a sus espaldas.

Y como remate de oro últimamente su labor era sembrar, buscar y descubrir nuevos valores atléticos, precisamente cuando regresaba de una convivencia de promoción deportiva, alcanzó su último y anhelado trofeo el Cielo para la Eternidad.

Sí Ana M^a, gracias porque nos enseñaste a luchar sin desfallecer, a no dejarnos vencer ante la contrariedad, a superarnos ante cualquier tropiezo de la vida y siempre con una sonrisa. Realmente tu recuerdo perdura entre nosotros.

Publicado el boletín del GEiEG para los socios

Resumen de las actividades del Grup en los últimos meses

El GEiEG ha publicado un boletín destinado a sus socios, en el cual se da debida cuenta de las actividades del Grup en sus diferentes secciones, tanto deportivas como culturales. En el boletín se informa de la próxima «XXV Festa del Pedal» que como anunciamos se celebrará el próximo día veinte de septiembre en la localidad de Cassà de la Selva.

REDACCIÓN

Girona.— El Grup Excursionista i Esportiu Gironí ha publicado el resumen de las actividades llevadas a cabo durante estos últimos meses.

En el boletín se informa sobre el 54 Aplec del GEiEG, celebrado el pasado mes de mayo en la ermita de Santa Caterina de Montgrí. En este acto se dieron cita unas trescientas personas.

Buen balance deportivo en estos meses

Dentro del apartado del atletismo se hace referencia a la atleta del Grup, Arantxa García, la cual ha conseguido recientemente los títulos de Campeona de Catalunya de cien y trescientos metros en la categoría de cadete. En esta sección también han destacado los atletas David Fajula, M. Martorell y Silvia Velázquez. También se da un repaso a la sección del basket

femenino de la Escola Esportiva del Grup.

Por otra parte, después de la luz verde dada por la Direcció General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya respecto al futuro centro deportivo que se ubicará en la zona de Palau, el cual constará de un estadio atlético y de un campo de rugby, se han llevado a cabo una serie de reuniones. Estos contactos han servido para estudiar entre ambas partes las posibilidades futuras. En estas reuniones han asistido miembros de la junta del Grup, el arquitecto Pla y en alguna ocasión miembros técnicos de la Direcció General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya.

Por lo que se refiere al tenis la sección del Grup organizó el XXI Torneig Manuel Alonso en su fase provincial. Dicho torneo es el campeonato individual infantil y aglutina los mejores jugadores de nuestras comarcas. La disputa de este torneo se llevó a cabo en las secciones de las nuevas pistas del complejo de Sant Ponç.

La natación también ha conseguido buenos resultados en los últimos meses.

Mónica Olivé destacó en los campeonatos de invierno y Jordi López y Pepi Vila consiguieron dos segundos puestos en las pruebas del Campeonato de Catalunya celebrados este verano.

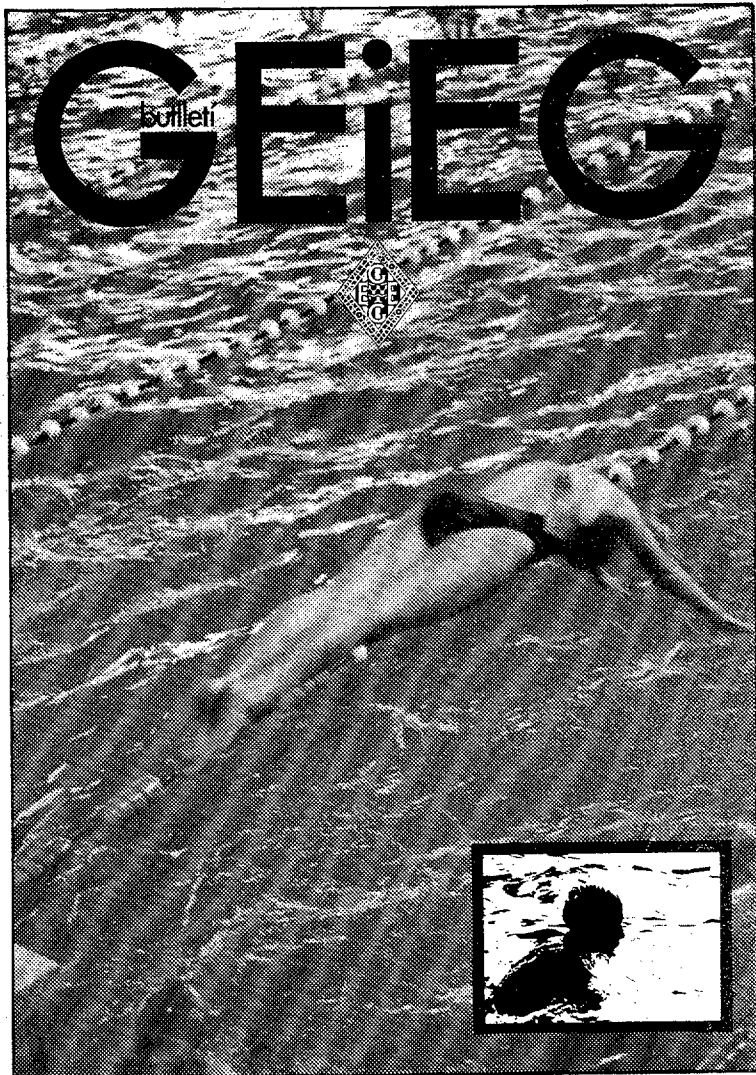
La sección de rugby del GEiEG ha participado en unas jornadas con el objetivo de llevar a cabo una serie de confrontaciones con los más pequeños practicantes de este deporte.

Por último, el equipo de balonmano infantil consiguió recientemente el título de Campeón de Catalunya de esta especialidad. Ya el pasado año este mismo conjunto consiguió el mismo campeonato de forma brillante.

El cartel de la Festa del Pedal

En el boletín se informa de la confección del cartel de la «XXV Festa del Pedal» que se llevará a cabo el próximo mes de septiembre. El cartel anunciado ha sido elaborado por el Grup Praxis 75, integrado por Bep Marquès i Lluís Bosch Martí.

El cartel está confeccionado con fotografías provenientes de las primeras épocas de la fiesta, allá por los años cuarenta y cincuenta, formando un conjunto de foto-montaje.

Boletín informativo del GEiEG.

<h1>10%</h1>	<h1>12%</h1>	<h1>13%</h1>
LLIBRETA D'ESTALVIS COMpte CORRENT A LA VISTA	IMPOSICIÓ A TERME DIPOSIT A TERMINI 1 MES	PAGARÉS BONS 3/6 MESOS

Banc de la Petita i Mitjana Empresa
BANKPIME

17001 Girona/Gran Via de Jaume I, 34
08021 Barcelona/Travessera de Gràcia, 11
25007 Lleida/Avgda. Francesc Macià, 27
28006 Madrid/Maria de Molina, 33
50004 Saragossa/Marquès de Casa Jiménez, 6
43001 Tarragona/Reding, 37

Desitjo més informació sobre:
LE CC IAT/DAT PAG/BON
Nom _____
Adreça _____
Tel. _____
Població _____ C.P. _____

*Per a particulars i empreses **Financera del BPME ***Des de 1 Pta. sempre que el saldo superi les 100.000 Ptes. sense cap mena de despeses. Amb domiciliació de rebuts, nòmines o càrrecs de targetes de crèdit i debit. ****Del BPME *****D'Empresa

LLAME AL 47-62-77

Parkímetros

En nuestra sección «Llame al 47-62-77» presentamos la opinión de una vecina de la calle del Carme de nuestra ciudad. Los problemas de aparcamiento en esta calle y el deseo de la colocación de parkímetros son algunos de los puntos expuestos por esta vecina.

— Recientemente he leído en su periódico que el responsable del área de Ordenación Ciudadana del Ayuntamiento de Girona, el señor Gelada, anunciaba la posibilidad de aumentar el número de parkímetros en algunas calles de Girona. Incluso manifestaba que antes de todo el Ayuntamiento hablaría con todos los vecinos y comerciantes para llegar a un acuerdo. Desde aquí lanzamos una llamada al señor Gelada para que se instalen estos parkímetros en nuestra calle. Aquí hay automóviles que están todo el día aparcados, sin moverse ni un solo minuto. Lo ideal sería la instalación de estos parkímetros, al igual que en Santa Clara, ya que quizá de esta manera ganaríamos mucho más. Por cierto, el comercio de la calle se queja de que esto se está convirtiendo en un vial de paso. El problema viene originado porque los automóviles aparcados no se mueven y las personas o posibles clientes que quieren estacionarse un momento para realizar sus compras, no lo pueden hacer...No podemos dejar que la situación siga igual. Entre todos debemos buscar alguna solución.

LLAME AL 47-62-77

PREGUEU DÉU EN CARITAT
PER L'ÀNIMA DE
**JOAN CARRERA
i MARCE**

que morí a Girona el dia 15 d'agost de 1987 a l'edat de
55 anys, havent rebut la Santa Unció.

— A. C. S. —

La seva esposa, Angelina Masllorens i Coll; fill, Salvador; mare, Maria Mercè; germà, Joaquim; germans polítics; nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà demà, dilluns, dia 17, a dos quarts de quatre de la tarda, a l'església parroquial del Carme

Domicili familiar: C/. Ferreries Velles, 19, 3r.

Girona, 16 d'agost de 1987

PREGUEU DÉU EN CARITAT PER L'ÀNIMA DE
PILAR DARANAS i COLOMER

que morí a Girona el dia 14 d'agost de 1987 a l'edat de 81 anys, havent
rebut els Sants Sagraments

— A. C. S. —

Els seus germans, Gabriel i Maria; cosins i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La celebració litúrgica en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, diumenge, dia 16, a les 12 del matí, a l'església parroquial de Sta. Eugènia, c/. Montnegre, 20.

Domicili familiar: C/. Sta. Eugènia, 209, 3r.

Girona, 16 d'agost de 1987

Grecia, la más solicitada entre los países europeos

Baleares, punto escogido para las vacaciones de los gerundenses

Las Islas Baleares parecen ser este verano el punto escogido para muchos gerundenses para llevar a cabo sus vacaciones. Las agencias de viajes de nuestra ciudad se muestran satisfechas del balance hasta ahora. Como cifra media, se están vendiendo viajes de una semana o como mucho de quince días. Otra de las tónicas generales ha sido los grandes viajes. Brasil, Estados Unidos, Tailandia e incluso Cuba son los países más visitados hasta el momento. A diferencia de otros años parece ser que las vacaciones de las familias gerundenses se alargarán y muchas de ellas tienden a emprender sus viajes a partir del mes de septiembre y, algunos casos más generalizados, a partir de octubre.

DAVID CÉSPEDES

Girona.— Las agencias de viajes de Girona se muestran satisfechas del presente periodo vacacional. Aunque la tónica general ha sido similar a la de pasados veranos.

Baleares, punto clave para las vacaciones

Parece ser que últimamente el turismo nacional se ha inclinado

hacia las Islas Baleares. Este año las islas de Mallorca, Ibiza y Menorca han sido muy visitadas. Entre los gerundenses también existe la tendencia de escoger este punto para llevar a cabo las correspondientes vacaciones. Así lo manifiestan las agencias de viajes. «Este verano los gerundenses han escogido prioritariamente las Islas Baleares. Hemos de tener en cuenta que están relativamente cerca y el precio del billete no asciende mucho. Otros de los

puntos más visitados y que más nos solicitan son Andorra, Italia y también Grecia».

La cifra media de duración de estas vacaciones suele ser de una semana. Aunque esto también depende del precio de la estancia. «Así es. Generalmente ya sean familias o bien parejas como mucho escogen una semana, e incluso en algunos casos quince días. Esto como término medio. No obstante hay personas que han escogido grandes viajes, ya sea a Brasil o a Estados Unidos, y después se están unos veinte días...».

Según las propias agencias de viajes de nuestra ciudad este año se ha notado que «las vacaciones tienden a escogerse después de la temporada alta de verano. Por ejemplo tenemos encargados numerosos viajes y billetes para personas que quieren llevar a cabo sus vacaciones durante el mes de septiembre». En estos casos ya no se escoge a las Islas Baleares como punto vacacional sino que «la demanda tiende hacia otros países de Europa como Austria, Holanda, Bélgica, Alemania...».

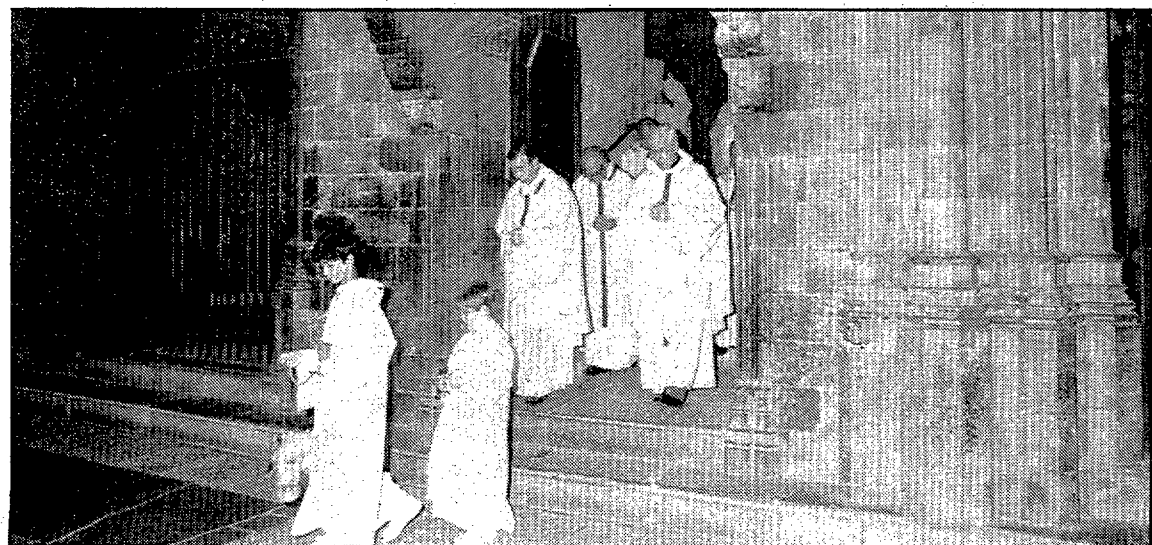
A Baleares con el barco y el coche

La mayoría de los gerundenses que realizan sus vacaciones en las Islas Baleares se llevan su coche. «Muchos de ellos quieren realizar el viaje en barco y se llevan su propio automóvil a las islas. De esta forma, una vez allí no tienen que preocuparse por alquilar un coche. Es muy cómodo y tiene bastante aceptación. Otro gran número de personas escoge el avión por ser más rápido y eficaz».

Según cifras facilitadas por una agencia de viajes de nuestra ciu-

Las agencias de viajes, satisfechas de esta temporada estival.

Fiesta de la Assumpció en la Catedral.— En el día de ayer, a partir de las once de la mañana, tuvo lugar la misa en honor de la Assumpció de la Mare de Deu. Seguidamente se celebró la procesión hacia la Capella de la Esperança, donde se llevó a cabo el acto final de la celebración con el canto de la Salve, así como la recitación comunitaria de la oración del Año Mariano y por último la bendición solemne.

Grecia, en alza entre los países europeos.

dad, el ochenta por ciento del turismo que se desplaza a las Islas Baleares lo hace con un viaje en avión y el otro en barco.

El turismo nacional tiende a desaparecer

Las agencias de viajes opinan que «poco a poco el turismo nacional tiende a desaparecer. Muy pocas familias escogen algún punto del territorio nacional para realizar sus vacaciones, a excepción de las islas, claro está. En caso de marchar lo hacen por cuenta propia sin necesidad de contactar antes con una agencia de viajes para conseguir alguna plaza en un hotel».

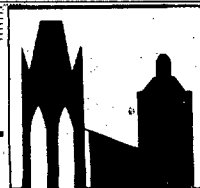
Los países europeos, como Grecia, en alza

Grecia se sitúa en primer lugar entre los países escogidos por los gerundenses para realizar las vacaciones. Le siguen Italia, los Países Bajos y Alemania.

El ochenta por ciento de turistas viaja a Baleares alternando el barco y el avión

Entre los países europeos escogidos para las vacaciones se encuentran Grecia e Italia

DESDE MI CIUDAD A 37'4 de calor

J. SUREDA I PRAT

Sí, sí, no hay duda que están sudando de valiente. ¿Se acuerdan de aquellos días de nevadas intensas en que añorábamos el calor? Pues ya lo tenemos aquí. Agosto ha hecho honor a su fama y cada día se supera. Ayer, según nos han comunicado del servicio del Aeropuerto, alcanzamos los 37,4 grados, temperatura que hay que retroceder al año 83 para encontrar otra semejante. Y Girona no ha sido una excepción, una radio dijo que en Barcelona han sudado como no lo habían hecho durante un siglo.

Es bueno que en el estío haga calor. Ya dijimos en una reciente crónica que este año, habiendo tenido un mal julio, era posible que el sol se resarciera en agosto y así esta sucediendo, puesto que en los últimos días vamos de subida en subida, canicular se entiende, como si fuera el coste de la vida.

Aquí, con nuestros 37,4 grados nadie se desmaya aún por las calles, pero si va en aumento será cuestión de comenzar a buscar los paraguas, y no para resguardarse de la lluvia sino de los rayos caniculares, como hacían muy inteligentemente nuestros antepasados con sus coquetonas sombrillas. Por cierto que anteayer ya vi a una señora con un paraguas. En la costa, por las mañanas, lo pasan lo que se dice de maravilla, pero por las noches ya se levantan algunas protestas y más de uno se acuerda de Sant Hilari, por sólo citar un lugar de la montaña. No protestemos, que en verano es lógico que haga calor, como que haga frío en el invierno. Claro que siempre hay intermedios y eso de rozar los 40 grados no es corriente en nuestras latitudes; como tampoco lo es que nos nieve cada año. Así es que ¡abriguense amigos, que la ropa lo mismo resguarda del frío que del calor!, o si no preguntenselo a los beduinos.

J. ORRI PERICH
DENTISTA

C/. Barcelona, 16, 2º, 2ª - Tel. 20 31 34
GIRONA

Del 18 de julio al 18 de agosto
Visita: Lunes y martes, mañana de 8 a 1

es necessita
REPARTIDOR
VENEDOR

Per a botiga de recanvis,
amb carnet de 2ª classe,
zona de Blanes i rodalies
Tel. 33 53 68 - Sr. Joan

Per la pregunta sobre la contaminació de la Torras Hostench

Alternativa Verda acusa els socialistes d'oportunisme

JOSEP MIR

Sarrià de Ter.— «La pregunta que ha formulat Manel Nadal al Consell executiu de la Generalitat és demagògica i oportunista» declarava ahir a DIARI DE GIRONA el dirigent d'Alternativa Verda Santi Vilanova, referint-se a l'escrit que el diputat socialista ha dirigit a la Mesa del Parlament. Com dèiem en la nostra edició d'ahir, Manel Nadal ha dirigit una pregunta al Consell executiu de la Generalitat interessant-se pels efectes nocius i de deteriorament del medi ambient que poden tenir els fums de la indústria paperera Torras Hostench de Sarrià de Ter. Segons Santi Vilanova, «la pregunta de Manel Nadal no respon honestament a una voluntat ecològica ni de millorament de la qualitat de vida de Girona per part del Partit Socialista sinó a raons polítiques donades perquè al consell d'administració de Torras Hostench hi ha persones properes a Convergència».

Santi Vilanova diu que Manel Nadal no té una voluntat ecològica en el tema.

ambientals respecte al tema de la Torras. Tant l'Ajuntament de Girona com el Govern Civil han tingut competències per posar-hi remei, fins i tot per tancar la fàbrica si fos necessari, i no ho han fet. Ja fa uns set anys, Joaquim Nadal va participar en un debat on també érem els ecologistes i en el qual va dir que prendre mesures contra la Torras d'acord amb la llei era antieconòmic i anava en contra dels interessos dels treballadors». Vilanova no entén «l'actual actitud del Partit Socialista quan fins ara ha impedit totes les accions que hem dut a terme els grups ecologistes i ambien-

talistes en el mateix tema». A més, afirma que «el sol fet de presentar aquesta pregunta al Parlament no expressa una voluntat política del Partit Socialista sinó que només passen el tema a la Generalitat».

Estudi epidemiològic

Alternativa Verda defèn la realització d'un estudi epidemiològic com una manera de saber els efectes que la contaminació provocada per la Torras Hostench ha tingut en la zona afectada. «Caldria fer un estudi epidemiològic per veure quins efectes pel que fa a malalties, tant de tipus respiratori com alèrgic, té aquesta contaminació crònica provocada per la crema de lignines, sobretot en els nens, que són els més sensibles i els vells, que són els que porten més temps respirant aquest ambient». Segons Vilanova, «quan nosaltres vam voler fer aquest estudi ens vam trobar amb l'oposició del sindicat Comissions Obreres, el qual deia que anar contra la Torras era anar contra els seus treballadors i l'economia de Girona». Si es fes aquest estudi, «després es podrien dur a terme les accions que fossin convenientes i, si calgués, interposar querrela per delictes ecològic, i l'Ajuntament de Girona té competència i diners per fer aquest estudi, però no l'ha volgut fer».

El nou electrofiltre depurarà més els fums

J.M.

Sarrià de Ter.— El tema de la contaminació que provoca la paperera Torras a Sarrià de Ter i Girona ja fa molts anys que és polèmic. De fet, durant molt de temps es va acusar l'empresa de preferir pagar les multes per contaminar que dur a terme els avenços tècnics pertinents. Això es va acabar en part amb la instal·lació de la depuradora.

que va als abocadors i la depuradora, etc. És possible que abans la Torras contaminés molt, però ara ja no contamina tant. El que passa és que es cremen més quantitat de líquids del que permet l'electrofiltre, i per això s'ampliarà aquest element perquè sigui adient a la capacitat de la paperera».

No hi ha des preocupació

Les mateixes fonts negaren que hi hagués des preocupació per part de la direcció de l'empresa, «perquè cada dia es porta el control del treball de l'electrofiltre, que no és més que un camp magnètic que recull les partícules que surten a l'atmosfera, però aquest electrofiltre és petit i crea un problema que es resoldrà amb l'ampliació». El que si s'accepta és que la paperera hauria d'aplicar alguna millora per «evitar les olors, un tema en el qual potser no es fa el que s'ha de fer perquè és una cosa que no es veu, però sí que es nota». Segons hem sabut, hi ha la possibilitat que la Generalitat doni algun tipus de subvenció per intentar de fer alguna cosa en el tema dels olors, ja que, com també deia Manel Nadal, al marge que el nivell de contaminació sigui o no dins de la legalitat, és l'aspecte que més es nota.

L'electrofiltre

Per l'any que ve, Torras Hostench té previst de fer un nou electrofiltre que permetrà una depuració dels fums molt més important de la que hi ha actualment. Pel que fa a les aigües residuals, pràcticament la totalitat passen per la depuradora, de manera que la paperera és potser l'única empresa de la conca del riu Ter que té depuradora pròpia. Tots els fangs sòlids que abans es llençaven al riu, actualment van a un abocador i hi ha un servei continuat de camions que van recollint tots els residus i els porten a l'abocador propi de la Torras. Segons fonts del departament tècnic de Torras Hostench, «per l'empresa té molta importància evitar per tot el que es pugui la contaminació; pràcticament cada dia s'analitzen els fums que surten, es miren les possibles escapades de gasos que hi pot haver, es controla tot el

0		1		2		3		4		5		6		7		8		9			
Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas		
04200	50.000	04201	55.000	04202	55.000	04203	80.000	04204	50.000	04205	100.000	04206	50.000	04207	50.000	04208	50.000	04209	50.000	04210	50.000
04210	50.000	04211	55.000	04212	55.000	04213	55.000	04214	50.000	04215	50.000	04216	50.000	04217	50.000	04218	50.000	04219	50.000	04220	50.000
04220	50.000	04221	55.000	04222	55.000	04223	55.000	04224	50.000	04225	50.000	04226	50.000	04227	50.000	04228	50.000	04229	50.000	04230	50.000
04230	50.000	04231	55.000	04232	55.000	04233	55.000	04234	50.000	04235	50.000	04236	50.000	04237	50.000	04238	50.000	04239	50.000	04240	50.000
04240	50.000	04241	55.000	04242	55.000	04243	55.000	04244	50.000	04245	50.000	04246	50.000	04247	1.640.000	04248	20.000.000	04249	1.640.000	04250	50.000
04250	50.000	04251	55.000	04252	55.000	04253	55.000	04254	50.000	04255	50.000	04256	50.000	04257	50.000	04258	50.000	04259	50.000	04260	50.000
04260	50.000	04261	55.000	04262	55.000	04263	55.000	04264	50.000	04265	50.000	04266	50.000	04267	50.000	04268	50.000	04269	50.000	04270	50.000
04270	50.000	04271	55.000	04272	55.000	04273	55.000	04274	50.000	04275	50.000	04276	50.000	04277	50.000	04278	50.000	04279	50.000	04280	50.000
04280	50.000	04281	55.000	04282	55.000	04283	55.000	04284	50.000	04285	50.000	04286	50.000	04287	50.000	04288	50.000	04289	50.000	04290	50.000
04290	50.000	04291	55.000	04292	55.000	04293	55.000	04294	50.000	04295	50.000	04296	50.000	04297	50.000	04298	50.000	04299	50.000	04300	50.000
56800	50.000	56801	55.000	56802	3.055.000	56803	40.060.000	56804	3.050.000	56805	50.000	56806	50.000	56807	50.000	56808	50.000	56809	50.000	56810	50.000
56810	50.000	56811	55.000	56812	55.000	56813	55.000	56814	50.000	56815	50.000	56816	50.000	56817	50.000	56818	50.000	56819	50.000	56820	50.000
56820	50.000	56821	55.000	56822	55.000	56823	55.000	56824	50.000	56825	50.000	56826	50.000	56827	50.000	56828	50.000	56829	50.000	56830	50.000
56830	50.000	56831	55.000	56832	55.000	56833	55.000	56834	50.000	56835	50.000	56836	50.000	56837	50.000	56838	50.000	56839	50.000	56840	50.000
56840	50.000	56841	55.000	56842	55.000	56843	55.000	56844	50.000	56845	50.000	56846	50.000	56847	50.000	56848	50.000	56849	50.000	56850	50.000
56850	50.000	56851	55.000	56852	55.000	56853	55.000	56854	50.000	56855	50.000	56856	50.000	56857	50.000	56858	50.000	56859	50.000	56860	50.000
56860	50.000	56861	55.000	56862	55.000	56863	55.000	56864	50.000	56865	50.000	56866	50.000	56867	50.000	56868	50.000	56869	50.000	56870	50.000
56870	50.000	56871	55.000	56872	55.000	56873	55.000	56874	50.000	56875	50.000	56876	50.000	56877	50.000	56878	50.000	56879	50.000	56880	50.000
56880	50.000	56881	55.000	56882	55.000	56883	105.000	56884	50.000	56885	50.000	56886	50.000	56887	50.000	56888	50.000	56889	50.000	56890	50.000
56890	50.000	56891	55.000	56892	55.000	56893	55.000	56894	50.000	56895	50.000	56896	50.000	56897	50.000	56898	50.000	56899	50.000	56900	50.000
Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones			
650.....50.000		1.....5.000		592.....55.000 2.....5.000		403.....80.000 443.....55.000 483.....55.000 523.....55.000 653.....55.000 733.....55.000 803.....80.000 883.....55.000 03.....30.000 3.....5.000		205.....50.000 445.....50.000 545.....50.000		376.....50.000		037.....50.000		418.....50.000							

PREMIOS ESPECIALES	FRACCION	SERIE	PREMIO ACUMULADO	POBLACION
46.000.000 Ptas.	2.	2.	50.000.000	GRANADA
Núm. 56803	7.	3.	50.000.000	GRANADA
PRIMER PREMIO	1.	5.	50.000.000	GRANADA
	7.	11.	50.000.000	GRANADA

PREMIOS ESPECIALES	FRACCION	SERIE	PREMIO ACUMULADO	POBLACION
2.000.000 Ptas.	2.	4.	4.000.000	INVENDIDO
Núm. 04248	9.	7.	4.000.000	INVENDIDO
SEGUNDO PREMIO	9.	11.	4.000.000	INVENDIDO
	7.	12.	4.000.000	INVENDIDO

L'Ajuntament va decidir crear una comissió per estudiar els límits

Figueres encara no s'ha manifestat sobre la divisió comarcal catalana

J.M. BERNILS V.

Figueres.— A un mes vista per a que finalitzi el termini concedit per la Generalitat per al pronunciament dels ajuntaments sobre l'organització comarcal de Catalunya, la decisió del Consistori figuerenc encara roman damunt la taula a l'espera de formar una comissió que es pronuncii sobre els límits de l'Alt Empordà.

Aquesta proposta fou formulada, en el darrer ple ordinari, pel portaveu del grup municipal socialista, Joan Armangué, i va comptar amb l'aprovació de la majoria de regidors, a excepció dels de Convergència i Unió que es van abstenir.

Curiosament, la comissió de govern local —amb empresaris polítics ben diversos— havia donat la seva acceptació a la inclusió de Figueres a la comarca de l'Alt Empordà, fet que no fou qüestionat per ningú. Quan el dictamen va passar a la ratificació del ple, el PSC va demanar que quedés sobre la taula per tal d'adjuntar-li un informe sobre els límits del territori comarcal.

Armangué va recordar que el Parlament demanava als ajuntaments que es pronunciessin sobre la proposta de divisió comarcal i que això «va més enllà de donar la simple conformitat d'un municipi a la integració a una comarca determinada, i dóna la possibilitat als ajuntaments que es pronuncin sobre la proposta de mapa comarcal que es fa».

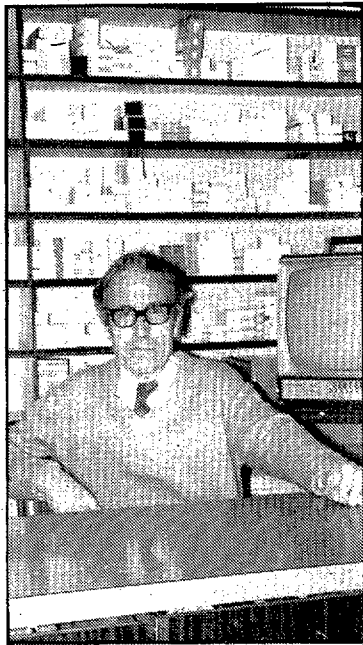
El portaveu socialista indicà que l'Ajuntament de Figueres havia d'obrir «una reflexió pública sobre els límits de l'Empordà. Si Figueres redueix el seu paper a

donar tant sols el vist-i-plau, no fa res més que posar pals a les rodes a les possibilitats d'efectiva participació municipal en l'establiment de l'organització territorial de Catalunya. Figueres, com a capital de l'Alt Empordà, ha de jugar un paper més important. L'Ajuntament no pot resoldre aquest tema com un simple acte administratiu, ha de tenir una actitud més oberta, prenent iniciatives en el tema del mapa comarcal de la mateixa manera que les va tenir Figueres a l'any 1932».

Per Armangué «cal fer unes reflexions sobre els límits de la comarca perquè la divisió que es fa servir és la de l'any 1936 i en la perspectiva dels anys vuitanta ens permet revisar i puntualitzar alguns aspectes» i va recordar que l'historiador i geògraf figuerenc, Albert Compte, ha exposat aquest mateix criteri en un recent treball sobre els límits comarcals.

Els socialistes creuen que «la nostra comarca té alguns punts que no són prou clars en la seva delimitació i, per tant, considerem que ara hauria de ser el moment de reflexionar sobre aquests interrogants» proposant la creació d'una comissió d'experts en aquest tema, oferint la seva presidència al senyor Compte. Un cop aquesta hagués elaborat el corresponent informe es tornaria a presentar el dictamen al ple, s'aprovaria i es remetria tot plegat a la Generalitat.

La proposta va comptar amb els vots favorables d'AP, ERC, Grup Independent i el propi PSC, per la qual cosa va prosperar malgrat l'abstenció de CiU que ho conside-

Albert Compte, historiador i geògraf. (Foto PUÉRTOLAS).

rava innecessari.

Encara s'ha de formar

Tres setmanes després d'aquest acord, l'Ajuntament de Figueres encara ha de formar l'esmentada comissió, malgrat que ja s'han mantingut alguns contactes, però, tot fa pensar que el període de vacances del mes d'agost és un seriós impediment per a la seva creació immediata.

En qualsevol cas, d'acord amb la llei del Parlament, abans del 15 de setembre proper s'haurà de rebre el pronunciament de tots els ajuntaments catalans sobre la proposta de divisió comarcal i, llavors,

amb les al·legacions a la mà, es procedirà a la constitució definitiva d'aquesta organització territorial.

Punts conflictius

L'historiador Albert Compte ha explicat que «la comarca de l'Alt Empordà és una de les més delimitades; i poques modificacions cal fer-hi. Ara bé, una cosa és la geografia comarcal i l'altra l'administrativa. Hi ha alguns límits indecisos. Per exemple, entre l'Empordà propi, el Gironès i Banyoles. On cal posar el límit: al Fluvià, al cim de la pujada de Bàscara o a la Costa Roja?».

Altres punts es troben als límits del Baix Empordà —amb poblacions com Vilademar, Ventalló i Albons, per exemple— i a la Garrotxa i la comarca de Banyoles amb Maià, Crespià i d'altres.

Albert Compte ha estat durant més de quaranta anys catedràtic d'història i geografia a diversos instituts, malgrat que la major part de la seva carrera l'ha fet al Ramon Muntaner de Figueres. Fill de Castell d'Empúries, és cronista oficial de la seva vila i ha escrit diversos llibres de text i estudis sobre temes històrics i geogràfics.

Darrerament ha fet un recorregut, pam a pam, per tota la comarca de l'Alt Empordà amb l'objectiu de realitzar un mapa per al Servei Cartogràfic de la Generalitat de Catalunya. «El mapa s'ha fet a escala 1:25.000, amb la qual cosa ha calgut ampliar la gamma de referències i la toponímia dels llocs, les fonts, els puigs, les cases etc. de tot el nostre territori», ha explicat.

La Vall d'en Bas acollirà la vuitena escola d'estiu de la Garrotxa

La Vall d'en Bas.— Dels dies vint-i-quatre al vint-i-vuit d'aquest mes d'agost se celebrarà a la comarca de la garrotxa l'Escola d'Estiu que enguany ja arriba a la seva vuitena edició i que tindrà per marc l'escola pública Verntallat de la Vall d'en Bas per primera vegada.

Dilluns que ve, tindrà lloc la reunió del Col·lectiu de Mestres de la Garrotxa —coincidint fa pocs mesos— per a la preparació d'aquesta Escola d'Estiu, la programació de la qual ja roman enllestida.

L'acte inaugural es portarà a cap el dilluns vint-i-quatre a dos quarts de dotze del matí. Així mateix les activitats s'encetaran a dos quarts de deu del matí fins a la una de la tarda i posteriorment de dos quarts de quatre de la tarda fins a les sis. D'altra banda, cada dia, tret del divendres, es portaran a cap els anomenats berenars pedagògics a tres quarts de sis de la tarda, i per les nits s'han programat també d'altres actes. Cada inscrit ha hagut d'abonar dues mil pessetes.

Els temes tractats al matí porten per títol «Despertar el gust per la lectura» del qual es farà càrrec Judit Terma; «El càlcul a cicle inicial» a cura de Montserrat Torra; «Anàlisi sintàctica visualitzada i comunicació escrita» un cursat adreçat cap als últims nivells d'EGB i a l'ensenyament secundari portat a terme per Jaume Guàrdia. També es realitzarà un taller de tecnologia (electricitat) en el qual es treballarà tota la programació específica de l'electricitat al Cicle Superior a nivell experimental i que anirà a càrrec de Lluís Ramon Cendre; un cursat de construcció de joguines a cura de Josep Surroca i un d'ambientació a l'escola per Maria Carme Vidiella. Així mateix la psicomotricitat també serà tractada per Ester Falcó i Laia Obregón, així com tècniques de laboratori a cura de Francesc Canalias. Jordi Maduell coordinarà, per altra banda, un debat sobre l'avaluació en el qual es parlarà sobre el sistema d'avaluació, els mitjans per dur-la a cap etc.

En les activitats de la tarda es tractaran els següents temes: «Prevenició de trastorns del llenguatge oral» a cura de Maria Gràcia Güell; «Resolució de problemes: punt de vista aurístic» a càrrec de Xavier Vall, «Experiències diverses en la classe de llengua» per Joan Balla; «la dansa catalana dins la festa» per Joan Serra; «Jocs de ciència» per Pere Tebar; «el noi de 2ª etapa: Problemàtica i interessos» a càrrec de l'equip Plataforma.

No va presentar-se ningú a les eleccions municipals

Sant Feliu de Pallerols treballa per formar una candidatura independent

FRANCESC RUBIÓ

Sant Feliu de Pallerols.— L'actual consistori provisional de Sant Feliu és encapçalat per l'alcalde Lluís Bars, el qual, des del passat mes de juny, assumeix la responsabilitat d'alcalde amb caràcter provisional, prorrogant així la responsabilitat d'alcalde titular en els darrers quatre anys.

Sant Feliu de Pallerols ha estat un municipi en què no es va presentar candidatura a les eleccions municipals. Després d'aquest parèntesi i de fortes crítiques per part de l'actual alcalde, s'ha intentat de lligar una candidatura d'independents per concórrer a la propera convocatòria, que es faria segurament a partir del mes de setembre, quan hagin transcorregut els tres mesos legals per tornar a convocar eleccions en els municipis on no hagin renovat els ajuntaments. Suposadament aquest termini es podria prorrogar en un o dos mesos més, ja que es repeteix tot el procés de campanya electoral i presentació de candidatures. Per això, Lluís Bars pensa que fins al mes d'octubre o novembre no podrà haver els nous comicis en el poble «nosaltres hem emprès una tasca que no ens corresponia, com ha estat la de treballar

per tal d'aconseguir una candidatura unànime i de caràcter independent».

L'actual consistori pensa que si en la propera convocatòria es presentés alguna candidatura sota sigles d'alguna força política s'hauria de demanar responsabilitats a molta gent «només podem pensar en una candidatura independent, aplegant gent de diverses tendències i representativa del poble. Si es presenta algú sota algunes sigles es podrien demanar moltes responsabilitats a gent d'alt nivell». Hores d'ara el Consistori de Sant Feliu realitza de forma provisional les tasques de funcionament del consistori. Lluís Bars ha recriminat la inhibició d'algunes persones del poble que podrien haver agafat la responsabilitat de la gestió municipal, però que per comoditat no ho han fet i, segons l'actual alcalde, s'han limitat a criticar la gestió. Malgrat que s'havia establert el propòsit de no prendre massa decisions importants, el consistori interí de Sant Feliu ha aprovat l'obra de subministrament d'aigua per tot el poble, i així es finalitza unes de les obres començades per l'anterior consistori, que suposa una inversió d'uns 4 milions i mig de pessetes en un projecte inclòs en el pla

d'obres i serveis d'aquest any. «Això suposa que el poble tingui tota la xarxa de subministrament d'aigua renovada i que arribi a tots els habitatges. I ara, amb aquest projecte, la vila vella comptarà amb una nova instal·lació de conduccions que permetrà el subministrament

d'aigua en aquest sector, el qual, durant aquesta època, es troba saturat pels nombrosos visitants que tenen com a segona residència Sant Feliu». Segons que s'ha pogut comptabilitzar, Sant Feliu, durant aquesta època del mes d'agost, triplica la població que normalment té.

+

PREGUEU DÉU EN CARITAT PER L'ÀNIMA DE
MARGARIDA MONTANER
i RUTLLANT

que ha mort cristianament a Palafrugell el dia 15 d'agost de 1987 a l'edat de 81 anys.

— A. C. S. —

El seu espòs, Julià Carbó; filla, Anna M^a; fill polític, Frederic Suñer; néts, Enric, Júlia, Joaquim, Frederich i família tota us agrairan la tingueu present en el vostre record. La missa exequial se celebrarà demà dilluns dia 17 a les 10 h. del matí a l'església parroquial de Sant Martí de Palafrugell.

Domicili mortuori: C/. Torres Jonama, n° 7, 9è pis.
 Palafrugell, 16 d'agost de 1987

CiU acusà l'equip de Govern de no considerar les al.legacions presentades

L'Ajuntament de Palafrugell aprova el pla especial del càmping de Calella

M.C. DARANAS
Corresponsal

Calella de Palafrugell.— L'Ajuntament de Palafrugell acordà l'aprovació provisional del pla especial del càmping Duing de Calella amb l'oposició del grup municipal de Convergència i Unió, en la darrera sessió de ple celebrada. El portantveu convergent, Josep Esteva, afirmà que no s'havien tingut suficientment en compte les al.legacions presentades, mentre que l'equip de govern insistí en què no es podien tenir en consideració les al.legacions que mancaven de fonament legal.

El grup convergent, contrari a la instal.lació del càmping, acusà a l'equip de govern de no considerar les al.legacions presentades i asseguraren que les respostes reflectides en l'expedient donaven la impressió d'haver estat contestades de manera «freda i alegre». Josep Esteva portaveu del grup de CiU considerava que les al.legacions s'havien de contestar i expli-

car d'una manera molt més profunda. Esteva també parlà de «curiositats» en la tramitació del pla especial del càmping referint-se segons ell al fet que ja en l'anterior consistori s'havia tramitat aquest pla amb preses que en l'últim ple es va deixar sobre la taula per interessos de l'equip de govern i que ara en el nou consistori es portava per la seva aprovació en un ple extraordinari quan el més lògic hauria estat portar-ho en un ple ordinari.

Per la seva part, el regidor d'urbanisme Joan Llenas insistí en què la tramitació havia estat totalment correcta havent-se complet el procés legal oportú i havent donat els terminis que corresponien per a la presentació d'al.legacions. Llenas remarcà com en anteriors ocasions que «les al.legacions que no tenien fonament legal no es podien tenir en consideració de cap manera» i repetí que «la instal.lació d'aquest càmping de luxe havia estat voluntat de l'equip de govern». Finalment s'a-

La instal.lació del càmping ha estat polèmica des del principi. A la fotografia, els terrenys on s'instal.larà. (Foto M.C. DARANAS).

provà amb nou vots a favor dels socialistes i 7 en contra dels convergents que asseguraren que pre-

sentarien les al.legacions oportunes contra la instal.lació del càmping.

La temporada de l'anxova deixa pas a la tonyina a Roses

Roses.— En els darrers dies embarcacions amb base a Roses han aconseguit importants captures de tonyina, després que les teranyines que feien la temporada de l'anxova deixessin el port de la població, informa Enric Badosa. Una embarcació tarragonina i una basca varen descarregar dijous unes 40 tones de tonyina. Aquest peix no es ven a la llotja i és embarcat directament en camions que el transporten a fàbriques de conserves del nord de l'Estat espanyol i és pagat a 170 pessetes el quilo. Es tracta de peix petit que pesa entre els 8 i 10 quilos.

Fa una setmana es desembarcaren al port de Roses unes altres 40 tones. Segons el patró de l'embarcació tarragonina, aquestes captures es fan a més de 70 milles del cap de Begur, quasi la meitat del camí del Cap Formentor a les illes Balears on es troben també actualment pescant unes 35 embarcacions franceses i italianes i altres 3 espanyoles, dues de Palamós i una altra de Bermel també dedicades a la pesca de la tonyina.

Sant Feliu no vol que s'anul.lin viatges d'autocar a s'Agaró

La companyia concessionària pretén reduir els serveis que té programats actualment

RAFAEL ALBIOL
Corresponsal

Sant Feliu de Guíxols.— L'Ajuntament guixolenc ha deixat constància, en el decurs del període d'informació pública obert pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, de la seva disconformitat amb la reducció de serveis a s'Agaró que pretén la Companyia dels Ferrocarrils de Sant Feliu de Guíxols a Girona, SA. Aquesta empresa, amb domicili social a Sant Feliu és la concessionària del servei públic regular del transport de viatgers per carretera de Girona a Sant Feliu i s'Agaró amb fillola de desviació a la cruïlla c-250 a la Font de la Pólvora i Vila-roja, abans d'entrar a Girona. La reducció pretesa per la Companyia, publicada recentment en el Diari Oficial de la Generalitat, afectaria les expedicions de

Sant Feliu a s'Agaró.

L'Ajuntament de Sant Feliu ha explicat que «segons sembla, es tractaria d'una reducció important, d'aproximadament més del seixanta per cent, perquè de les actuals vuit expedicions diàries a l'època estival se'n deixarien únicament tres i una de sola a l'època hivernal. Aquesta mesura donaria lloc a conseqüències negatives per als veïns del sectors de s'Agaró i Sant Pol».

A proposta de l'Alcaldia, la Comissió de Govern, en la seva darrera reunió, va acordar deixar constància, en el tràmit d'informació pública que actualment roman obert, de la disconformitat de la Ajuntament guixolenc per les raons assenyalades que comportarien l'aprovació de l'autorització sol·licitada per a la reducció que es pretén.

Expedient a l'Ajuntament ganxó per l'incendi de Solius

R.A.
Corresponsal

Sant Feliu de Guíxols.— L'inspector dels serveis territorials de la secció de Medi Natural del departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat ha incoat expedient i plec de càrrecs a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols per haver abocat escombraries a l'abocador de Solius sense complir les condicions de seguretat i precaucions reglamentàries, que motivaren el foc del passat dia disset de juliol.

L'Ajuntament guixolenc formularà plec de descàrrecs segons que ha acordat la seva comissió de govern.

Reconversió

Com ja informà DIARI DE GI-

RONA, és previst anar a la ràpida reconversió de l'abocador de Solius mitjançant una nova tècnica finladesa. El nou sistema que s'utilitzarà al futur abocador mancomunat controlat és, segons l'alcalde de Sant Feliu, més barat i permetrà vint anys de vida a l'abocador en base a l'extensió de terrenys que actualment ocupa. L'avantprojecte per a la reconversió de les instal.lacions de Solius quedarà enllestit a mitjan del setembre vinent, segons que anuncia Vicente en el darrer ple de l'Ajuntament que va debatre les causes dels incendis i les mesures preses pel consistori.

L'abocador de Solius serà utilitzat per Santa Cristina, Castell-Platja d'Aro, Llagostera, Sant Feliu i, probablement, Calonge.

20 AGOST 1987

NO

Beach Party

Chic
ROSES

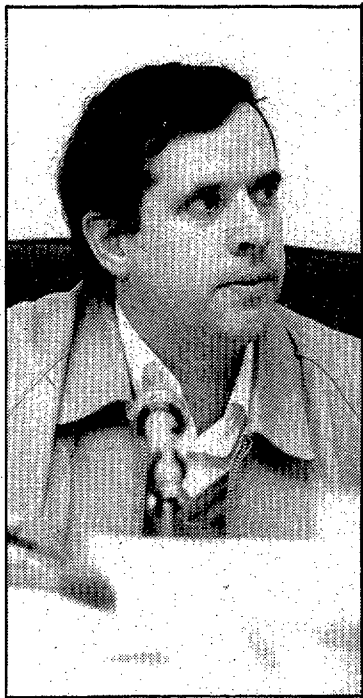
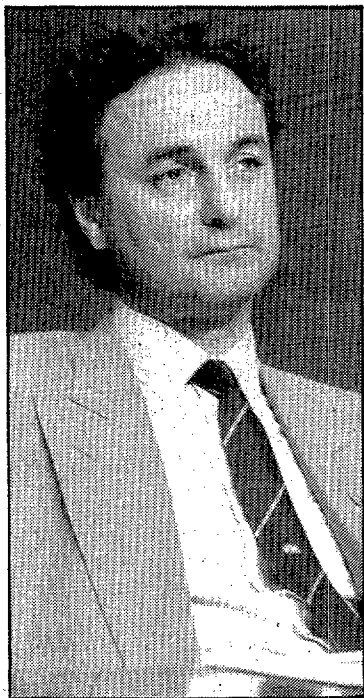
INDUMENTÀRIA BLANCA WHITE DRESSING

Argumenten que han comprat terrenys valorats amb criteris diferents

El PSC de Lloret acusa l'Ajuntament de tenir tractes diferencials entre els veïns

El grup socialista de l'Ajuntament de Lloret de Mar va acusar l'actual equip de govern de crear diverses categories entre els ciutadans de la vila tenint en compte la compra de terrenys efectuada darrerament, uns terrenys que moltes vegades amb característiques semblants s'han pagat a preus molts diferents, segons el grup de l'oposició al Consistori lloretenc. En un ple celebrat fa un parell de setmanes es va acordar amb l'oposició socialista la compra d'uns terrenys situats entre la Pedrera i la carretera de Blanes per un valor d'onze milions i mig de pessetes, l'oposició socialista fou argumentada en considerar que era un preu excessiu.

En el ple ordinari del mes d'agost es va realitzar una altra compra de terrenys, en aquest cas amb l'acord de tots els grups, una compra que servirà per obrir el carrer Narcís Fort, en aquest darrer ple el grup de l'oposició considerava que el preu proposat era el just, però afegiren que aquest fet donava més consistència a la ja comentada diferència de categories entre els lloretencs. «A Lloret hi ha ciutadans de primera, segona i tercera divisió, inclús segons aquestes darreres compres hi ha veïns de regional». Josep Sala argumentà aquesta afirmació amb les següents paraules «s'han comprat en pocs dies dos solars qualificats en el pla general com a sòl urbà, tots dos

Jordi Martínez i Josep Sala. (Fotos CARLOS SANS).

terrenys destinats a vials. Fa un parell de setmanes amb la nostra oposició els terrenys que es varen comprar resultaven a 96.000 ptes. metre quadrat, i avui, seguint una negociació que ja havíem començat nosaltres, el metre quadrat es paga a 12.000 ptes. El nostre grup creu que la contradicció és força clara i evident».

Josep Sala afegí «si les com-

pres realitzades en l'anterior legislatura s'haguessin fet amb aquests criteris, actualment Lloret de Mar no disposaria ni de la meitat de les actuals propietats municipals». En aquest sentit l'alcalde lloretenc, Jordi Martínez, comentà que no era la voluntat de l'equip de govern el creà ciutadans de primera, segona o tercera. «Aquestes acusacions són gratuïtes, el preu ja el va pactar el

grup socialista en l'anterior legislatura, el que sí és veritat és que hem utilitzat el valor catastral. Una valoració que segons hem pogut comprovar té moltes incongruències, un exemple és que parcel·les properes i amb una mateixa superfície tenen un valor diferent, però mentre no hi hagi una revisió nosaltres pagarem segons el catastre, ja que en definitiva els propietaris paguen els seus impostos segons el valor catastral».

Respecte a aquest tema Josep Sala afegí «el valor catastral no és l'única solució o paràmetre que es pot utilitzar, la llei permet altres mecanismes i valoracions com són l'estudi econòmic del pla general, la junta d'ajust de preus i, com no, creiem que a l'hora de realitzar una compra hi ha d'haver abans una negociació i un diàleg que portin a realitzar una compra a preu just. Si hi ha errors en la valoració catastral aquests s'han de revisar però el que no es pot fer és basar-nos només en aquesta qüestió».

Els altres factors comentats pel grup socialista com poden ésser l'estudi econòmic o la junta d'ajust de preus s'aplicaran segons l'equip de govern quan es cregui que el valor d'una finca sigui desorbitant, fet que no succeeix en aquestes dues compres que varen portar la polèmica en el darrer ple municipal.

Kondobo invertirà quatre mil milions al polígon industrial de Celrà

Celrà.— L'empresa japonesa Kondobo invertirà quatre mil milions de pessetes al polígon industrial de Celrà, informa Josep Lluís Ponce. L'empresa ha escollit Celrà, com ja s'havia informat anteriorment, per sortir del seu país i expandir-se a Europa.

Kondobo es dedica bàsicament al tractament i manufacturat de la matèria primera del cotó per ser convertida posteriorment en diferents tipus de teles de fibres naturals. L'ocupació de terrenys dins del polígon s'eleva a seixanta mil metres quadrats i constarà d'una sola nau de fabricació, a més de les corresponents dependències d'administració, direcció i zona d'aparcament i zona ajardinada.

El valor contractat amb la Junta de Compensació del polígon de Celrà puja a cent trenta-sis milions de pessetes, que representen la inversió més important feta a la zona industrial de la població en els darrers tres anys en matèria de parcel·lació industrial.

Sembla ser que les obres de planejament dels terrenys i construcció podrien començar a curt termini, un cop tramitat el corresponent permís d'obres.

Per la seva part la Junta de Compensació iniciarà d'immediat la construcció de dues carreteres que circumval·laran l'emplaçament de l'empresa japonesa. El projecte de construcció de les carreteres preveu una inversió de trenta milions de pessetes.

Celrà proposa a la Generalitat la construcció d'un centre d'assistència primària

Celrà.— L'Ajuntament de Celrà ha acordat destinar a la construcció d'un centre d'assistència primària una de les dependències del complex municipal de «la Fàbrica», amb un espai aprofitable de quatre-cents metres quadrats, informa J.L.P.

La inversió que es preveu és de trenta-quatre milions i mig de pessetes i Celrà es compromet a aportar la diferència entre el pressupost d'obres i execució i les possibles subvencions que es puguin obtenir en favor del projecte.

D'altra banda, la Direcció General de la Joventut ha concedit al municipi una subvenció a fons perdut de set-cents mil pessetes en concepte d'ajuda a les obres de l'edifici de la Joventut i del nou ajuntament, inaugurats durant la festa major passada.

Amer ballarà avui la «Sardana de l'alcalde»

Amer.— Dins dels actes programats per a la festa major d'Amer, aquesta nit se celebrarà la tradicional «Sardana de l'alcalde» que, enguany i per primera vegada, serà presidida per una dona, la tinent d'alcalde de l'Ajuntament Rosa Duran.

La sardana es balla sempre el dia setze a la nit i serà la segona de l'audició que interpretarà de la Principal de la Bisbal a partir de dos quarts d'onze a la plaça de la Vila.

L'agrupació local considera negativa la seva actuació

Els socialistes de Llançà demanen que la policia autonòmica es retiri del poble

J.L. PONCE
Corresponsal

Llançà.— L'agrupació local del Partit dels Socialistes de Llançà demana que es retirin de la població les unitats de la policia autonòmica que col·laboren amb la policia local i la Guàrdia Civil. El PSC llançanenc ha fet pública una nota en què demana que les unitats dels Mossos d'Esquadra destacades a la vila per ajudar a les forces locals i Guàrdia Civil siguin retirades perquè consideren que la seva actuació ha estat negativa.

Daniel Guerra, cap de l'agrupació local del PSC a Llançà i de l'oposició municipal, afirmà a DIARI DE GIRONA que, al seu criteri,

«existeixen diverses raons perquè aquesta gent no formi part del col·lectiu responsable de l'ordre a Llançà. Primerament, el seu comportament difereix molt de les normes de tracte i cordialitat de les quals sempre han fet gala tant la força local, Policia Municipal, com l'estatal, Guàrdia Civil. En segon lloc —afirma Guerra— representen una càrrega per al pressupost davant d'una feina mal feta. Finalment, degut a què el seu comportament és totalment antidemocràtic ha estat el mateix llançanenc qui ha denunciat el fet i ha demanat al nostre partit que prengui mesures d'actuació davant d'uns fets que han provocat que

L'agrupació local del PSC vol que es retiri la policia autonòmica de Llançà. (Foto JOAN SEGUR).

s'exclougui la policia autonòmica».

Potenciar la policia local

Daniel Guerra pensa que per solucionar els problemes que com-

portaria no acceptar la col·laboració de les forces autonòmiques — tres dotacions mòbils—, «caldria potenciar al màxim la Policia Municipal, que en tot moment ha demostrat una professionalitat extraordinària». Sembla ser que un sector de la població dona

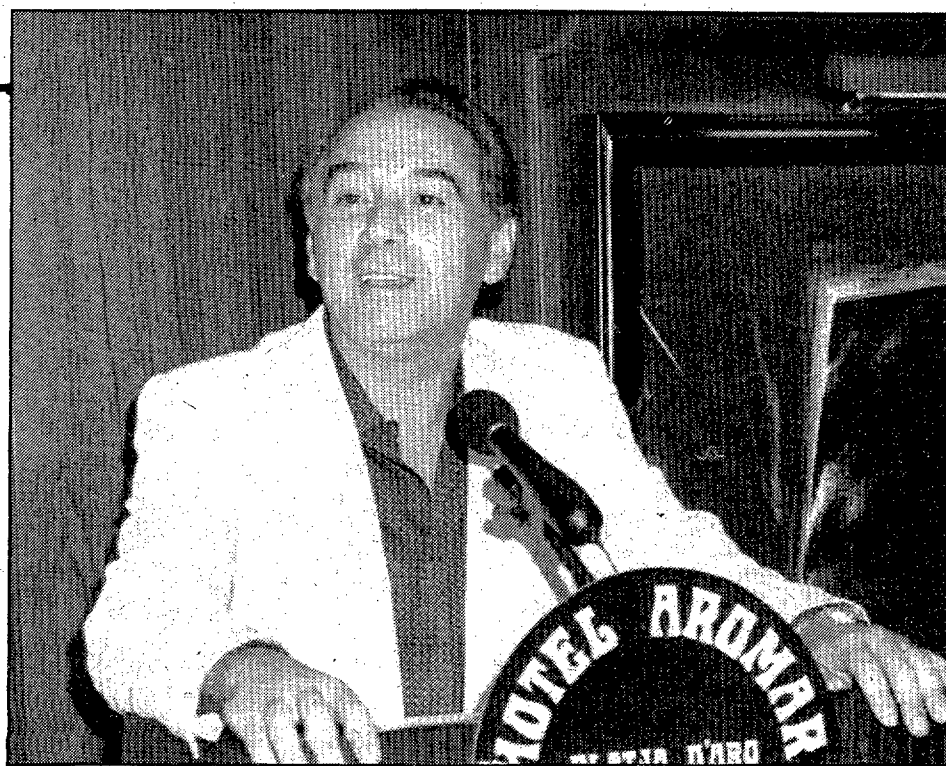
suport a la iniciativa socialista i que es planteja la possibilitat de manifestacions pacífiques en suport de la demanda feta pel PSC. El partit no ha concretat quin tipus d'actuació ha provocat el descontent de la localitat vers la policia autonòmica.

La representant de Platja d'Aro, Miss Costa Brava '87

Mònica Pont, de disset anys, admiradora de Jordi Pujol, del Barça i de Felipe González, fou escollida Miss Costa Brava '87 abans d'ahir a la nit a l'hotel Santa Marta de Lloret de Mar, mentre que Celi Morera, de Roses, i Sussi Soteres de Calella de Palafrugell eren nomenades les seves «Dames d'Honor». Silvia Sunyer, de Tossa de Mar, fou elegida per les seves companyes Miss Simpatia 1987. (Foto DANI DUCH).

Josep Arnàu
va parlar
sobre el
paper de les
diputacions al
Solàrium

«A J. Nadal li
incomoda el
meu càrrec
com a
President de
la Diputació»

AGENDA

Diumenge, dia 16 d'agost

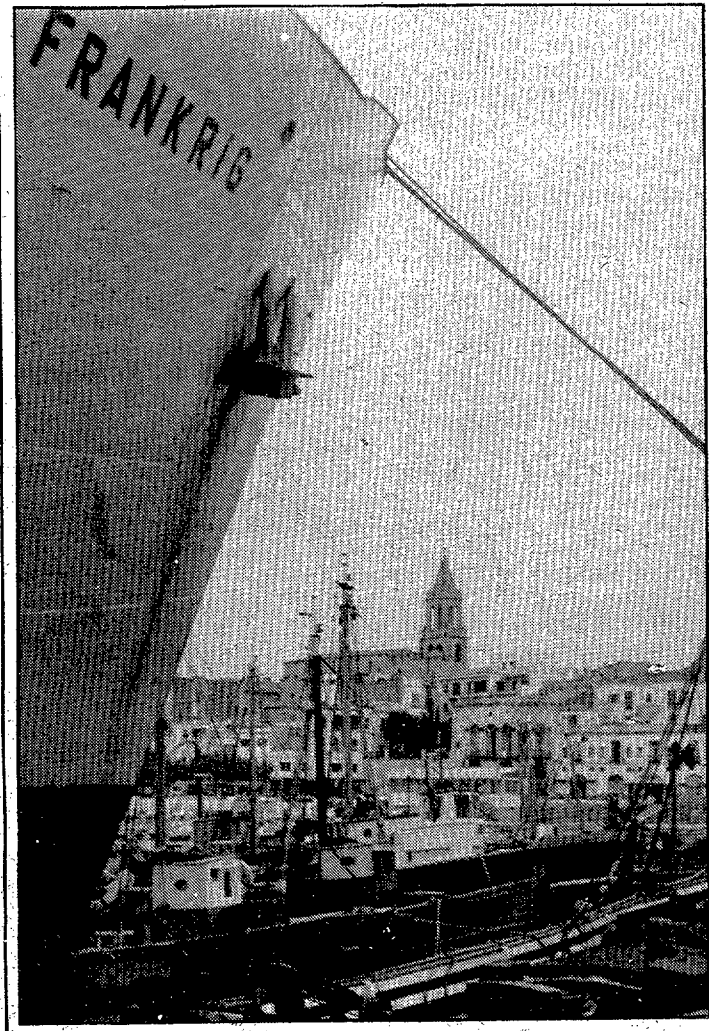
Amer. Festa major. Sardanes. Plaça de la Vila. Tarda i nit.
 Arbúcies. Festa major.
 Banyoles. Festa major. Sardanes. Plaça Major. 12 h. Sardanes, Als Desmaís. 19 h.
 Blanes. Sardanes. Plaça Major. 12 h.
 Calella de Palafrugell. Concurs de dibuix. Platja de Calella. 10 h. Jocs de platja. Platja de Calella. 12 h. Cremat. Platja de Calella. 22 h.
 Camprodon. Sardanes. C/ Germans Vila Riera. 22 h. Fira de dibuix i artesania. Plaça de Sta. Maria. Tot el dia.
 Empúries. Representació de l'obra «Edip rei» a càrrec del grup Inteatre. Hora: 10.30 de la nit.
 Figueres. Toros. 17 h.
 La Bisbal. Festa major. Sardanes. Matí, tarda i nit.
 Llançà. Festa major.
 Olot. Sardanes. Passeig d'en Blay. 20 h.
 Palamós. Sardanes. Passeig del Mar. 19 h.
 Ribes de Freser. Festa major.
 Roses. Festa major. Sardanes. Plaça de Catalunya. 20 h.
 Sant Feliu de Guíxols. Concurs de pesca. 7 a 11 h. Regata creuers. 11.50 h.
 Santa Pau. Festa major.
 Torroella de Montgrí. VII Festival internacional de música. Església Parroquial. 22'30 h.
 Tortellà. Festa major.
 Vilabertran. Festa major.

Dilluns, dia 17 d'agost

Amer. Festa major. Sardanes. Plaça de la Vila. Tarda i nit.
 Arbúcies. Festa major.
 La Bisbal. Festa major. Sardanes. Matí, tarda i nit.
 Lloret. Presentació de la Unió Mòbil de Catalunya Ràdio. Actuació de Pepita Bruguera i Frederic. 10 h. de la nit. Sardanes a la tarda per la Coblà Foment. Pàrking del Club Nàutic.
 Peralada. Estiu Musical a Peralada. Moncho Borracho. Castell de Peralada. 23 h.
 Ribes de Freser. Festa major.
 Riumors. Festa major.
 Santa Coloma de Farners. Sardanes. Pl. Farners. 22 h.
 Tortellà. Festa major.

Dimarts, dia 18 d'agost

Amer. Sardanes. Plaça de la Vila. Tarda i nit.
 Arbúcies. Festa major.
 Blanes. Ball Popular. Sa Palomera. 22 h.
 Cadaqués. XVI Festival internacional de música. Església parroquial. 20 h.
 L'Estartit. Sardanes. Esplanada del Club Nàutic. 22 h.
 Figueres. Cinema: «Poltergeist». Jardins del Teatre Municipal. 22 h.
 La Bisbal. Festa major. Sardanes. Matí, tarda i nit.
 Palafrugell. Ball popular. Plaça Nova. 21 h.
 Peralada. Estiu Musical de Peralada. Moncho Borracho. Castell de Peralada. 23 h.
 Platja d'Aro. Sardanes. Shopping Center. 22 h.
 Riumors. Festa major.
 Sant Joan de les Abadesses. Sardanes. Plaça Major. 22 h.

AVUI FA UN ANY

Una jornada d'activitats diverses

Veritablement, era la varietat la característica dominant en l'aspecte general del número del «De sol a sol» de fa un any, que recollia en la seva portada el resultat final de l'elecció del concurs de «Miss Costa Brava»: La guanyadora va ser Juani Pino, una estudiant barcelonina que estuiejava a Tossa, i que es va presentar al concurs celebrat a l'Hotel Santa Marta de Lloret de Mar perquè li agradava la idea d'estudiar a un model i dedicar-se al món de la moda. De moment, el concurs va donar-li opció a presentar-se a la competició de «Miss Catalunya».

Més a l'interior tenien lloc actes ben diferents d'aquest. Banyoles es trobava, com enguany, en el començament de les festes de la Mare de Déu d'agost, i per aquest motiu s'hi havia organitzat una cercavila de gegants i cap-grossos, i l'espectacle àudio-visual «Tetraedres», que va portar a terme el grup Kems. Amer també estava de festa, i fa un any era el moment de la tradicional «Sardana de l'alcalde», que coincidia en aquella ocasió amb l'estrena de l'«Himne remença» compost per Narcís Paulí i que va interpretar per primera vegada la soprano Lourdes Colomer.

I les Preses també anava el mateix dia curulla de música i d'animació, perquè el desè aniversari del cercle folklòric i cultural Marboleny feia que hi tingués lloc un esdeveniment en aquesta línia: una trobada internacional de grups de música i danses tradicionals.

I encara un darrer tema artístic: la presentació al Castell de Perelada de l'obra teatral «Pel davant i pel darrera» de Michael Frayn, que va ser interpretada per la Companyia del Teatre Condal. Va ser una sessió molt esperada, que girava entorn una paròdia del món del teatre, en la qual van intervenir actors tan coneguts com Mario

Gas, Juanjo Puigcorbó, Marta Padovan i molts d'altres.

GASTRONOMIA

Verdures fresques per a l'estiu

Quan ens trobem en ple mes d'agost, és molt probable que vinguin de gust plats lleugers, que es poden tenir ja preparats en molts dels casos i que, com els que es detallen a continuació, tenen com a ingredient principal els llegums i les verdures, que no carreguen gens de cares a la calor.

motllos amb mantega. Omplir-los amb el puré i coure al banymaria una mitja hora a foc alt. Cal treure'ls de l'aigua i deixar-los reposar uns dos o tres minuts. Aleshores ja es poden treure els flamets dels motllos i servir amb el beixamel i formatge.

una mica de pebre. Barrejar ràpidament i deixar-ho coure poc, fins que els ous quedin una mica cuallats, com si fossin ous revoltats. Portar-ho de seguida a taula, en el mateix recipient de cocció.

Aquest plat ha de quedar suau, perquè sinó perd tot el seu valor. Si hom vol seguir la tradició, cal posar els ous batuts amb pa ratllat que s'haurà posat abans en el brou.

Amanida blanca

Ingredients per a vuit persones: una col de cabdell, dues llimones, sis cullerades d'oli d'oliva, sal i pebre.

Temps de preparació: 15 minuts aproximadament.

Tallar la col de cabdell en quatre trossos i després aquests en tires molt fines. Afegir-li sal, pebre, el suc de dues llimones i l'oli d'oliva. Deixar-ho reposar i macejar l'amanida durant un parell d'hores, remenant-la de tant en tant. Abans de servir, convé provar-la: el condiment ha de ser força fort.

Cada ració conté 68 calories.

Flams verds

Ingredients per a quatre persones: 400 grams de pèsols, 60 grams de mantega, 50 grams de nata líquida, un enciam, sal, pebre, sucre, tres ous, 4 rovellons i vuit motlles petits de fer flams. Per acompanyar, un quart de litre de beixamel amb formatge.

Posar els pèsols en una olla i afegir aigua fins a cobrir-los. Coure sense tapar, afegir l'enciam tallat, el sucre, la sal i el pebre. Després de mitja hora de cocció a foc moderat, passar-ho pel passapurés, i, mentrestant, deixar evaporar força l'aigua de la cocció a foc alt. Posar el puré en una altra cassola, amb mantega i remenar fins que espesseixi. Treure del foc i afegir nata líquida i una part de l'aigua de la cocció, remenar i afegir els ous i els rovellons. Remenar bé fins a obtenir una pasta homogènia i densa. Untar els

Pèsols adornats

Ingredients per a quatre persones: 1 quilo de pèsols naturals, una tassa de salsa de tomata fregida, alfafaca (herbes aromàtiques), sal i mantega. Per adornar, dues cullerades de formatge ratllat, dos ous durs, vuit trossos de pa fregit amb mantega tallats en forma de triangle.

Netejar, coure i passar per la mantega els pèsols. Mentrestant, preparar la salsa de tomata fregida, que ha de ser força espessa. Afegir una mica de alfafaca, sal i un bon tros de mantega a la salsa. Preparar els ous durs, pelar-los i tallar-los en rodanxes ben fines. Quan tot estigui preparat, posar els pèsols en una plata per servir, i adornar amb cullerades de salsa de tomata.

Empolvorar el formatge ratllat, i col·locar les rodanxes dels ous entorn del plat, alternant-les amb trossos de pa fregit.

Carxofes amb ou

Ingredients per a quatre persones: 400 grams de cors de carxofa congelats, tres ous, pa i formatge ratllats, oli, mantega, brou, una cullerada de julivert, un tallet d'all, sal i pebre.

Temps de cocció: 40 minuts. Escalfar en una cassola força oli amb un tall gran de mantega i un trosset petit d'all, i afegir després els cors de carxofa sense descongelar. Cobrir-ho amb brou, abaixar el foc i deixar coure lentament, tapat. Quan les carxofes siguin ben cuites i hagin xuclat el brou, tirar-hi el julivert picat i els tres ous batuts juntament amb el formatge ratllat, un pols de sal i

Bròquils revoltats

Ingredients per a quatre persones: dos o tres bròquils, depenent del pes, sis anxoves, oli d'oliva i sal.

Bullir els bròquils amb dos dits d'aigua salada o, millor, en una olla a pressió, durant cinc minuts. No cal que quedin gaire tous i, mentrestant, desfer en una paella les anxoves amb una mica d'oli i amb el foc molt baix. Afegir els bròquils i refogueu-los a foc viu, a fi que no s'assequin i quedin una mica daurats. Aquest plat pot millorar-se si s'afegeix un grapat de panses i pinyons.

Sopa minestrone

Ingredients per a sis persones: 600 grams de tocino, pastanagues, cebes, patates, una col, sal pebre, pa torrat.

Temps de cocció: unes dues hores i mitja, i vint minuts de preparació final.

Cal coure el porc durant una hora en uns tres litres aproximats d'aigua salada. Afegir-hi tres pastanagues tallades a trossets petits i una ceba. Després de quinze minuts, tirar-hi també les fulles de la col tallades a tires, i també sal i pebre. Després d'una mitja hora més, tirar-hi unes patates tallades en daus petits. Coure uns altres vint-i-cinc minuts. Si és necessari, afegir una mica d'aigua calenta i corregir el condiment. La sopa ha d'estar molt calenta i força densa. Servir amb el pa torrat.

Cada ració conté 250 calories.

Miss Costa Brava '87 va començar fent spots publicitaris de nines a la televisió

Mònica Pont, de Platja d'Aro, té disset anys i és del Barça

JOSEPHUS

Mònica Sanchez Pont, Mònica Pont, comercialment i pels amics, guanyà abans d'ahir a la nit, a l'hotel Santa Marta de Lloret de Mar, el concurs de Miss Costa Brava 1987, en directe competició amb catorze noies més d'arreu de les contrades gironines, que s'havien presentat també al certamen de bellesa, organitzat per Fernando Cid i presentat per Mario Beut. Com a finalistes quedaren la representant de Roses, Celi Morera, i de Calella de Palafrugell, Sussi Soterias, mentre que Sílvia Sunyer, de Tossa de Mar, era nomenada Miss Simpatia 1987.

Una festa a trenta graus

El sopar tingué lloc en els jardins exteriors de l'esmentat hotel Santa Marta lloretenc, i estigué amenitzat per l'organista Esteve Carrera, mentre que el cantant melòdic Jaume Rovira interpretà algunes creacions de coneguts cantautors internacionals. Poc després de les dotze de la nit, i amb una temperatura ambient superior al trenta graus, començà la desfilada de les candidates que primer ho feren amb vestit d'esport, més tard amb vestit de nit, i després, com ja és habitual, amb vestit de bany, caminant per la passarel·la, la major part d'elles amb molta naturalitat.

El jurat qualificador estava compost per Albert Batlle i Agustí Sala, regidors de l'Ajuntament de Lloret de Mar, Jordi Noguera, propietari de l'hotel Santa Marta, Joaquin Puig, Monsieur Piovanno, Antonio Giraut, les models Lidya i Araceli Ramiro, l'escriptor i guionista Armando Matías Guiu, Francesc Tàpies, Jordi Angladà, Narcís Bach i Miss Costa Brava 1986, Juani Pino, qui assegurarà a aquest diari que, «haver estat Miss Costa Brava l'any passat, em va obrir les portes a les passarel·les d'alta costura, que és el que jo desitjava».

Un cop fets els tres recorreguts reglamentaris per part de les candidates, aquestes es retiraren, mentre el jurat passà a fer les deliberacions. Al mateix temps, la

Mònica Sánchez Pont, Mònica Pont, pels amics, és la nova Miss Costa Brava 1987 (Foto DANI DUCH)

prestigiosa firma de peleteria Antonio Giraut feu una demostració viva dels models que es portaran aquest hivern, per seguir després amb el repartiment de trofeus del campionat de tennis que, com cada any per aquest temps, organitza la direcció de l'hotel Santa Marta entre els seus amics i clients estiuencs; essent el propi Jordi Noguera qui presentà els guanya-

dors de la competició esportiva.

«De petita havia fet spots de TV»

Mònica Pont, la nova Miss Cos-

ta Brava '87, té disset anys i estudia tercer de BUP, però, segons confessà, «m'agradaria seguir estudiant més endavant i sobretot estudiar medicina. És clar que no sé si ho podré fer, perquè també m'agrada fer de model i ja sé que

compaginar les dues coses és molt difícil».

Mònica va néixer a Barcelona, però es passa molts dies a Platja d'Aro, on es presentà a un concurs de bellesa i, en resultar guanyadora, per això ha pogut passar a Miss Costa Brava. Mònica medeix un metre vuitanta d'alçada i les seves altres mides són 80-55-80, «segons les últimes dades que jo tinc». La nova miss té xicot, «que no està assabentat de res perquè ara és a Londres», afegint seguidament que, «no m'he sentit gens estranya a dalt de la passarel·la perquè jo ja he fet uns quants passes de models abans. A més, quan era petita, la meua germana i jo havíem realitzat uns spots publicitaris a la TV, fent propaganda de nines, per això estic acostumada als focus i a les cambres. Sé que he tingut una gran competència amb la resta de les meves companyes, la competició, segons el que jo puc entendre, ha estat dura, perquè hi havia noies molt ben preparades, al costat meu...».

D'aquí a Miss Espanya

Mònica Pont passa ara ja immediatament a formar part de les llistes de candidates a Miss Espanya, concurs que tindrà lloc d'aquí gairebé dos mesos en una ciutat de l'Estat que encara està per decidir. A la Mònica no li fa por res, ja que explica que, «concuraré com les altres i a veure si hi ha sort. Penso que tinc les mateixes possibilitats que elles».

La recent nomenada Miss Costa Brava és molt afeccionada als esports, «sobretot m'agrada la gimnàstica, i sóc una fan del Barça. També m'agrada el Jazz, la dansa i, de tant en tant, alguna ballada en una discoteca». L'últim llibre que ha llegit es titula «El príncep enjaulat», no té preferència per cap cantant modern en especial i, com a polític, li agraden en Jordi Pujol i en Felipe González. En canvi, però, no vol sentir ni a parlar de la Cicciolina. «No m'agradaria pas semblar-me a ella —ens comenta—. No és pas el meu estil de fer les coses. S'ha de tenir un mínim de dignitat professional».

Quinze noies d'arreu de les comarques gironines concorregueren al certamen de bellesa. (Foto DANI DUCH)

J. Arnau: «Estudiarem emprendre accions si continua l'estratègia de desqualificacions dels socialistes»

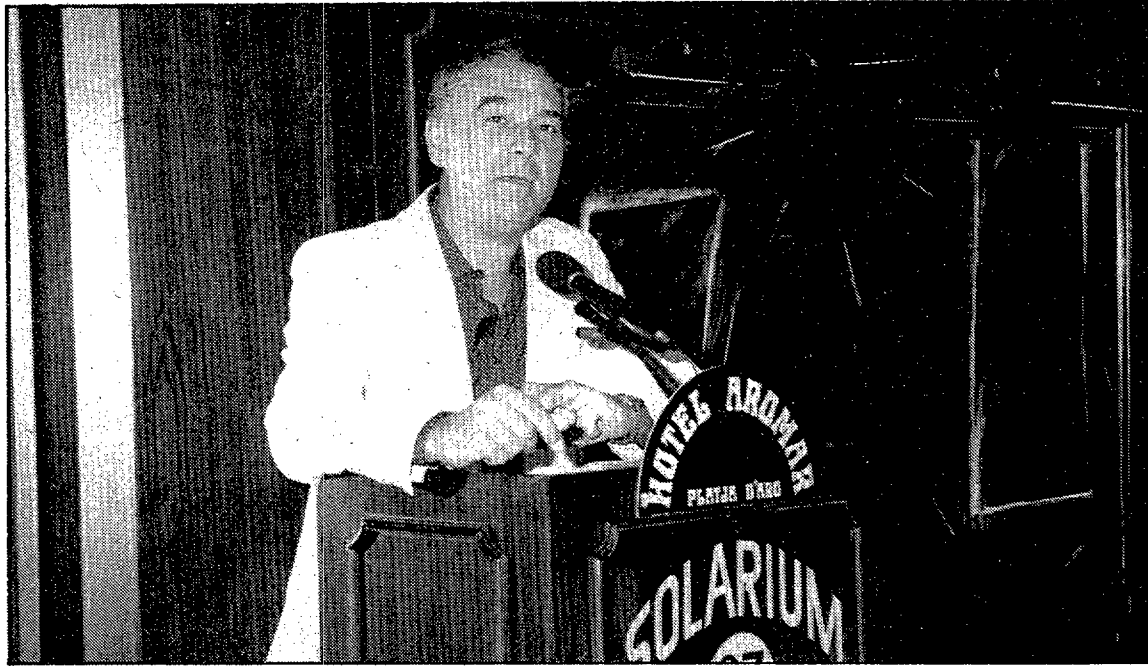
El president de la Diputació intervingué al Solàrium de Platja d'Aro

ROSA Mª MESTRES

Josep Arnau, president de la Diputació de Girona, va manifestar al Solàrium de divendres passat que si continua «l'estratègia de desqualificacions que utilitza Joaquim Nadal i alguns altres socialistes gironins, estudiarem, juntament amb el partit, emprendre alguna acció», i afegí que «nosaltres no entrarem en aquest joc de desqualificacions». Josep Arnau, que també és el cap de l'oposició a l'Ajuntament de Girona, va argumentar que «és prematur fer qualsevol judici, o si farem o deixarem de fer, quan tot just fa un mes que la nova Diputació està constituïda». En aquest sentit explicà que les circumstàncies polítiques en les quals es movia Salvador Carrera en la darrera legislatura eren totalment diferents a les actuals.

Arnau va reconèixer que li havia tocat fer el paper d'«esperança blanca» de Convergència i manifestà també que «a Joaquim Nadal l'incomoda el meu càrrec com a president de la Diputació». Així mateix va assenyalar que «els socialistes a l'Ajuntament de Girona ja han sofert la primera baixa i nosaltres hem pujat a nou regidors i, això, havent treballat tres o quatre mesos».

Josep Arnau va manifestar que tenia un equip molt bo i que les funcions de cap de l'oposició a l'Ajuntament de Girona i de president de la Diputació no tenen per què interposar-se, «des de la Di-

Josep Arnau, president de la Diputació de Girona, va intervenir divendres passat al Solàrium de Platja d'Aro. (Foto PABLITO Jr.)

putació cal fer un paper molt més institucional i no tant de partit».

El president de la Diputació de Girona va intervenir divendres passat al Solàrium de l'Hotel Aromar de Platja d'Aro, davant d'un nombrós públic. Josep Arnau va parlar sobre el paper de les diputacions, començant per una vessant històrica, continuant per la situació actual i acabant amb el futur.

Josep Arnau va destacar el

prestigi de la Diputació com a corporació de les comarques gironines i afirmà que de la Diputació es té un concepte «inequívoc de padrinatge que es manifesta en els pobles mitjans i petits. La gent truca a la porta amb qualsevol problema per petit que sigui amb la confiança que se l'escollarà i s'intentarà solucionar». Respecte als problemes amb què s'enfronta actualment la corporació destacà la

situació d'endeutament i l'estancament dels seus pressupostos.

Com a aspecte positiu assenyala la coordinació, sobretot en les àrees de cultura i esports, amb la Generalitat «assumint despeses a parts iguals».

En parlar de la polèmica llei d'Ordenació Territorial de Catalunya, Josep Arnau digué «o juguem a democràcia o no hi juguem. El Parlament emet lleis que

cal respectar o del contrari no seria un estat de dret, sinó «can sei-xanta». Per al bon desenvolupament de la LOT remarcà la necessitat de coordinació amb les altres diputacions catalanes —Lleida i Tarragona— «ja s'ha establert un calendari de reunions. Ens cal evitar que ningú no s'esveri o es retardi. Per això també els contactes freqüents es tindran amb el més alt nivell de les conselleries de la Generalitat».

Josep Arnau va comparar «encara que a escala reduïda» el traspàs de competències del govern central a les autonomies amb el de les Diputacions cap a les comarques i com a problemes en ressaltà «la necessitat de disposar d'una infraestructura i el traspàs del personal, encara que dubto que es produeixin els recels de la primera vegada».

També va manifestar el president de la Diputació que no cal ser pessimistes i que «tenim un criteri comarcalista assumit i ara entrarem en una època de «rebaixes», en una etapa de transició». Respecte a la funció de la Diputació assenyala que «haurem de potenciar les nostres funcions, en el sentit de treure tot el rendiment possible, principalment en els temes d'ensenyament i cultura».

La seva conferència l'acabà reclamant «com a institució que els senyors centralistes tinguin en compte que un llac com el de Banyoles, per fer-hi les proves de rem l'any 92, no n'hi ha cap altre».

«Dia del turista», a Sant Feliu

Sant Feliu de Guíxols ha celebrat el «Dia del turista '87», sota l'organització de l'associació de comerciants Sant Feliu-centre i amb la col·laboració de diversos establiments comercials i de l'Ajuntament guixolenc, enmig d'una gran animació, que va permetre reunir a la zona comercial a centenars de veïns i turistes de diverses procedències, que aquests dies es troben de vacances a Sant Feliu, informa el nostre corresponal Rafael Albiol.

A la tarda va haver-hi repartiment gratuït de cervesa a la zona de vianants i a la nit al carrer Major, va tenir lloc una cantada d'havaneres a càrrec del grup local Colla Jacomet, i l'actuació del cantautor guixolenc Sé, que va ser l'encarregat de fer les presentacions. En el decurs d'aquesta vetllada va sortejar-se una setmana de vacances a Sant Feliu de Guíxols, de la qual va resultar guanyadora una parella italiana, senyors Signorini, que actualment es troben allotjats a l'Hotel Reina Elisenda. Aquesta parella podrà tornar a passar una setmana properament a Sant Feliu, per una gentilesa de Curhotel Hipócrates. Tanmateix, a aquesta parella italiana se li va lliurar tiquets d'abonament per part de l'associació de comerciants de Sant Feliu-centre.

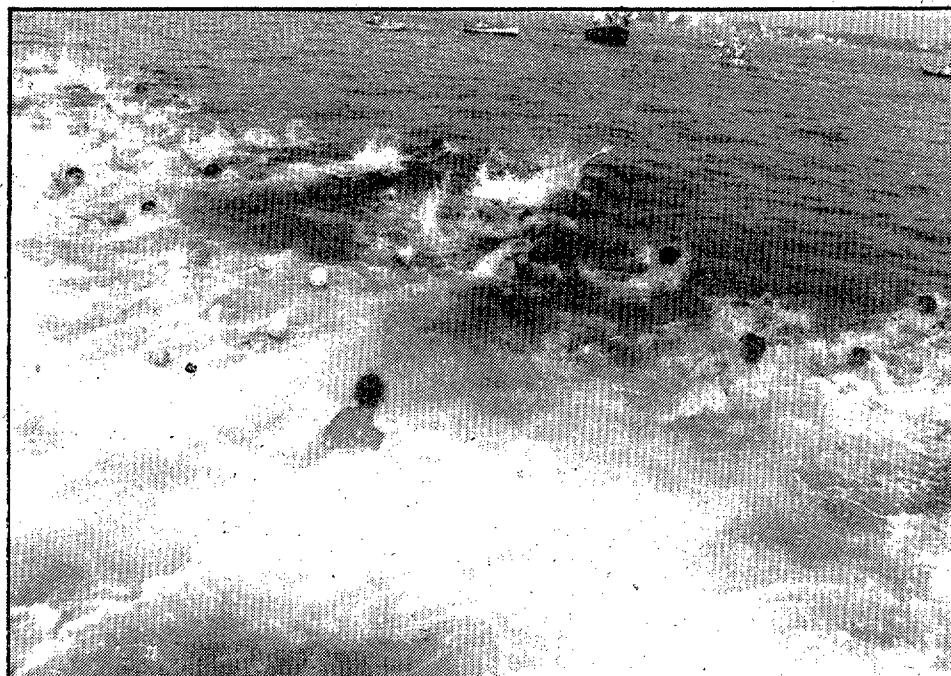
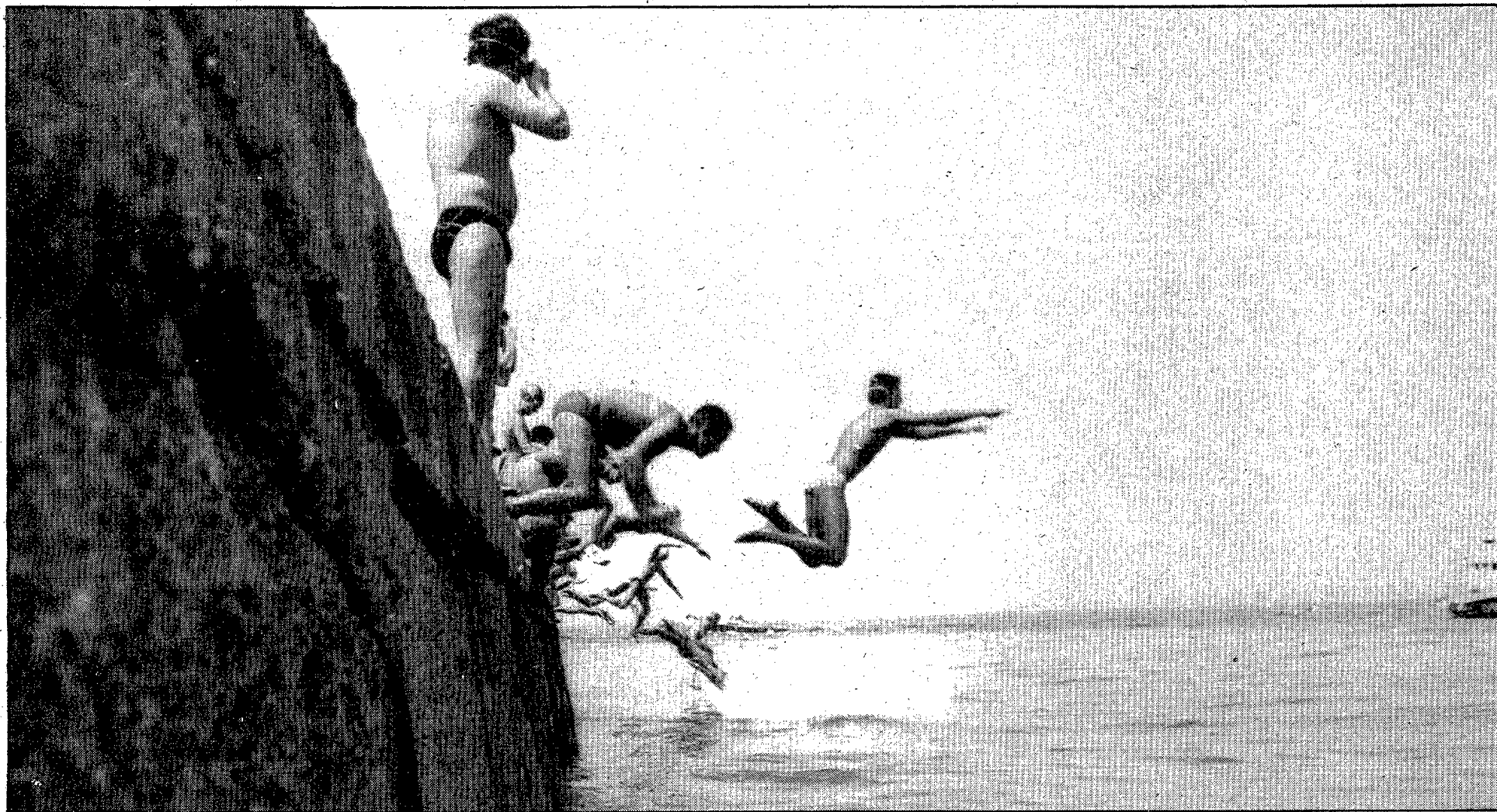

Promoció turística de Barcelona a Figueres.- El Patronat Municipal de Turisme de Barcelona ha muntat a la plaça del Sol de Figueres, durant deu dies, una mena d'autobús en el qual es facilita informació sobre les activitats culturals i recreatives que s'estan desenvolupant a Barcelona al llarg d'aquest estiu alhora que es donen a conèixer alguns dels projectes a desenvolupar l'any 1992 amb motiu de les Olimpíades. Aquest autobús està fent un recorregut itinerant per diverses poblacions catalanes i es considera un servei de promoció tant de la ciutat de Barcelona com de la realitat olímpica. (Foto PUÉRTOLAS).

La bandera blava de la CEE ja oneja a la platja gran de Tossa.- Ahir es va hissar a la platja gran de Tossa de Mar la bandera blava que li ha concedit la Comunitat Econòmica Europea, i que la distingeix com una de les més netes d'arreu d'Europa. Aquest guardó, a més de la platja tossinca, també va ser concedit als municipis gironins de Torroella de Montgrí, Palamós i Begur, per la qualitat de determinades zones del seu litoral. (Foto PABLITO JR.)

La Ll Travessia al moll de Roses

Ahir al matí es va disputar la Ll edició de la travessia al moll de Roses, amb sortida del punt de l'escullera i arribada a l'espigó de la Riera d'en Forquilla. La prova va ser organitzada pel Grup d'Esport Nàutic. La màquina d'en Ricard Camó va recollir aquests tres moments de la travessia.

La manca de vent dificultà la quarta travessia de windsurfing l'Escala-Roses

Hi participaren un total de setanta concursants i el guanyador fou Lluís Rigau amb un temps d'una hora i trenta-sis minuts

ENRIC BADOSA

Amb un vent que amb prou feines arribava a força u, i amb quasi completa calma a l'entrada al port de Roses, es va celebrar ahir la quarta travessia de windsurfing l'Escala-Roses. Aquesta ha estat la vegada que els participants han trobat menys vent a la travessia, tant a la sortida com al mig de la badia i completa calma poc abans de l'arribada, quan en altres edicions sempre havia hagut un vent molt favorable. Per això el temps

emprat pel guanyador ja diu aquesta manca de vent, ja que quasi ha estat d'una mitja hora més que en anteriors edicions.

Setanta han estat els participants, entre ells 12 noies que han sortit de l'Escala a les 2 de la tarda i n'han arribat a meta 55. Dos homes ben coneguts en aquestes travessies són en Lluís Rigau i Lai Gainza, els quals han ofert una vegada més durant tota la travessia un «mano mano» que per pocs segons s'ha decantat a favor del

primer.

La classificació ha estat: primer Lluís Rigau amb 1 hora 36 minuts 26 segons; segon Lai Gainza amb 1 hora 37 minuts 3 segons; tercer el Pierre Padilla amb 1 hora 38 minuts 4 segons; ja més distants quart Bal Cederid, quint John Tinker, sisè David Falcó, set Rom Koling, vuit Cepe Castillo, nou Jordi Flaver i 10 un tàndem format per Muñoz i l'alemany Bruss.

Quant a la categoria femenina

ha estat la guanyadora Susanna Batlle, que també ho havia estat l'any passat i que ha quedat classificada a la divuitena posició de la general.

Suspensa la gimcana submarina

Degut a la manca de participants, solament s'hi varen inscriure tres, es va suspendre la quarta gimcana submanira que s'havia de celebrar ahir al matí a la vila de Roses. Segons el grup emporda-

nès d'activitats subaquàtiques, organitzadors d'aquesta competició, aquesta se celebrarà el proper mes de setembre.

Regada de llaguts a rem

Per avui diumenge, i per primera vegada a Roses, se celebrarà una regata de llaguts a rem. La sortida es donarà a les 18 hores davant de la platja de la Perola amb un recorregut al llarg dels passeigs marítims.

HOROSCOPO

ARIES (Mar. 21 a Abril 20)
Si los socios saben desempeñar la misión que cada uno tiene encomendada, conseguirán grandes logros. Conocerá a una persona que le resultará de gran ayuda.

TAURO (Abril 21 a Mayo 21)
Controle esa tendencia suya a prometer más de lo que puede o, de lo contrario, tendrá que lamentarlo más tarde. Hoy trabajará mejor en equipo.

GEMINIS (Mayo 22 a Junio 21)
Hoy sentirá que su ambición se despierta. Pondrá los cimientos de una gran amistad. Por la noche hará una intensa vida social. Diviértase cuanto pueda.

CANCER (Junio 22 a Julio 23)
Éste es su momento en que se deberán unir todos los esfuerzos. Procure, pues, trabajar en equipo. Un asunto familiar puede ser origen de diferencias matrimoniales.

LEO (Julio 24 a Agst. 23)
Día apropiado para visitar a los abuelos. La felicidad le llegará a través de los niños y de sus amigos íntimos. Puede surgir un amor a primera vista.

VIRGO (Agst. 24 a Sept. 23)
Es muy probable que en su agenda figure algún viaje. Si es sensible y considerado, vivirá los mejores momentos de su vida sentimental. No desaproveche esta oportunidad.

LIBRA (Sept. 24 a Oct. 23)
Las relaciones con un socio se mantendrán equilibradas, aunque acaso precise de una cierta ayuda. Los niños pondrán a prueba su paciencia. Diviértase esta noche.

ESCORPIO (Oct. 24 a Nov. 22)
Su criterio será distinto al de sus socios en lo referente a una compra para la sociedad, pero finalmente se pondrán de acuerdo. Trate de mostrarse cooperador.

SAGITARIO (Nov. 23 a Dic. 21)
No haga compra alguna sin consultar antes con sus familiares. Tenga cuidado con el empleo de su crédito. En el terreno sentimental le esperan grandes emociones.

CAPRICORNIO (Dic. 22 a En. 20)
Le visitará la suerte a través de una persona querida. El compañerismo será nota dominante del día. Su panorama sentimental se presenta inmejorable.

ACUARIO (Enero 21 a Feb. 19)
Un amigo necesitará apoyo moral y económico. Ayúdele. En el terreno profesional estará hoy en su mejor momento. No se preocupe en exceso por pequeñas cosas.

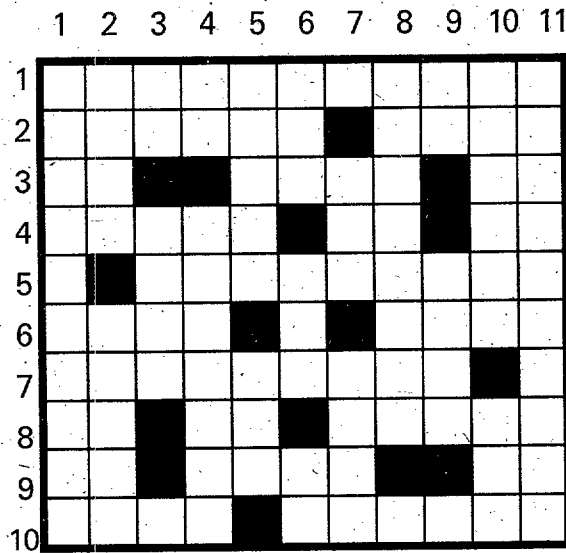

PISCIS (Feb. 20 a Mar. 20)
El falso orgullo podría convertirse en un obstáculo en su camino. No dude en pedir la ayuda que precise. Evite esa propensión a mostrarse un tanto descuidado.

Si nació usted en esta fecha:
Es locuaz, pero no revela nada de lo que ocurre en su corazón. Hay una cierta tendencia secreta en usted que no se hace aparente en la superficie. Es capaz de pensar en profundidad y tiene gran facilidad de expresión. Literatura y oratoria son dos campos en los que podrá sobresalir. Leyes, ventas, psicología y enseñanza son otras actividades que le resultarán probablemente interesantes.

CRUCIGRAMA

C. LLUIS

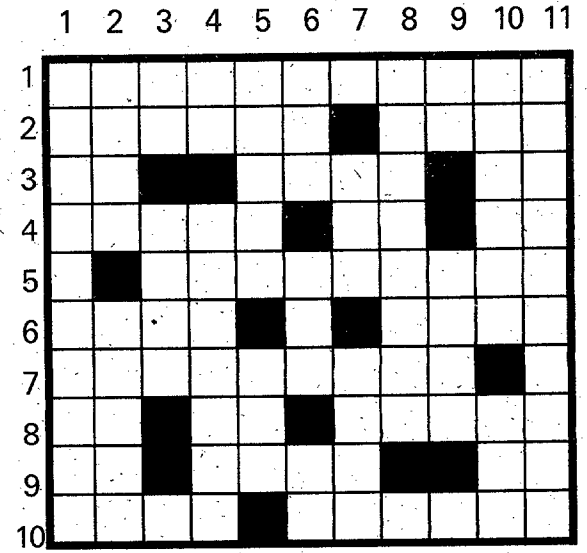
HORIZONTALES 1. Amenizar, hacer sabrosa una cosa con palabras o hechos.— 2. Elige entre otras una cosa o persona. Punto cardinal.— 3. Papá a medias. Hacer servir una cosa. Correlativas en la inmortalidad.— 4. Vientre, sobre todo el femenino por la preñez. Al revés, nombre de consonante. Vocales de moda.— 5. El este. Por una de forma el calzón que forma parte del traje de los toreros se nos ha quedado corto.— 6. Labor en hueco sobre metales preciosos, rellena con un esmalte negro. Cinco romanos. El pintor de Cadaqués.— 7. Los lazos que sujetan las cortinas. Vocal.— 8. Nota musical. Símbolo químico. Componen con limpieza y esmero.— 9. Percibi los sonidos, al revés. Al revés y en sentido figurado, hombre robusto. Invertida preposición.— 10. Que goza de perfecta salud, al revés. Municipio del Empordà.

VERTICALES 1. Dícese del número que se escribe con siete guarismos.— 2. Tostar. Última sección del intestino delgado.— 3. Cincuenta y cien romanos. Cuatro que están en el zénit. Preposición.— 4. Río italiano que rega un fértil valle. Villa del Empordà.— 5. Indiferente. Preposición.— 6. Espacio de tiempo de unos 30 días. Nombre de mujer. Invertido símbolo químico.— 7. Vocal. Creo que es una marca de aparatos domésticos. Chato, en América.— 8. Que tienen fuertes y robustos nervios. Cincuenta.— 9. Dos de tres. Cuatro que hacen espiar. Vocal.— 10. Cerco exterior de las ruedas de carros y coches, montada al revés. Mujer acusada de delito, de abajo arriba.— 11. En Chile y Perú, és un jolgorio o jarana.

SOLUCIONES HORIZONTALES 1. Salpimentar.— 2. Escoger. Este.— 3. PA. Usar. NM.— 4. Tripa. eV. AO.— 5. A. Taleguill.— 6. Niel. V. Dall.— 7. Alzaparros. E.— 8. Re. Mo. Asean.— 9. IO. orot. eD.— 10. ons. Colera. **SOLUCIONES VERTICALES** 1. Setenanta.— 2. Asar. lleón.— 3. LC. ITEX. A.— 4. Po. Palamos.— 5. Igual. Por.— 6. Mes. Eva. oc.— 7. E. AEG. Nato.— 8. Nervudos. L.— 9. TS IASE. E.— 10. atnal. aér.— 11. Remolenda.

MOTS ENCREUATS

C. LLUIS

HORIZONTALS 1. Qualitat del moderador assuajador.— 2. Mirva el vent, la pluja, una tempesta, la calor. El fa el que no vol entendre.— 3. L'iridi, al revés. VIII. D'aquest metall ho era un vedell adorat pels hebreus.— 4. Sorrà. Una forma d'anar. És molt pobre el qui no en té un a la post.— 5. Xifra romana. Restaurar, reparar.— 6. Al revés, boig, orat. Consonant. Al revés, fil, llos. Que denoten il·lació. El sofre.— 8. Dues que fan córrer. Senyor. Mol·lusc de gust exquisit i de preu de «mira'm i no em toquis».— 9. Metall molt apreciat. Bassito. Article.— 10. Seguit de son, dormilega. Qualsevol estri concavat que serveix per contenir un líquid, grans.

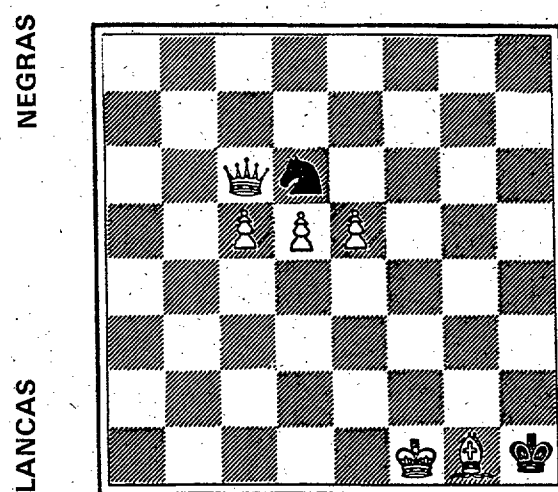
VERTICALS 1. Baliga-balaga, poca-solta, barliqui-barloqui, tarit-tarot, tocacampanes.— 2. Cap d'una triba d'àrabs. Pot ésser fill d'un «papà gai».— 3. Possessió personal. Planter. Cent o 100.— 4. 3,1416 o nom de lletra grega. Funesta, sinistre.— 5. Envasament, una altra cosa és embasament. Baluern, retruny.— 6. Una forma de raure. Prefix que significa tres. Nota musical gravada especialment per la Massiel.— 7. La primera d'ahir i l'última de demà. Impost comunitari. Unitat de força electromotriu.— 8. Remarcables, important. L'urani.— 9. Certs sense ets o curts sense uts. Un llest que ha perdut la vocal. La vocal que ha perdut el llest.— 10. Pobresa, fretura. Arre.— 11. Llastaria, de baix a dalt.

SOLUCIONS HORIZONTALS 1. Temperança.— 2. Amarna. Ori.— 3. n. Vuit. Or.— 4. Arena. Va. Pa.— 5. L. Restablir.— 6. Iof. R. Iat.— 7. Il·latves. S.— 8. RO. St. Ostra.— 9. Or. Toll. El.— 10. Toca. Amall. **SOLUCIONS VERTICALES** 1. Tarallot.— 2. Emir. Llor.— 3. Ma. Erol. C.— 4. Pl. Nefasta.— 5. Envas. Tro.— 6. Rau. Th. La.— 7. A. IVA. Volt.— 8. Nòbles. U.— 9. CR. LST. E.— 10. Inopia. Rel.— 11. aitarasll.

CAPITAN VENCIBLE

AJEDREZ

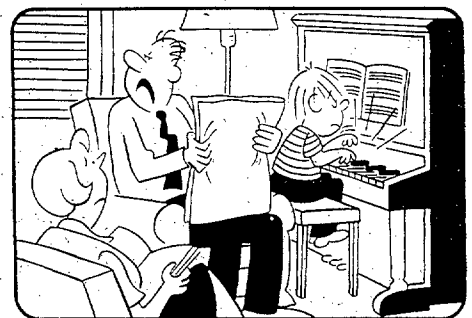

Juegan blancas y dan mate en dos. ¿Cómo?

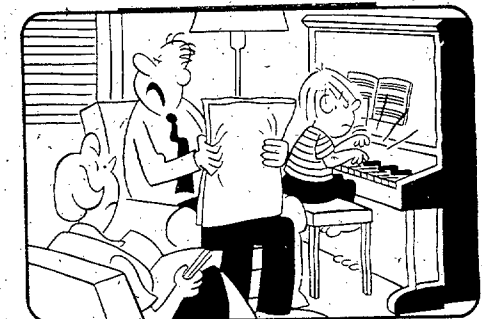
SOLUCIÓN
1. D8T, C2A
2. P6d mate

SEIS DIFERENCIAS

por HARRY SMITH
ENTRE ESTOS DOS DIBUJOS HAY SEIS DIFERENCIAS ¿SABRIA HALLARLAS?

SOLUCIÓN

1. El cabe-
llo es diferen-
te. 2. Los
hombres son
más estre-
chos. 3. Una
mano está
movida. 4. Las
piernas son
más cortas. 5.
La pata del
piano es dife-
rente. 6. La
música es di-
ferente.

COLÒNIES I CASALS

Torn: Segon. Organitza l'Ajuntament de Blanes.

Lloc: Casa El Mercadal de Foixà, (Baix Empordà).

Durada: Del 13 al 22 d'agost.

Edats: Vuit a deu anys.

Monitors: Cinc monitors.

Els nois de Blanes juguen a la colònia de Foixà

La casa de colònies que la par-ròquia del Mercadal té a Foixà acull enguany les organitzades per l'Ajuntament de Blanes. Es troben en el segon torn que va des del dia tretze d'agost fins al vint-i-dos. Són quaranta els nois i noies amb edats que oscil·len entre els vuit i deu anys que passaran aquí els deu dies de convivència que té la colònia; portats per cinc monitors i dos cuineres disposades per l'Ajuntament. Les activitats seran les normals, amb molts jocs, tallers i temps de passar-s'ho bé a les vacances d'estiu.

JULIO GALDEANO

Els ajuntaments de les comarques gironines continuen organitzant més activitats de nois i joves. Hem parlat de casals a Girona, Salt, Sarrià i de colònies de tota mena. També el de Blanes es preocupa de realitzar les seves, i ho fa amb varietat. Per un costat podem esmentar els casals que funcionen durant juliol i agost a diferents escoles del poble, com la Joaquim Ruyra, Mossèn Joan Batlle o Quatre Vents, normalment durant les tardes. Relacionats amb ells es troben els tallers de ceràmica, música i tapissos, dedicats a xicots una mica més grans i que s'instal·len al Centre obert municipal del carrer Unió.

L'Ajuntament de Blanes organitza les seves colònies d'enguany a la casa El Mercadal de Foixà, (Baix Empordà). Els nens es troben en el segon torn d'activitats que va des del dia tretze fins al vint-i-dos d'aquest mes d'agost. (Foto PABLITO Jr.)

Fa pocs dies han acabat els campaments que s'havien preparat a Sant Salvador de Vianya, al costat de la natura de la Garrotxa.

I en darrer terme les colònies, que com ja hem dit són a Foixà, localitat del Baix Empordà. El primer torn de nens hi va ésser des del primer dia d'aquest mes fins al deu. Tres dies després han arribat els del segon torn volent que en

un ambient festiu i actiu els minyons no tinguin temps d'avorrir-se. Assumpció Rafa és la directora i ella parla del pla general de les activitats. «No hi ha un centre d'interès concretat, però sí unes feines previstes dia a dia i que es basen en els jocs, tallers i realitzar bastants sortides o excursions».

Escollir els noms

La mateixa jornada d'arribada es proposa als nois que es divideixin en grups. «Com que des del primer moment volem que tots es coneixin bé i no vagin només amb els amiguets, aquesta divisió serà per sorteig, agafant els paperets amb els noms dels components de cada un dels cinc grups». Ells mateixos per votació escullen els noms. «N'hi ha de tot, uns són els Troglodites, d'altres els Diablos Rojos, Turbo Tinn, Condorman i l'Equip Lila».

I comença la colònia després dels habituals jocs de coneixença i nit de dijous tretze. El catorze hi ha tallers de preparació de les olimpíades de diumenge, sobretot de jocs de taula. Es construeixen els taulers i les peces dels escacs, les dames, el parxís, l'oca, etc. També els sacs i les soques per a les curses i concursos una mica més físics. A la nit arriba el temps de la vetllada amb cançons, representacions, ball i també algun joc més com el dels estels.

L'endemà ja tenien la primera sortida, que va ésser a la Bisbal. «Vam pensar que era el lloc ideal perquè coincideix amb la festa major del poble. Passejarem per la vila, la coneixerem i gaudirem de

les festes. Al capvespre serem a casa i probablement ens donarà temps de seguir jugant al triangle, els colors, els animals i tots aquests». Més endavant, com ja dèiem, les olimpíades «amb medalles i cerimònia, les hem fetes de suro i han quedat bastant bé». Igualment s'aprofitarà per realitzar «tallers de titelles; i durant la nit tindrem les representacions de les

obres».

Dilluns, una altra excursió, aquest cop a Flaçà. Amb un al·licient que ben segur atreu els vaillets fortament, la piscina. «Aquí no tenim piscina i ho hem solucionat només una miqueta utilitzant dos cops al dia la mànega, i que els nens puguin refrescar-se. Cal anar a banyar-se, per això fem la sortida a Flaçà i n'hi haurà una a la platja». Al capvespre, la ballada amb música. El divuit continuen els jocs com els de pistes, de l'oca, moros i cristians o els de nit, aviat arriba la tercera excursió.

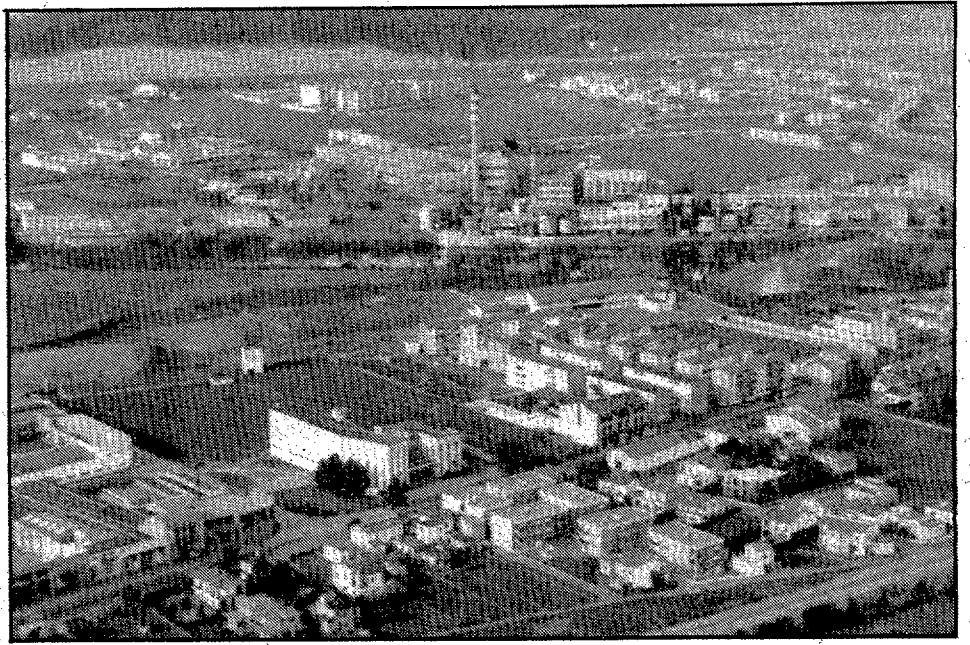
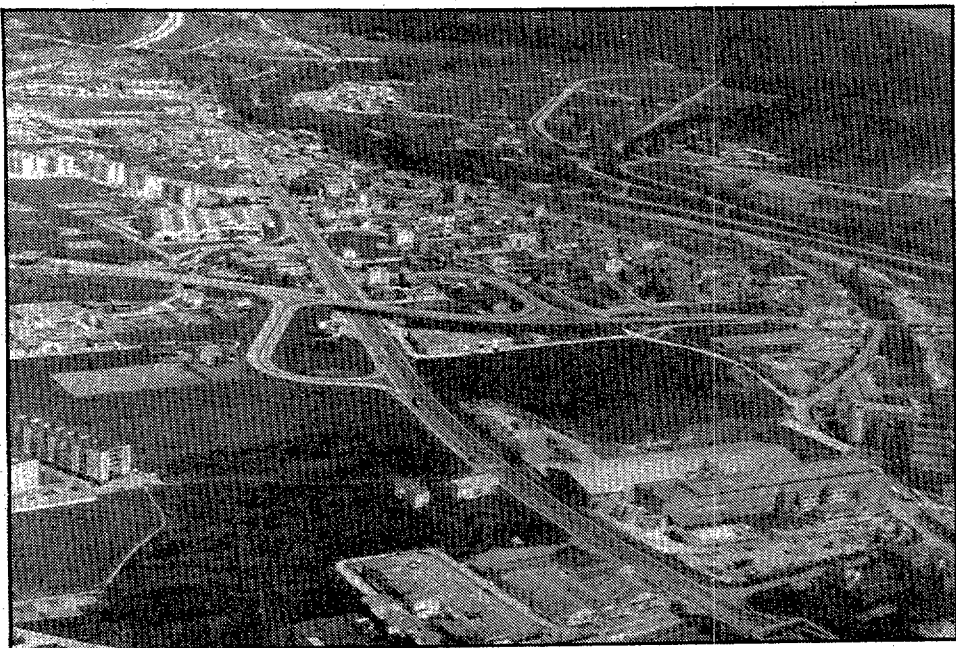
Novament és hora de banyar-se; ara, a la platja de l'Estartit. «Aprofitarem el dia i agafarem potser una embarcació anant, doncs, a les illes Medes». Al dia següent els nois hauran de demostrar que s'han fixat bé en tot i faran murals sobre la platja i les illes amb suro, pintura, ferro, etc. Com sempre, el dia abans de tornar a Blanes prepararan la gran vetllada de comiat. Aniran disfressats amb papers, tindran representacions i danses, «a més de menjar el petit piscolabis que posaran les cuineres Amparo i Paquita», diuen els monitors Jordi Toses, Montse Pagès, Marta Nimbé i Anna Morena. L'endemà tocarà neteja i anar cap a casa.

Són quaranta els nois i noies que passaran deu dies a aquesta colònia. Les seves edats van des dels vuit fins als deu anys, i aquí tindran temps de jugar, divertir-se i fer tallers variats. (Foto PABLITO Jr.)

A la casa no hi ha pas piscina, però els xicots ho intenten solucionar amb els banys sota la mànega d'aigua. Igualment aniran d'excursió a la piscina de Flaçà i la platja de l'Estartit. S'ha de lluitar contra la calor. (Foto PABLITO Jr.)

MAR I MUNTANYA

Sarrià de Ter és un municipi proper a Girona, caracteritzat pel seu caràcter industrial i la dispersió dels nuclis de població.

Sarrià de Ter, una vila amb capacitat industrial i molt poc turisme

JULIO GALDEANO Sarrià, municipi del Gironès molt proper a la capital de comarca, no és ni molt menys una localitat turística sinó clarament industrial. Jordi Canyigueral, l'alcalde de la vila, incideix en les característiques no turístiques del poble. «Pràcticament tothom que ve a Sarrià ho fa únicament de pas mentre viatgen, visitants directes en tenim molt pocs o quasi ningú. Sí hi ha gent que para als dos hotels que tenim i allà s'allotja a dormir i anar-se'n l'endemà. Concretament en el que toca a la carretera és normal veure autocars amb gent que descansa durant una nit, però res més; som un poble industrial i massa proper a Girona». Efectivament, de fet no hi ha el tradicional turisme de segona residència tan habitual a la majoria de les poblacions d'interior gironines, sobretot si tenen bones comunicacions «podria haver algú a les cases de pagès però no ho crec pas».

És difícil esmentar els principals atractius del poble, com poden

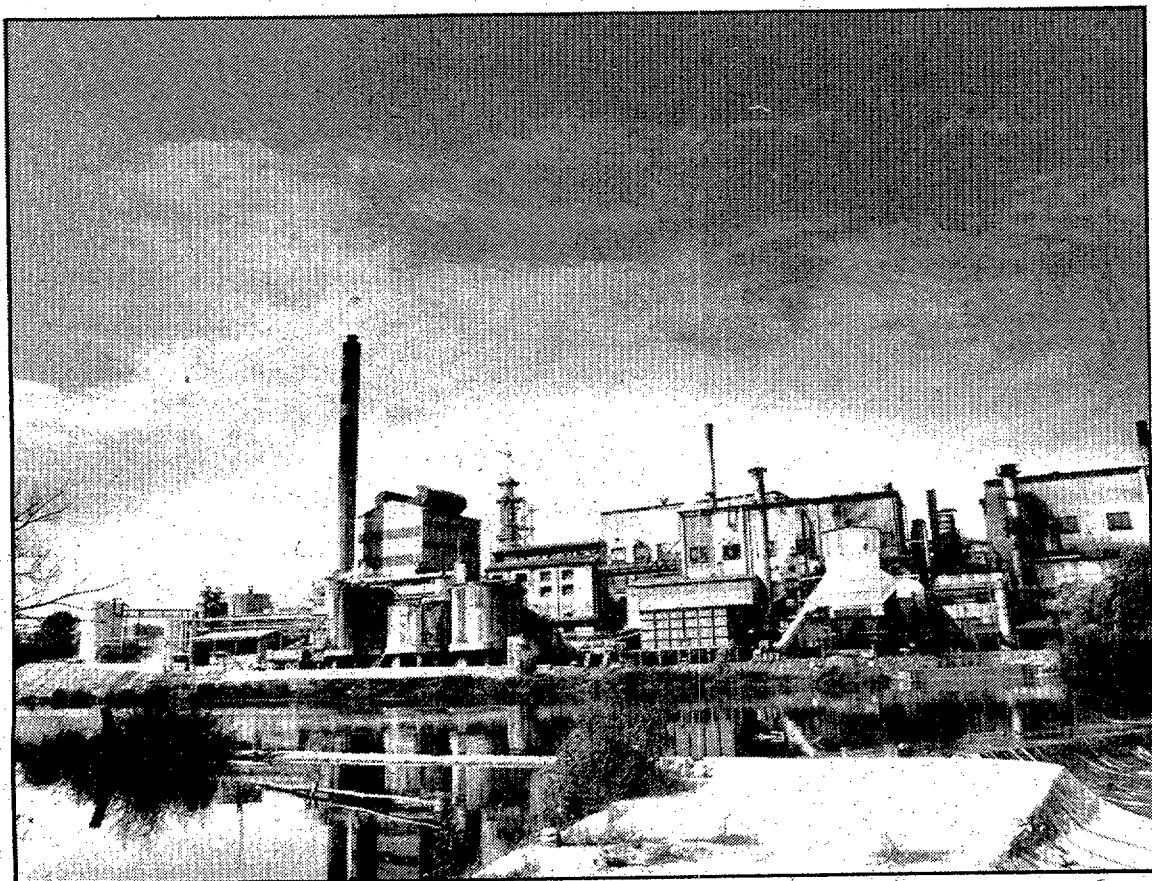
ésser «les dues esglésies parroquials i alguna masia». A més dels llocs si es pot menjar o prendre alguna cosa i veure les parts velles de Sarrià de Dalt o els passeigs i jardins. Encara que normalment ens imaginem Sarrià com un lloc molt modern s'ha de dir que l'església parroquial de Sarrià de Dalt, dedicada a Sant Pau, ja era coneguda i esmentada en diferents escrits durant el segle XIV. Aquest poble, antic centre del municipi de Sarrià de Ter situat a la dreta del torrent de Sarrià o Xunela al sector muntanyós del terme, formà part de la batllia forana de Girona. Com es pot veure pot tenir un petit interès històric. Quant a paratges, l'alcalde recomana «la bellesa i tranquil·litat d'algun d'ells com podria ésser, per exemple, els de la Font de Can Nadal». No hem d'oblidar que malgrat les seves característiques clarament industrials i trobar-se prop de Girona es tracta d'una localitat que no arriba als quatre mil habitants.

Com sempre es preveuen obres necessàries a l'hora de «millorar la qualitat de vida dels sarrianencs

tot el que ens sigui possible, al cap i a la fi això és l'objectiu final de totes les grans o petites obres que es fan a un ajuntament». Molt relacionat amb aquestes intencions està el tema de la contaminació. A un poble amb les característiques abans explicades és sempre una cosa preocupant i difícil de resoldre definitivament. «Un problema que ens preocupa és treure els inconvenients i la contaminació que prové de l'autovia o les de les fàbriques i d'altres centres, amb una labor constant de fa temps i que continuarà perquè sempre és una qüestió pendent i mai totalment acabada». S'han d'afegir, evidentment, les tasques de condicionament de jardins i carrers: «Especialment al Pla de l'Horta, el de la Rasa i Sarrià de Baix». Aquesta població té un servei important, com és la llar de jubilats; a Sarrià de Dalt sovint s'utilitza el centre parroquial. També poden trobar-se algunes instal·lacions esportives municipals, la pista i els camps de futbol, a més del pavelló cobert, la pista i la piscina privades.

Jordi Canyigueral, alcalde de Sarrià, creu que cal lluitar contra la contaminació de Sarrià per millorar la qualitat de vida dels ciutadans. (Foto DAVID QUINTANA)

La fàbrica paperera Torras Hostench és una de les vistes més conegudes de Sarrià. (Foto JOAN SEGUR).

Els barris industrials

Sarrià de Ter, poble industrial, té dues esglésies parroquials principals. Ja hem parlat de la de Sant Pau, que és del segle XV. L'altra és la de Sarrià de Baix, que prové d'una antiga capella dedicada a la Mare de Déu de la Misericòrdia i esdevingué la nova parròquia a la fi del segle XVIII. Als pocs anys d'ésser consagrada sofrí greus danys en la Guerra de la Independència contra Napoleó al XIX, concretament l'any 1809, i la van haver de refer al poc temps. Com va passar amb moltes esglésies també sofrí el saqueig durant l'any 1936 a la guerra i es van fer més tasques de reconstrucció.

El municipi, que pertany a la comarca del Gironès, s'estén des de la riba esquerra del Ter (al nord de la ciutat de Girona) fins al sector aturonat pels darrers contraforts del massís de Rocacorba. És a llevant del pla de Sant Gregori, drenat pel curs baix del torrent de Sarrià o Xunela, afluent del riu Ter. El camí tradicional de Girona a Perpinyà passava per la vora del riu, després d'anar pel Pont Major, que durant molt de temps era l'únic punt on hom podia travessar el mateix riu Ter en aquest sector. El fet que ara hem apuntat

ha condicionat l'estructura urbanística de la població i l'evolució econòmica del municipi, potenciada per la gran proximitat de la ciutat. La tradicional dedicació a les explotacions agrícoles comença a declinar a la fi del segle XIX, quan s'instal·là una fàbrica de pasta de paper que ha estat continuada per la fàbrica Torras Hostench, una de les principals societats papereres de tot l'estat.

La ràpida urbanització del terme tornà a fer baixar les explotacions agràries fins a la desena part des del 1962 al 72, els conreus principals són els cereals, farratges i blat de moro. Aquest creixement es realitzà amb molt poc control i, per tant, amb una notable degradació de l'entorn. El nucli primitiu era el de Sarrià de Dalt i després van aparèixer una gran quantitat de nuclis diferents com són el Pla de l'Horta, el dels Vinyers, de la Rasa, d'en Xunela, Guilana, la zona de la paperera; i sobretot Sarrià de Baix, l'origen del qual és el barri que es formà durant el segle XVIII al llarg del camí ral. A Sarrià hi ha tallers metal·lúrgics, plantes de la Coca-Cola, manipulats de paper i d'altres indústries.

GIRONA M'ENAMORA

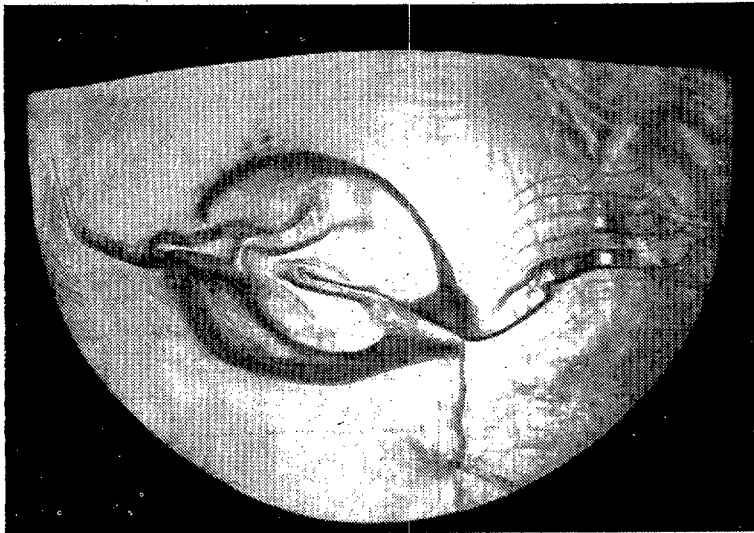
Tres polonesos exposen a Girona

JOAN GAY

Fins al dia vint-i-set d'aquest mes, pot veure's a les sales d'exposicions del Centre «Isaac el Cec» una mostra de les obres de tres artistes que han portat el seu art des de Polònia a la ciutat de Girona. Es tracta de Wlodek Wieczorkiewicz, Ludmila Ostroedrska i Jerzy Ostrogorski, cada un amb una especialitat diferent, però tots ells amb un atractiu propi.

Wlodek, que és propietari d'una de les escasses galeries d'art privades del seu país, situada prop de la relativament progressista ciutat de Gdansk, s'ha dedicat des del moment en què es va definir la seva carrera al treball del cuir, i presenta a Girona una col·lecció de peces en què aquesta matèria adopta les més diverses formes i colors. Primerament, va inclinar-se més per temes referents a la natura, com ara animals, plantes o fenòmens del clima, com la pluja o el vent. Actualment, però, sembla estar més preocupat per la textura i els tons que adquireixen les làmines de cuir que treballa, i prefereix mantenir-los en l'abstracte o, com a màxim, en la insinuació de realitats.

Jerzy Ostrogorski és pintor, i acostuma a treballar amb teles de gran tamany, en les quals es mou amb una major comoditat que en obres de petit format. Gran quantitat de les seves obres mostren una inquietud per ensenyar a l'observador quin és el procés a través del qual s'arriba a pintar un quadre. Per això, algunes zones del llenç estan en blanc, altres tot just dibuixades i, finalment, s'arriba a cobrir totalment la tela amb pintura.

Imatge d'un dels relleus fets en cuir per Wlodek Wieczorkiewicz, que duu per títol «Blanc». Aquesta exposició pot veure's fins al dia 27.

El seu tema preferit és la figura humana, especialment femenina, i per aquest motiu està començant ja a desenvolupar un projecte d'estudi de diverses formes del cos i de la roba.

Ludmila Ostroedrska, que és la seva esposa, ha estat premiada internacionalment per la seva activitat com a escultora. Des de ja fa anys, desenvolupa la seva tasca amb diversos materials, però sempre en petit format. Ha efectuat una col·lecció de medallons gravats i ara presenta a «Isaac el Cec» escultures que van des dels 16 fins als 29 centímetres i que, en estar fetes amb bronze, són veritables miniatures.

La idea de fons de la seva obra és ensenyar el cos dels homes en una dimensió especial, perquè vol demostrar que tothom porta dins

seu un ninot o un titella. És per això que, en moltes ocasions, les seves escultures arriben a ser patètiques.

Tres artistes diferents, però amb una finalitat igual: que volen ser només una petita mostra del que s'està produint en el terreny de l'art d'avantguarda en un país com Polònia, que no té gaires llibertats en altres aspectes. La intenció final de l'exposició que pot visitar-se al Call és establir un pont d'intercanvi, que permeti fer més exposicions aquí i, al mateix temps, crear oportunitats per als artistes catalans i gironins per mostrar a Polònia el que estan fent.

De tota manera, per més paraules que es diguin entorn d'aquestes produccions originals, només la vista pot testimoniar la seva singularitat.

La Casa de la Punxa, irrepitible

JOAN GAY

Se la pot definir com un dels edificis més singulars de tot el pla de Santa Eugènia. Com a mínim amb més personalitat, la qual cosa no és gens estranya, si es té en compte que és una de les obres que formen part de l'etapa més sobresortint del treball de l'arquitecte Rafael Masó. També es tracta, en certa manera, d'una excepció, perquè, a diferència de la majoria de construccions que van ser ideades per aquest gironí il·lustre, ha tingut la sort de ser remodelada i renovada per a una utilització actual.

L'abandonament del modernisme

El seu nom «propi», per anomenar-lo així, és el de Casa Teixidor, però pràcticament des del principi se l'ha coneguda popularment com «la casa de la punxa», a causa de la torre del seu xamfrà, que està coberta per una cúpula punxeguda i decorada amb escates de ceràmica vidriada de colors verd fosc i negre. Es tracta — no hi ha dubte — de l'element més personal de l'edifici que, pel que fa a les altes parts, presenta una simplificació de les línies reveladora del moment pel qual passava Masó en els anys de la seva construcció, que va durar des del 1918 fins al 1922. A principis de la dècada havia fet un viatge per països europeus, del qual van sortir noves orientacions. Fins aleshores, el seu estil era poc madur i, en realitat, l'estava encara cercant, i mostrava influències evidents del modernisme.

A partir de la seva tornada va inclinar-se fermament pel noucentisme, tot i que la torre de la punxa que dona nom a l'edifici que ens ocupa és encara una resta de la seva pri-

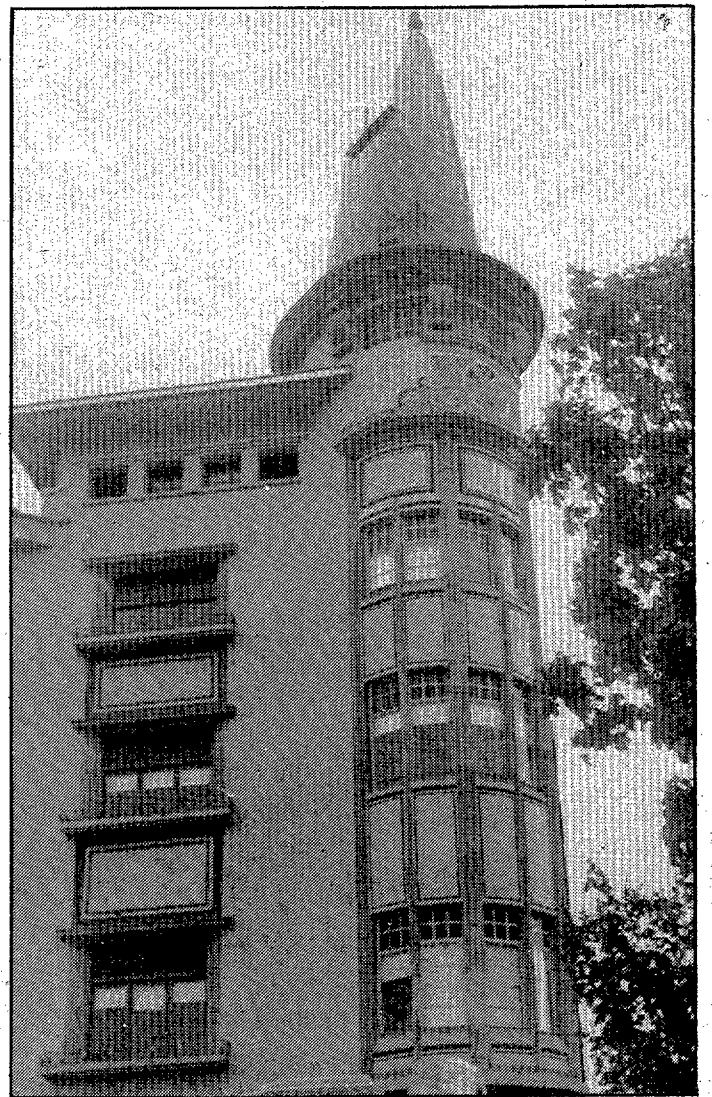
mera etapa.

Una recuperació exemplar

Com ha quedat dit, la sort per aquest immoble va arribar fa uns anys amb d'adquisició que en va fer el Col·legi d'aparelladors i arquitectes tècnics de Girona, que hi va instal·lar la seva seu, i va adequar l'estructura general a la nova utilització. Precisament, una de les idees fonamentals del projecte que es va presentar aleshores era no fomentar una recuperació merament «arqueològica», de voler retornar-ho tot al seu estat inicial. En algunes parts es va actuar així, sobretot en exteriors i en l'escala interior principal, però d'altres àrees van ser «reconvertides», sobretot la sala d'actes i la planta baixa, on hi ha el «hall» d'accés i una zona oberta al públic.

Això ha permès que alguns elements s'hagin vist preparats a partir d'ara per afrontar millor el pas del temps i, simultàniament, han tornat a la seva bellesa tots els múltiples elements que utilitzava Masó per definir la seva arquitectura: estucats, fusteria, metalls, ceràmiques, els esgrafiats de la torre, les peces de pedra artificial i tots els vidres, que estaven en part malmenats, tot afavorint que l'edifici recuperés les seves característiques diferenciadores i personals.

Gràcies a tot aquest procés, l'únic pas que falta ara per donar és la confecció d'un itinerari de visites que compregui el màxim possible de llocs de la part moderna de Girona i que, sens dubte, hauria d'incloure aquesta zona on, a més de la Casa de la Punxa, hi ha la Farinera Teixidor ben propera. Més encara si és té en compte la proximitat dels dos edificis respecte a les estacions de tren i d'autobusos.

Una vista de la torre que dona nom a la Casa de la Punxa, obra de la millor etapa constructiva de l'arquitecte gironí Rafael Masó. És un dels edificis més singulars de Santa Eugènia, amb nombrosos elements i detalls que li fan posseir un caràcter únic.

18 d'AGOST

GRAN FESTA AL DESERT

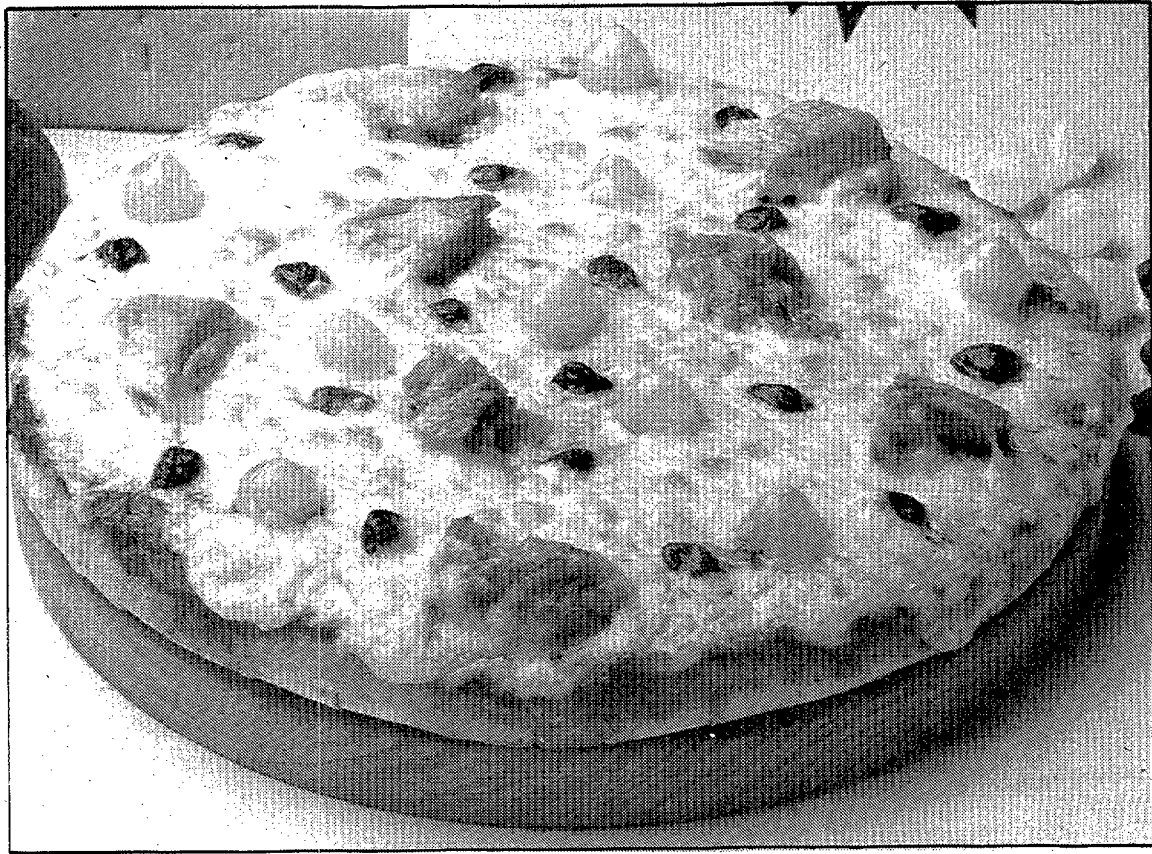
PASSARELLA

D i s c o B e a c h

Platja d'Empúria-brava

DIGUI...

«El fenomen turístic ha impulsat molt aquest tipus de restauració»

DIGUI...

«La competència ajuda a crear nous estils i fórmules comercials»

«Els plats preparats són els reis de l'estiu arreu del món»

Maurice Saliert, plats a punt per portar a casa

JOSEPHUS
El proverbi cita que «a l'estiu, tota cuca viu». I si molta gent, durant la temporada estiuenca, pot viure o sobreviure, malgrat estigui de vacances o treballant, de vegades és mercès a l'alimentació diària, mitjançant els plats preparats que, des de fa ja gairebé uns deu anys s'han posat tant de moda al nostre país i molt més en les zones turístiques durant les vacances. Maurice Saliert és el president del consell d'administració d'una societat francesa i espanyola que, ara per ara, és una de les capdavanteres en la instal·lació de locals on se serveixen plats preparats a turistes, estiuencs i «a tothom que estigui sol a casa seva, ja sigui per raons de feina, o per raons personals i no tingui ganes de cuinar ni d'anar a un restaurant a menjar. Nosaltres li fem tot: des d'una amanida amb embotit fins a un pollastre amb escarrelans o un ànec amb peres. En les nostres rostisseries pot emportar-se sota el braç el que vulgui per menjar».

Explica Maurice Saliert que la moda dels plats preparats, com és

normal, té els seus orígens a nord-amèrica, concretament a Canadà, «d'on passà als Estats Units i es comercialitzà. Els americans són molt plàstics amb aquestes coses.

L'home i la dona treballen. Aleshores algú ha de fer el dinar i el sopar i així fou com sorgiren aquests tipus d'establiments que, per cert, a França també existeixen, però no eren gaire coneguts. Iestic parlant de pocs mesos després de la Segona Guerra Mundial. Els americans pensaren que, si allò que es cuina en una caçola després es conserva en fred en un recipient esterilitzat, pot conservar-se alguns dies fins a la seva consumició o, com a mínim, unes quantes hores. Per això començaren a co-

mercialitzar els menjars i fou un èxit. A França, Alemanya, Holanda, Anglaterra i Suïssa també es feia, però sense tanta publicitat».

Creu monsieur Saliert que, «el fenomen turístic ha donat un gran desenvolupament a aquest tipus de restauració, perquè, es miri per on es vulgui mirar, els plats preparats entren dins del ram hostaler i de la restauració. Hi ha molts restaurants arreu d'aquesta terra que cuinen plats boníssims i després els serveixen als clients embolicats amb paper d'alumini. És el mateix.

Igual fa menjar-s'ho a peu de taula en el restaurant, que uns quants quilòmetres més enllà, a la taula de casa. A l'estiu, sobretot, la

gent està de vacances, va a la platja, i les pobres dones, mestresses de casa, també tenen dret a descansar. Aleshores fou com nosaltres endevinem que això, a la Costa Brava, a la Côte Vermeille, o allà on sigui, podia ésser un bon negoci. Cuinar plats preparats per a tota una família nombrosa, o simplement, per a una sola persona. El resultat, després de gairebé deu anys, han estat vint establiments repartits entre Suïssa, Àustria, França, Anglaterra, Itàlia, i, ara, últimament, Espanya. El plat preparat és el rei de l'estiu, i a vegades també de l'hivern, arreu del món...».

Maurice Saliert parla també de la competència i no li te pas por,

perquè, «al meu entendre, millor dit, al nostre entendre, la competència és molt bona. T'ajuda a crear nous estils i noves fórmules.

Miri, com nosaltres vàrem començar a la Costa Brava, a Cannes concretament, servim els menjars en plats de paper d'alumini dur. Ara ja ho fem amb una mena de carmanyola de plàstic, que cobrem naturalment al client. Són com uns envasos retornables, enumerats, que els donen dret a un sorteig d'unes vacances, per exemple, o a algun altre premi important. Això ens ha triplicat les vendes. La gent es veu obligada a retornar-nos els recipients, però saben que potser tenen dret a un gran premi. S'han de cercar noves fórmules per als negocis. Hi ha molta competència i, si hom no s'espavila, et poden ensorrar en menys d'un any...», afegint que, «la Costa Brava és un bon lloc d'estiu i aquí aquests tipus de negocis han de prosperar per força. Endemés, el públic català és gent molt pràctica i molt moderna.

Per això ens volem instal·lar aquí...».

DE TOT ARREU...

● L'empresa Guinness, editora del Llibre dels Récords, ha acceptat la documentació per incloure, en la seva propera edició, la truita de patates més gran del món, cuinada el passat dia disset de maig a la parròquia de Carcacia, del municipi de Padrón, a La Coruña. Per preparar aquesta truita, que va pesar més de mil quilos, varen treballar vint cuiners dirigits pel «chef» Antonio Ribera i es varen utilitzar nou-cents quilos de patates, cent quilos de «pimientos morrones», deu quilos de sal, cent cinquanta litres d'oli, i cinc mil ous. La paella en la qual es va preparar, a l'aire lliure, durant les festes de la localitat, va pesar sis-cents quilos i tenia 2,8 metres de diàmetre i 0,25 de profunditat. Per donar la volta a aquesta truita, se li va col·locar a la paella una tapa tancada amb claus i es va utilitzar una grua de construcció. Una vegada cuinada, la truita es va distribuir entre els assistents a la festa, que varen consumir més de cinc mil racions. Els autors de la truita volen ara preparar l'empanada més gran del món durant les festes de Padrón del 1988.

● El capità Mark Phillips, espòs de la princesa Ana d'Anglaterra, passarà uns dies a Espanya, a finals del proper mes de setembre, amb motiu de la col·locació de la primera pedra del centre comercial de Sotogrande, a la Costa del Sol. Abans de tornar a Anglaterra, l'espòs de la princesa Ana farà una breu escala a Gibraltar, segons que es va informar en aquesta ciutat. El capità Mark Phillips és un dels directors de l'empresa constructora del centre Sotogrande i, amb motiu de la col·locació de la primera pedra, passarà alguns dies a l'Estat espanyol. Sotogrande, situat al terme municipal de San Roque —a Cadis—, és un dels centres turístics més exclusius de la Costa del Sol, i recentment ha iniciat una etapa d'expansió, amb la inauguració d'un port esportiu.

● Cinc mil racions de «caldereta», en l'elaboració de les quals es varen utilitzar prop d'una tona i mitja de carn de vedell, es varen repartir de manera gratuïta a la locali-

tat soriana de Covaleda, instal·lada a terra de pinedes. La preparació d'aquest plat, típic de la zona de pinedes de Soria, forma part del programa de festes de San Lorenzo i té com a finalitat obsequiar a tots els assistents a la festa.

● Els veïns del poble alabès de Gamarra Mayor, que celebren aquest cap de setmana les seves festes patronals, varen fer ahir dissabte un «concurs de grasses». L'única condició per participar en el concurs era pesar més de vuitanta quilos i, segons l'alcalde de la localitat, José Antonio Grajales, amb aquest «Trofeu Especial al Pes màxim Femení» tant sols es pretén «fer una mica de «chufra» i animar el personal, però sense posar-nos amb ningú».

● John Adams, de nou anys, s'ha convertit en la persona més jove que aprova amb la nota d'excel·lent un examen de matemàtiques superiors a la Gran Bretanya. Aquest «nen prodigi», al qual li agrada jugar al futbol i llegir Enid Blyton, confia en estudiar a Oxford i en convertir-se en professor als setze anys. El títol de «geni de les matemàtiques més jove del país» estava fins ara en possessió de Ruth Lawrence. Els pares de John Adams, Ken —professor de matemàtiques— i Pat —especialista en estadístiques— varen declarar a la premsa que el seu fill va començar a llegir als onze mesos i als tres anys feia problemes d'àlgebra per entretenir-se. «Jugo al futbol amb els meus amics molt de temps. I quan torno a casa de l'escola estudio matemàtiques perquè les trobo divertides», segons que va explicar John.

● El perruquer i «psicoesteta» asturià Ramiro Fernández, que ja va aconsellar un canvi de «look» a Reagan i a Mitterrand, recomana ara a alguns polítics espanyols que canviïn la seva imatge. En unes declaracions a «El Faro de Vigo», Fernández afirma que el president de la Xunta gallega, Gerardo Fernández Albor, hauria de variar la forma del seu bigoti, «que és dels anys trenta», i canviar el seu actual pentinat per un altre «més alegre». A un

altre polític al que li fa falta un «retoc», segons Ramiro Fernández, és Antonio Hernández Mancha, líder d'AP. «Li faria falta —segons el perruquer— un lleuger moldejat i anar a la perruqueria cada quinze dies».

CAP DE SETMANA

SUPLEMENT SETMANAL

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

A la Mediterrània hi ha gran quantitat de mercuri

El CEA de Blanes estudia la contaminació marina provocada per l'atmosfera

El transport d'elements contaminants atmosfèrics provoca un grau de contaminació important a la Mediterrània segons un estudi elaborat pel departament d'ocenografia del centre ha explicat que «inicialment no es pot dir que aquests efectes siguin greus per a les persones però ja hi ha països que han prohibit la importació de determinades espècies piscícoles d'aquesta zona perquè no s'atenen als paràmetres sanitaris que ells exigeixen».

R. ROVIRA

El centre d'estudis avançats de Blanes és un dels més moderns de tota la Mediterrània. Participa en importants projectes de investigació fluvial i oceanogràfica sempre vinculats amb el consell superior d'investigacions científiques orgànisme del qual depèn. En aquests moments el centre conjuntament amb altres laboratoris de tot Europa ha presentat un projecte a la comunitat econòmica europea per fer una investigació sobre la contaminació dels grans rius del continent i especialment de la zona nord. Antoni Cruzado ha explicat que «aquest projecte és molt ambiciós i implicaria pràcticament tots els centres de característiques semblants al nostre que hi ha a tot Europa. De fet la investigació se centraria sobretot als grans rius del continent no únicament pel cabal d'aigua que portin, sinó per la seva contaminació». Aquest estudi permetrà determinar l'existència de possibles canvis climàtics com a conseqüència dels canvis que es produeixen en el medi marí.

Transport atmosfèric

Pel que fa referència a les investigacions fetes pel centre de Blanes sobre el transport atmosfèric de matèries contaminants, Antoni Cruzado manifestava que «en aquest cas el que hem fet és recollir la molta informació que ja hi havia sobre aquesta qüestió per centrar el tema i l'hem tramès a l'Institut meteorològic estatal. La investigació s'ha concentrat a la zona de la Mediterrània occidental i especialment Catalunya, i s'ha demostrat que no cal esperar grans quantitats de contaminants procedents d'altres punts, sinó que el flux que en aquests moments ja hi ha des de la terra cap al mar ja és força intens i suficient per provocar contaminacions a la zona mediterrània».

Antoni Cruzado explicava també que «els contaminants transportats per l'atmosfera contaminen pertot i, si bé tenen un efecte més diluït, també és important i hi ha alguns elements que tenen una preferència pel transport atmosfèric com pot

La contaminació de la Mediterrània no arriba pas únicament a través dels emissors, sinó també per culpa de l'atmosfera.

ser el mercuri, el cadmi, etc., perquè tenen una fase volàtil i són transportats a través de l'atmosfera. Posteriorment va a caure al mar i poden suposar

nivells de contaminació molt importants o com a mínim comparables als que produeixen els rius o emissors submarins». Segons aquest estudi pel que fa al

mercuri n'arriba tanta quantitat per l'atmosfera com pels rius a la zona de la Mediterrània. «Se sap des de fa anys que els peixos de la Mediterrània tenen concen-

tracions de mercuri molt altes i arran d'això alguns països han limitat l'entrada de peixos procedents d'aquesta regió per exemple la tonyina».

UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA CONVOCATÒRIA PÚBLICA PER COBRIR UNA PLAÇA D'ADMINISTRADOR DE CENTRE A L'ESTUDI GENERAL DE GIRONA

Per tal de complir el que disposa l'article 71 dels estatuts de la nostra Universitat, es convoca a concurs públic la plaça d'administrador de centre a l'Estudi General de Girona.

L'administrador de centre actuarà com a delegat del gerent, assumint les funcions de gestió i administració del centre, i abastarà la Direcció de personal, la del Servei de Manteniment i Conservació, la del Servei d'Edificació i Urbanisme i la del Servei d'Economia i Finances, així com les implicacions administratives de l'Àrea Acadèmica.

Es requereix posseir:

- Nacionalitat espanyola.
- Titulació de llicenciat.
- Capacitat de direcció.

Condicions:

- Horari: Dedicació exclusiva.
- Remuneració íntegra anual 2.877.860 ptes.

Els interessats caldrà que trametin una instància de sol·licitud, un currículum, dues fotografies i una Memòria de 50 fulls aproximadament que faci referència al funcionament d'un centre, contemplant les funcions que s'han descrit.

La documentació es dirigirà al cap del Servei de Personal. Edifici Rectorat. Bellaterra, 08193 Barcelona.

El termini d'admissió finalitzarà dimecres propinent, dia 3 de setembre, a les 14 hores.

LA NOVA CAVALLERIA LLEUGERA DE PEGASO EKUS

VEGEU-LOS I PROVEU-LOS A
**AUTOREMOLCS
GIRONA, S.A.**

CONCESSIONARI PER A GIRONA I PROVÍNCIA

Ctra. Nacional II - Tel. 20 55 62
SARRIÀ DE TER - GIRONA

Euroqualitat Pegaso

BIBLIOTECA

Novedades - Novetats

Pintura

J.L. Morales y Marín. **La pintura, técnicas, materiales y estilos.** Editorial Gipsa. 1987. Colección Diccionarios Antiquaria. 294 págs. Tela. 6.000 ptas. Aportación importante a la lexicografía del arte pictórico. Ordenada por sistema alfabético, reuniendo términos utilizados en los tratados de pintura, críticas, etc. Muchas de las palabras van acompañadas de una reproducción pictórica que aclara, aún más, la explicación del término. De mucha utilidad para pintores y críticos. El autor, profesor de Historia del Arte de la U.A. de Madrid, lleva publicadas numerosas obras sobre arte (Historia de la Arquitectura española, Arte barroco y rococó, etc.).

Narraciones

Ken Kesey. **La caja del diablo.** Seix y Barral. 1987. 352 págs. Rtca. 1.300 ptas. El autor de «El nido del cuco» nos presenta, en esta nueva obra, un trasunto de su propia vida desde su vinculación al mundo «hippie» hasta la guerra del Vietnam. Obra sorprendente, que mantiene el interés y la tensión hasta el final.

Neurobiología

Scientific American. **El cere-**

bro. Libros de Investigación y Técnica. Edita Prensa Científica. 1987. 140 págs. Fol. Rtca. 2.300 ptas. Reunión de diez y seis artículos publicados en revistas de EE.UU., sobre el cerebro, su funcionamiento, mecanismos, enfermedades, etc. La mayoría de estos artículos han aparecido en la Revista Investigación y Ciencia sobre todo en el número correspondiente publicado en noviembre 1979. Muchas ilustraciones, fotografías y esquemas.

Informática

Edward M. Barras. **Lotus 1-2-3. Guía avanzada.** Mac Graw Hill. 1987. 216 págs. Rtca. 2.385 ptas. Extracto del índice: Uso de macros. Un sistema de precios automatizado. El lenguaje de órdenes 1-2-3. Lazos. Uso de subrutinas en macros. Menús definidos por el usuario. Grabación de pulsaciones en teclas. Trabajo con ficheros de texto: análisis de textos. Acceso a ficheros ASCH con órdenes de macros avanzadas. Trabajo con palabras en el 1-2-3. De la versión 1A a la 2 del 1-2-3; cambios y añadiduras. Índice.

Economía

Basil S. Yamey. **Análisis económico de los mercados.** Vi-

cens. Universidad. 1987. 150 págs. Rtca. 689 Ptas. Extracto del índice: La continuidad y el surgimiento del capitalismo. Fijación en origen de los precios al detall. Competición en precios al detall. Rebajas de precios. Discriminación monopolista de precios y bienestar económico. La desconcentración como política antimonopolio. Una regla de pujas en subastas. La economía de operaciones de futuros. Los resultados económicos del comercio de futuros.

Gastronomía

Carole Handslip. **Las apetitosas ensaladas.** Editorial Elfos. 94 págs. cart. 890 ptas. Traducción de la obra inglesa «The Sainsbury Book of Salads» de la autora que es profesora de gastronomía y dietética: Ensaladas vegetales, de pescado, carne, queso, etc. Cada receta va acompañada de una fotografía en color.

Política catalana

Hilari Raguer i Suñer. **La Unió Democràtica de Catalunya i el seu temps (1931-1939).** Publicacions de l'Abadía de Montserrat. 1987. 562 págs. Tela. 2.650 ptas. L'autor monjo de Montserrat porta

... I ara, goigs

Tal com vàrem avançar fa unes poques setmanes, acabada la sèrie de «Llibres impresos a Girona en el primer terç del segle XX», iniciem avui una nova sèrie de col.laboracions que intitulem «Col.lecció de goigs gironins en llaor de la Verge Maria». Cada setmana oferirem dos goigs marians, reproduïts dels originals, amb un breu comentari per cada un. La col.lecció de Goigs reunirà trenta exemplars triats entre les advocacions més populars en les nostres contrades. Hem fet coincidir la publicació dels dos primers amb el diumenge següent a la festa de Santa Maria i penssem donar fi a la sèrie el diumenge anterior a la Puríssima. Reservem dos diumenges, el 25 d'octubre i el 1 de novembre, per parlar dels programes de fires.

Desitgem que aquesta petita col.lecció de Goigs pugui interessar els nostres lectors i, amb la seva publicació, pretenem posar el nostre modest gra de sorra en la commemoració de l'any marià i, també, si és possible, promoure l'afecció als Goigs que tenen un alt interès de caire religiós i són una de les realitzacions més característiques de les impremtes gironines dels segles XVII al XIX.

Resulta certament curiós que en els obradors gironins d'aquelles èpoques s'imprimissin una gran quantitat de goigs i estampes, mentre gairebé no existeixen en els repertoris mostres d'auques, fulls de rengle ni altres varietats d'imatgeria popular ben corrent en la resta del Principat. Potser per això els Goigs són genuïnament gironins i ho corrobora el fet que, tant en el fons de la Impremta Carreras (recentment incorporat per la Diputació al Museu d'Art), com en de les impremtes Masó i Llach, s'hi troben moltíssims boixos de caire religiós i molt pocs d'altres temàtiques. Que pugui correspondre a auques o fulls de rengles pràcticament no n'hi ha cap.

Hem d'agrair les facilitats que ens han donat per fer aquestes reproduccions el Capítol de la Catedral, la Biblioteca del Seminari, la Biblioteca Pública de Girona i diferents col.leccionistes particulars com Mn. Francesc Gelí, Dr. Taberner, família Pumarola, família Pla i altres.

Joaquim Pla i Dalmau

molt temps treballant aquest tema i ha tingut ocasió de poder consultar fonts documentals autèntiques. La primera part comprèn la República, posició dels catòlics, fundació del partit, ideologia i estructura. La segona part està dedicada a la Guerra, mort de Carrasco Formiguera, etc. Valora l'obra diferents apèndixs i una relació de fonts utilitzades i bibliografia. Índex de noms, de notes bibliogràfiques i general. Nombroses fotografies.

Narracions curtes

Josep M. Ballarín. **Vigília de Nadal.** Publicacions de l'Abadía de Montserrat. Sèrie Saurí. 180 págs. Rtga. 550 ptes. Aplec dels articles que l'autor (capellà de Queralt) ha anat publicant al diari «Avui» entre 1981 i 1987. Molta varietat de la temàtica, si bé traspua en totes elles un profund sentit cristià.

COL·LECCIÓ DE GOIGS GIRONINS EN LLAOR DE LA VERGE MARIA

GOIGS MARE DE DÉU

VESTRADA AMB SINGULARS DEVOCIONS
EDIFICADA EN LA MUNTANYA DE PUJOLS
SANT MARTÍ VELL

Dels Àngels Mare i Regina a tot mal deu-nos remei: Vos que teniu milers d'àngels posats al vostre servei.

Des de Pujols sou l'Escaia que veié amb àngels Jacob: si es recolza enllà dels núvols neix en els turcs cicles. Per pujar aqueixa escala feu-nos patges del gran Rei. Vos que teniu milers d'àngels posats al vostre servei.

Un Àngel us trameta l'embaixada divina elegint-vos aquell dia Mare del Verb eternal. Portadora de la Gràcia mostreu-nos la santa Llei. Vos que teniu milers d'àngels posats al vostre servei.

Pel sant Àngel que esvaia l'inquietud de Josep, deixeu-nos veure una gota d'aigua del diví julep.

Lletra de Mn. Josep Casassas Tassís.

9. Ora pro nobis Regina Angelorum.

DE LA DELS ÀNGELS

EN LA SEVA ENTRA CAPELLA DEL TERME PARROQUIAL DE BISBAT DE GIRONA

Doneu-nos fins al sepulcre flama del divinal Tet. Vos que teniu milers d'àngels posats al vostre servei.

Tots els pobles de Girona us vénen a visitar i l'obtenen per a llur guia un àngel del vostre altar. Qui amb un àngel s'acompanya no tem el punxant maiguel. Vos que teniu milers d'àngels posats al vostre servei.

Doneu Àngel de la Guarda al devot i a tot romeu: amb companyia tan bona s'observa la Lei de Déu. Si enfomeu nostra vida no tindrem maligne esquei. Vos que teniu milers d'àngels posats al vostre servei.

Dels Àngels Mare i Regina a tot mal deu-nos remei: Vos que teniu milers d'àngels posats al vostre servei.

Música de Mn. Josep M. Pumarola. Mestre de Capella.

GOIGS MARE DE DÉU

VESTRADA AMB SINGULARS DEVOCIONS
EDIFICADA EN LA MUNTANYA DE PUJOLS
SANT MARTÍ VELL

Dels Àngels Mare i Regina a tot mal deu-nos remei: Vos que teniu milers d'àngels posats al vostre servei.

Des de Pujols sou l'Escaia que veié amb àngels Jacob: si es recolza enllà dels núvols neix en els turcs cicles. Per pujar aqueixa escala feu-nos patges del gran Rei. Vos que teniu milers d'àngels posats al vostre servei.

Un Àngel us trameta l'embaixada divina elegint-vos aquell dia Mare del Verb eternal. Portadora de la Gràcia mostreu-nos la santa Llei. Vos que teniu milers d'àngels posats al vostre servei.

Pel sant Àngel que esvaia l'inquietud de Josep, deixeu-nos veure una gota d'aigua del diví julep.

Lletra de Mn. Josep Casassas Tassís.

9. Ut digni efficiamur regno Coelorum.

OREMUS

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis santitate gaudere, et gloriosæ semper Virginis Mariæ Angelorum intercessione a presentibus liberari tristitia et æterna perferri lætitia. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

(Amb lletreca eclesiàstica.)

Goig nº 1

Goigs de Maria Santíssima en su gloriosa ascensión a los cielos, que se cantan en la santa iglesia Catedral de Girona. Imprenta Figaró, sense data. Figaró va imprimir a Girona de l'any 1803 a 1847. Gravats al boix; orles i vinyetes tipogràfiques. Col.lecció del Capítol Catedralici de Girona. A més d'aquest goig, dedicat a la Verge de la capella de l'Esperança, existeixen altres goigs dedicats a altres verges que es veneren a la Catedral: Verge de Gràcia i Bell Amor, Mare de Déu de Bell-ull i Gràcia, Verge del Vitrall i Mare de Déu de la Pera. Poden trobar-se en una carpeta editada pel Capítol Catedral.

Goig nº 2

Goigs de la Mare de Déu dels Àngels venerada amb singular devoció en la seva capella edificada en la muntanya de Pujols del terme parroquial de Sant Martí Vell, bisbat de Girona. Tipografia Carreras de Girona. Any 1935. nº 51 de la Col. de Goigs del Bisbat de Girona. Lletra de Josep Casassas Tassís. Música de Mn. J.M. Pumarola. Gravats i orla zingogràfica. Existeixen molts altres goigs dedicats a la Mare de Déu dels Àngels. En un d'ells hi ha un gravat de boix «al fil» que no reproduïm per no permetre-ho la seva minuciositat. N'existeix un altre que evoca el descarrilament del tren d'Olot el dia d'un aplec del GEIEG en els anys quaranta. Se'n troben a la capella dels Àngels.

GOZOS DE MARIA SANTISIMA EN SU GLORIOSA ASUNCION EN SU GLORIOSA ASUNCION

A LOS CIELOS,

QUE SE CANTAN EN LA SANTA IGLESIA CATEDRAL DE LA CIUDAD DE GERONA.

Suspiraba MARÍA, Que amante fallera, El dexar este suelo, Y lograr en el Cielo De Dios la compañía.

Toda la Gerarquía Celeste espeluzna Con éos de esplendores; Instando el mismo anhelo Por disfrutar favores, Y dilatar el Cielo Por medio de MARÍA.

Llegó ya el feliz día, Y de la Gerarquía Un Ángel desprendido Baxó con una Palma; El triunfo ha conseguido, Pues se ha llevado el Alma De la Virgen MARÍA.

Con justa simpatía Juntaronse este día Los Sagrados Varones, Que estaban esparcidos, En remotas Regiones, Y celebran unidos Las horas de MARÍA.

Con acorde armonía, Celeste melodía A todos arrobaba En gratas suspensiones: Al Cielo se llevaba Todos los corazones El ímán de MARÍA.

Llegado el tercer día Verla Tomás quería; Mas la loss no encierra, Si Celestes Regiones, A la bendita tierra, Libre de corrupciones, Purísima MARÍA.

Es gala que vestía De Estrellas pedrería, Y mil brillantes Soles Formaban el Vestido Reflexos arrebales Del Cielo entretejido A su Reyna MARÍA.

Con tal Soberanía A la Estera subía; Y al Celeste Palacio Con ventaja notoria, Dilatando su espacio, Se le aumentó la gloria Por medio de MARÍA.

Con festiva alegría De metrica armonía Tronos, Dominaciones, Virtudes, Querubines, Le dán aclamaciones, Angeles, Serafines, Saludan a MARÍA.

Cortejada á porfia Con tanta melodia, Un Trono Magestoso De glorias le previene Su finísimo Esposo, En donde mansion tiene Por los Abogados MARÍA.

Aquí tu Abogacia Egerce Virgen pia; Pues Hija de Dios Padre, Del Sacro Amor Esposa, Del Hijo de Dios Madre, Sednos Madre amorosa Coronada MARÍA.

Poes en tí Virgen pia Todo el mundo confia, Quiera Dios Soberano Nos venga por tu mano Quanto bien nos envía.

Exultata est Sancta Dei Genitrix. OREMUS. Super Choros Angelorum ad Celestia Regna. famularum tuorum, quæsumus Domine, delictis ignosce: ut qui tibi placere de actibus nostris non valeamus, Genitricis Filii tui intercessione salvemur. Qui vivis, & regnas Deus, &c. Amen.

Gerona: Por Agustín Figaró impresor de S. M.

CULTURA

JOAN-JOSEP THARRATS

Pintat a Cadaqués: els amics americans

Un dels primers artistes vinguts d'Amèrica que vaig conèixer a Cadaqués es deia Hugo Weber. Fou un d'aquells éssers que, durant uns anys, ens trobem amb assiduitat en la nostra vida i que, de cop, desapareixen sense saber-ne res més. Tan sols recordo haver llegit més tard una vegada el seu nom, no gaire lluny del meu, en un catàleg de les activitats d'un museu americà. Fa pocs dies, però, m'acaba de caure a les mans un nou llibre sobre Mies Van der Rohe. L'amic Hugo Weber hi és representat amb un retrat que, l'any 1962, féu al famós arquitecte amb el qual havia tingut amistat. Hugo Weber era un tipus alt i ben plantat, era la imatge autèntica dels herois dels films americans d'aventures. Igual m'hauria servit com a cavaller del *far west* llegendari que com a agent especial en una enrevessada història d'espionatge. Anne, la seva dona, em recordava la Greta Garbo de les primeres comèdies, sempre autocontemplativa i distant. Un dia que els vaig convidar a sopar ella em va portar, per tot present, un galàpet que acabava de trobar al carrer de la Tórtora, camí de casa. Em va dir que tractés la bestiola amb extrema delicadesa. Amb molta paciència, podria ser que aquell ésser esquiú s'alliberés del malefici que l'havia convertit en gripau i tornés a recuperar la imatge real d'una princesa.

Hugo Weber podia pintar a les golfes del Casino. Buscava velles velles de vaixell, les estenia damunt el parquet i projectava damunt d'elles una pluja de colors que abans havia dissolt amb benzina o petroli. Weber era un fanàtic del *dripping* i de l'*action painting*, en plena Mediterrània, quasi al mateix temps que Jackson Pollock, Franz Kline o Clyfford Still, veritables forces de la natura, creaven les més contundents composicions pictòriques del que es diria l'Escola del Pacífic.

No imagino de què podia viure Hugo Weber. L'any 1955 o 1956 ni a París ni a Zurich, ni a Nova York no es venia cap pintura abstracta. Davant aquesta impossibilitat sembla que tots els pintors americans posaven els preus ben alts, de molts milers de dòlars. Incompresos per incompresos, preferien passar per productors de riqueses incalculables. Recordo que, cinc anys després de la mort de Jackson Pollock, les seves pintures es cotitzaven, als Estats Units, tant com les de Rafael, Goya o Rembrandt.

Si les desmantellades sales del pis superior del Casino s'havien convertit en taller, Hugo Weber pintava, altres vegades, damunt una barca de pesca que li venia a suplir providencialment la taula de treball. Li agradava anomenar «energètica» la seva manera de produir-se. El veia treballar ràpidament, d'una forma semiautomàtica, amb un desig d'expansió total de l'espai a cobrir. S'esforçava a trobar un equilibri de sensacions psíquiques i físiques, com ho faria un ballari. El resultat eren unes composicions obertes, d'estructures espacials, fluïdes: visions en via d'esdeveniment.

L'escultora Mary Callery fou realment una apassionada de Cadaqués, on passava una bona part de l'any. La seva casa al carrer de l'Embut —carrer on les persones han de passar quasi de perfil en el seu darrer traçat— era esbojarradament sofisticada, però no deixava d'ésser una de les millors del poble. Recordo haver-hi vist obres dels millors pintors americans de la dècada dels cinquanta o seixanta

Hugo Weber. Retrat de l'arquitecte Mies van der Rohe.

i, fins i tot, algun tapis de Picasso. Li agradava molt el mar i la veia sovint embarcar-se a Port-Ditxós amb Mona i Lisa, les seves gossetes inseparables, fent cap a la platja de la Sebola o a la cala Jugadora, especialment els dies que feia un sol que ho estavellava tot. Mary Callery no se solia separar del grup d'americans i se li notava una total indiferència envers els artistes del país. Es podia dir que ni tenia raó de la seva existència. Crec que per ella Cadaqués devia ésser una mena de feu americà amb tota la decoració i exotisme que us pugueu imaginar.

La primera vegada que vaig estar a Nova York recordo haver vist una seva exposició a la galeria Knoedler del carrer 57. Amb el títol genèric de «Símbols» l'escultora ens presentava unes formes en acer, o en bronze, perfectament polides i acabades. Eren tiges metàl·liques, línies que prenién gruix i construïen insòlites caligrafies, signes que suggerien el moviment d'un acròbata, el rastre d'un animal veloç, el so cristal·litzat d'un pensament. Era una manera molt enginyosa de veure l'escultura, cosa que li féu obtenir grans èxits a París i a Nova York.

Un personatge imprescindible de l'escola de Cadaqués és Norman Narotzky, pintor d'origen polonès, nascut a Brooklyn. Va treballar a París i a Munic. Es va casar amb Mercè Molleda, una catalana entusiasta de la cultura i que exerceix la crítica d'art. Des de l'any 1955 Norman Narotzky

treballa a Cadaqués on ha exercit durant alguns anys l'ensenyament de la pintura. La seva contribució a la difusió de les belleses de la vila ha estat efectiva. Ell ha fet que alguns centenars més de vistes cadaquesenques s'escampessin arreu del món.

Narotzky és un artista preparadíssim i un excel·lent creador de formes. Malauradament, el nostre país no dona el suficient relleu als pintors nascuts lluny de les nostres fronteres, no els sap assimilar. Un pintor que fa més de trenta anys que treballa a Catalunya és un veritable exponent de la cultura artística catalana, com ho foren Charles Collet o Will Faber, per citar els més veterans. Què seria de l'Escola de París sense els estrangers?

Recentment, Norman ha exposat a la sala de l'hotel de Portlligat un conjunt de pintures amb el suggestiu títol de «La muntanya cremada».

Recordo igualment, en els anys cinquanta, una temporada de treball de la pintora Nadie Werba. Va tenir força activitat a Madrid i va produir a Cadaqués alguna de les teles que ella exposaria, poc després, a la Biennal de Venècia. Nadie era americana pel seu matrimoni amb Erik Werba, un personatge lligat per la seva professió de crític amb els alts ambients cinematogràfics. Fou ella qui em va portar un dia a casa meua el famós director Nicholas Ray, tal volta un dels més punyents creadors d'imatges en movi-

ment que Hollywood ha conegut. Durant més de tres hores les nostres paraules van puntualitzar diversos aspectes de l'art modern. Ray, que havia fet estudis d'arquitectura, era un gran admirador de les formes orgàniques que servien de llenguatge a les estructures de Gaudí i, evidentment, de les de Frank Lloyd Wright.

L'estada del pintor californià Sam Francis a Cadaqués no va ésser molt llarga, ni sé si va treballar-hi. El vaig veure tan sols un parell de voltes i poc vaig poder parlar-li. Crec que la nostra conversa va concretar-se sobre Michel Tapié i l'exposició «Un Art Autre» que el crític francès havia de presentar a Barcelona i en la qual jo també col·laborava. Gran apassionat dels temes florals i dels amples espais desmaiats del Claude Monet de les «Nymphéas», Sam Francis havia vingut anys abans a Europa per veure, a Giverny, l'ambient natural que havia inspirat l'obra del genial pintor impressionista. Podria ésser que la visió sempre canviant de la llum sobre la badia de Cadaqués hagués comogut igualment Sam Francis i ho reflectís, més o menys conscientment, en una de les seves obres. El més inesperat toc d'una pintura pot ésser el reflex de les vivències silencioses d'un artista.

Molts pintors americans solien tenir un gran respecte per l'obra de Salvador Dalí o n'eren uns profunds admiradors. Dalí, que se les sap totes i que sempre té una resposta a punt, va poder dir, a la Sorbona de París, i en el moment que la nova pintura americana començava a fer irrupció a Europa; «Actualment, els joves pintors moderns no creuen pràcticament en res. Resulta completament normal que quan no es creu en res hom acabi no pintant quasi res. Aquest és el cas de tota la pintura moderna, compresa la pintura abstracta, estètica, acadèmica. L'única excepció és un grup de pintors de l'escola de Nova York que, per falta de tradicions i per la seva mena de paroxisme instintiu, es troben molt a prop d'una nova creença pre-mística que es desencadenarà quan el món prengui consciència dels darrers progressos de la ciència nuclear».

Encara que nascut a Ohio, Ronald B. Kitaj és un pintor molt relacionat amb el desenvolupament del corrent britànic del Pop Art. Viu a Londres, té una casa a Sant Feliu de Guíxols i s'espavila per parlar-vos en català. L'agost de 1978 va presentar un molt variat conjunt de la seva obra a la «Galeria Cadaqués». Allí podíem veure la seva transformada emoció per uns afectes constants; l'abstracció, el cubisme, segons la lectura de Picasso, i el fauisme a través dels miratges de Matisse. Aquest darrer era el seu ídol conscient i és, posant en evidència aquestes relacions disperses, que Kitaj ha sabut crear una obra original i punyent que li ha donat un gran relleu universal.

Expositor igualment de la galeria que dirigeix Bombelli en la temporada de 1959 fou el pintor californià Mel Ramos. Prenent l'hiperrealisme com a tècnica, l'artista segueix un molt intencionat camí; la jactància del mal gust. Aquesta vegada ens reproduïa unes figures femenines, volgudament exhibicionistes, pintades amb colors sorollosos. L'ambient de la sala semblava el vestíbul d'un *night club*. Les parets eren com pàgines arrencades de les revistes de la subcultura. A Cadaqués, Mel Ramos aportà, tal com volia, la seva petita part d'escàndol, un escàn-

dol que va arribar un xic massa tard i que aquí sempre acaba en-sordit pel brogit de la tramuntana.

A Cadaqués hem pogut veure la primera exposició de Jaspers Johns celebrada en el nostre país. La va presentar Bombelli el mes de juliol de 1980. Uns mesos després «La Caixa» ens oferia, en el seu palau d'exposicions del passeig de Sant Joan de Barcelona, una àmplia mostra de l'obra gràfica de Jaspers Johns. El conjunt volia significar les mil i una possibilitats o interpretacions que pot tenir un mateix tema, utilitzat d'una manera persistent, com si tot l'univers s'acabés en la contemplació d'una sola xifra.

Bob Venosa és un orientalista que viu completament d'espalltes als corrents de l'art americà. Afirmat totalment des de fa alguns anys a Cadaqués, ha exposat a la desapareguda galeria «La Lluna» i a «La Sirena». Sembla que la seva obra té molta demanda en certs ambients. Les seves imatges tântriques, els seus mites, que semblen arrencats del Ramaiana o de qualsevol altre tractat hindú, poden tenir fàcilment cabuda en algun saló nostàlgic i elegant, volgudament decadent, o en espais esotèrics, semblants a les cambres sagrades dels palaus i temples de Bangkok. El mateix, en persona, se'ns ofereix com el més fervent iniciador i seguidor dels seus ritus, com el primer creient de les fal·làcies que acaba d'inventar.

Chico Hansen nasqué a Hawaii, el cinquantè i darrer dels Estats Units. La seva mare era cubana i el seu pare noruec. Es pot dir que la seva pàtria fou el món, com el seu món fou, fins als seus darrers anys, Cadaqués. Treballà al costat del pintor Casademont que el va contagiar amb una visió fantasmal del paisatge, un paisatge fet de síntesi i de llums opalines que esclouen tots els accidents passatgers.

Finalment, entre els americans cal destacar la personalitat de Walt Disney. El gran creador de dibuixos animats havia imaginat, pels anys quaranta, un film que havia de realitzar amb la col·laboració de Salvador Dalí i que duria per títol «Destí». Deu anys després d'abandonar aquell projecte, a l'estiu de 1957, Walt Disney va visitar Dalí a Portlligat. Conjuntament varen estudiar la idea d'un film sobre el tema de Don Quixot. Aquest altre intent tampoc no va poder ésser possible. En una lletra dirigida als seus pares des dels Estats Units, Salvador Dalí havia assegurat: «El film de Walt Disney marcarà una data històrica en el cinema. Cada fons i cada decorat han estat pintats per mi i reproduïts en color a la pantalla. O sia, una exposició de les meves pintures recorrent el món i serà visitada per milions de persones».

El nom de Walt Disney va ésser posat de manifest en una altra ocasió, al voltant de Dalí i d'una manera que concerneix la cultura catalana. El dia 21 de gener de 1958 Salvador Dalí va fer enregistrar, a l'Hospital Francès, una manifestació de set punts que fou escoltada per una gran massa concentrada a la sala del Museu d'Art Modern de Nova York amb motiu d'una gran exposició dedicada a l'arquitecte Gaudí. El primer d'aquells set punts deia més o menys així: «Protesto vivament contra aquella crítica que, en comentar el poder místic i còsmic de Gaudí, el comparen amb el de Walt Disney. Sóc un bon amic de Disney, però la comparança demostra el grau d'irresponsabilitat a què han arribat avui certs crítics d'art».

INFORME

JAUME MARQUÉS I CASANOVAS

La capella de santa Anna (II)

Aspecte arquitectònic

L'estructura material de la capella de santa Anna és semblant a les altres del mateix sector. Per dintre consta de cinc cares, dels extrems de les quals emergeixen les sis ogives que s'enllacen en la clau de volta. Aquesta té una vora en forma de corda, dins de la qual es dibuixen vuit lòbuls amb arc de punt rodó. Al mig hi ha la representació de la figura anomenada Agnus Dei, que és un anyell que porta nimbe crucífer com correspon a la figura de Jesucrist. Amb la pota del davant l'anyell sosté una bandera, l'asta de la qual acaba amb una creu. La roba desplegada al vent mostra una creu vermella.

La semblança entre els noms Agnus i Agna o Anna va moure l'autor del dibuix a posar-hi aquest símbol malgrat que el fundador dedicà la capella al culte de la santa àvia del Redemptor.

Per la part exterior de la capella mostra la cara central ornada amb el finestral gòtic trilobulat, que fou tapiat quan hom construï el retaule d'estil rococó que el tapa completament per l'interior.

És de notar la reixa de ferro forjat amb què hom tanca la capella. La porta està emmarcada amb una orla de varetes de ferro retorçit que li confereixen un toc d'elegància dins la uniformitat dels barrots restants.

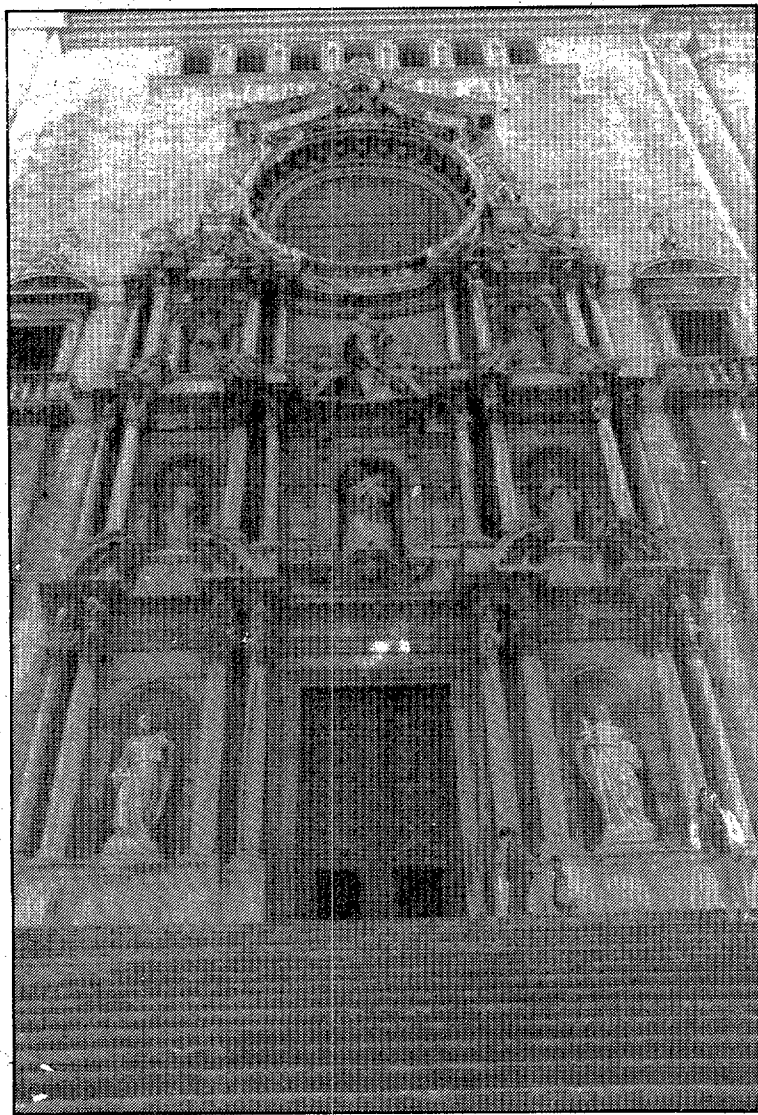
Beneficis erigits a la capella

La fundació de beneficis en una capella era una mostra de l'increment de la devoció envers un sant particular.

A la capella de santa Anna s'establiren quatre beneficis.

El primer fou el de Dalmau de Pontós i de la seva muller Sibilla, acaïat de dotar l'any 1322.

El segon fou instituït per Arnau Ponç de Cabanelles, clergue beneficiat en l'altar de sant Benet de la mateixa seu, qui morí el 15 de juliol de 1327 havent establert un benefici i un aniversari i havent obtingut llicència de tenir sepultura en l'altar de santa Anna. El dret de patronat d'aquest segon benefici

corresponia al paborde del mes de juny.

El tercer benefici fou erigit el 27 d'octubre de 1361 pel clergue Pere Frou, qui assenyala el dret de patronat als beneficis de l'església de Vilobí. Pontic i l'autor del llibre de beneficis de la Catedral van llegir el nom del fundador en la forma Pere Trasolfi. Es troba al llibre 4 de Dotalles de l'Arxiu Diocesà, foli 357.

El quart fou establert per Joan Lloreta el 6 de juny de 1498. El fundador era de la vila d'Hostalric i assenyala el dret de patronat en

favor dels hereus del mas Bover de Reminyó.

Com que els beneficiats havien de celebrar cert nombre de misses en la capella, pot dir-se que el culte diari hi estava assegurat.

El retaule actual

La relativa abundància de notícies que hi ha sobre els elements que integren la capella contrasta amb el silenci dels documents en relació amb les imatges, pintures o vitralls on segurament fou presentada visiblement la santa titular de

la capella.

Vull suposar que la primera forma emprada per oferir el culte fou la vidriera de colors que tant es va prodigar en la nostra catedral. El llibre «Els vitralls de la Catedral de Girona», tan profusament documentat i il·lustrat pel Dr. Joan Ainaud i els seus col·laboradors, no aporta cap notícia sobre el d'aquesta capella. En canvi constata l'existència de fragments en el vitrall número V del presbiteri on es representa la vida de sant Joaquim i santa Anna segons la llegenda àuria divulgada al segle tretzè (pàgina 56). També és citada la capella de santa Anna per instal·lar la vidriera construïda per al finestral del damunt de la capella (pàgina 33).

Tampoc no he trobat descripció de cap retaule fet construir pels benefactors d'aquesta capella ni de cap escultura antiga que hi fos venerada.

Hom diria que la devoció a aquesta santa va entrar en decadència i que els benefactors de la Catedral només es recordaven de la capella per elegir-hi la seva sepultura.

A santa Maria de Castelló d'Empúries, església filial de la Seu de Girona, també hi hagué una capella dedicada a santa Anna, situada al creuer del temple i, per tant, en la part més antiga; però més tard va caure en l'oblit, va ser anomenada «La Mare de Déu antiga» i finalment substituïda al segle XVIII per l'advocació de la Mare de Déu dels Dolors, com consta en les actes de la visita pastoral d'aquella parròquia.

El retaule rococó

A la catedral de Girona el culte a Santa Anna va renéixer de la mà del canonge Francesc Regàs, qui el 28 de juliol de 1777 demanà permís per fer un nou altar segons projecte que presentà al Capítol. El retaule sortosament ha arribat fins avui. Era canonge des de 1736 («Apunts de resolucions», foli 196 i «Presències», foli 88).

La paret testera conté el retaule,

atapant d'imatges i relleus, que arriben del sòl fins al punt més alt de la volta. Els costats tenien uns caixabancs amb respallers decorats amb cortinatges simulats i emmarcats amb motlures sinuoses pròpies de l'estil rococó.

De l'obra original només s'han perdut els caixabancs i dues imatges laterals que, segons notícies cospades de viva veu, representaven sant Cosme i sant Damià.

La composició del retaule és del tot semblant a la de la capella de sant Isidor, correspon a un moment estilístic esfirmer com és el rococó i hom pot creure que ambdós retaules són obra d'un mateix escultor.

Al centre de la part inferior hi ha l'altar i a sobre uns graons per contenir els cerers; als costats hi ha els basaments de les columnes superiors, decorats amb l'escut del donant, que era un canonge, dignitat significada pel capell i el grup de tres borles laterals. El camper de l'escut mostra una construcció semblant a un canal en el qual aparenta rodar una sínia que eleva l'aigua. És el símbol parlant del cognom Regàs.

La que podríem anomenar planta principal conté una mena de gruta, en la qual es presenta santa Anna tenint la Verge als braços, a un costat sant Joaquim, i a l'altre un àngel portant a les mans una corona, tot entre núvols.

Entre les columnes dels costats hi havia les dues estàtues dels sants metges. En la part superior es repeteix la distribució amb uns sants en la gruta central i un sant a cada banda, amb els seus atributs.

L'abundància de motlures en forma de la lletra ce, combinada amb una altra ce invertida, formant un oval, i la lletra essa, suggerida en tota la composició, juntament amb la sumptuositat de l'obra malgrat l'ús escàs de l'or i de materials costosos, fan d'aquest retaule una obra típica de l'estil rococó, que amb encert va ser conservada com a exemplar d'una època en el despulament que sofrí la Catedral durant la guerra civil espanyola.

BÍBLIA

MARTÍ ALABAU

La Cananea

Diumenge vintè (A)
Isaïes 56, 1.6-7
Romans 11,13-15.29-32
Mateu, 15,21-28

En la predicació de Jesús, la dimensió universal del Regne de Déu és essencial. Jesús refusa l'equivalència comunament acceptada entre Regne de Déu i Regne d'Israel. «En el missatge de Jesús —ha escrit Joaquim Jeremias— el particularisme nacional cedeix el lloc a l'universalisme de la gràcia». Davant l'universalisme de l'evangeli, les diferències terrenals queden relativitzades si no esborrades. La ciutat posada dalt de la muntanya és la bella al·legoria de la crida universal a la fe. Hi ha, però, una primera etapa en la realització d'aquest universalisme. És un fet que Jesús va limitar la seva activitat a Israel. Fou el període en què s'esforçà a desvetllar en el seu

poble la responsabilitat de ser motor en la història de la salvació. «La salvació ve dels jueus», dirà a la samaritana. La segona etapa comença amb la Creu: «I jo, quan seré enlairat a la terra, atrauré tothom cap a mi». Després de la seva mort i resurrecció, els apòstols saben que tots els camins de la rosa dels vents són també els de l'evangeli.

Només coneixem dues excepcions al pla que Jesús es va imposar en la primera etapa de l'evangelització al món jueu, que era el seu món: el guariment del fill d'un centurió de Cafarnaüm i el de la filla de la cananea. Aquesta dona, que cridà fins a la impertinència la seva pregària per la filla malalta, és la protagonista de l'evangeli d'avui. «Cananea» era ja un mot arcaic en temps de l'evangelista Mateu i amb el qual és designada la condició pagana d'aquella dona anònima. L'evangelista Marc escriu senzillament que era pagana i

sirofenícia. L'esdeveniment va tenir lloc a la terra que avui és el Líban. El nom d'aquesta petita nació ja no ens evoca la blancor de les neus perennes dels cims més alts del país, ni la majestat d'uns cedres gairebé llegendaris, ni versos lírics del Càntic dels Càntics. El Líban és Beirut, la vall de la Bekaa, el camp de Xatila, les muntanyes del Xuf, topònims marcats per la tragèdia de l'odi i la mort. És en aquesta terra martiritzada que sorgeix del fons dels segles la cananea, tocada eternament per l'evangeli. És la mare dissortada que demana remei per la filla «que està endimoniada»; la dona intrèpida que romp el silenci de Jesús, «únicament enviat a les ovelles del poble d'Israel»; la pagana de fe admirable que els apòstols voldrien allunyar per, segons ells, impertinent i pesada, però que s'avança a l'hora del fet decisiu que, en la incorporació dels «goïms», representa la Creu. Per la fe i la vivor de

la seva intel·ligència surt victoriosa en la dialèctica de les imatges, objectivament humiliants i feridores, dels amos i dels cadells. La fe de la cananea provoca l'entusiasme de Jesús: «Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols!» És amb una complaença innegable que Mateu deixa constància de la fe d'una pagana, ell que va escriure l'evangeli pensant en comunitats cristianes sortides del judaisme, coriàcies a l'universalisme de l'evangeli i temptades per un exclusivisme ancestral. L'elogi de la cananea surt a l'evangeli quan per al lector encara no s'ha apagat l'eco del blasme a Pere: «Quina poca fe! ¿Per què dubtaves?»

La incorporació dels «goïms» al Poble de Déu estigué, en l'església apostòlica, ericada de dificultats. Sant Pere donà un pas exemplar batejant Corneli, i Sant Pau fou la figura decisiva. Sobre el poder de reconciliació de la Creu de Crist,

va escriure el text més bell: «Vostres que en altre temps éreu lluny, us heu apropat en la Sant de Crist. Perquè ell és la nostra pau, el qui de dos pobles n'ha fet un, destruint el mur de separació...» El cardenal negre africà Bernardin Gantin, que presideix a Roma una de les congregacions més importants, ha dit que no oblidaria mai les paraules que li digué la seva mare en sortir de la visita a Pau sisè poc després de la seva promoció al cardenalat: «Hem vingut de molt lluny». Curiosament és una frase paulina. Frase que en boca d'aquella bona cristiana africana no significava una mera llunyania geogràfica, sinó els llunyans camins que portaren el seu poble a l'evangeli. És de les joves esglésies que rebem sovint les alegries més pures. Entre els quinze membres de l'Opus ordenats ahir a Torreciudad, hi ha un enginyer nigerià de 33 anys, Theodore Noemeka. És una excel·lent notícia.

GRAN NEVADA A ARINSAL

Comença la temporada d'esquí a Arinsal

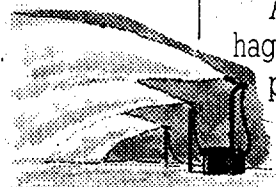
S'imaginem neu a ple estiu? Doncs a Arinsal en tenim un bon tou.

Lògic. Com que volíem que l'any vinent vostè tingués més neu que mai, hem comprat 59 canons de neu.

I funcionen tan bé que aquest hivern tindrem neu per donar i per vendre. De moment, a ple estiu, ja està nevant.

Accessos tallats

No hem tingut més remei. Després d'una nevada així, hem hagut de tallar les carreteres.

I com és normal, hem aprofitat per millorar-les. Quan vostè vingui a Arinsal, es trobarà amb carreteres més segures i còmodes. Una delícia per al conductor.

És clar que si no vol venir amb cotxe, podrà fer-ho amb SKI BUS. El nou Arinsal-Bus el portarà amb nosaltres i el tornarà a casa seva el mateix dia.

Pistes fora de funcionament

Aquesta és una altra mesura que hem hagut de prendre. Hem remodelat algunes pistes perquè vostè gaudeixi més de cada baixada que faci, i perquè tingui més opcions per escollir.

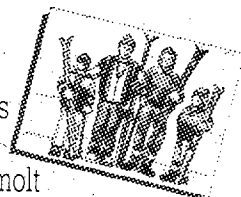
Però, a més a més, també hem posat més monitors. Una colla de nois que en això d'esquiar en saben un cabàs i que li faran més intensa i completa l'esquiada.

Instal·lacions mecàniques aturades

Doncs sí, perquè aprofitem l'estiu per millorar-les i junt amb el nostre telecadira de 4 places (el primer dels Pirineus), el portarem a més velocitat encara, i sense fer cua, al cim de les nostres pistes.

Arinsal, una estació que li resultarà molt familiar

De cara a la propera temporada hem pensat molt especialment en les famílies. Per això, hem fet uns preus familiars molt especials.

Però no solament això, també estem construint un jardí d'infants encara més maco. Perquè pugui gaudir de la neu, sense haver de preocupar-se dels nens.

A Arinsal volem que la propera esquiada sigui la millor de la seva vida. Per això, mentre vostè ara pren el sol, nosaltres ja hem començat la temporada.

ARINSAL

SKI-ANDORRA

Avda. Tarragona s/n.
Andorra la Vella (Principat d'Andorra)
Tel. 23942-35077 Telex 238 And

CALAIX DE MESTRE

JOSEP M.ª MINISTRAL I MASIA

Programa complet

El programa de la festa major — que aquests dies es multipliquen a les nostres comarques— és com el «menú» d'un bon dinar. El tenim a les mans uns quants dies abans de començar l'esdeveniment. El llegim amb atenció, assaborint per endavant totes aquelles activitats que allí ens ofereixen, com un bon «gourmet» davant la carta de menjars que li fan «la boca aigua». Mentalment anem anotant allò que més ens agrada i ens va deixar tan bon record l'any anterior. No cal dir que s'ha de comptar amb els familiars si no hi anem sols, i que ells també tenen les seves preferències (un concert acabat de dinar no és el mateix que la xocolatada per a la mainada).

Seguidament s'ha de fer consell de família per decidir si aquest any hi anem o no. Per unanimitat s'ha resolt que —si el temps no ho impedeix— farem cap tots plegats a la festa on hem estat convidats. Com que el programa és variat, si algun dels actes no ens complau del tot, ja n'hi ha d'altres que ho compensen: exactament igual que en un dinar, que si un plat és el nostre preferit, és motiu suficient perquè no ens perdem aquell àpat. Podem anar a una festa major per tal de poder acompanyar la imatge del Patró fins a l'església, o ballar la sardana després de la Missa solemne, o fer l'aperitiu amb els amics al bar de la plaça, o veure la mainada competint en els jocs de la tarda, o reunir-nos toda la parentela en una bona taula on no manqui ningú, o acabar el dia cremant les hores de la nit —grans i petits— enduts per les notes estimulants de la **Gran Orquestra** contractada aquell any.

Fet ja d'antuvi la composició de

Les festes de carrer ofereixen un programa complet.

lloc i de temps, cal guardar el programa al **calaix**, lloc on es poden trobar fàcilment totes les coses que hi anem desant al llarg dels dies. Cal anotar, al mateix temps, els dies que no podem agafar cap compromís, perquè estan reservats per anar a la festa. És recomanable fer-ho en el calendari de parell, que així tots ho tenim present i no hi ha perill que ens descuïem i ens passés per alt. Els més petits aniran comptant un a un els dies que falten per agafar el programa i fer-lo realitat en l'espai i en el temps. Molt de compte amb aquesta darrera paraula: **el temps**.

Cal estar en guàrdia diligent i atenta als esdeveniments atmosfèrics. Abans ho podiem preguntar a l'avi que tenia una visió llunyana de com es mourien els núvols els propers dies. Ara, tenim una caixeta lluminosa on un jove correctament vestit ens va mostrant les nuvolades que caminen, com si ens trobéssim en un balcó a uns quants quilòmetres lluny de la terra.

Tot previst i planejat, arriba l'hora de començar la festa. Cal mirar el programa com la partitura musical d'un concert. Els tres dies s'han d'aprofitar i no es pot perdre cap acte: el dissabte a la tarda hi

ha la xocolatada per a tots els menors d'edat (encara que també hi van a «xucar» els més grans amb l'excusa d'acompanyar el nét). Per pair-ho, un gros sarau i festival infantil, on els pares comproven els avenços atlètics dels menuts que competeixen. Perquè no tinguin gelosia, una audició de sardanes acabarà aquesta primera jornada «preparatòria».

El dia més ple, diumenge. De bon matí ja s'han de trobar els veïns a la plaça per acompanyar el pendentista que aquell any gaudeix d'aquesta distinció. En una nodrida comitiva, mainada, homes i do-

nes, amb l'orquestra al davant, es corten la imatge del patró fins a l'església, on se celebrarà una solemne missa acompanyada d'una selecta coral. No hi ha temps de sortir, quan ja refila el flabiol davant la casa del pendentista on es ballen dues sardanes al seu honor. Descans per al dinar que han preparat a consciència les senyores de la casa, ajudades potser per alguna parenta de reforç. La sobretaula no es pot allargar perquè a les tres ja han de trobar-se altra vegada a la plaça on se serveix cafè, copa i cigar per a tots els assistents. Per descansar, i no adormir-se, l'orquestra desgrana un selecte concert de música animada, mentre, en acabar, una audició de sardanes omple l'aire en diferents llocs del barri. S'acaba el dia —ja prou ple— amb un gran ball pel «conjunt» que crema els decibels que és un gust.

Dilluns, darrer dia, més curt, és la cimera de tot: un sopar al carrer —presidit per les autoritats— on caben més de 700 comensals que només han de portar-se cadira i cobert. La resta va a càrrec de la Comissió de festes. No cal dir que la «traca final» és un ball de fi de festa pel mateix conjunt aquell dels altaveus gegantins. Ah! l'endemà encara hi ha temps de recordar els veïns difunts en una pregària en la Santa Missa.

Complet, no? Quina ciutat o vila organitza aquest programa? Cap nucli important de població: un carrer llarg i estret —el de Sant Martíria, a Banyoles— dona nom al barri que ofereix un programa així de variat, sense fallar cap any —ja fa més de 25—. Per no oblidar-nos-en, el tornem a guardar al calaix, fins l'any vinent si Déu vol.

MESTRAL

R. GUARDIOLA I ROVIRA

Diàlegs generacionals

Els escrits de Joaquim Pla Dalmau —mestralge en la bibliografia— tot amenant-me amb la seva densa erudició i els seus records personals sobre l'entrellat d'un gironisme que ens ajuda a valorar i estimar més la ciutat i els seus homes, tenen per a mi una teràpia subjectiva. Com totes les coses personals és difícil de fer-ho comprendre. Les reaccions privades són tan íntimes que no es poden comunicar. Per què en un moment determinat tinc aquesta reacció? És inexplicable. El sentiment existeix, però a una altra persona li passen les sensacions de forma diferent. És que un diàpassó invisible, misteriós, respon als seus plantejaments? És possible.

Els escrits de Joaquim Pla Dalmau em rejuveneixen, tenen una vitalitat i un entusiasme tan complets que dominen la tendència que ens va augmentant l'edat, de comunicar experiències com si quasi sempre escrivíssim unes memòries. Ell escriu sobre generacions passades, sentint-se molt jove. Ens fa estimar el món, la cultura i el viure que fa bategar en les seves columnes setmanals. I ens ho fa palpat amb l'optimisme d'un home que troba en aquelles arrels a la força d'avui. Malgrat que no es compregui ben bé el que vull dir, estic suposant que ja ho endevinen. El que no sé si hi troben el mateix, ja que cada persona té els seus nusos. És molt possible que Pla hagi aconseguit l'habilitat de dialogar amb les joves

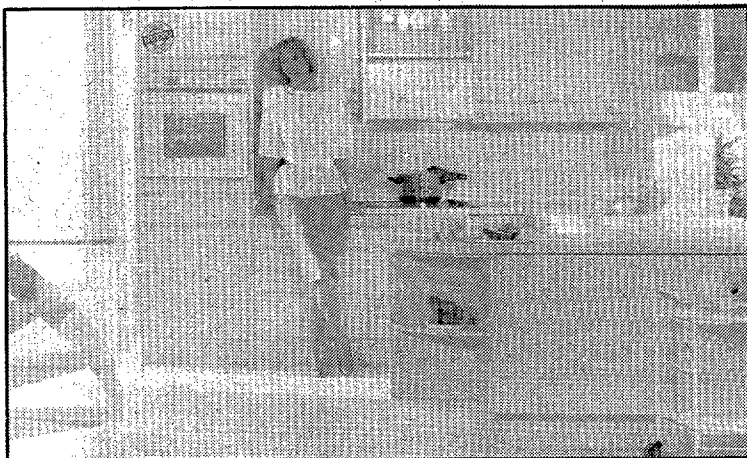
generacions i que valorin moltes de les coses que perdem.

La nostra generació s'ha sadollat d'aconteixements i de canvis i encara estem sorpresos dels capgirells de què som testimonis, de l'evolució en el viure i de les degradacions en molts aspectes que comencen en els costums i fins arriben a les qualitats dels menjars, amb sabors que els joves ja mai coneixeran i que, per això mateix, ja no poden enyorar. No serà que enyorem moltes coses? I aquesta sensació només la viu el nostàlgic? Com ens poden entendre? Joaquim Pla Dalmau ho ensenya amb un altre llenguatge, que el gaudeixo i no transmeto. Quina culpa té ell d'aquesta parrafada? Confio en la sea bondat, tot recollint del seu article de diumenge passat: «Una altra època molt llunyana. No tan dolenta com ara es pugui pensar». Avui els descobriments científics i tècnics han canviat molt la vida i a les noves generacions tot els sembla imprescindible.

Ara la gent no vol incomoditats. Posem-hi una mostra.

— Estic preocupada perquè tinc la nevera ben plena. No m'hi cap res. És una llaua. Si sapiguessis el malament que vaig! Per portar la roba a rentar no tinc el cotxe i a la rentadora no hi cap tota d'una vegada.

(El mateix passa en molts detalls de la vida. I si comencéssim a comentar el que es menja i com es cuina, els déficits són encara més notables).

Les comoditats ens poden afectar en la nostra escala de valors.

Joaquim Pla: no hi ha algun llibre que els expliqui què es vivia bé i feliç sense nevera, ni rentaplats, ni televisió, ni automòbil, ni batedora, ni aigua calenta, etc. etc...? La tècnica fa esclaus. Es perd l'artesania de tot, i la comoditat tendeix a fer éssers cada vegada més inútils, quan apretant un botó les coses no els funcionen.

Actualment la nevera es converteix en un armari. Cap de nosaltres deixava de casar-se perquè no tenia nevera. No existien tantes necessitats. No entràvem a la societat de consum. Els metges coneixien el malalt sense anàlisi i preferien receptar fórmules magistrals. El més positiu és el progrés de la medicina i la cirurgia. Des del doctor Fleming el món ha canviat.

Els altres avantatges —inclosos els electrodomèstics i els congelats— han ajudat a glaçar la vida familiar, que és la gran desfeta d'aquesta època.

Les nostres famílies no coneixien el crèdit. Les cases que no tenien negoci no sabien com eren les lletres de canvi. S'estirava menys el braç que la màniga, perquè la fatxenderia no era tan corrent i es practicava l'austeritat i la modestia.

— I com s'ho feien sense nevera?

Nosaltres ens sentim d'una generació moderna que ha gaudit de moltes més comoditats que els avis. Girona té el carrer de la Neu, que no hi era perquè sí; i també aprofitaven les qualitats de la sal,

que per això era un monopoli i un producte molt cobejat. Era com tenir diners. Es buscava com ara el petroli. Tot això no vol dir que no fossin feliços.

Quan es va començar a estendre el frigorífic, fou una important millora pel peix i per la carn. Començaren les fàbriques de gel i produïen barrès grosses i petites, per ús industrial i particular. Les neveres de fusta, per dintre recobertes de zinc, perquè es conservés el gel que s'hi posava, si «podia ser» fins l'endemà que s'hi tornava a posar gel. I aquesta comoditat no la tenien moltes cases. Altres anaven a buscar gel per posar begudes i fruita en fresc dintre una galleda o una conca o gibrell, només alguns dies.

Aquesta és una petita visió de la vida tal com la vàrem viure. Mai vàrem resoldre un problema aritmètic que no fos amb càlcul mental o amb les operacions. Quan es té aquesta experiència s'està per sobre de les incomoditats que vol ser motiu de queixa pels que estan tan ben acostumats. De tant en tant, convé algun fracàs «gros» com el que s'espatlli la nevera o ens sembli que no hi cap tota la verdura de la setmana, l'olla del menjar del gos, la cervesa, la coca-cola, l'aigua mineral, el vi blanc, el xampany, etc... etc... perquè aquests inconvenients ens faran tocar una mica de peus a terra i es promourà una escala autèntica de valors, que ara resulta afectada per les comoditats.

GIRONA, ENTRE LA HISTÒRIA I L'ACTUALITAT

ENRIC MIRAMBELL I BELLOC

La Mare de Déu d'agost

«Per la Mare de Déu d'agost a les set ja és fosc», diu l'adagi. Però ara, amb el canvi d'hora, no són les set sinó les 9, quan s'acaba la llum del dia. De totes maneres, tant si ens atenim a l'hora solar com si ho fem a l'hora oficial, el cas és que a mitjan agost es nota d'una manera ben remarcable que l'estiu comença a declinar. Disminueixen les hores de sol; es produeixen freqüents tempestes; les nits són més fresques. Encara que falti per passar una tercera part de l'estiu; encara que es puguin continuar gaudint alguns dies bons i calorosos, la canícula ja ha arribat al seu fi.

La Mare de Déu d'agost és una de les grans festes del calendari cristià; és també el dia de la festa major de molts pobles de les nostres comarques, i és, a més, la festa patronal de la Catedral de Girona.

Antigament aquesta diada se celebrava amb gran solemnitat, semblantment al dia de Corpus. Hi havia pregó municipal; ofici solemne; i a la tarda processó pels carrers amb assistència dels jurats de la ciutat, amb tot el seu protocolari acompanyament.

Però des de fa molts anys aquesta commemoració ha anat molt de baixa, perquè molts gironins es troben fora de la ciutat. Quan els moderns mitjans de comunicació anaren facilitant els desplaçaments, foren molts els que es traslladaven a alguna de les poblacions que aquest dia cele-

bren la seva festa major. I mentre els pobles s'animaven la ciutat s'anava buidant. Després vingueren les vacances, que contribuïren encara més a l'exòde urbà, que avui ha arribat al seu punt culminant.

Com dèiem abans, l'Assumpta és la titular de la nostra Catedral, que ha celebrat sempre la seva festa amb la solemnitat que en cada moment les circumstàncies han permès.

Des del segle XVIII s'exposava en la via sacra el monumental llit de la Mare de Déu, amb la imatge jacent de la Verge, voltada d'àngels. En els anys de la postguerra, el monument, que havia sofert algunes mutilacions, es muntava una mica simplificat; i així es va anar fent fins que es prengué la bona determinació de deixar-lo instal·lat permanentment en la capella de l'Esperança.

La processó de la tarda anà esllanguint-se fins que pels anys trenta restà reduïda a l'interior de la Catedral. L'any 1947 es començà un intent de recuperació del recorregut pels carrers, i en un principi assolí un èxit extraordinari. El llit de la Mare de Déu era portat per membres de les Congregacions Marianes, habillats amb la vesta blanca de la Confraria del Silenci.

Semblava que s'havia recuperat la tradicional processó; però al cap de pocs anys s'imposà la realitat que les circumstàncies havien canviat molt i que, ni per l'ambient

general de l'època, ni per la temporada estiuenca en què s'escau la festa, es podia mantenir aquella manifestació externa, que tornà a recluir-se en l'interior de la Catedral.

Ara la celebració ha quedat reduïda a una solemne missa concelebrada, i una breu processó per l'interior del temple, fins al monument a la Mare de Déu adornada, amb el cant de la Salve i dels Goigs.

En aquesta festa, com en molts diumenges d'estiu, la concurrència de fidels a la Catedral (a part dels turistes), té un caràcter especial. S'hi veuen molt pocs gironins; però hi ha un nombre considerable de forasters, uns dels nostre país, i altres de diverses nacionalitats. En certa manera, doncs, la celebració té un caire ecumènic. Aquesta presència i participació de fidels d'altres països té molts aspectes enriquidors.

Abans era una de les festes que tenien vuitava; que ara, amb la reforma litúrgica ha desaparegut.

L'Assumpta era també la titular de l'església de les Bernardes, comunitat cistercenca que fins l'any 1936 tingué el seu monestir en el barri del Mercadal. Era un grandíol convent, que ocupava un espai considerable, entre l'estretíssim carrer des les Bernardes i el de les Hortes. El carrer de les Bernardes, en el seu extrem meridional, s'eixamplava formant la placeta del mateix nom, en la qual es troba-

ven la porta del convent, la casa de la compradora i la portalada de l'església, a la qual s'accedia per una escalinata semicircular.

En aquell temps s'hi celebrava, amb tota solemnitat, la festa de la Mare de Déu d'agost, amb un ofici solemne, a les vuit del matí, i una funció de tarda, amb rosari i sermó.

Al cap de pocs dies, la mateixa comunitat celebrava la diada del seu patró, sant Bernat, amb misses cada mitja hora, des de les cinc fins a les vuit del matí, a les nou un ofici solemne, i una funció de la tarda, amb sermó.

Un detall curiós d'aquest programa és el nombre de misses que se celebraven i l'hora matinerana en què començaven.

També per aquells dies celebrava la festa de la seva patrona la comunitat de religioses del Cor de Maria, amb actes al matí i al vespre, a l'església de Sant Lluc, veïna del col·legi, que la utilitzava per les seves solemnitats.

Quan els Pares Claretians s'establiren a la ciutat també celebraven aquesta festa del Cor de Maria. Durant molts anys, després de la funció en l'interior del temple, a darrera hora de la tarda, sortia una processó que seguia el seu recorregut per la Ronda del Pare Claret i la Gran Via Jaume I. Després del Concili, aquesta processó deixà de celebrar-se.

Una altra devoció del mes d'agost és el Jubileu de la Porciuncu-

la, a l'església de les Caputxines. Encara avui se celebra; però amb una mínima concurrència. Anys enrera, la tarda del dia primer d'agost i tot el dia dos, aquell temple era visitat per un gran nombre de devots, que volien guanyar la indulgència plenària que hi ha concedida.

Hi havia persones que sortien i entraven del temple repetides vegades per anar lucrant les corresponents indulgències.

S'hi repartia la tradicional alfàbrega, que donava a l'ambient el seu color característic.

El dia de la Mare de Déu d'agost era també la festa major del Casal Gironí, que la celebrava amb actes religiosos, artístics i de diversió.

El Casal era una institució que funcionava a redós del Seminari diocesà, per atendre durant les vacances d'estiu, aquells nois que no tenien l'oportunitat d'anar a passar la temporada a mar o a muntanya.

Durant molts anys fou director i ànima del Casal Mossèn Evarist Feliu, aquell sacerdot extraordinari, que tant va treballar per l'apostolat juvenil. Amb ell col·laboraven joves seminaristes, que avui veiem ja jubilats després d'una llarga vida sacerdotal realitzada ocupant càrrecs de gran responsabilitat.

Totes aquestes festes i commemoracions que s'escauen el mes d'agost, avui tenen una mínima incidència en la vida ciutadana de Girona.

ANTICS COSTUMS

JOAQUIM GIRONELLA I GARAÑANA

Sant Roc, confessor

Era invocat per les donzelles matrimonieres

La tradició diu que sant Roc va anar a Barcelona a guarir els malalts d'una pesta terrible que flagel·lava el veïnat, però fou el cas que el sant va contagiar-se el mal, i per cert d'una manera molt pitjor que la que hi havia a la ciutat, per tal com se li va omplir tot el cos de nafres virulentes que li supuraven i li donaven un aspecte llastimós. La gent de la casa on posava, temerosa de contraure un mal terrible, el va llençar al carrer, i el pobre empestat va arraconar-se a la torre de l'esquerra de la plaça Nova, on després es va obrir una capelleta a ell dedicada. Un gos que passava va compadir-se d'ell, va llepar-li les nafres i el va guarir. Per tal que pogués alimentar-se mentre no es podia valer d'ell mateix, el gos cada dia robava un pa de casa seva, que era una fleca, i el portava al sant. Quan aquest va estar bo, el gos, portat per l'afecte que sentia vers ell, mai no el va deixar per res i va seguir-lo pertot fins que va morir.

Pels pobles on aquest sant tenia molta devoció, l'obrer de la parròquia o confrare major de la confraria, uns dies abans passava per les cases per captar per al culte. Donava una petita coca semblant a un panell i una estampa xilogràfica del sant que, ensem amb recordava la proximitat de la festa, guardava de foc i de pesta. Hom en posava darrera de les portes de les cases i dels estables, a les ta-

Sant Roc.

pes de caixes i baguls, i a les tapes de les pasteres, perquè guardés de tota malura el sant pa de cada dia. Hi havia cases que l'enganxaven a la paret, cremaven llum al seu davant durant una novena, i d'altres àdhuc tot l'any.

La confraria d'Arenys de Mar feia una festa molt lluïda. La presidia la senyera de la corporació, muntada damunt d'una vigorosa antena de barca molt pesant i que tenia molt balanç, per a la conducció i maneig de la qual calia posse-

ir tanta força com enginy. Finida la festa religiosa, feien una passada per la població per tal de recollir almoines per al profit del culte. Hi anaven quatre o més macips vestits de manera curiosa: camisa blanca, ben planxada i emmidonada, corbata i faixa vermelles, pantalons ben blancs, camals amb cascavells i esparnyes blanques. Antigament portaven un barret de cartró de forma circular, adornat amb una ploma tan alta com la podien trobar. Per a ornament i fantasia portaven un bon nombre de cadenes de rellotge, tantes com podien adquirir-ne, de mida, qualitat i valor ben diversos, cosides a la part del davant de la camisa, vers l'açada de l'espatlla, de manera que pengessin i balanceguessin per damunt del pit en accionar. Els macips portaven una grossa almorratxa ben plena d'aigua d'olor, guarnida amb penjeroles de cintes de colors vius i diversos, amb un brot d'alfàbrega que feia com de tap del broc i central de l'estri.

Formant part de la festa tenia lloc una processó presidida per la imatge del sant, que portaven quatre confreres, generalment pagesos rústics.

Les cuineres i mestresses de casa reclamaven sant Roc perquè no se'ls apaguessin el foc mentre cuinaven i perquè no se'ls cremessin els guisofis:

Quan l'olla és al foc,

se'n cuida sant Roc,
i quan és escumada
se'n cuida santa Anna.

Hom el reclamava contra els incendis i els estralls del foc en general servint-se de la següent jaculatoria:

Gloriós sant Roc,
guardeu-nos de pesta i de foc.

Les fadrines gironines consideraven sant Roc com a afavoridor del matrimoni; tenien per segur que la donzella casadora que assistia a l'aplec que el dia de la festa del sant se celebrava en la seva ermita del terme de Vilablareix, es casava abans de l'any.

Reclamaven també sant Roc els bataners, moliners de drap o nocadors establerts a la vora de corrents d'aigua; d'ací que fessin llur festa dins d'aquest mes, que és temps tradicional de l'aigua. Aquest ofici, avui totalment perdut, havia tingut importància sobretot per les contrades ramaderes de muntanya, on la gent es teixia les flassades, mantes i d'altres robes que calia després batanar perquè el teixit s'enfortís i enfeltres.

Amb referència al dia d'avui, el refranyer ens diu:

Quan Sant Roc tomba l'espatlla,

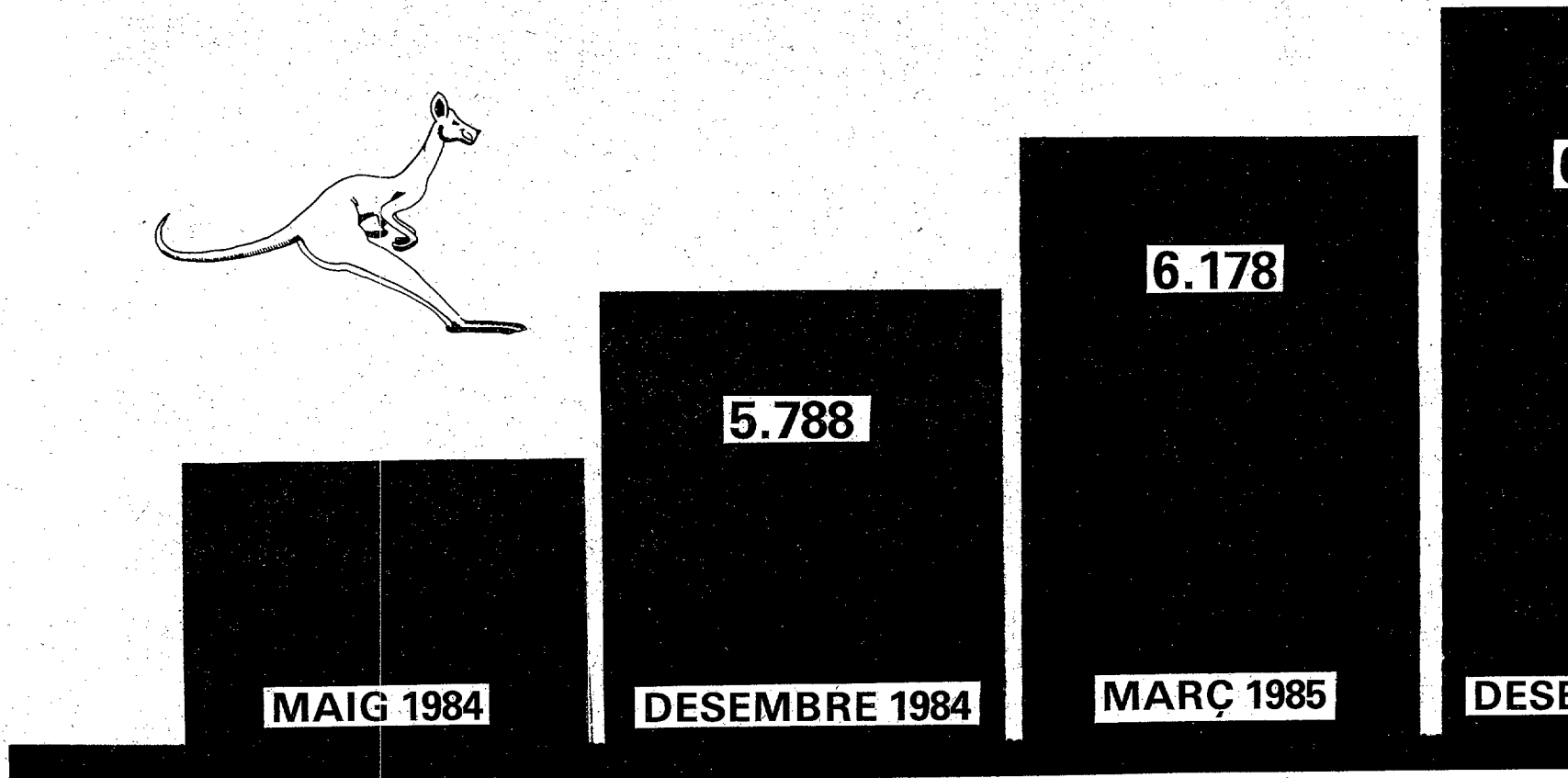
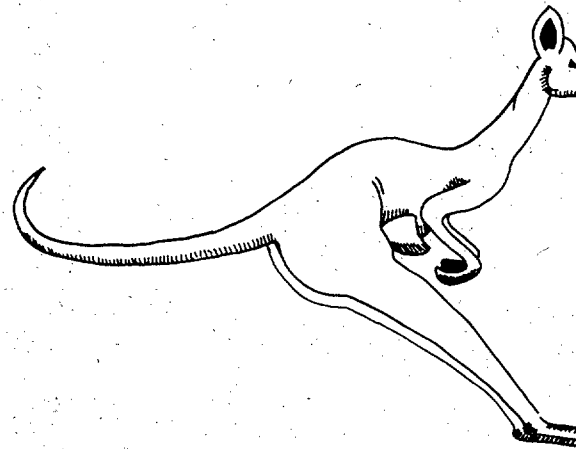
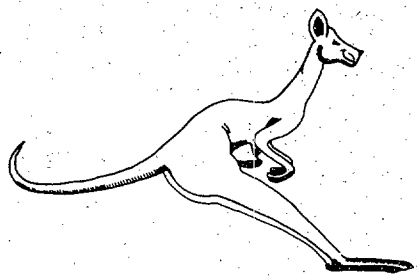
el temps canvia.

Sant Roc, passat,
temps canviat.

Per Sant Roc,
l'avellana surt del foc.

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

AVAN
A
GRAN

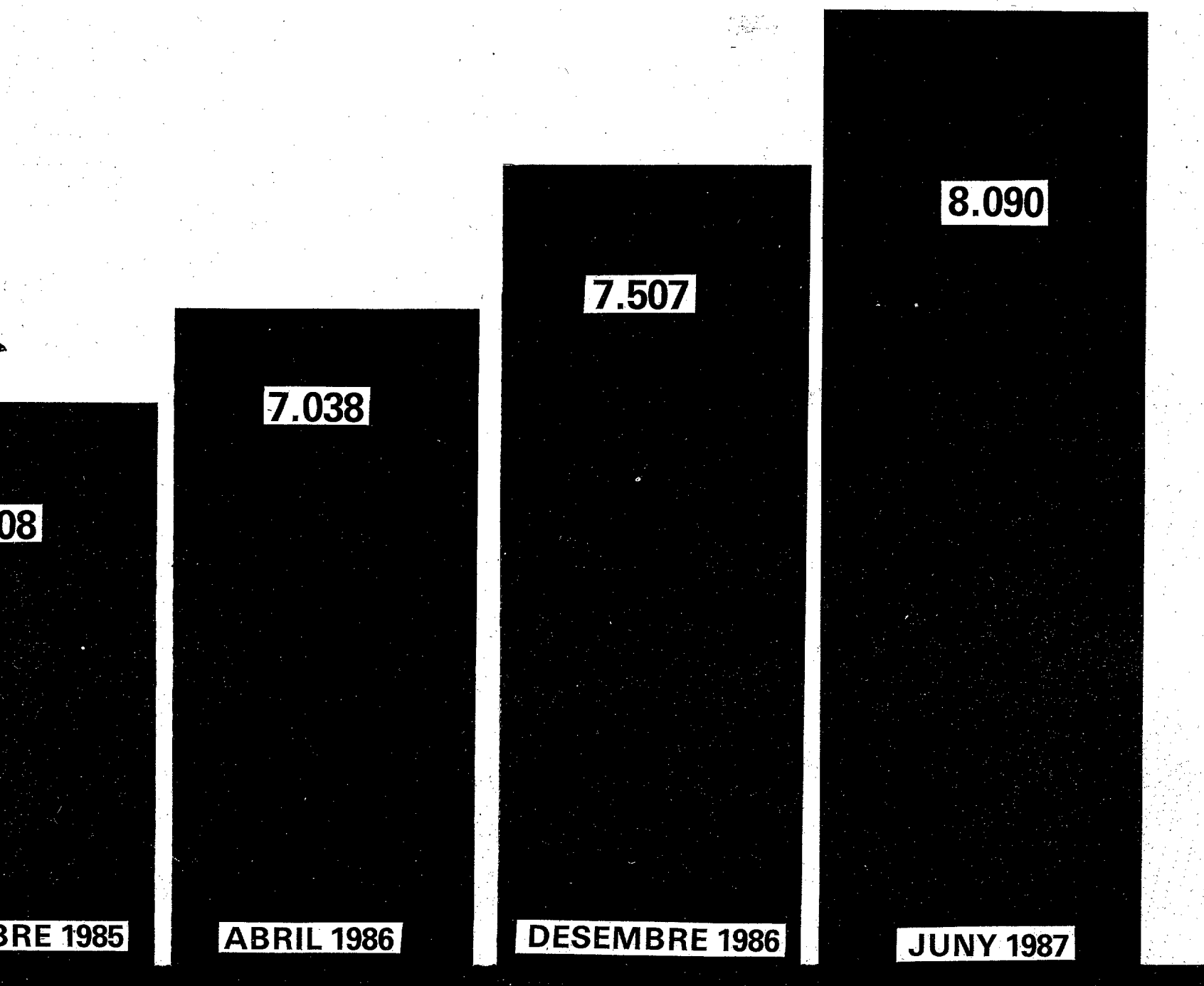
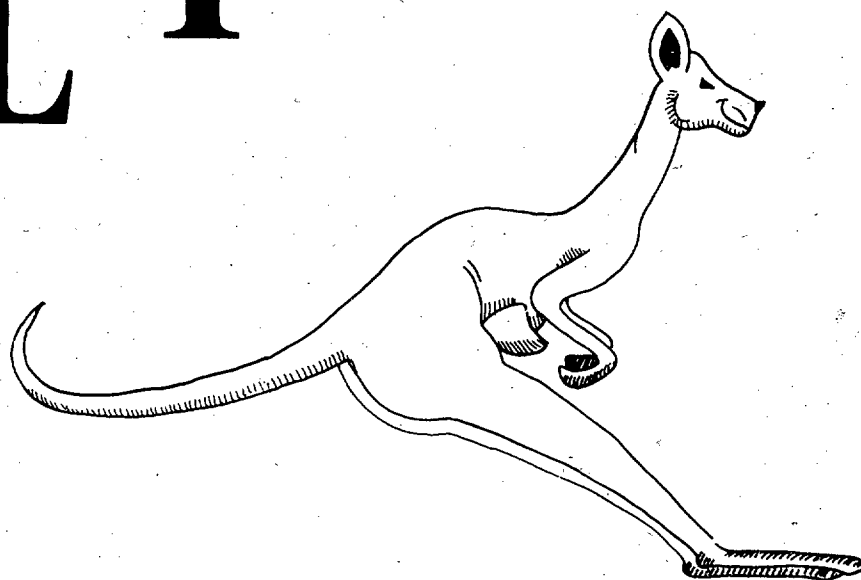
DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

Difusión controlada por

EL DIARI A

CEM S S A L T S

B MÉS CREIXEMENT DE LES COMARQUES GIRONINES

A l'estiu augmenten les expedicions

Patologia d'alta muntanya: trastorns

Assolir els cims més alts no demana només una gran experiència i preparació tècnica; la preparació física i la prevenció mèdica són fonamentals. Tot i així, el muntanyenc sempre està exposat a greus perills fisiològics, el seu organisme està sotmès a grans esforços en un medi ambient agressiu en què l'atmosfera té un limitat grau d'humiditat i una baixa pressió d'oxigen. Les temperatures davallen sovint per sota dels zero graus i la radiació solar és intensa. Tot això fa que estigui exposat a l'aparició de diversos trastorns que de vegades poden arribar a posar en perill la seva vida. Aquí parlarem d'alguns d'aquests trastorns i dels seus símptomes, de la seva prevenció i també de la conducta que han de seguir els afectats.

El mal agut de muntanya (MAM) és un dels problemes més habituals. S'observa en el 50% de les persones que pugen per damunt dels 3.000 m i que ultrapassen les 6 hores d'estada. Es caracteritza per cefalees, insomni, anorèxia i nàusees, de vegades associats a disnea (ofegaments), tos seca i vertigen. La mala adaptació pot traduir-se en edemes localitzats al rostre, ulls, mans i turmells i, en alguns casos, disminució de la diuresi. En general, s'intenten explicar aquests signes clínics del mal de muntanya per les habituals causes de baixa altitud. Qualsevol signe s'ha de relacionar amb la hipòxia (deficient oxigenació dels teixits) i la «mala adaptació». Aquest raonament és més prudent i permet evitar el pas a les greus complicacions de la hipòxia: edema cerebral i edema pulmonar.

Conducta que cal seguir: si el MAM és lleuger (cefalees, nàusees o anorèxia, insomni i vertigen), cal alentir la progressió. Els

analgèsics del tipus aspirina fan cedir gairebé sempre les cefalees. Si el MAM és moderat (cefalees que no cedeixen a l'aspirina i vòmits), el millor és interrompre la progressió fins que desapareguin els símptomes. Si el MAM és fort (disnea de repòs, cansament anormal o important, disminució de la diuresi), cal davallar. Continuar l'ascensió és exposar-se a les greus complicacions dels edemes cerebrals i pulmonars.

Prevenció: els quatre factors essencials que determinen l'aparició d'un MAM són la velocitat d'ascensió, l'altura, la durada de l'estada i la susceptibilitat individual. L'únic consell vàlid és no pujar massa depressa i massa alt. Guanyar un desnivell de 300 m cada 24 hores per damunt dels 3.000 metres permet aclimatar-se sense problemes. No fer els 6.000 m. en menys d'una setmana, els 7.000 en menys de dues i els 8.000 en menys de tres. La recomanació és pujar sempre sense pressa. La me-

dicació (aquí no en parlarem) cal emprar-la en casos extrems, individus que tinguin problemes tot i fent una ascensió lenta.

Edema pulmonar d'altitud

Sobrevé després d'una ascensió massa ràpida i seguida d'una estada llarga. La major part dels casos han aparegut entre els 3.000 i els 4.500 m, exceptuant l'Himalaia, on es presenten cap als 5.000. Als Andes l'accés a l'altura és ràpid, per carretera, ferrocarril o avió. L'EPA hi apareix abans i a menys altura. A l'Himalaia la dificultat d'accés retarda l'aparició. Als Alps, com que les pujades i les baixades són ràpides i les estades curtes, l'EPA és estrany.

Afecta freqüentment els més joves. L'inici dels símptomes sol ser nocturn, després d'haver-se manifestat un mal agut de muntanya amb signes respiratoris de disnea de repòs i tos seca. S'agreuja mitjançant una gran disnea, cianosi, expectoració mucosa rosàcia, a més de somnolència, apatia i confusió. L'examen clínic mostra un pols ràpid com en una pneumònia aguda i la temperatura és normal.

La insuficiència respiratòria aguda apareix durant la nit i el subjecte es desvetlla l'endemà inconscient i asfíctic.

Conducta que cal seguir: repòs, teràpia d'oxigen i davallar a baixa altitud, per sota dels 2.500 metres. Les condicions locals poden fer difícil aquest esquema, perquè el malalt està inconscient; pel terreny difícil o per la manca d'oxigen. Qualsevol signe pulmonar que apareix en l'altitud s'ha de considerar un edema pulmonar. No hi ha cap risc en obligar a davallar una pneumònia a baixa altitud, però es pot ocasionar la mort d'un malalt portador d'un EPA deixant-lo a dalt i tractant-lo amb antibiòtics.

Edema cerebral d'altitud

El cervell, després del cor, és l'òrgan que consumeix més oxigen per gram de teixit. És molt sensible a la hipòxia. El quadre clínic d'un edema cerebral d'altitud és inicialment el del mal agut de muntanya, que s'agreuja ràpidament fins arribar a l'estupor, al coma i a la mort.

L'afectat té una gran dificultat

per prendre decisions o per apreciar una situació. Les cefalees solen ser insostenibles, resistents a l'aspirina i fins i tot a la morfina. Poden anar acompanyades de nàusees i vòmits a doll. L'edema pulmonar es pot associar a l'edema cerebral. D'altres signes, com la marxa titubejant, exposen l'alpinista a la pèrdua d'equilibri o la caiguda. Es produeixen al·lucinacions, incoherències verbals i reaccions exagerades. Hom pot apreciar-li una desorientació temporal i espacial, falta de coordinació de les mans, paràlisis, etc.

Conducta que cal seguir: cal reconèixer ràpidament els signes, per tal de decidir un descens ràpid per sota dels 2.500 m. Amb uns centenars de metres pot ser que el quadre clínic ja s'interrompi, la teràpia d'oxigen és molt útil, però un cop instaurada, no s'ha d'interrompre pel risc que torni a una situació d'hipòxia aguda. Pel que fa als medicaments, només els corticoides injectables tenen assegurat un efecte benèfic. El període de temps que passi entre la declaració de l'edema cerebral i la pèrdua d'altura determinarà el pronòstic de l'afectació cerebral.

L'home i el medi ambient de la muntanya

A l'alta muntanya hi ha molts factors limitadors de l'exercici físic: sequedat de l'aire, exposició al fred, esforç prolongat durant dies i dies, insomni, deshidratació, desnutrició, depauperació a causa de l'altura, etc. Però, sens dubte, la hipòxia és el principal factor en detriment dels alpinistes. Una disminució progressiva amb l'altura de la concentració d'oxigen de l'aire reduirà exponencialment el rendiment físic dels alpinistes.

La vida no és possible a gran altura. Es considera que 5.500 m és l'altitud màxima en què es pot viure permanentment (mantenir la capacitat de sobreviure i de reproduir-se). A partir d'aquesta fita, la depauperació és ineludible.

L'ambient hostil que és propi de la vida a muntanya es deu princi-

palment a la davallada de la pressió baromètrica amb l'altura (hipobària), la qual cosa comporta una disminució de la concentració d'oxigen de l'aire (hipòxia). Per aquest fenomen no podem mantenir una bona i suficient oxigenació dels teixits.

Si es desencadenen a l'organisme certs canvis fisiològics, podem «adaptar-nos», en certa mesura, a aquest ambient hostil (aclimatació). Aquests processos d'adaptació permetran d'usar l'oxigen disponible tan eficientment com sigui possible i, gràcies a ells, serà possible l'ascensió als pics himalaiencs.

Jordi Terrades i Espona
Metge de l'expedició al Kangchenjunga

Enquesta als muntanyencs

La Universitat Autònoma de Barcelona, la Societat Catalana de Medicina de l'Esport i la Sociedad Española de Medicina y Auxilio en Montaña estan realitzant una enquesta sobre «Patologia d'alta muntanya», dirigida als muntanyencs i expedicionaris que hagin superat els 4.500 m d'altura.

Agrairien que els poguéssiu facilitar el màxim d'informació:

nom, adreça i telèfon dels alpinistes que conegueu que hagin superat aquesta fita, o bé dels responsables o caps d'expedició que els puguin fer arribar les llistes dels expedicionaris amb adreces i telèfons, per tal de poder enviar a tots l'enquesta directament i al seu propi domicili, amb un sobre ja franquejat per a la seva resposta. Escriuiu a: M. Mateu. Avinguda Dr. Pasteur, 8. 08700, Igualada.

PREVIASA FAMILIAR

L'assegurança mèdica amb lliure elecció de prestacions

Assistència primària:

- Urgències a domicili les 24 hores.
- Metge de capçalera.
- Pediatra i Puericultor de zona.
- Anàlisis o radiografies.
- A.T.S.

Especialistes i mitjans complementaris de diagnòstic:

- Urgències de cada especialitat, en la Clínica les 24 hores.
- Consultes de totes les especialitats mèdiques.
- Anàlisis clínics, biològics i anatomopatològics.
- Radiologia.
- Electroencefalogrames, scanner, ecografia, et.
- Cobaltoteràpia, ventiloteràpia, aerosols i isòtops radioactius.

D'hospitalització quirúrgica, mèdica, obstetrícia, (parts), UCI...

- Urgències en Clínica les 24 hores.
- Habitacions individuals amb llit per a ocupants.
- Honoraris mèdics.
- Despeses quiròfan.
- Anestèsia.
- Transfusions de sang.
- Anàlisis i radiografies (scanner...)
- Medicació.
- Etcètera.

Preus des de **557 a 2.800 ptes. persona/mes**

- Lliure elecció de metges entre més de 25.000 a tota Espanya.
- Les millors clíniques privades.
- Es respecten els drets adquirits als provinents d'altres companyies.
- Assistència a tot el món.

PREVIASA
SOCIEDAD ANÓNIMA DE
SEGUROS Y REASEGUROS
CUIDAMOS SU SALUD,
GARANTIZAMOS SU ECONOMÍA

Avda. Jaume I, 48-50, 1º
17001 GIRONA - Tel. 20 43 68

DESITJO MÉS INFORMACIÓ

Nom i cognoms .....
..... Tel. ....
Domicili .....
Localitat ..... Edat .....

VIDEO

ESTEVE RIBES

«Esta casa es una ruina», una comèdia de Richard Benjamin

Shelley Long i Tom Hanks, en ple procés de reconstrucció de la seva problemàtica casa.

Editada recentment per CIC-Vídeo, «Esta casa es una ruina» és un dels films de la passada temporada més injustament atacats i menyspreats per una crítica miop i anquillosada que, no sé per què, sempre està disposada a mirar amb displicència qualsevol producte que porti la firma de Spielberg.

Spielberg és un dels productors executius d'aquesta pel·lícula, però si no es digués, tampoc no es notaria. El director és Richard Benjamin, autor de les notables «Mi año favorito» i «Adiós a la inocencia», el qual va fer aquí una pel·lícula que té diversos punts de vista, tots igualment reeixits. El tema central és la història d'una jove parella que es comprà una casa a les afores de Nova York per un preu d'oportunitat única. En re-

alitat, són estafats per la seva antiga propietària, ja que la casa comença a caure a trossos en una imparable successió de desastres sense que hi puguin fer res.

«Esta casa es una ruina» es pot veure com una simple sèrie de «gags» motivats per les diverses destrosses que es produeixen a la casa. Llits que s'enfonsen, escales que cauen, sostres que es derrueixen, instal·lacions elèctriques que es cremen, cuines que exploten... tot plegat filmat amb un coneixement de la tècnica del «gag» arquitectònicament perfecta. En aquest sentit, la crueltat de les situacions no sembla tenir límit i els pobres protagonistes les hauran de passar molt negres.

El fet de dur al límit de l'exageració tots els tipus d'accidents domèstics possibles, permet al film

fer una sèrie de reflexions sobre la vivència dels personatges, i veiem com la seva estabilitat com a parella depèn en bona mesura de l'estabilitat física de la casa. La gran mansió que es va esmicolant al llarg de la pel·lícula no és res més que el símbol de la relació de la parella, fonamentada potser en una base tan poc sòlida com la mateixa casa. Així doncs, el realisme amb què està tractada i exposada la relació de la parella, a la qual cosa ajuda la bona interpretació de Tom Hanks i sobretot la de la meravellosa Shelley Long, contrasta amb la sofisticació dels trucatges i l'exageració de les destrosses.

Sense ser una obra mestra, «Esta casa es una ruina» és una obra apreciable que permet passar una estona divertida i gaudir d'una sessió de bon cinema.

Barcelona, al capdavant en demanda videogràfica

Barcelona.— La província de Barcelona, amb un divuit per cent del total estatal, és la de més gran capacitat de demanda videogràfica segons un estudi realitzat per una productora «davant la poca fiabilitat» de la informació existent sobre aquest sector. Aquest estudi, realitzat per Kalender Vídeo, reflecteix que Madrid és la segona província en capacitat de demanda, amb un setze per cent, seguida de lluny per València, amb un sis i mig per cent.

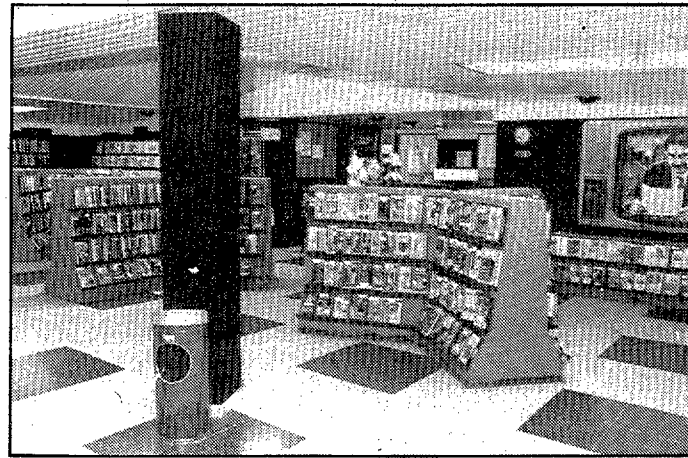
D'altres províncies que superen el tres per cent són Alacant, amb un 3,8, Canàries amb un 3,5, Biscaia amb un 3,2, i Sevilla amb un tres per cent, mentre que les províncies amb menys capacitat de demanda són Àvila, Conca, Guadalajara, Palència, Segòvia, Terol i Zamora, amb un 0,3 per cent, i Sòria amb un 0,2 per cent.

Una de les dificultats amb què s'ha trobat aquest estudi és la inexistència d'una informació fidedigna sobre la distribució provincial del parc de magnetoscòpis, que hauria de

ser un factor determinant de la demanda videogràfica, segons fonts de Kalender. Una altra de les dades que es desconeixen és un estudi sociològic sobre el comportament dels usuaris de vídeo.

Les irregularitats en què incorren molts vídeo-clubs, en llogar pel·lícules no autoritzades o pirates, han dificultat també fins ara la realització d'unes estadístiques fiables sobre les vendes en aquest sector. L'estudi de Kalender ha estat realitzat en base a l'anàlisi de diverses dades: la mitjana de vendes de la productora, el nombre de clients de la mateixa i del fitxer «Vídeo, TV and films», el percentatge de la població espanyola de dret, la distribució provincial dels ingressos i la quota de participació provincial en la renda potencial disponible.

Aquest informe pretén servir a les productores per fixar les quotes de venda exigibles a les distribuïdores, una cosa que era impossible fins ara, segons el director de Kalender Vídeo, Antonio Cuevas.

CINE

EDMON ROCH

«Arrepentimiento», de Tengiz Abuladze (1984)

Un País indeterminat, sota la dominació d'un Dictador barreja de Stalin, Hitler, Mussolini, Beria i Franco. Una Justícia cega que camina de la mà del Poder. Una Policia que és el Terror, sense cara i amb la forma medieval, símbol d'opressió i de (terrible) gos al servei del seu (encara-més-terrible) amo. Un Poble en què intel·lectuals i honrats són perseguits i eliminats, segons l'arbitrarietat d'un Dictador que empra sempre, de forma demagògica, paraules com «idea» i «causa comú».

Una dona que vol impedir que les despulles del dictador descansin en pau. Un fill influent que es penedeix massa tard i un nét impotent que es suïcida. I una vella que es pregunta per què serveix un camí si no mena cap al temple.

Tot això —i molt més— és «Penediment», del georgià Tengiz Abuladze, Gran premi del jurat de la Fipresci i del Consell Ecumènic en el darrer Festival de Canes, on dividí opinions. Estrenada a Moscou tres anys després del seu acabament, gràcies a la perestroika de Gorbachev. I un èxit de públic justificat, incontestable: més de set-cents mil espectadors en els seus deu primers dies d'exhibició a la capital soviètica.

Després del gravíssim accident d'automòbil que sofrí el 1978, els metges no s'arriscaren a responsabilitzar-se per la vida d'Abuladze. Però passats dos mesos d'immobilitat absoluta, el realitzador es féu una promesa: entregar-se plenament a la seva futura pel·lícula, en la qual revelaria totes les seves idees artístiques i pensaments ocults. L'any 1980 obté l'ajut de la República de Geòrgia, i a través de la seva televisió pot realitzar el film. Però no és fins al XXVII Congrés del Partit Comunista que «Penediment» pot sortir del seu ostracisme i aconseguir els honors de la crítica internacional i el deliri del públic soviètic. L'esforç d'Abuladze havia obtingut la seva justa recompensa.

Començarem dient, doncs, que «Penediment» ens ha semblat una pel·lícula excepcional, de gran artísticitat i profunditat, magistralment escrita, interpretada i filmada. Amb un gran domini de la imatge, utilitzant pinzellades surrealistes, Abuladze construeix una duríssima crítica contra qualsevol tipus de dictadura.

«La pel·lícula —explica el director— tracta de la crueltat, perfídia i barbàrie del terror i també de la noblesa i integritat de les persones

Avtandil Majaradze és Varlaam Aravidze, l'implacable dictador, Stalin.

que s'hi oposen». I un dels seus grans mèrits és que el seu relat és atemporal, universal, escrit amb la clarividència d'un poeta, com ho mostra l'excel·lent retrat de Varlaam Aravidze, prototipus de dic-

tador —i no només pel seu aspecte extern (ulleres, bigotet, camisa negra) sinó sobretot pel seu comportament. Varlaam és un home enganyador, que s'exalta en pronunciar els seus discursos, intel·ligent però vulgar, d'aparença inofensiva però infinitament cruel, que privilegia la Raó sobre l'Esperit i que ho supedita tot a la conservació del Poder. Varlaam és egocèntric, hipòcrita i pèrfid, Cronos de Goya devorador dels seus fills-súbdits, miserable perseguidor de tots els (homes honrats) que li puguin fer ombra.

Però fins i tot els monstres moren. I Varlaam-Satanàs mor. Llavors tenim dues postures: la lúcida i l'ofuscada, la clarividència i l'encobridora. La primera ve representada per Ketevan Barateli i Törnike; la segona, per l'oficialitat i Abel Aravidze, fill de Varlaam (interpretat pel mateix actor, un genial Avtandil Majaradze). Ketevan ens explica la seva vida i la dels seus pares, perseguits i morts per Varlaam, i ens diu: «mentre jo visqui, Varlaam no descansarà sota terra». Ella anirà desenterrant diàriament el seu cadàver, perquè no se l'oblidi, perquè no mereix el repòs etern. Törnike, nét del dictador, impotent davant el seu pare i la

imatge del seu avi, impotent davant l'engany i la falsetat, se suïcidarà.

Abel Aravidze, per la seva banda, serà el que es penedirà. La seva figura és la més ambigua: si Varlaam era Satanàs, ell proclama l'ateisme però porta una creu, si Varlaam matava, ell fa tancar al manicomí. Ell és, potser, el personatge més indefinit, i, per tant, el més perillós. I és d'ell —dels seguidors de Stalin, dels hereus del dictador— d'on haurà de néixer el penediment, el penediment sincer i profund, que el portarà a desenterrar el seu pare i llençar-lo per un precipici. Però el penediment, necessari, li haurà costat un preu molt elevat: la mort del seu fill, de tota la seva descendència.

Mes el mal ja està fet. I el carrer de Varlaam no mena cap al temple que ell féu destruir. I com es pregunta la vella al final: de què serveix un camí si no mena al temple? Tothom tranquil: «Penediment» —el film— sí ens porta cap a un temple, cap al temple de la reflexió lúcida, cap al temple dels bons propòsits i del canvi. Temple —construcció catàrquica— erigida per un gran artista. I això és impagable. Tant de bo la poguem admirar ben aviat a Girona.

FILATELIA

XAVIER ROMERO

COMENTARIO
SEMANTAL

La Sociedad Filatélica Europea, con sede en Madrid, en su línea de grandes exposiciones y recogiendo el deseo de aficionados filatélicos, en unión de la Federación Centro solicitó autorización a la Casa Real para pedir a emisión de un sello conmemorativo del 50º aniversario de SS.MM. los Reyes de España. La Comisión de Programación Postal aprobó por su parte dicho sello, y éste saldrá el próximo 5 de enero con una tirada de cuatro millones y facial posiblemente para el correo ordinario.

La Federación Centro de Sociedades Filatélicas, FE-CESFI, completará la iniciativa con una Exposición filatélica, que llevará precisamente el título de tal efemérides y a la que se convocan a los coleccionistas españoles y extranjeros, para que puedan participar en esta muestra que se celebrará en la capital de España del 4 al 12 de enero de 1988.

Tanto los apartados de competición como los galardones y demás detalles, serán los propios de un certamen internacional y todas aquellas personas interesadas, ya pueden dirigirse solicitando información a la FE-CESFI, Calle Toledo, 140, 3º F, 28005 Madrid, con un mínimo de cuadros a solicitar de tres y un máximo de ocho.

Nos encontramos, pues, ante una nueva exposición organizada por la Sociedad Filatélica Europea, infatigable como siempre y con su presidente, Roberto Martín Prieto al frente, que ha llegado a ser la que mayor actividad promueve de las de todo el Estado, y que a modo de única objeción les sugeriríamos que cuidaran el apartado de las medallas, pues como en alguna ocasión hemos comentado, más bien se parecen a las actuales monedas de 100 pesetas por su tamaño, detalle éste que deprecia enormemente la buena impresión del resto de la organización.

Sello de Monturiol

Los compañeros de la Agrupación Filatélica y Numismática del Casino Menestral Figuerense, están preparando una exposición filatélica y una conferencia que irá a cargo de una destacada personalidad, con motivo de la aparición del sello de Narcís Monturiol, sobre el que les informamos hoy en esta página. Se cuenta con el patrocinio del Ayuntamiento de la capital ampurdanesa, y han brindado asimismo su colaboración un buen número de aficionados filatélicos de nuestras comarcas.

Fira del Cop d'Ull

Hoy tendrá lugar en la plaza mayor de Banyoles la segunda edición anual de la tradicional Fira del Cop d'Ull. A todos los amantes del coleccionismo y público en general les recomendamos una visita por la Ciudad del Lago.

Dentro de la serie denominada «Centenarios», el próximo día 7 de septiembre se pondrá en circulación un sello de 20 pesetas dedicado a Narcís Monturiol, con motivo del I Centenario de su muerte.

El valor postal representa la imagen del inventor, apareciendo a su izquierda las secciones vertical y transversal del Ictineo, así como del torpedo cohete pensado para incorporar al submarino. En la parte superior se sitúa la leyenda «I Centº N. Monturiol» y a su derecha el valor 20 pesetas. «España» en el margen inferior izquierdo en horizontal y a la derecha, en vertical «Correos». La tirada es de cuatro millones de efectos estampados en calcografía.

De la documentación utilizada básicamente para la confección del sello y que se ha obtenido a partir del catálogo editado en 1985 por el Ayuntamiento de Figueres con motivo de la exposición conmemorativa del Centenario, y que sirve para informar sobre esta novedad filatélica, transcribimos la siguiente biografía.

Breve biografía de Monturiol

Narcís Monturiol nació en Figueres el 29 de septiembre de 1819 y estudió la carrera de derecho en Barcelona, que no llegó a ejercer. En su juventud realizó es-

El sello que en memoria de Narcís Monturiol aparecerá el próximo día 7 de septiembre.

tudios sociológicos, escribiendo en periódicos y revistas. En Cadaqués, donde hubo de retirarse por motivos políticos, observó las dificultades de los pescadores de coral al descender a las profundidades submarinas, lo que le hace concebir la idea de una embarcación que pueda navegar bajo el agua. Regresa a Barcelona y, tras dos años de estudios, comienza la construcción del Ictineo. La botadura se llevó a cabo el 28 de junio de 1859 y su primera prueba, que fue un éxito, el 23 de julio del mismo año en el puerto de la Ciudad

Condal. Se efectúa una segunda prueba con la asistencia de diversas personalidades, entre ellas el ministro de Marina, en Alicante, también con éxito, aunque las promesas que recibe Monturiol no van a ser materializadas.

Este primer Ictineo, de tracción humana y con capacidad para seis personas, fue un buque demostrativo. Se trataba de probar únicamente que era posible la navegación submarina con independencia del exterior. Piensa en la idea de un segundo buque más perfeccio-

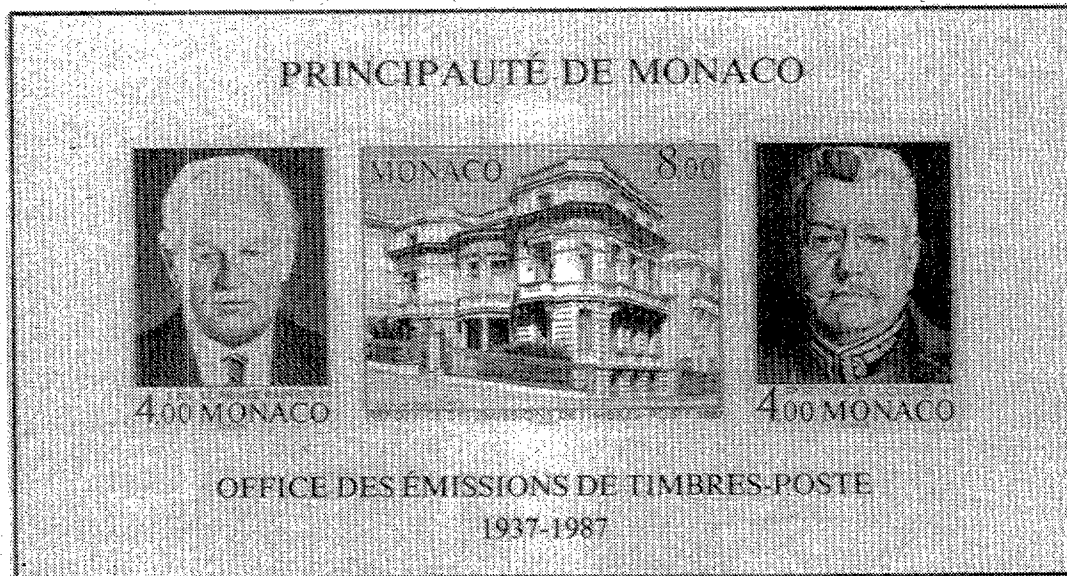
nado y comienza por suscripción popular en la península y Ultramar, la construcción de un segundo Ictineo. En mayo de 1864 se crea la sociedad comanditaria «La Navegación Submarina» para su financiación y finalmente se bota el día 2 de octubre del mismo año en el puerto de Barcelona.

El Ictineo II consta ya de un motor de vapor, doble casco, juego de vejigas y bombas que permita regular el movimiento vertical de la nave con precisión. Introduce un generador de oxígeno además de un ventilador que mantendría el aire en circulación y las pruebas son satisfactorias, pero pierde la confianza de los accionistas, por lo que finalmente es embargado el submarino en 1868 y desguazado por sus acreedores, la sociedad «Navegación e Industria», a causa de la falta de dinero.

Desengañado y a fin de que no se perdiesen del todo sus experiencias, escribe durante los años 1869 y 1870 su «Ensayo sobre el arte de navegar por debajo del agua», que no fue publicado por falta de liquidez hasta 1891, seis años después de su muerte, acaecida el 6 de septiembre de 1885.

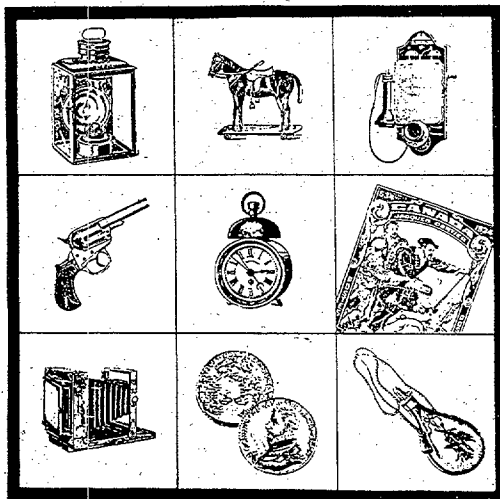
Monturiol fue un autodidacta en materia de ingeniería. El reconocimiento de su obra, hoy albergada en el Museu Marítim de Barcelona, llegó también después de su muerte.

50 Aniversario del correo monegasco

La hojita-bloque filatélica, puesta en circulación para conmemorar medio siglo de las emisiones del Principado de Mónaco.

La Fira del Cop d'Ull

Programa anunciador de la Fira del Cop d'Ull, a celebrar hoy en Banyoles.

Día del Sello

La emisión que este año aparecerá dedicada al Día del Sello, continúa con los temas relacionados con la Historia del Correo, reflejándose en la presente ocasión los correos de la Corte de Jaime II de Mallorca.

Este monarca, en sus sanciones y leyes palastinas publicadas en el siglo XIV sobre los distintos oficios de la Corte, reconoció la necesidad de correos y dispuso que fueran ocho. Estos cumplirían la misión de llevar cartas, estando subordinados al canciller, vicecanciller y secretarios.

El sello en cuestión reproduce un fragmento del folio 45 y del manuscrito n° 9169 «Constituciones Jacobi II regis Major-

ricarum» del siglo XIV, depositado en la Bibliothéque Royale Albert 1er. de Bruselas. En él aparecen representados los ocho correos del rey, vestidos con una túnica anudada a la cintura, y sobre la que, dos de ellos, llevan sendos escudetes con las barras de la Casa de Aragón. La imagen para reproducir en el sello ha sido facilitada directamente a la Fábrica Nacional de Moneda y Timbre por dicha Bibliothéque.

Se pondrá en circulación el 16 de septiembre próximo, estampado en calcografía a dos colores y offset policolor, con facial de 20 pesetas y tirada de cuatro millones de efectos. Se acompañará por 40.000 sobres de primer día de circulación.

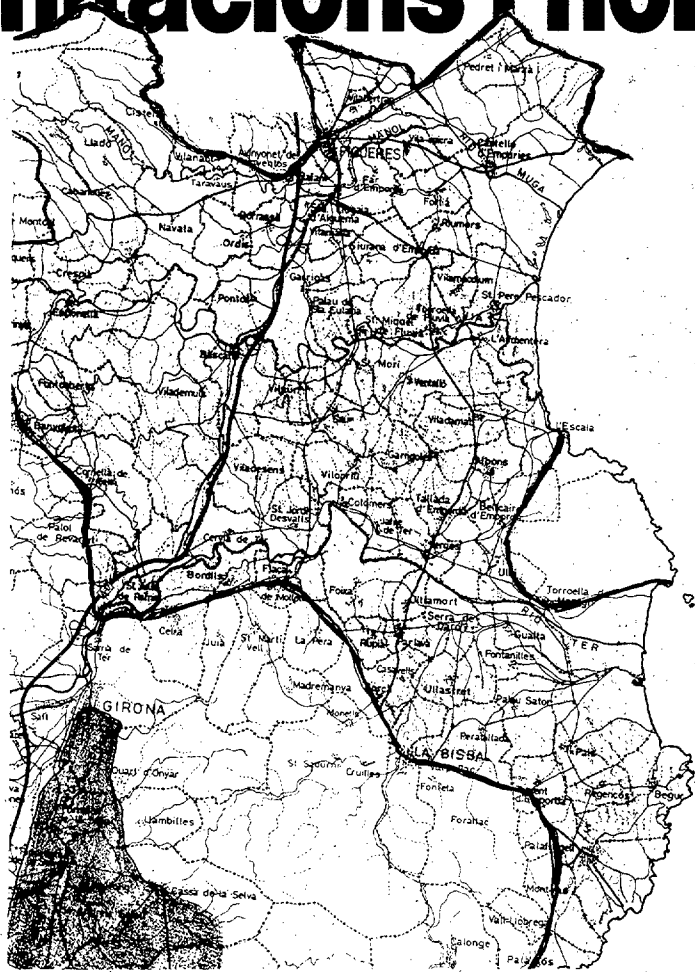

CAÇA

JAUME

Ahir s'obrí la mitja veda. Delimitacions i normes a seguir

1ª zona: De Roses cap a Figueres per la carretera comarcal 260 fins a la cruïlla amb el riu Muguet; d'aquí per carretera local fins a Palau-saverdera; per la carretera local fins a Vilajuïga; per la carretera comarcal en direcció a Figueres fins arribar a la cruïlla amb la de Peralada i aquesta fins a Peralada i també per carretera local cap a Cabanes i Pont de Molins per la N-II fins a Figueres; s'agafa la comarcal 260 en direcció a Besalú fins arribar a la cruïlla de la carretera local d'Avinyonet de Puigventós, per la qual segueix, passant per aquesta població, Vilanant, Cistella, Terrades, Sant Llorenç de la Muga i Albanyà; abans d'arribar a aquesta població, s'agafa el límit del terme de Cabanelles amb Albanyà, Beuda i Maià de Montcal, fins arribar de nou a la comarcal 260 per la comarcal 150 en direcció a Girona, fins arribar a aquesta població; d'aquí s'agafa la comarcal 256 en direcció a Palamós fins arribar a aquesta població i enllaçar amb Roses per la costa. S'exclou dels terrenys inclosos dins d'aquest perímetre la zona com-

presa entre la carretera de l'Estartit a Torroella de Montgrí, per aquesta carretera a Ullà, Bellcaire i l'Escala i per la costa fins a l'Estartit de nou.

a la carretera local que se segueix fins a Camprodon; des d'aquesta població s'agafa la comarcal 151 fins arribar a Coll d'Ares i tancar per la frontera.

2ª Zona: Des de Girona, per la Nacional II cap al sud, fins a la cruïlla de Caldes de Malavella; d'aquesta cruïlla a Caldes de Malavella i Llagostera; per la comarcal 255 fins al lloc anomenat Panedes; s'agafa la carretera de Romanyà de la Selva fins a Can Parera on s'agafa una carretera veïnal per Can Matutano fins a Can Roig i seguint la mateixa carretera per Can Alfonso i Mas Tancat fins a la comarcal 250; s'agafa aquesta carretera cap a Cassà de la Selva i Quart fins arribar a Girona.

4ª Zona: Tot el terme de Llívia. Des de Puigcerdà s'agafa la comarcal 1313 fins al límit de província; per aquest límit fins a trobar la carretera local que porta a Alp, es continua passant per Das, Alp i s'enllaça amb la N-152 que se segueix fins a Puigcerdà, on es tanca el perímetre.

A les zones 1ª i 2ª es podrà caçar els dies: 15, 16, 20, 23, 27, 30 i 6 de setembre.

A les zones 3ª i 4ª es podrà caçar els dies: 31 d'agost i 4, 7, 11 i 14 de setembre.

Es podran caçar les espècies guatlla, tórtora i tudó a més dels còrvids: garsa, gralla i cornella.

Es recorda que dins de la zona de reserva natural integral dels aiguamolls de l'Empordà no pot practicar-se la caça.

3ª Zona: Des de la frontera amb França, se segueix el límit dels termes de Setcases, amb Molló, Llinars i Vilallonga de Ter, fins arribar

GOSSOS

RAFAEL AVILA i J.L. PONCE

Vostè pregunta (II)

Abans d'entrar en la temàtica de les preguntes que no vàrem acabar, que per cert, encara en tenim per unes quantes setmanes, tot fent referència al valor i la importància de la classificació racial, que en conceptes diferents, però en fons iguals, ens varen fer en Rafel Homs de Sant Feliu de Guíxols i en Pedro Martínez de Celrà, ens hem trobat que se n'ha creuat una altra que ens fa la Joana Amor, monitora i socorrista de les piscines municipals celranenques que, una mica més per curiositat que per altra cosa, s'ha interessat per la bibliografia d'on traiem les dates i dades que reflectim en les respostes. El cas és que, malgrat que el conseller tècnic d'aquesta sèrie és el criador i bon amic Rafael Avila de Llançà, ens trobem moltes vegades en què necessàriament hem de consultar llibres que han estat publicats i traduïts a la nostra llengua, i ens referim al castellà ja que d'altra manera el més possible és que no ens en sortíssim. La pregunta de la Joana va adreçada a això, a saber quins són aquests llibres, la qual cosa, naturalment, considerem que pot ser interessant per molts dels nostres lectors. Per tant, sobre el «Valor i importància de la classificació racial» ens hem emparat en la següent bibliografia:

Academia, León, 1969 de M. Lerner i H.P. Donald. «Cria y mejora del ganado». 1957. Edit. Iglésias. México D.F. V.A. Rice i F.N. Andrews. «El perro, ese amigo desconocido». 1954. De E. Aunós. Edit. Ediosa de Madrid. «L'animal civilisateu de l'home». 1962. Edit. Masson et Cie de París. «Genética y el origen de las especies». 1954. Dobzhansky. Editorial Ybis de Madrid, d'en Robertson al 1963 «Influence of breeding on production efficiency». World Confer. Anim. Prod. Roma, 1, pàgines 99 i 100. Finalment, d'en C.A. Reed, publicat al 1959, en Science 130 de les pàgines 1.629 a la 1.639: «Animal domestication in the prehistoric Near East».

Contestat això, som-hi doncs amb el fil de la nostra història. La classificació racial exigeix que els criadors es posin d'acord en concretar, definir i establir, quins han de ser o són els caràcters ètnics de la població subespecífica. Quins són els atributs genètics propis de la raça en estudi, ja que contràriament, molts d'altres animals podrien enquadrar-se amb més o menys ambigüetat dins el grup. Per què? Ja que, elegits els patrons base, el criador pot seleccionar els caràcters que el portin a una millora de la selecció. Està clar que si no hi ha una fita determinada, poc pot parlar-se de millora. Però bé, quan s'arriba a una fita, indeterminada però fita si més no, llavors es pot parlar de puresa racial. Els llibres de registre han contribuït de fet a la uniformitat d'una raça determinada, encara que cal pensar que alguns detractors han arribat a considerar que tot aquest conglomerat ha arribat a ser un fre per a la recerca de nous caràcters. Tot això està molt bé, però considerem i admetem d'una vegada per totes, entrant en la pura lògica,

que una raça amb un alt grau de puresa solament es pot donar dins dels animals que han estat enregistrats. Per això, a la puresa racial, ens ho confirma l'amic Avila, els criadors, com ell, li donen una importància sobresortint. Aquesta asseveració es tradueix en un meticulós enregistrament de les genealogies. I és que el patró racial té una importància perquè és una fita a desenvolupar en els animals que integren aquella publicació subespecífica de la qual parlàvem, i en la qual s'han concretat els caràcters ètnics de la raça.

Tot fent una afirmació rotunda i de pes, ja que avui tancarem la consulta de la Maria del Carme Murciano de Celrà, parlant de l'ocàs del gos d'atura direm: «S'ha d'aturar el procés de la desaparició de les races del gos d'atura espanyol».

L'ocàs. Contemplem l'esplendor del qual parlàvem fa quinze dies, hem de dir que aquest sistema va tenir una gran importància en el decurs dels segles, però fou l'any 1836, quan desapareix la «Mesta» i amb ella les grans migracions que encara subsisteixen al llarg del segle XIX que disminueixen a passos gegants, segons que es va emporbrint el valor taxatiu de l'ovella merina, i a la vegada que es van revaloritzant els terrenys de creu. Aquests ramats, extensius i itinerants, necessiten de grans zones de pastura i així són substituïts per la ramaderia intensiva, industrial, establada i estant que, per desgràcia, no necessita que ningú la porti, és a dir, no necessita de pastors ni de gossos que la defensin del llop. Això comporta que les poblacions de gossos especialitzades en aquesta matèria s'empeteixin des d'aquest moment d'una manera alarmant i, les conseqüències són a la vista, inevitablement.

MIRADOR

J. TEIXIDOR CUYAS

Hay que proteger nuestro patrimonio natural

Hace algún tiempo, numerosas entidades y millares de particulares solicitaron de la Administración, con carácter de urgencia, la declaración de Parque natural de las zonas de las Gavarres, Cap de Creus, Cap Norfeu, Montgrí y el macizo de Cadiretes. «Afirmamos —dicen los promotores— nuestra convicción de que estos cinco espacios constituyen las exigencias mínimas de reservas naturales dentro de una política racional de ordenación territorial de la Costa Brava, y creemos llegada la hora de que se dé respuesta y satisfacción auténtica a la aspiración popular de salvarlos definitivamente para nuestra generación y para las siguientes».

Han pasado los años y seguimos esperando aquella declaración. La protección de les Gavarres debería hacer posible la inalterabilidad y libertad esencial de dos fachadas de la Costa Brava al mar. La primera es la comprendida entre Sant Feliu de Guíxols y Tossa, que engloba el macizo de Cadiretes, y la segunda abarca los pinares, acantilados y calas que van desde s'Alguer a Calella. Por lo que respecta a Cap Norfeu, se trata de proteger el paisaje de futuras urbanizaciones. En el Montgrí, otrora amenazado por un circuito automó-

vilístico, se trata de proteger las excavaciones arqueológicas del paleolítico inferior que vienen practicándose con éxito en la Cova del Cau del Duc. El Cap de Creus, sin duda el más agreste de los paisajes de la Costa Brava, se encuentra hoy por hoy al margen de amenazas inmediatas, si bien podría ser objeto de especulación, dado que cada día serán más buscados y apreciados los parajes vírgenes frente a los ya alterados.

En los escritos que se presentaron en su momento se afirmaba: «Pedimos compensaciones justas para los propietarios de las zonas que vean limitados de alguna manera sus derechos legítimos, pero estamos en contra de la compra del territorio protegido por parte del Estado o de entidades locales, cosa que sólo estaría justificada en algunos puntos singulares». Hasta tanto no se aprobara la declaración solicitada de parques naturales, se pedía una rigurosa vigilancia de todas las acciones que pueden realizarse sobre sus territorios.

Han pasado los años y sería bueno saber en qué ha quedado aquella solicitud multitudinaria que quería poner el punto final a tanto abandono de nuestro patrimonio natural.

Importancia de la visión

Una de las impresiones más fuertes con respecto a la importancia de la visión la recibí durante nuestra guerra, una tarde en que un soldado, a consecuencia de una explosión, se quedó ciego a mi lado. El muchacho dijo: «Preferiría morir».

Le comprendí perfectamente. «Ver» es una de las facultades cardinales del ser humano, a pesar de la muchacha descrita por Unamuno «que si quería hacer una cosa bien cerraba los ojos», y a pesar de que con frecuencia las grandes intuiciones se producen con los ojos cerrados o en la oscuridad. La luz es la gloria, y lo es porque los ojos nos la hacen accesible. Como es sabido, Goethe fue un enamorado de la luz, como lo demostró en su famosa obra *Esbozo de una teoría de los colores* (y con su grito último: «Luz, más luz!»), al igual que lo fue Van Gogh, cuyos cuadros chorrean por todas partes soles y amapolas. La importancia de la visión, de los ojos, es impar, pese a que todos tenemos ejemplos a nuestro alrededor de ciegos que no sólo no prefieren morir, como el soldado a que aludí, sino que encuentran en su claustrero cerebral admirables mecanismos de defensa o compensación contra su infortunio. Nadie diría, para citar un ejemplo, que la inmortal melodía de *El concierto de Aranjuez* fue compuesta por un ciego de permanente sonrisa, el maestro Joaquín Rodrigo.

Con todo y con esto, repito, la luz es la gloria, y de ahí que sorprendan dos hechos. El primero, que nuestros ojos sean tan vulnerables que los llevemos prácticamente al descubierto, a merced de cualquier agresión exterior, afilada o corrosiva, sin un telón blindado que los proteja (sólo las cejas, los párpados y las pestañas), y sin posibilidad de renacer. La supuesta perfección de la naturaleza queda, en este caso, en entrédicho, es más imaginaria que real.

El segundo y sorprendente hecho es que, siendo así las cosas, la humanidad tardara tanto en encontrar ese maravilloso sustituto o suplemento que son las gafas. La fecha exacta de su descubrimiento permanece imprecisa, pero al parecer el primer testimonio de su existencia lo da Marco Polo, quien las vio usar en China, en 1275.

Es decir, hace sólo ochocientos años. ¿Cómo es posible? Los sabios antiguos construyeron puentes y ascensores —Nerón utilizaba ya un ascensor—; acueductos —la Roma imperial estaba mejor abastecida de agua que la capital italiana hoy en día—; los pitagóricos, en Grecia, estudiaron las funciones visuales —hace de ellos 2500 años—, pero nadie consiguió dotar al hombre de la «prótesis» de las gafas. ¿Cómo es posible, insistió? Porque resulta fácil imaginar el número de enfermedades oculares que habría en las comunidades primitivas, de complejión atlética, pero cuyos individuos vivían sujetos a epidemias de toda índole. Un gran porcentaje de la población infantil debía de ver deficitariamente. A una edad muy temprana, los ojos de los hombres y de las mujeres declinarían con ritmo acelerado. Y el número de ciegos sería incontable. ¿Por qué no se produjo antes la chispa salvadora —la idea de las gafas—, al modo como se produjo la intuición de la rueda, sobre todo habida cuenta de que los astrónomos, ¡intento de ver lo lejano!, alcanzaron insólitas cotas de conocimiento?

Por supuesto, al margen del susodicho invento de las gafas, acontecimiento decisivo en la historia del mirar humano, últimamente la ciencia oftalmológica no cesa de avanzar, existen bancos de ojos, se realizan trasplantes de córnea, la electrónica se ha puesto al servicio de los invidentes (el método Braille fue también una conquista conmovedora), y se profetiza que antes de acabar el siglo

todo hombre podrá ver. La noticia es fáustica, y vendría a ser una digna respuesta a las palabras transcritas por san Mateo: «La antorcha de tu cuerpo es el ojo». Sin embargo, y a semejanza de lo que ocurre con la nutrición, existen todavía vastas zonas del planeta en las cuales el ojo continúa indefenso. Es la ley de la intolerable discriminación. Mientras en las áreas del confort occidental los diseñadores de modelos de gafas lanzan al mercado monturas platerescas, lujosas y reveladoras de una torpe frivolidad, en el Tercer Mundo millones y millones de ojos persisten legañosos, miran enajenadamente, con licuosidad, aterrorizados —el atraso o la guerra—, preñados de un punto de locura. Tales ojos son la Gran Acusación y para cualquier viajero sensible se convierten en puñales.

Como fuere, todo lo referente al ojo humano ha resultado siempre apasionante. La prueba está en que la mitología se ha ocupado de él: el ojo único, frontal, de los cíclopes. Y en que se ocupan de él los buscadores de lo onírico, de los sueños: es frecuente que el hombre vea, en sueños, interminables procesiones de duendecillos, de figuras liliputienses, diminutas. Y en que se ocupan de él los poetas: «el ojo que ves no es ojo porque tú lo veas, es ojo porque te ve». Y en que se ocupan de él los simbolistas: «El ojo no podría ver el sol si no fuese en cierto modo un sol». Y en que se ocupan de él las religiones: el ojo destructor de Shiva, el tercer ojo de los lamas del Tibet (la luz es signo de inteligencia y por lo tanto ver es comprender). Y en que ocupan de él hasta los fabricantes de muñecas, que hacen bailar y llorar, los ojos de éstas, que cargan sobre ellos la expresividad y la gracia.

Podría escribirse una historia de la psicología del hombre basada en las expresiones referidas a los ojos. «Ojo que no ve, corazón que

no siente». «Cuidadle como a las niñas de mis ojos». «Ha querido Dios que lo único que no pueda disfrazarse sea la mirada del hombre». «El comprador necesita cien ojos; el vendedor, ninguno». «Aprended el idioma de los ojos, hondo como el mar», etc. Y también podría basarse la historia en las leyendas en torno a la visión. Desde el castigo sufrido por la mujer de Lot, al volver la vista atrás desobedeciendo el mandato divino, pasando por la creencia según la cual en la retina de una persona asesinada se conserva durante mucho tiempo, como en una placa fotográfica, la imagen del asesino; hasta el adulador acto del pordiosero hindú que, para curar la ceguera de su príncipe, le lavó los ojos con las lágrimas de todos los desgraciados del reino. El ojo puede matar: «mal de ojo»; y puede llorar sangre. Los ojos han asustado a veces a los grandes artistas. ¿Cómo captar su entraña, su profundidad vital? El Cristo de Velázquez tiene cerrados los párpados. ¿Le asustaron al artista los ojos de Jesús?

Importancia de la visión. Lo que ocurre es que nos hemos habituado a ella, sin valorar en su justa medida el milagro que supone nuestra facultad de ver. Deberíamos tener conciencia de este milagro y explotar al máximo las posibilidades que nos ofrece. Ello tranquilizaría nuestro ánimo, contemplaríamos millares de cosas que nos pasan inadvertidas y luego, al cerrar los ojos, sentiríamos —veríamos— con claridad que nuestro espíritu se ha enriquecido con un inapreciable caudal de vivencias. Por fortuna, el automatismo de la mirada prevalece sobre nuestro hábito o indiferencia, de suerte que se calcula que el setenta por ciento de la información que recibimos del exterior la recibimos a través de los ojos. Automatismo, además, binocular, otra faceta que añadir a tanta maravilla.

En efecto, ¿cómo se explica que, mientras nuestras dos manos y nuestros dos pies estén dotados de movimientos independientes, nuestros ojos estén dotados de movimientos iguales, simétricos, convergentes, que hacen posible que veamos una imagen única? Meditemos lo que sucedería si ello no fuera así, si cada ojo viera por su cuenta su imagen distinta... El mundo se convertiría en un aquarella, en un esquizofrénico carnaval. La placidez del mirar dejaría paso a una constante sacudida loca.

Ojo que no ve, corazón que no siente. «Los ojos son los labios del espíritu» y también «las ventanas del alma». Los ojos de los niños son la más excelsa definición de lo incontaminado, de lo virginal. El mirar de un enemigo puede perseguirnos durante años; el mirar de un ser amado es la fuente más directa de consuelo para nuestra angustia. Mirar es la esperanza. El firmamento es un despliegue de ojos que nos incitan a concebir la grandiosidad del universo. Remontando en barco el Mississipi, un cocodrilo se me quedó mirando. Parecía un ser inteligente. Me estaba contando algo, no sé exactamente el qué. Tal vez el secreto de los ríos, de los animales antediluvianos, de la lucha del hombre por dominar la naturaleza. Hay ojos de pájaro que se diría que nos quieren matar. Hay ojos de rata que contienen todo el espanto de los seres inferiores. Hay ojos de buey que resumen la esclavitud. Hay ojos humanos de tal nobleza, de tal dignidad —los de algunos misioneros, los de algunos sabios, los de algunos artistas y ancianos— que nos reconcilian con nuestros semejantes, que ridiculizan el «ojo por ojo, diente por diente».

Los ojos lo expresan todo. El ojo es el centro de la mitológica Trinidad.

FULLS DE CASA

JORDI DALMAU

El vestit de la decadència

La moda femenina ha conquerit una primera matèria insospitada. Ja es duen els primers vestits de tela de suro. El món de la tècnica és imparable i ens va servint un menú de sorpreses que a molts dels nostres avantpassats, els resultaria indigest. La tela de suro vesteix amb modernitat la fama d'imaginativa que té la nostra gent. És un goig apuntar-se la novetat, sobretot venint del sector surer, tant gironí des dels seus orígens.

Però a vegades els fets frapen de mala manera, per contrast. Una de freda i una de calenta. Ho han dut els diaris: els representants de Indústria Corchera Bertran, de Palafrugell, acompanyats de l'alcalde de la localitat, han demanat al Departament de Treball de la Generalitat que aquesta empresa no desmantelli les seves instal·lacions a Palafrugell després de la seva fusió amb la Corchera Extremeña. Una

històrica com la Indústria Corchera Bertran ha pesat massa en el món del suro com perquè ara mateix no ens quedem indiferents.

El suro té problemes des de fa temps. Els homes que el treballen, l'estimen i el viuen fan unes manifestacions molt concretes i contundents. Tan bé que havia començat a les nostres comarques! Pels anys 1840-45, amb la revolució industrial, aquí varen néixer els primers obradors i fàbriques de taps de suro. Al 1900 ja sonava un nom compost «suro-taper» amb una certa eufòria i algú —accentuant-la— enginyà la frase: «ja som a la xauxa tapera». Albert Juanola, evocant aquells inicis, l'arrodoneix saludant així: «Vi, salut de l'home; suro, salut del vi», i comenta que el mostrar del suro, a principi de segle, comptava unes 900 unitats diferents. Fins i tot la història del començament del sector compta amb una dosi, la justa,

d'embolics llegendaris. Ramir Merdir i Jofra tenia molta traça de narrar tres versions distintes sobre l'època i població que va conèixer primer l'art de fer taps de suro. És la boira justa que proporciona categoria i enjòlit a les grans coses. St. Llorenç de la Muga, Llagostera i Agullana podrien ser els llocs originals. Altres parlen de Darnius. Entre les comarques gironines i el Rosselló francès va existir una veritable transfusió d'empresa sureira, probablement d'allà cap aquí, semblantment a la que més tard els gironins varen portar a Extremadura i Andalusia, tot buscant primer matèria.

Però el temps, que ha desvetllat un cert aire d'investigació-punta sobre el manufacturat —el flamant vestit de suro ens ho confirma— no ha sabut fer la deguda previsió de futur sobre la primera matèria. Hi ha una comunicació feta pel Laboratori del suro, del Col·legi Universitari de Girona, que és una

interpel·lació molt seriosa: «El suro primera matèria està en decadència des de fa una colla d'anys. L'estrès ecològic es manifesta a través de símptomes que expressen el grau de degradació. La situació de les suredes catalanes, especialment Empordà-Selva, és certament compromesa. Es fa imprescindible una decidida intervenció humana regeneradora. Les mesures han d'establir uns preus de garantia pel suro pelegri, incentivar la renovació de l'arbrat, oferir assessorament tècnic, organitzar curssets de formació professional, fomentar la investigació. No hi ha dades fiables sobre productivitat, no es coneix la variabilitat genètica i s'ignora l'ecofisiologia dels arbres. Cal canviar el signe decadent de la sureda catalana».

Som lluny, doncs, de la xauxa tapera. Avui Portugal és el primer país productor i exportador de bon suro. Aquí, amb la glòria d'un

inici dignes de país molt avançat, no sabem organitzar el futur (el present ja el tenim decadent) i no es vetlla la replantació o substitució d'alzines sureres, que tardaran uns 50 anys a donar primera matèria. A més, l'alzina no crema tant com el pi. I ara que els nostres boscos són propensos al foc, sembla que caldria tenir-ho molt en compte. Seria racional repoblar amb alzina surera.

El tap de suro té unes característiques pròpies que el fan insubstituïble a l'hora de tapar un bon vi: és lleuger, és elàstic i té durada. Tant de bo sabés encomanar aquestes qualitats a tots els que poden fer quelcom per sortir de la decadència.

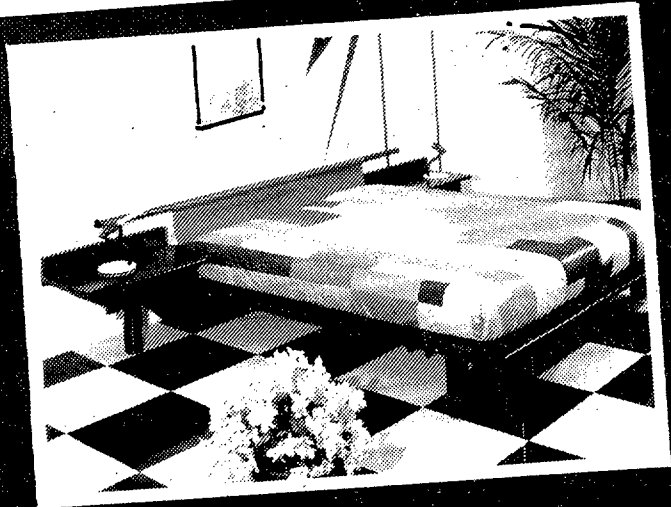
El desmantellament d'una empresa històrica de Palafrugell és dolorós. També és ben irònic que el mal moment se'ns presenti vestit —precisament— amb una novetosa tela de suro.

EL MAYOR ESPECTACULO del Mueble

UN AUTENTICO PASEO POR LA MAYOR

GALERIA DE LA DECORACION

MUEBLES LA FABRICA

36 MESES DE PLAZO Y SIN ENTRADA

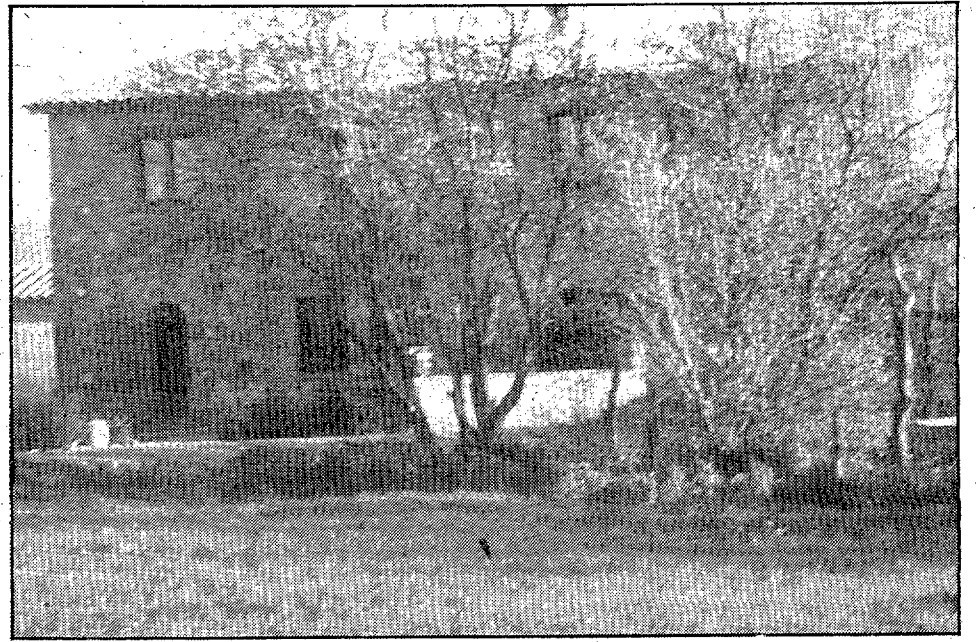
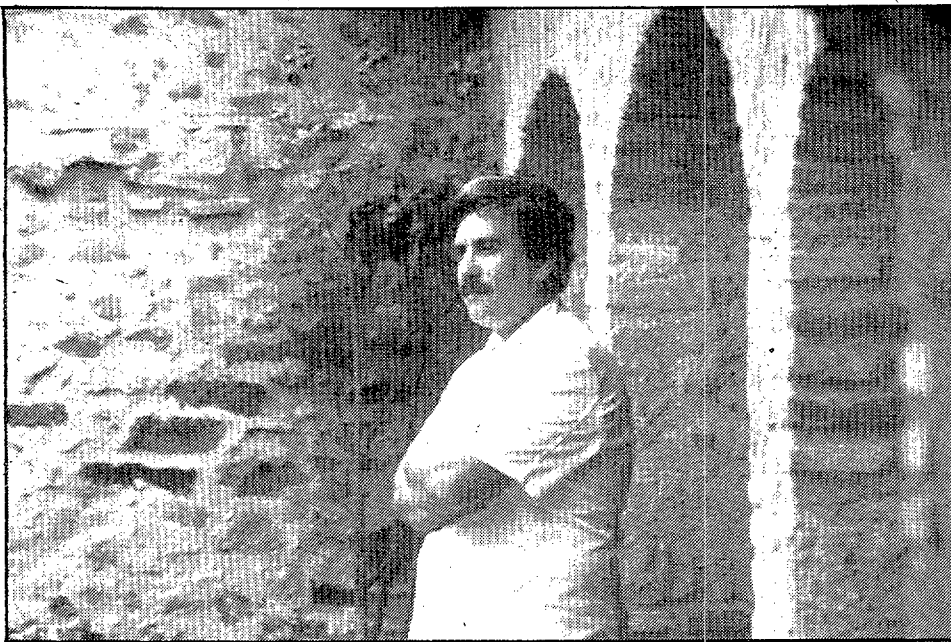
GÜELL 168-178. GIRONA

Traslado y montaje gratis. Sábados mañana abierto

GASTRONOMIA

JAUME TEIXIDOR

L'All de l'Empordà: para comer bien y a buen precio

Juan Mora, propietario y chef del «All de l'Empordà».

Es una de las opciones gastronómicas más sobresalientes de todo el contorno, que no todo el mundo conoce y que se sitúa en Corçà, al pie de la carretera de la Bisbal. Las instalaciones son, además de confortables, hechas con buen gusto. No en balde se trata de una espléndida masía, rodeada de la belleza natural del Baix Empordà. La calidad de las materias primas y la imaginativa y cuidada elaboración de las especialidades

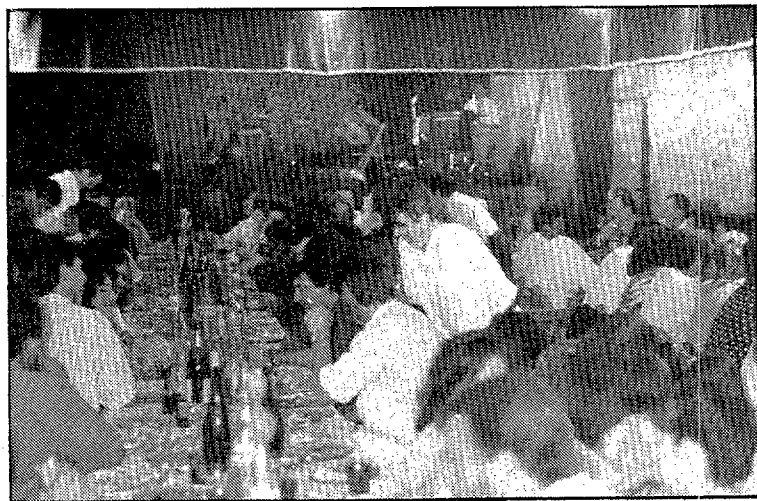
de la carta son las notas más sobresalientes del «All de l'Empordà». Su propietario y chef Juan Mora, secundado sabiamente por su esposa Carmen, siguen derrochando entusiasmo y buenas maneras por su oficio, por su restaurante, inaugurado hace ahora algo más de un año. Desde entonces se han ganado a pulso un lugar destacado en la restauración pública del Baix Empordà. Con un estilo de cocina basado en los pla-

tos tradicionales de siempre del país, no olvida las nuevas tendencias culinarias.

Los platos a destacar son «espatlla de xai al forn» (850 ptas.); «assortiment de patés» (850); «sopa freda de cogombres» (350), «rosbif amb amanida» (750), «gambes de Palamós fresques» (1.800), «crema de llagosta» (450), «espinacs a la crema amb panses i pinyons» (500), «truita de girbo-

les» (450), «salmó a la papillot» (1.200), «cuixetes de granota a la bordolesa» (600), «filet de vedella a la menta» (1.200), «pollastre a la brasa al romani» (600) y «conill a l'all» (600). Otro plato «estrella» y que a mí me entusiasmó son «les torrades amb escalivada i anxoves» (500 ptas.) y las raciones son realmente generosas. Un hermano del chef, Francesc, ejerce de maître y sommelier. Bodega y puros en línea.

No cabe duda que la relación precio-calidad resulta correcta y que la cocina es elaborada de forma magistral. Son platos hechos con ese aire de autenticidad que tanto gusta al público en general y a los gastrónomos en particular. El patrón del restaurante, Joan Mora, abrirá en el curso de las próximas semanas una pizzería y también un «rebot» para vender jamón, «fuets», requesón, etc. El restaurante no cierra ningún día.

«Can Mià», ubicado en pleno bosque de Palol de Revardit.

«Can Mià»

Inauguró entoldado para un banquete nupcial

Hoy rendimos tributo a este restaurant por su espléndido «anec rostit», que conquista al comensal más exigente. «Can Mià», ubicado en pleno bosque de Palol de Revardit, goza de la bucólica paz y de todos los atractivos de su bello entorno paisajístico. Y fue al pie mismo de este restaurante que se levantó un entoldado de Festa Ma-

jor para albergar a casi doscientos comensales, con motivo de la boda de los bañolenses Paco Darranas y Teia Marès. La cena transcurrió animadamente y dato entrañable para la gran familia de los medios de comunicación gerundense. Joan Comalat —todo un número uno en el difícil arte de la fotografía— cambió por primera

vez en público su máquina de fotografía por la guitarra, formando parte del conjunto musical, un grupo de amigos de los recién casados, que quisieron dar mayor realce a la fiesta. Y dicen los que le escucharon que también en música es un genio. Bravo por Joan Comalat.

Restaurant
EL MOLÍ
DE LA SELVA
Masia medieval

El paradís
dels gourmets

Cuina de mercat,
als preus més ajustats

Direcció: JOSEP MAYMÍ
Restaurant

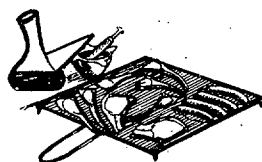
Ctra. Vidreres-Platja d'Aro
Tel. 47 03 00

RESTAURANT

Mas Ras

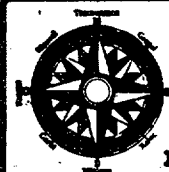

Especialitats en:
cuina catalana i francesa
Ctra. Girona-St. Feliu
Tel. 46 12 33
CASSÀ DE LA SELVA

LA BRASA
RESTAURANT

Ctra. Santa Coloma, 21
Telèfon 85 60 17
RIUDARENES

RESTAURANT
GARBI

Pompeu Fabra, 13
Tel. 203036

GIRONA

RESTAURANT
EL CABRIT

Sant Esteve de Llémena
Tel. 44 30 11

¡El rei del cabrit!

Tancat tots els dimecres
no festius

Restaurant
Bahia

Direcció: Emili Albó
Obert tot l'any

Cuina de mercat

Pg. del Mar, 17-18
Tel. 32 02 19
SANT FELIU DE GUIXOLS

Restaurant
Els
Escuts

LLAGOSTERA
Telèfon: 83 04 50

RESTAURANT
L'ALL
COCKTELERIA
CREPERIA
B'EMPORDÀ

Ctra. Girona-Palamós, Km. 22
Tel. 63 03 07
CORÇÀ - LA BISBAL

Unicef és
per als nens... salut, educació,
somriure, respecte,
amor i vida.

Si us plau, afegiu-vos a les més de
120.000 persones que a tot Espanya,
ja formen part d'aquest moviment de
solidaritat internacional a través de

unicef

Associació UNICEF-Espanya
Sol·liciti informació:
Aribau, 39
08011-BARCELONA

08.45 Carta de ajuste.
09.00 Informe semanal.
10.00 El día del señor. Santa misa.
11.30 Concierto.
12.00 Pueblo de dios. «Nuestra gran herencia: Guadalupe».
12.30 Vida salvaje. «La avoceta». La avoceta es un ave perteneciente a la familia de las zancudas.
13.25 Curro Jiménez. «Atrapados». Prosigue la reposición de esta serie española de aventuras con un episodio en el que el protagonista Curro Jiménez es falsamente acusado de un asesinato.

14.30 Siete días.
15.00 Telediarlo 1.
15.35 El inspector Gadget.
16.05 Estrenos TV. «Alerta roja». En una central nuclear de Minnesota se ha producido una grave avería que ha puesto en peligro todo el complejo.
17.45 Si lo sé no vengo. Programa-concurso presentado por Jordi Hurtado.
18.45 Dibujos animados.
19.10 Parada de postas.
20.00 México precolombino. «El idioma secreto».
20.30 Telediarlo 2.
21.35 Gran reportaje. «Aleman rico, alemán pobre».
22.30 Domingo cine. «Tamaño natural». Director: Luis García Berlanga. Intérpretes: Michel Piccolo, Rada Rassimov, Queta Claver, Manuel Alexandre.

00.15 Despedida y cierre.

10.00 Missa.
10.45 Tú puedes.
11.00 La buena música.
12.00 Estudi estadi.
18.00 Sesión de tarde. «La estrella de la India». (1954). Director: Arthur Lubin. Intérpretes: Cornel Wilde, Jean Wallace, Herbert Lom, John Slater, Walter Rilla, Basil Sydney. Pierre Saint-Laurent, un joven noble francés regresa de la guerra y se encuentra con la sorpresa de que sus posesiones han sido requisadas y su castillo está ocupado por la bella Katrina, viuda de Lobet, quien había muerto durante un duelo frente al vizconde de Narbonne. Katrina promete a Pierre devolverle sus posesiones a condición de que recupere un gran zafiro, la «Estrella de la India», que Narbonne robó a su difunto marido.

19.30 Los diminutos. «En busca de una abuela».
20.10 Como perro y el gato.
21.00 L'informatiu cap de setmana.
21.30 Debat 2.
22.00 El diario secreto de Adrian Mole. (V). Nuevo episodio de la serie en la que se narra la vida de Adrian Mole, un muchacho pesimista que escribe en su diario todas las dramáticas circunstancias por las que pasa.
22.30 Transmisión deportiva.
01.15 Despedida y cierre.

12.00 Carta d'ajust.
12.25 Començament d'emissió.
13.30 Bàsquet: Final de la Lliga 1ª B.
15.00 Telenotícies cap de setmana.
15.30 Al vent entre els salzes.
16.00 La gran vall. «En Joshua Watson». Les tensions creixen quan s'acosta la data de la celebració del «rodeo» anual, en el qual competeixen els Barkley i els Morton.

16.45 El meravellós circ de la mar. «El planeta aigua».
17.10 Artesania. «Fang de terrissa».
17.35 L'home i la ciutat. «Les mans de l'amor». Ellen Lewis, una amiga de l'alcalde Alcala que treballa com a assistenta social, li demana ajuda per retornar la custòdia del petit Tommy als seus pares, un matrimoni de sords.

18.10 Música vista. «Orquestra Maravella».
19.10 La ruta de la seda. «El país dels cavalls que volen com el vent».
20.00 Mecanoscrit del segon origen. (1).
20.30 Telenotícies cap de setmana.
21.00 30 minuts. Reportatges informatius d'actualitat que es traslladen a diferents punts de la geografia mundial per cobrir l'actualitat informativa i els temes d'interès periodístic.
21.30 A cor obert. «Recta final».
22.30 Cita amb l'esport.
23.30 Fi d'emissió.

DIARI DE GIRONA LOS SITIOS

Programación

Semana del 17 al 23 de agosto de 1987

Muchachos bailones y eternos alumnos de una escuela de arte.

Vuelve «Fama»
El próximo viernes, una vez finalizados los episodios de «El coche fantástico», TVE empezará a obsequiarnos con una nueva reposición: «Fama», serie basada en la película de igual título que Alan Parker dirigió en 1981 y cuya dureza y realismo efectista fueron sustituidos por la fiereza y una educación al límite de «Con ocho basta» en los personajes. Creada por Christopher Gore, guionista del film de Parker, «Fama»-serie ha obtenido varios premios, entre ellos cinco Emmy y dos Globos de Oro, pero llegó un momento en que la rutina y la monotonía se apoderó del producto. A la ausencia de Lori Singer, producida ya en la primera etapa de la serie, hay que añadir la de Cynthia Gibb, también escapada al difícil mundo cinematográfico.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIO

Desitjo subscriure'm al DIARI DE GIRONA des del dia .....
Subscriptor .....
Adreça .....
Localitat .....
DNI / CIF ..... Tel. ....

MODALITAT DE SUBSCRIPCIO

Mensual ..... 1.550 Ptes.
 Trimestral ..... 4.650 Ptes.
 Semestral ..... 9.300 Ptes.
 Anyal ..... 18.600 Ptes.

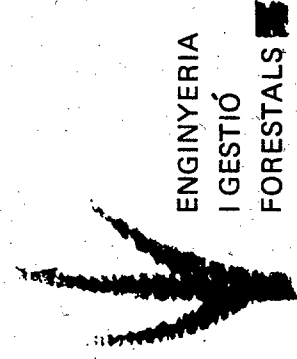
Faré efectiu l'import mitjançant taló bancari/adjunt
Domiciliació bancària/Caixa
Nº Compte .....
Agència .....
Població .....

Signatura

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

Ctra. Barcelona, 29 - GIRONA
Tel. 20 18 82 / 47 62 77

Plaça St. Pere, 15 - 17007 GIRONA
Tel. 20 98 38 (972)

- Ordenacions forestals
- Projectes de reforestació
- Estudis d'avaluació de l'impacte ambiental
- Gestió de finques forestals
- Plans de prevenció d'incendis
- Plans d'ordenació cinegètica
- Assessorament forestal
- Pràctiques silvícoles
- Parcs forestals i àrees d'esbarjo
- Gestió de subvencions i ajuts
- Ramaderia extensiva
- Plans dasocràtics i plans simples de gestió
- Condicionament d'abocadors
- Restauració paisatgística
- Estudis de rentabilitat i plans de viabilitat

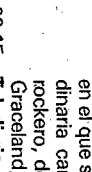
UN DIARI PER A GIRONA I COMARQUES / AMB COMPLETA INFORMACIO LOCAL I COMARCAL / ARTICLES D'OPINIO, CULTURA, ESPECTACLES, ESPORTS, PAGESIA, TV, CINEIMA / TOT 1 MES, CADA DIA

- 08.45 Carta de ajuste.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. (Il parte). Luis Alberto evade responder a Mariabel. En tanto, Mariana regresa a casa y Ramona la revela lo que Carlos confesó a la chica. Sale a buscarla a la casa donde ahora vive Luis Alberto y, éste, indignado, confiesa a Mariabel que su madre es Joana.
- 10.00 Noticias y conexión con el exterior.
- 11.35 Rituales.
12.30 Avanc de l'informatiu.
12.35 Palmerston.
14.00 L'informatiu.
15.00 Telediario 1.
15.35 El coche fantástico. «La sombra de la muerte».
- 16.30 La tarde. Programa que presenta Avance Telediario.
17.55 Avance Telediario.
18.00 Barrio Sésamo. «El conejo herido».
- 18.30 A media tarde. Programa que se basa en cuatro o cinco juegos fundamentados en el lenguaje.
- 19.00 Mr. Belvedere. «La letra».
- 19.30 De pel·lícula. «Gijón y Barcelona». Reportaje sobre el último Festival de cine de Gijón y el Festival de cine de Barcelona.
- 20.30 Telediario 2.
Musical. «Joaquín Giliberto, en Portuagal». Joao Giliberto interpreta varias de sus composiciones que se han convertido en auténticos clásicos de la música moderna. Temas como «Terra» o «Garita de Ipanema» son inconfundibles e inolvidables.
- 21.50 Mussolini y yo (I).
Documentos TV. «Elvis Presley». El programa contará de dos partes: «Elvis, diez años después»: reportaje realizado por la empresa francesa Sygma,

- 08.15 Antiope 1.
08.45 La Une chez vous.
10.00 Puisque vous êtes chez vous.
12.00 Tournez manège.
13.00 Le Journal de la Une.
13.50 Les hommes de Rose.
16.30 Des clips dans mon quatre heures
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Journal.
20.35 Retenez-moi... ou je fais un malheur.
22.05 La baie de tous les saints
23.20 Les envahisseurs.

en el que se nos narra la extraordinaria carrera de este famoso rockero, desde su infancia hasta Graceland, donde murió.

- 00.15 Telediario 3.
00.35 Teledporte.
00.45 Despedida y cierre.
- 17.45 Carta de ajuste.
18.00 Al ritmo d'un temps.
18.25 Avanc de l'informatiu vespre.
18.30 D'Artacan i els tres gossos mosqueters.
- 19.00 Vidua, però no gaire. Sèrie d'humor.
19.30 Què vol veure. Els telespectadors podran demanar tot allò que vulguin veure per la pantalla.
- 20.30 Si fa sol. Programa musical.
21.00 Artesania de creació.
Cine Cub. «Ella, él y «Asta»». (1936). Director: W.S. Van Dyke II. Intèrprets: William Powell, Myrna Loy, James Stewart, Joseph Calleia y «Asta». De nuevo encontramos a nuestros amigos, la pareja de detectives Nick y Nora Charles, y a su fiel pérra «Asta». La acción transcurre esta vez en Los Angeles, y nuestra pareja parece pasárselo en grande, divirtiéndose de jugar en juerga hasta que los acontecimientos les hacen tomar de nuevo contacto con la realidad de detectives presos a resolver un caso: el complot y la muerte hacen su aparición. La acusada del crimen es una joven cuya pareja es un muchacho con una peculiar personalidad que parece poner en peligro sus relaciones sentimentales...
23.00 Últimas preguntas. «Los disonidos también son Iglesia».
23.20 Jazz entre amigos. Festival de jazz de San Sebastián.
00.30 Despedida y cierre.

Carta d'ajust.
TV3, segona vegada. «Cita amb l'esport».

- 13.00 Carta d'ajust.
13.45 Avanc informatiu.
13.50 TV3, segona vegada. «Cita amb l'esport».
- 15.00 Telenotícies mitjana.
15.30 Magnum. «Curt de talla».
16.25 Pel·lícula. «Papa, esto no me gusta». Director: Adell Aldrich. Intèrprets: Talla Shire, Burt Young, Erica John y Jamie Aft. En 1950, Rocco Agnelli y la seva dona, Carol van tenir un únic fill, Peter. Ell deixa la boxa i busca un treball enriquidor per oferir el millor al seu fill, però com que ha de guanyar-se la vida d'algun manera, acaba acceptant un treball monoton en una empresa sense futur.
- 18.05 Fi d'emissió.
19.00 Headlines.
19.30 Pandemonium.
20.00 Johnny Jarvis.
20.30 Telenotícies vespre.
Gent del barri. Ali, que havia apostat el cotxe i el caté en una mà, guanya i es converteix aviat en un home ric. Prefereix no dir-ho a Sue, però ella s'assabenta que ha tornat a jugar i pensa que ha perdut una fortuna. Informatiu cinema. Repàs de les novetats cinematogràfiques del moment, dirigit i presentat per Jaume Figueras.
- 22.00 Cinema 3. «Males terres». (1973). Director: Terence Malick. Intèrprets: Martin Sheen, Sissy Spacek, Warren Oates y Ramon Bieri. L'acció passa a Dakota del Sur cap als anys 50. Kit Carruthers és un escorbriaire de 25 anys que surt amb Holly Sargis, que en té 15. El pare de la noia descobreix la relació i li prohibeix que vegi Kit.
- 23.45 Telenotícies nit.
24.00 Bona nit.
24.05 Fi d'emissió.

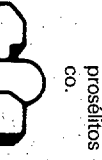

Carta d'ajust.
40° a l'ombra de la 3.

- 12.30 Annuse 3.
12.45 40° a l'ombra de la 3.
17.00 Vive la vie.
17.30 Annuse 3.
18.30 Les papas.
18.35 Coristes et fibustiers.
19.00 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.30 Boulevards des assassins.
22.15 Soir 3.
23.35 Prélude à la nuit.
23.50 Fin des émissions.

- 08.45 Carta de ajuste.
09.00 Mas vale prevenir. «Alopecias».
09.30 El Edén.
10.30 Don Quijote de la Mancha. «La historia del cautivo».
- 11.00 La bola de cristal.
12.15 Gente joven.
13.15 Loteria nacional.
13.30 Objetivo '92. «Nación».
14.30 Por la mañana... esta semana.
15.00 Telediario.
15.35 Daniel el travieso.
Primera sesión. «To er mundo e gijeno». (1981). Director: Manuel Summers. Intèrprets: Gente de la calle. Se trata de una película de humor, en la que se recogen una serie de situaciones insólitas de sorpresa y de carcajada que muestran el comportamiento de las gentes del pueblo, pequeños enfados, buen humor, la paciencia y humanidad de las gentes que discurren por las calles, filmado por una cámara oculta.
- 17.35 Dibujos animados.
18.00 Hong-Kong Phooey.
18.30 El profesor Poopsnag.
19.30 Número 1.
19.35 El equipo A. «La isla».
20.30 Telediario 2.
21.05 Informe semanal.
22.15 Sábado noche. Intervendrán: Loquillo, el ballet de Jaime Rogger, la Pequeña Compañía, Tata Güines, Angélica Carrasco, Andreu y Toni Bennet.
- 23.45 Misterio. «El dulce aroma de la muerte».
- 01.00 Cine de medianoche. «La tercera generación» (1979). Director: Rainer Werner. Intèrprets: Rudolf Mann, Bulle Ogier, Margit Carstensen, Hanna Schygulla, Harry Baer, Eddie Constantine. La llamada «tercera generación», al igual que la primera y la segunda, siempre jugaron a lo mismo. La última convocaba prosélitos con un título filosófico.

- 08.00 Bonjour la France.
09.00 Croque vacances.
12.00 Tournez manège.
13.00 Le Journal de la Une.
14.30 La séquence du spectateur.
15.00 L'Aventure des plantes.
15.40 GI Joe, héros sans frontière.
17.40 Attention chien.
19.00 Agence tous risques.
20.00 Le Journal de la Une.
20.40 Columbo.
22.00 Les étés de droit de réponse.
24.00 Une dernière.
00.15 Les incorruptibles.

Despedida y cierre.

- 02.45 Despedida y cierre.
- 10.00 Biniki i la dragona rosa.
10.45 Musical passarella.
11.15 Mirades.
12.00 Reportatge.
14.00 L'informatiu.
14.30 Panoroma.
15.00 Estadío 2. Amplo programa de carácter deportivo que ofereix diverses connexions con aquells llocs on se realitzen les distintes proves. En esta ocasió, està prevista la retransmissió de los campeonatos de Europa de natación y la final de sitios masou-lino, desde la ciudad de Estrabujungo.
- 21.00 L'informatiu cap de setmana.
21.30 Amor, salut i feina.
22.05 Noche de teatro. Cíclo Miguel Mihura. «Ninette, modas de París». Ninette y Andrés se casan y marchan a Murcia, donde vive la familia de él, para instalar una tienda de modas. Las diferencias existentes entre Andrés, el señor provinciano y Ninette, francesa, se hacen cada vez más acusadas al vivir en Murcia, llegando a provocar los devarios de Andrés con una dependencia de la tienda, lo que casi acaba en una ruptura matrimonial.
- 00.15 Diálogos con la música. El programa de hoy se abre con Cristina Bruno, una pianista española, que interpreta «Preludios, Op.28», de Federico Chopin. Después habrá una entrevista con esta pianista coruñesa, que ha grabado recientemente un disco con estas piezas y figura entre las más destacadas intérpretes de nuestro país.
00.30 Despedida y cierre.

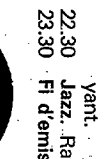

- 10.25 Journal des sourds et malentendants.
10.45 Le bar de l'escaladille.
13.00 AZ Midi.
13.35 V.
14.40 Les jeux du stade.
18.00 Mon amie Flicka.
18.50 Des chiffres et des lettres.
19.40 Affaire suivante.
20.00 Le journal.
20.30 Lio en concert.
21.50 Les brigades du tigre.
22.40 Rigol'été.
23.50 Editions de la nuit.

Carta d'ajust.
Començament d'emissió.

- 14.00 Carta d'ajust.
14.35 Començament d'emissió.
14.40 Sardanes.
15.00 Telenotícies cap de setmana.
15.30 Els barrutets.
16.00 Els germans Hardy i la Nancy Drew. «Incendis i blondes». Un millonari ha fet presonera Nancy Drew, que està a punt de perdre la vida quan un incendi provoca envolta el cobert on està tancada.
16.50 Olímpics en acció. «Halterofília».
18.00 La nova ruta de les Índies. Sèrie inspirada en la vida de Thomas Waghorn, un guardamarina anglès considerat com l'inventor de l'enllaç entre Europa i Àsia, al 1929, 40 anys abans de l'obertura del canal de Suez.
18.20 Retrat. Lucio Fontana.
19.00 Fietxa negra.
19.30 Botó flux.
20.00 Joc de ciència. «Hi ha vida a Mart?»
20.30 Telenotícies cap de setmana.
21.00 Pel·lícula. «Les paraules de Mex». (1978). Director: Emilio Martínez Lázaro. Intèrprets: Ignacio Fernández de Castro. Miriam Mazarú, Gracia Querejeta, Cecilia Villarroel, María de la Riba. Narració d'unes trobades i converses que tenen com a protagonista Màximo Gascon «Max», de cinquanta anys. A través d'aquestes trobades, es descriuen les relacions que mantenia amb la seva filla Sara, de tretze anys; amb la seva amant, Lúcia, de vint-i-quatre; amb un vell amic músic, Julián; amb Jacobo, la criada de tota la vida i que ara ja té setanta-cinc anys; amb Laura, la dona de Julián, de trenta-cinc, i també amb un esportista acompanyant.
22.30 Jazz. Ray Boriant.
23.30 Fi d'emissió.

- 14.00 Espace 3.
14.30 Sports-loisirs.
17.30 Dis, fais-moi peur.
18.30 La nouvelle affiche.
19.15 Actualités régionales.
19.55 Disney Channel.
20.35 Disney Channel.
21.55 Soir 3.
22.30 Histories singulières.
23.30 Prélude à la nuit.
23.55 Fin des émissions.

08.45 Carta de ajuste.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. (II parte). Beto llora al dejar el apartamento. Marisabel pide a Mariana que no se divorcie de L. Alberto, pero ésta le dice que ya se ha cansado de que dude de ella. Luego le sugiere que telefo-
nee a Beto, pero nadie contesta.
L. Alberto no cree que Mariana acepte el divorcio y González insiste en que le es infiel. Mariana y Marisabel encuentran vacío el apartamento de Beto.

10.00 Noticias, conexiones con el exterior y concurso.
11.35 Rituales.
12.30 Avancé de l'Informatiu.
12.35 Palmerstown.
13.30 So-terrani.
14.00 L'Informatiu.
15.00 Telediario 1.
15.35 Fama. «Buscando un lugar».

16.30 La tarde.
17.55 Avance Telediario.
18.00 La aldea del Arce.
18.30 Mundo Disney. «El pato busca empleo».
19.30 Más vale prevenir. «Alopecias».
20.00 La hora de Bill Cosby. Theo y Denise llegan a casa contando con tanto entusiasmo el accidente de automóvil que acaban de tener, que provocan el estu-
por de sus padres. Su euforia es comprensible, porque el coche contra el que colisionaron era el del propio Stevie Wonder.
Telediario 2.
21.05 Europa, Europa. «Luxemburgo».
22.15 Viernes cine. «Los indomables».
térpretes: Charlton Heston, Ge-

08.15 Antiope 1.
08.45 La Une chez vous.
09.30 Tournez... manège.
10.30 Le journal de la Une.
13.00 Les hommes de la Une.
14.45 Croque-vacances.
16.30 Des clips dans mon quatre heures.
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Le journal de la Une.
20.35 Intervilles.
22.25 L'attention contre le pape.
23.40 Une dernière.
24.00 Les envahisseurs.
00.50 T.S.F.

13.00 Carta d'ajust.
13.40 Comencament d'emissió.
13.50 TV3 segona vegada. «A tot esport».
15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Magnum. «L'octava part del pob-
ble». Robin Masters rep un pa-
quet molt enorme per mar. De
sobte, Magnum es veu barrejat
en una situació estranya: es
tracta d'un home japonès molt
ric, de la seva filla i d'una fortu-
na en perles.

16.25 Pel·lícula. «Canet-rock». Direc-
tor: Francesc Bellmunt. Intèr-
prets: Jaume Sisa, Barcelona
Tracton, Jordi Sabatés, Gual-
berto, Fusioon, Iceberg, Lole y
Manuel, Pau Riba, Orquestra
Mirasol, La Batiste, Companyia
Elèctrica Dharma y Maria del
Mar Bonet. Reportatge docu-
mental sobre les tradicionals,
populars i concurrències «Dotze
hores de música». Aquella con-
vocatòria celebrada en la ciutat
del Maresme Canet de Mar (Bar-
celona) va ser organitzada con-
juntament per Pebrots i Zeleste,
i es van reunir un bon nombre
de cantants i conjunts de rock i
pop.

18.00 Fi d'emissió.
19.00 Headlines.
19.30 Pandamonium. Série de dibu-
ixos animats.
20.00 Johnny Jarvis.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 Gent del barri.
21.30 Històries imprevisibles. «La
serp». Harry Pope es un profes-
sor d'anglès. Una serp s'intro-
dueix en el seu llit i es col·loca
sobre el seu estómag; un movi-
ment en fals i...
TV3 presenta. «Roalh Dahl».
22.00 Trossos.
23.00 Telenotícies.
23.45 Bona nit.
23.50 Fi d'emissió.

12.30 Amuse 3.
12.45 40° à l'ombre de la 3.
17.00 Vive la vie.
17.30 Amuse 3.
17.35 Les après-midi du Disney
Channel.
18.35 Corsaires et filibustiers.
19.00 Le 19-20.
19.55 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.35 Opération Open.
21.25 Portrait.
22.15 Soir 3.
23.50 Fin des émissions.

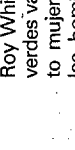
08.45 Carta de ajuste.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. (II par-
te). Chole y Felipa van a huir esa
noche con Beto. Luis Alberto
dice a su padre que se va a
divorciar de Mariana y él cree
que aún le ama.
10.00 Noticias y conexiones con el ex-
terior y concurso.

11.35 Rituales.
12.30 Avancé de l'Informatiu.
12.35 Palmerstown.
13.30 Músic mots.
14.00 L'Informatiu.
15.00 Telediario 1.
15.35 El coche fantástico. «Una can-
ción para el barrio». Unos mato-
nes enviados por el presidente
de la compañía Sanford inrum-
ben en el local en donde iba a
debutar el famoso cantante de
rock Charley Connors, destro-
zándolo. Michael y RC-3, que
casualmente pasaban por el lu-
gar, deciden intervenir.

16.30 La tarde.
18.00 Barrio Sésamo. «Los domado-
res y Espineter».
18.30 Heidi. «Sibad más fuertes». Hei-
di decide hacerse pastora, cre-
yendo que es una vida fácil.
Pero pronto descubre que no es
así.
19.00 Nuestros árboles.
19.30 Todos juntos. «La trompeta de
plata».
20.00 La hora del lector. Rafael Alva-
rez «El brujo» charla con Luis
Caramdell sobre el libro «El árbol
de la ciencia», de Pío Baroja.
20.30 Telediario 2.
21.05 Qué noche la de aquel año.
22.10 Sesión de noche. «Caravana de
mujeres». (1951). Director: Wi-
lliam A. Wellman. Intérpretes:
Robert Taylor, Denise Darcel,
Henry Nakamura, John McInti-
re. El terrateniente californiano

08.15 Antiope 1.
08.45 La Une chez vous.
09.30 Croque vacances.
10.00 Puisque vous êtes chez vous.
12.00 Tournez... manège.
13.00 Le journal de la Une.
13.50 Les hommes de la Une.
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Le journal de la Une.
20.30 Météo.
20.35 Le pont japonais.
22.40 Histoires naturelles.
23.35 TF1 actualités.
23.55 Les envahisseurs.

24.10 Telediario 3.
00.30 Teledoporte.
00.40 Testimonio.
00.45 Despedida y cierre.

17.45 Carta d'ajust.
18.00 Col·leccionistes.
18.25 Avancé de l'Informatiu.
18.30 D'Artacan i els tres gossos
mosqueters.
19.00 Vidua, però no gaire.
19.30 Què vol veure.
20.00 L'Informatiu vespre.
20.30 Últimes postals del Pirineu.
22.25 Tu pots.
21.00 El mundo es un escenario. «Los
actores no lo comprenden». El
crecimiento de las compañías, el
papel del autor, el director y el
productor y el mundo de Anton
Chejov son explorados en este
programa.

21.55 El tiempo es oro. Concurso en el
que se cuentan tanto la exacti-
tud en las respuestas como el
tiempo invertido en efectuarlas,
y donde se puede ganar más de
un millón de pesetas.
22.55 La buena música. «Música des-
de... España». En este programa
se ofrece una visión retrospecti-
va de diversos conciertos ya
emitidos a lo largo de los casi
cinco años de existencia de
«Música desde...». De ellos se
han seleccionado diez fragmen-
tos: E. Bittetti (guitarra), P.
León-J. López Jimeno (violín y
piano), N. Zabaleta (arpa), J.
Moll (piano), J. Píxan-J. Peñal-
ver (canto y piano), J. Rada (ór-
gano), Pro Música Antova y J.
Alfonso María T. de los Angeles
(duo de pianos).

23.55 Despedida y cierre.

06.45 Télématin.
09.30 Naumachos.
11.55 Météo.
12.05 L'académie des 9.
13.00 A2 Midi.
13.45 Ellis Island.
15.30 Rue Carnot.
15.55 Sports été.
18.50 Des chiffres et des lettres.
19.40 Le théâtre de boulevard.
20.00 Le journal.
20.35 Mister Majestik.
22.10 Les enfants du rock.
23.40 Le journal.
24.00 Fin des émissions.

12.45 Carta d'ajust.
13.15 Comencament d'emissió.
13.20 Servei d'informació agrària.
13.45 TV3, segona vegada. «30 mi-
nuts».

15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Magnum. Una dona de l'alta so-
cietat organitza una subhasta
amb fins benèfics en la gran fin-
ca dels Masters, vigilada per
Magnum y Higgins. Casual-
ment, un equip de detectius ha
arribat a Hawaii per buscar un
misteriós fetxe («tikki») robat a
Califòrnia.

16.25 Pel·lícula. «Enemies amistosos».
(1942). Director: Allan Swan. In-
térprets: Charles Winninger,
Charlie Ruggles, James Craig y
Nancy Kelly. Des que van sortir
junts d'Alemanya, fa ja uns qua-
ranta anys, per fugir de la pro-
bresa i buscar la llibertat i les
oportunitats en el món nou, Karl
Pfeiffer y Henrich Block havien
estat sempre companys insepa-
rables. Ara, Pfeiffer és un fabri-
cant de cervesses molt ric i no
menys ric és també el banquer
Block. De sobte, els Estats Units
entren en guerra contra els po-
ders centrals. Els primers contin-
gents ja han sortit cap Europa.
Pfeiffer segueix fidel a Aleman-
ya. Block ho ofereix tot per aju-
dar Amèrica. Aquella amistat
tan llarga s'acaba.

18.00 Fi d'emissió.
19.00 Headlines.
19.30 Pandamonium.
20.00 Johnny Harvis.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 Resum del Gampet.
21.10 Gent del barri.
21.40 Perry Mason. «El cas del testi-
moni passat per aigua».
22.40 Galeria oberta.
00.10 Telenotícies.
00.20 Bona nit.

12.30 Amuse 3.
12.35 Le crayon enchanté.
12.45 40° à l'ombre de la 3.
14.25 Les films de l'été.
17.30 Amuse 3.
18.30 Les Papas.
18.35 Corsaires et filibustiers.
19.00 19-20.
19.55 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.35 Ces Messieurs de la famille.
21.55 Soir 3.
22.20 Mini-film.
22.35 Les voies du fado.
23.55 Fin des émissions.

08.45 Carta de ajusto.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. El ilusionado González dice a Luis Alberto que desea hablar con Mariana por lo de su divorcio. Telefonada a ésta, quien la cita en su casa para esa tarde. Mariana declara a sus padres que no se separará de Mariana y Luis Alberto. Chole y Felipa intentan esquivar a Mariana. Mariana dice a González que acepta el divorcio.

10.00 Noticias, conexiones con el exterior y concurso.
11.35 Rituales. Noel confía a Julia el viaje de Brady a California para presentarse a Dakota.
12.30 Avanc de l'informatiu.
12.35 Palmerstown.
13.30 Marina Rossell.
14.00 L'informatiu.
15.00 Telediaro 1.
15.35 El coche fantástico. «En busca de la libertad». En San Duarte la erupción de un volcán da ocasión a que el coronel Peralta acuse de inepto al presidente por no tomar las medidas oportunas que, según él, hubieran evitado las víctimas ocasionadas, por lo que declara la ley marcial, encarcelando al presidente y a su asesor norteamericano.

16.30 La tarde.
17.55 Avance Telediaro.
18.00 Barrio Sésamo. «El sillón».
18.30 La vuelta al mundo de Willy Fog. «Un tren muy especial».
19.00 A tope. Actuaciones de: Lisa Lisa, Angel y Nick Kamen. Videos de: Living in the box, Viktor Lazlo y Simple Minds.
20.00 Las chicas de oro.
20.30 Telediaro 2.
21.05 El Edén. Invitados: Mirni Maxi

08.45 La Une chez vous.
09.15 Croque-vacances.
12.30 Midi trente.
13.00 Le Journal de la Une.
13.50 Les hommes de Rose.
14.45 Croque-vacances.
16.25 Des clips dans mon quatre heures.
17.05 Les Buddenbrook.
18.00 Le mini Journal.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Journal.
20.40 Dallas.
21.50 Le gérfaux.
23.05 Une dernière.
00.15 L'amour de l'autre.

(cómicos) Steven Stars (cometodo), Susana Egea (vedette) y Nuria Feliu.
22.10 Corrupción en Miami. «Hijos y amantes».
23.10 Esta es mi tierra. «San Sebastián».
24.05 Telediaro 3.
00.25 Telediaro.
00.35 Despedida y cierre.

17.45 Carta d'ajust.
18.00 Col·leccionistes.
18.25 Avanc de l'informatiu vespre.
18.30 D'Artacan i els tres gossos mosqueters.
19.00 Vida, però no gaire.
19.30 Què vol veure?
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 A la tercera va la vencuda. Sèrie d'humor.
22.00 Atletismo.
23.45 Tiempo de crear.
00.05 Despedida y cierre.

13.00 Carta d'ajust.
13.30 Servei d'informació agrària.
13.50 TV3 segona vegada. «Carme i David».
15.00 Telenotícies mitgdia.
15.30 Magnum. «No diguis adéu». Per evitar que es conegui una informació que pot ser perjudicial per Any, Agatha demana a Magnum que pagui els diners que exigeix el xantrajista sense investigar que hi ha darrera. Magnum decideix canviar les regles del joc quan algú intenta assasinar Aghata.

06.45 Telematin.
08.30 Récré A2.
12.05 L'académie des neufs.
13.00 A2 Midi.
13.45 Ellis Island ou les portes de l'espoir.
15.25 Rue Carnot.
15.55 Sport été.
18.50 Des chiffres et des lettres.
19.15 Actualités régionales.
19.40 Le théâtre de boulevard.
20.00 Le Journal.
20.30 L'heure de vérité.
21.50 Profession: comique.
00.15 Édition de la nuit.

16.25 Pal·leucla. «Anys de temura» (1947). Director: Harold Schuster. Intèrprets: Joe E. Brown, Richard Lyon, Charles Drake, James Millican. Joe, un pastor protestant, viu en un poblet amb la seva dona, el seu fill i la seva filla. Un dia arriba un nou veí que organitza baralles de gossos. Un dels gossos s'escapa dels càstigs del seu amo i s'amaga en el graner dels veïns. El fill, Ted, adopta el gos, però en veure un rètol reclamant l'animal, i aconsellat pel seu pare, decideix tornar el gos. Quan veu la maneta com l'amo tracta els gossos, torna a casa amb l'animal i demana al seu pare que intervingui. Joe demana a la gent del poblet que l'ajudi a prevenir la crueltat amb els animals, però no troba massa ajuda.

18.00 Fi d'emissió.
19.00 Headlines.
19.30 Pandamonium.
20.30 Johnny Harris.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 Resum Gampel.
21.10 Gent del barri. Per ajudar Sue i Ali, Loty s'ofereix a portar el cafè. Sharon està deprimida perquè les coses entre els seus pares ja tornen a no anar bé. Simon i Simon. «Senti l'assassinat». Una testimoni d'un assassinat contracta els germans Simon. Els assassins no la van matar perquè, com que és cega, es pensaven que no els podria identificar. La policia tampoc no pensa que els pugui ajudar. Amb AJ y Rick, ella espera conquerir la policia que pot servir de testimoni per trobar els assassins, ja que té una gran capacitat per reconèixer les veus. Angel Casas Show. Programa en què es portencen les entrevistes i es reduïxen les actuacions musicals.

22.40 Telenotícies.
24.10 Bona nit.
24.25 Fi d'emissió.

12.30 Amuse 3.
12.45 40° a l'ombre de la 3.
17.00 Tournez vous.
17.30 Amuse 3.
17.35 Les après-midi du Disney Channel.
18.30 Les papas.
18.35 Corsaires et filibustiers.
19.00 Récré A2.
19.15 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.30 Discos d'Or sous le soleil de ...
21.55 Thalassa.
22.45 Soir 3.
23.10 Le cantique des cantines.
00.25 Fin des émissions.

08.45 Carta de ajusto.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. La Corina comprende a Luis Alberto, pues ella ha pasado por algo semejante.
10.00 Noticias y conexiones con el exterior.
11.35 Rituales. Carter discute con Eddie sobre las fotos incriminantes. Jeff descubre a Eddie registrando su habitación e intenta descubrir lo que el sabe.

12.30 Avanc de l'informatiu.
12.35 Palmerstown.
13.30 Músic mots.
14.00 L'informatiu.
15.00 Telediaro 1.
15.35 El coche fantástico. «Knight en el ocaso del sol naciente».
16.30 La tarde.
17.55 Avance Telediaro.
18.00 Barrio Sésamo. «Sueños fantásticos».
18.30 Músiquíssimos.
19.00 Pippi Calzastirgas. «Pippi recibe una extraña visita».
19.30 Con las manos en la mesa. «Patots veraniegos».
20.00 Carol Burnett. El señor Tudball quiere obsesionar por su cumpleaños a su secretaria, la señora Wiggins.
20.30 Telediaro 2.
21.05 Fortunata y Jacinta. (VI). Llegada el día de la salida de Fortunata y el día de su boda. Maxi no puede aguantar más tantas emociones y enferma. La noche de bodas, mientras atiende a su marido en la nueva casa a la que han ido a vivir, Fortunata se ve requeriada por Santa Cruz.

22.15 Ciclo de pel·lícules olímpicas. A media voz. «Esclavizados».
23.50 Telediaro 3.
00.40 Telediaro.
00.50 Despedida y cierre.

08.15 Antiope 1.
08.45 La Une chez vous.
10.00 Puisque vous êtes chez vous.
12.00 Tournez vous.
13.00 Le Journal de la Une.
13.50 Croque-vacances.
15.15 Quarté.
16.30 Des clips dans mon quatre heures.
17.05 Les Buddenbrook.
18.00 Mini-Journal.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Le Journal de la Une.
20.30 Météo.
20.40 Le soufflé de la guerre.
00.35 Fin des émissions.

17.45 Carta d'ajust.
18.00 Col·leccionistes.
18.25 Avanc de l'informatiu.
18.30 D'Artacan i els tres gossos mosqueters.
19.00 Vida però no gaire.
19.30 Atletisme.
20.00 Elegir una profesión. «Biólogo».
20.15 Tú puedes. «Stoke Mandeville».

20.30 El mundo. «Orígenes del hombre». Serie documental que recorre la historia de la humanidad desde nuestros más remotos antepasados hasta la época actual. Este capítulo traza el avance de los primeros homínidos desde su hábitat original en África ecuatorial. Estas criaturas simiescas descendían de los ámbolos y comienzan a andar erguidas y así el hombre extiende su mente y su mano, gracias a herramientas y armas, y se adapta a los cambios climatológicos, aprendiendo a encender el fuego y a vestirse con pieles de animales. La luna móvil. «Yo soy la alhambra».

22.00 Jueves cine. «Nieve que quema». (1978). Director: Karel Reisz. Intèrprets: Nick Nolte, Tuesday Weld, Michael Moriarty. Año 1971: el infierno del Vietnam es como una pesadilla que se niega a desaparecer. ¿Qué es lo que John ha querido demostrarse a sí mismo yendo allí? Los primeros artículos que habían enviado a su periódico tenían un tono indignado. Pero los escríbenlos y los ideales no tienen sitio en este clima de muerte. Al fin lo ha comprendido.
00.05 Metrópolis. «Joyas».
00.35 Despedida y cierre.

06.45 Telematin.
08.30 Récré A2.
09.30 Maumachos.
13.00 A2 Midi.
13.45 Ellis Island.
15.20 Rue Carnot.
15.55 Sports été.
18.50 Des chiffres et des lettres.
19.15 Actualités régionales.
19.40 Le petit théâtre du boulevard.
20.00 Le Journal.
20.35 L'hotel de la plage.
22.15 Les maîtres français de la météorophose.
23.45 Journal.

13.00 Carta d'ajust.
13.25 Comencament d'emissió.
13.20 Servei d'informació agrària.
13.50 TV3 segona vegada. «Angel Casas show».
15.00 Telenotícies mitgdia.
15.30 Magnum. «La sexta posición».
16.25

Pal·leucla. «La vida amb el pare». (1947). Director: Michael Curtiz. Intèrprets: William Powell, Irene Dunne, Elizabeth Taylor y Martin Miller. Nova York, al voltant de 1880. El banquer Clarence Day és el cap visible d'una família formada per la seva dona, Winnie, i els seus quatre fills. A pesar de l'aparència autoritària de Clarence, qui en realitat governa la casa és Winnie. Una neboda dels Day, Marie, arriba amb la seva mare per passar una temporada. Clarence, el més gran dels nois, s'enamora de la seva cosina.

18.30 Fi d'emissió.
19.00 Headlines.
20.00 Johnny Harris.
20.30 Telenotícies nit.
21.00 Gent del barri.
21.30 Ràdio Cincinatti. «Jenifer s'enamora». Tot el món necessita diners, inclou una emissora de ràdio. Les Nessman vol que li augmentin el sou i Jennifer no s'adona que el seu nou amic és un oportunista.
22.00 Guaita que fan ara! Espai que recollirà els millors moments del programa «No passa res».
22.30 Temps d'estiu.
22.55 A tot esport.
00.05 Telenotícies nit.
00.20 Bona nit.
00.25 Fi d'emissió.

12.30 Amuse 3.
12.45 40° a l'ombre de la 3.
17.00 Vive la vie.
17.30 Amuse 3.
17.35 Les après-midi du Disney Channel.
18.30 Les papas.
18.35 Corsaires et filibustiers.
19.00 Récré A2.
19.15 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.30 La course a la vérité.
22.05 Soir 3.
22.30 Décibels.
24.00 Fin des émissions.

Trias Fargas parla de la proposta d'AP d'una alternativa al govern

«Qualsevol operació política haurà de comptar amb CDC»

Santa Cristina d'Aro.— Ramon Trias Fargas, president de Convergència Democràtica —CDC— assegurà que qualsevol operació política d'alternativa al socialisme haurà de comptar amb l'opinió de Catalunya i del seu partit majoritari.

Trias Fargas considerà que la proposta de l'aliancista Hernández Mancha de crear una alternativa als socialistes, agrupant a diversos partits de centre i dreta, «està encara molt verda, és quelcom que s'ha d'estudiar, perquè totes les propostes que fan els polítics que representen organitzacions importants com AP mereixen estudi i examen».

Respecte a una possible participació del seu partit en aquesta alternativa, el president de CDC assenyalà que «CiU és una coalició que no és socialista i en una àrea important com és Catalunya, amb el 15 per 100 de la població espanyola, qualsevol operació d'aquest tipus hauria de comptar amb l'opinió de Catalunya i del seu partit majoritari, que som nosaltres».

Ramon Trias Fargas passa les seves vacances a la localitat de Santa Cristina d'Aro, on presentarà lluita al calor d'aquests dies amb banyants constants, passeigs ja entradà la tarda i estant a casa «perquè les parets són molt gruixudes i no fa gaire calor».

El president de CDC no va voler opinar sobre la polèmica entorn

del nomenament de Jiménez Villarejo com a fiscal en cap de l'Audiència Provincial de Barcelona. «A mi no m'interessa opinar sobre aquestes institucions —assenyalà— són el que són i funcionen com les lleis que les regulen les fan funcionar, per la qual cosa personalment no tinc cap opinió formada sobre el tema».

Opino que «perquè Catalunya funcioni com a nació ha d'existir un diàleg consensuat sobre matèries bàsiques, que jo anomeno matèries de dret constitucional català».

Trias Fargas assenyalà que «aquestes matèries han de discutir-se entre tots, ha d'existir col·laboració, comprensió i entendre que el consens vol dir renúncia, transigir, després ja arribarà la discussió política i ideològica».

El president de CDC no va voler definir-se clarament sobre si les lleis d'ordenació territorial de Catalunya haurien d'incloure's dins d'aquestes matèries bàsiques.

«Això —va dir— és quelcom que ha d'estudiar-se, les qüestions que les constitucions consideren bàsiques són les que haurien de consensuar-se».

«Però arribar a això —afegí— requereix uns coneixements profunds de dret constitucional i no es presta a fer aquest tipus de comentaris que fan els polítics a l'estiu, amb un whisky a la mà i dir sí o no a les lleis d'orde-

nació territorial. Ha d'analitzar-se molt a poc a poc».

Trias Fargas visita la zona de Santa Cristina d'Aro des de fa molts anys i recorda amb nostàlgia la seva joventut i els seus estius a l'hotel Costa Brava, de Platja d'Aro. «Santa Cristina és un lloc de la Costa Brava que està prop de Barcelona, encara que no estigui tan de moda».

Sobre els resultats que pot obtenir el seu partit en les eleccions autonòmiques del proper any, Trias Fargas assenyalà que «la màxima aspiració que ha de tenir un partit és arribar a la majoria absoluta. Si aquesta majoria és més o menys àmplia no té gran importància, amb els diputats que tenim ja estem satisfets i és al màxim que pot aspirar un partit, a tenir majoria absoluta per governar».

Ramon Trias Fargas, que disposa d'una assortida biblioteca a Santa Cristina d'Aro, llegeix durant les estones de lleure els autors clàssics francesos, anglesos i espanyols. «Aquests dies estic llegint la història del saqueig de Roma l'any 1527 per les tropes de Carlos V, un moment crucial per l'època del Renaixement».

El president de CDC va tornar a recordar «el perill que CiU es faci dretà, perquè si AP va desapareixent, com està passant a Catalunya, correm el perill de convertir-nos en una coalició de centre-dreta».

ESCRIT AL DIETARI

París, a brida abatuda

LLUIS BUSQUETS I GRABULOSA

Continuant amb el nostre pla de recatejar París, no parem. Ahir, a les deu, ja érem a Versailles, residència dels reis francesos de 1682 fins a a revolució. (Hi vam anar en tren —35 minuts—, des de Saint-Lazare; res de visites organitzades, només et mostren una part del palau i nosaltres, guia en mà, volíem veure'l tot). Primera sorpresa: els recentment restaurats grans apartaments de Le Vau —un dels arquitectes responsables del palau, junt amb J. Hardouin-Mansart i R. de Cotte—, és a dir, dormitori i cambres del rei, només es permeten de visitar amb guia. Després de fer un cop d'ull als Trianons i a l'escenografia retallada dels jardins —obra de Le Nôtre, que utilitzà l'experiència de les Tulleries i de Vaux-le-Vicomte— seguim un guia francès que ens explica habitació per habitació fins arribar a l'òpera, inaugurada per les noces de Lluís XVI amb Maria Antonieta. Era més de migdia i, en acabat, vam seguir pel nostre compte enmig la turistada: capella, habitacions de la reina, prínceps i delfins, Saló de la Pau i la cèlebre Galerie des Glaces. Dinàrem a una brasserie a les envistes del palau mateix, mentre arribaven autocars i autocars de turistes suadencs. Retorn a París i visita, continuant el nostre programa particular, del Museu d'Art Modern, on vam arribar a temps per admirar diverses sales, sobretot la que aplega L'art independent, abans no ens fessin fora. Després, per Debilly, vam seguir el Sena fins sota Chaillot i la Tour Eiffel i com que feia molta calor vam sortir a sopar a Montmartre.

Avui, a les deu, ja érem al Georges Pompidou. Encara pensava endur-me'n una impressió més desfavorable, sobretot de certes mostres de disseny i d'art d'investigació (en Mariscal hi té unes cadires que no s'hi asseuria ni ell). Pujant pisos, les mostres milloren. Em quedaria, és clar, amb la Filmoteca i la Col·lecció Permanent, on hi ha Matisse, Miró, Picasso, Kandinsky, Chagalls. Hem dinat allà mateix i, tot i haver comprat llibres que pesaven com un mort, encara hem tingut humor de passejar fins a les Halles, una obra molt funcional i plena de serveis culturals.

Com que fa força calor i els llibres pesen, hem tornat a l'hotel, ens hem dutxat i, com que ens han dit que a la Sorbona feien un concert de Schubert, cap a Saint-Michel falta gent. Era un error, però aprofitem per passejar-nos i sopar al Barri Llatí, on hi havia molt d'ambient. Nôtre Dame i el Palau de Justícia es reflecteixen al Sena amb caramells lumínics estantissos. Hem tornat a l'hotel en metro, ben passada la mitjanit. Les càmeres de TV repartides al llarg de totes les estacions donen seguretat en una ciutat tan cosmopolita i tan racialment promiscua (les dones més boniques són les negres). Però no deixes de sentir-te una mica massa vigilat...

París, 11-VII-87

El govern central pretén mantenir la unitat de la cadena

Bloqueig en el traspàs de set paradors nacionals a la Generalitat

Barcelona.— Les negociacions per al traspàs a la Generalitat dels set paradors nacionals existents a Catalunya estan bloquejades perquè el govern central pretén mantenir la unitat de la cadena, afirmà el director general de Turisme de la Generalitat, Àngel Miguelsanz.

La Generalitat voldria tenir competències sobre els paradors nacionals de Catalunya per millorar la imatge de categoria de l'oferta turística catalana, segons Miguelsanz. El govern central al·lega, contra l'atomització de la cadena, la imatge de marca aconseguida pels vuitanta-quatre paradors existents a Espanya, que nasqueren de la iniciativa del que fou ministre d'Informació i Turisme amb Franco, Manuel Fraga.

«Els paradors —afegí Miguelsanz— nasqueren amb la filosofia de crear establiments de prestigi que fossin mirall de la millor indústria hostalera i, en la nostra opinió, haurien d'estar traspasats a la Generalitat, com les competències sobre Turisme».

Miguelsanz va criticar la fórmula organitzativa dels paradors i assenyalà que es necessita més agilitat i un sistema de treball més d'acord amb l'empresa privada «que elimini principis com la burocratització o l'existència de l'única central de compres per a l'abastiment dels paradors, des de taxes fins a llençols».

Àngel Miguelsanz, director general de Turisme de la Generalitat.

«La imatge de marca —va concloure— pot seguir comercialitzant-se, però no ho és tot. A més, existeix un curiós repartiment de responsabilitats, ja que la Generalitat, per exemple, és responsable de la inspecció sanitària i laboral dels paradors».

Dels set paradors nacionals emplaçats a Catalunya, tres són a la província de Lleida —Arties, Viella i Seu d'Urgell—, dos a Barcelona —Cardona i Vic—, un a Tarragona —Tortosa— i l'altre a Girona —Aiguablava—.

El paradors d'Arties és el que

compta amb major índex d'ocupació durant l'any, en beneficiar-se de la llarga temporada hivernal d'esquí i de l'estival.

En el primer semestre de 1987, els paradors catalans tenien una mitjana d'ocupació del 51 per cent, la qual cosa augura una major aflluència de visitants que l'any passat, segons l'esmentada secretaria.

Dels 1.839 milions de pessetes que l'Estat pressupostà el 1987 per a inversions en remodelacions i ampliacions dels paradors, més de 210 han correspost a Catalunya.

Amb 38,5 graus centígrads

Barcelona va tenir ahir el dia més calorós del segle

Barcelona.— La ciutat de Barcelona va assolir a les 1,30 hores d'ahir la temperatura més alta del segle, amb 38,6 graus centígrads, informaren fons del Centre Meteorològic Zonal de Barcelona.

L'anterior màxima absoluta del segle es va produir el 6 de juliol de 1982, quan s'arribà als 37,6 graus centígrads. Aquell any havien confluït, a la vegaada, vents càlids saharis i importants incendis en els voltants de Barcelona que ocasionaren que s'arribés a aquella cota històrica.

La temperatura no pot ser comparada amb les onades de

calor que patiren les passades setmanes alguns països mediterranis com Grècia, Itàlia o Turquia, que provocà centenars de morts, segons les esmentades fons.

Aquestes fons assenyalaren que la d'ahir fou una temperatura molt alta, però no produïda per una onada de calor, sinó per l'actuació de vents de component sud.

En l'observatori de la muntanya del Montseny s'està voltant també la màxima històrica del segle, xifrada en 31,5 graus. En el migdia d'ahir s'havien arribat als 31 justos.

Multinacional belga compra Indústries Moncunill, SA

Valls (Tarragona).— L'empresa Indústries Metalúrgiques Moncunill, SA, dedicada a la fabricació de productes d'acer inoxidable per a la marca Monix, passarà a mans de la multinacional Tres Sierras Nederland, segons fons empresarials. Tres Sierras Nederland, que compta amb capital del grup nord-americà Adlinger and Cia, té la seva seu a

Brusel·les i del seu capital depenen 21 empreses de diferents sectors industrials en diversos països.

Monix compta amb una plantilla de 470 treballadors en els treballadors en les dues factories de Valls, a més del personal de diferents delegacions comercials en les principals ciutats espanyoles.

Guerra aprovecha las vacaciones para conocer el estado de la política gallega

La moción de censura a Albor y el verano ardiente de Galicia

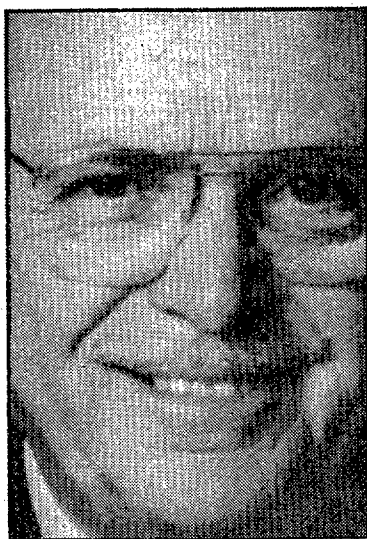
Santiago de Compostela.— Galicia cierra otra semana veraniega con fuerte agitación política. Bajo un sol intenso, la vida política de esta comunidad autónoma no puede participar del descanso veraniego, pues los acontecimientos se suceden constantemente en una dinámica tan complicada que el ex presidente del Gobierno, Leopoldo Calvo Sotelo, asiduo veraneante en Ribadeo, llegó a confesar que de política gallega sabe muy poco porque «es demasiado complicada».

Si la semana pasada se cerraba con aparente tranquilidad en el seno de Alianza Popular al quedar resuelta la cuestión de la sucesión de Fernández Albor por Fraga Iribarne, esta semana se cierra con el anuncio de la casi segura presentación de una moción de censura al ejecutivo gallego.

Otro acontecimiento de relieve es la visita veraniega del vicepresidente del gobierno y vicesecretario general del PSOE, Alfonso Guerra a Galicia.

Aunque la visita de Guerra tiene carácter privado y vacacional, Fernando González Laxe, el candidato socialista a la sucesión de Albor si prospera la moción de censura, ha declarado que «al vicepresidente le explicaremos la situación general de toda la política gallega, entre la que se incluye la preparación de nuestro voto de censura, algo que ya hemos decidido y preparado desde mucho antes de saber que venía».

Precisamente, Fernando González Laxe ha puesto la nota más destacada en el ambiente político al anunciar que los socialistas «vamos a presentar la moción de

Alfonso Guerra y Gerardo Fernández Albor.

censura para ganarla».

Anunció González Laxe que, a pesar del descanso veraniego, la moción de censura ya está siendo preparada porque «no queremos hacerla al estilo Hernández Mancha, a sabiendas que se va a perder, ya que ese ridículo es típico de Alianza Popular».

Otro factor importante del acontecer político gallego de la semana que hoy finaliza son las declaraciones del ex vicepresidente de la Xunta de Galicia, ex destacado dirigente aliancista y actual líder de UDG, José Luis Barreiro, quien declaró su apoyo a la moción de censura socialista si «es seria y rigurosa», aunque confesó que le gustaría otro tipo de solución: «la articulación del centro-derecha como alternativa».

hechos que ya presagiaban las inquietudes políticas. Por una parte, José Luis Barreiro anunciaba su apoyo a una moción de censura y recordaba que está latente el intento de cambiar a Fernández Albor.

En la jornada del lunes Coalición Galega, tras una larga sesión de su ejecutivo, reconocía a través de su presidente y portavoz, Fernando García Agudín, que no le parecía «ilusionante ni oportuno seguir apoyando al gobierno de Fernández Albor» y consideraba que los entusiasmos por Albor no existen ni en Alianza Popular, que «al anunciar la candidatura de Fraga Iribarne le coloca en la posición de presidente en funciones».

El jueves, que ya se vislumbraba el anuncio de la posible moción de censura socialista, el presidente del PSG-EG, Camilo Nogueira, en rueda de prensa, anunció el voto afirmativo de su grupo al candidato socialista.

Como contrapunto de esta situación, el presidente, Gerardo Fernández Albor, manifestaba el mismo jueves su voluntad y hasta su convencimiento de seguir gobernando Galicia y despejaba cualquier duda sobre una posible disolución de las Camaras, aunque el Parlamento apruebe el proyecto de ley de su grupo que le faculta para tal disolución.

Albor, al regreso de la cumbre aliancista, afirmó tajantemente que aunque prospere el proyecto ley que faculta al presidente para la disolución de la cámara, no piensa disolverlas.

Tras seis meses de paro forzoso

800 trabajadores vuelven a Riotinto el martes

Huelva.— Los 800 trabajadores de Riotinto Minera afectados por un expediente de regulación de empleo se incorporarán el martes a sus puestos de trabajo después de seis meses, pese a que la línea del cobre de la empresa está cerrada.

Fuentes sindicales han asegurado que es posible que el martes, después de un lunes festivo en Riotinto, los trabajadores decidan volver a sus puestos de trabajo como si la línea de producción del cobre estuviera en funcionamiento.

No se extraerá cobre mientras los mercados no cambien de condiciones

La empresa, no obstante, sigue manteniendo su criterio de que el cobre de Riotinto no se extraerá mientras los mercados no cambien sus actuales condiciones.

En los últimos quince días, las reuniones que han mantenido empresa y comité laboral para buscar una solución a los problemas planteados por el cierre de la línea del cobre no han llegado a ningún

punto de acuerdo, aunque la consejería andaluza de Trabajo, mediadora en el conflicto, es optimista y piensa que en la próxima semana pueden reanudarse las negociaciones, interrumpidas desde el jueves.

Se mantiene la postura de cierre

El principal obstáculo para conseguir el acuerdo es, a juicio del comité, mayoritario de CCOO, que la empresa mantiene su postura de continuar el cierre sin plazo definido de la línea del cobre.

La empresa había propuesto mantener «viva» la línea del cobre, pero sin producción, durante un año, plazo de tiempo durante el cual realizaría inversiones para potenciar el desarrollo de la cuenca minera de Riotinto, procedería a aplicar un programa de jubilaciones anticipadas y bajas incentivadas y aplicaría un nuevo expediente de regulación de empleo que afectaría a unos 200 trabajadores en Riotinto y a 170 en el centro de Santiago de Compostela.

Las declaraciones de Barreiro expresan claramente su acercamiento a Coalición Gallega, fuerza política con seis diputados en la Cámara Autonómica Gallega, que también a principios de esta semana y a través de su presidente, Fernando García Agudín, anuncia la retirada de su apoyo al Gobierno Albor.

El apoyo «coaga» al ejecutivo de Albor había salvado en el Parlamento muchas derrotas seguras del grupo parlamentario que sustenta al gobierno. La retirada de apoyo de los «coagas» significa que el grupo popular, integrado por AP, PDP, PL y Centristas de Orense, tendrá que iniciar el inminente periodo de sesiones con 29 diputados frente a los 42 de los restantes grupos.

La semana se iniciaba con dos

Almunia, sorprendido por las críticas a Jiménez Villarejo

Tarragona.— El ministro para las Administraciones Públicas, Joaquín Almunia, se mostró hoy sorprendido por las críticas de Jordi Pujol al nombramiento de Carlos Jiménez Villarejo como fiscal jefe de la audiencia de Barcelona. Almunia consideró que «no hay nada criticable en el nombra-

miento, pero respecto a la actitud del presidente Pujol, me parece intolerable e incomprensible. Estas confusiones, prevenciones personales y obsesiones, dificultan el normal desarrollo y funcionamiento de la carrera fiscal».

TELEX

● El diputado por AP Gabriel Elorriaga presentó una pregunta al Gobierno en la que se interesa por las inversiones y mejoras necesarias en la red de transmisión para que entre en vigor la ley de televisión privada. El diputado aliancista se refiere, en concreto, a las declaraciones efectuadas recientemente por el ministro de Cultura y portavoz del Gobierno, Javier Solana, ante el Congreso de los diputados, sobre la ley de televisión privada. En aquella ocasión, Solana aseguró que, una vez que las Cortes Generales aprueben la ley de televisión privada, «se abren posibilidades para su puesta en marcha, aunque todavía llevará algunos meses porque hay que hacer algunas inversiones y mejoras en la red de transmisión».

● El Ayuntamiento donostiarra acordó en pleno extraordinario pedir la dimisión del gobernador civil de Guipúzcoa por haber ordenado a la Policía Nacional colocar las banderas de España, ikurriña y de San Sebastián en el edificio consistorial. El pleno fue celebrado en el antiguo Ayuntamiento —hoy convertido en biblioteca municipal—, ante la presencia de efectivos de la Policía Nacional en los alrededores del actual edificio consistorial para custodiar las banderas.

● Con la muerte de dos presuntos militantes de Eta-m al explotar el artefacto que llevaban, son cuatro los supuestos terroristas muertos en lo que va de año en las mismas circunstancias. En el anterior caso, que tuvo lugar el 6 de abril en Tafalla (Navarra) resultaron muertos Alfonso Yoldi Martínez y Emiliano Iturri Lizoain. Desde el 6 de abril de 1969 en que murieron en las mismas circunstancias en Urzama (Navarra) Alberto Arzumendi Arina y Joaquín Artajo Barros hasta hoy, otras 20 personas han perdido la vida y ocho resultaron con heridas graves al manipular explosivos para acciones terroristas.

● El expresidente del gobierno Leopoldo Calvo Sotelo ha pronunciado el pregon de las fiestas patronales de Ribadeo, que se iniciaron ayer.

PREGUEU DÉU EN CARITAT PER L'ÀNIMA D'

ELVIRA CASACUBERTA i CASSÀ

Filla de Bonmatí, veïna de Girona, que morí a Calella de la Costa (Barcelona) el dia 15 d'agost de 1987, a l'edat de 81 anys, havent rebut els Sants Sagraments

— A. C. S. —

Els seus resignats germans: Eugeni i Joana; nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, diumenge, dia 16 a les 10.45 del matí, a l'església parroquial de Sta. Maria de Bonmatí.

Bonmatí, 16 d'agost de 1987

unicef

Associació UNICEF
-Espanya

Arrestan al piloto que casi chocó con el helicóptero de Reagan

Washington.— Ralph Meyers, el soldado que pilotó el jueves último una avioneta que casi chocó con el helicóptero del presidente norteamericano, Ronald Reagan, ha sido arrestado hoy por las autoridades militares por haberse ausentado sin permiso hace varias semanas de su puesto de mando.

Aunque Meyers no fue detenido por las autoridades federales tras el incidente de ayer, que dijo fue debido a un error de navegación, su licencia de piloto fue anulada por orden de la Administración Federal de Aviación. La avioneta de Meyers, un «Piper Archer» de un solo motor, pasó 50 metros por debajo del helicóptero presidencial cuando sobrevolaba el rancho de Reagan en Santa Bárbara, zona aérea restringida al tráfico aéreo normal.

Meyers dijo que el error de navegación se produjo cuando, al caerse una lente de contacto, pasó los mandos de la avioneta a su amigo y pasajero, que «se desorientó» acabando los dos en el espacio aéreo prohibido por ley federal.

El soldado está destinado a la base militar de Fuerte Lewis, en el estado de Washington, de donde se ausentó sin dar explicación el pasado 3 de agosto, precisaron fuentes oficiales en Santa Ana (California) a los medios de comunicación.

Después de producirse el peligroso acercamiento, Meyers fue perseguido por un helicóptero del servicio de seguridad hasta un aeropuerto al sur de los Ángeles, donde fue detenido, junto con su acompañante, e interrogado durante tres horas.

Los Emiratos Árabes niegan a Irán la entrada en sus aguas

Nicosia.— Las autoridades de los Emiratos Árabes Unidos han negado el permiso para que barcos iraníes puedan entrar en sus aguas territoriales del Mar de Omán, al sur del Golfo Pérsico, y participar en las tareas de limpieza de minas. Irán anunció su deseo de participar con unidades especiales en la limpieza de las aguas de la costa del puerto de Fujairah, donde el lunes pasado chocó con una mina el petrolero norteamericano, con bandera panameña, Texaco Caribbean.

Durante esta semana se informó de la aparición de nuevas minas en esas aguas, al sur del Estrecho de Ormuz, consideras antes como seguras y con un gran tráfico marítimo, culpándose mutuamente Irán y los Estados Unidos de haber co-

locado allí los artefactos.

Los Emiratos anunciaron, según informaron emisoras de radio de la zona, que se bastaban con sus propios medios para realizar las tareas de detección de minas y que, en cualquier caso, ya no es necesaria la ayuda iraní, al haber quedado completamente limpias sus aguas territoriales.

Teherán informó que unidades navales con hombres rana y helicópteros que detectan minas habían zarpado de sus puertos hacia aguas internacionales fuera del Estrecho de Ormuz, para participar en la limpieza de minas en las aguas de los Emiratos, si sus autoridades les daban su consentimiento.

Por otra parte, Radio Ryad informó hoy que un miembro de las

Fuerzas Armadas de Arabia Saudí murió en la operación de detonar una mina, que había sido detectada a la salida del puerto de Al Fajsi, cerca ya de las costas de Kuwait, al noroeste del Golfo Pérsico.

No está clara la explosión de la plataforma de gas

No están claras las causas que motivaron una explosión que originó un incendio de grandes proporciones en una terminal de gas licuado saudí en la costa del Golfo Pérsico. Según fuentes oficiales saudíes, difundidas por Radio Riad, la explosión, que tuvo lugar a las 6.50 de la mañana locales (3.50 GMT) se debió a un fallo eléctrico.

Habib renuncia por desacuerdo con la política de Reagan

Washington.— Philip Habib, enviado especial del gobierno norteamericano para Centroamérica, dimitió por desacuerdo con la política del presidente Ronald Reagan, indicaron fuentes del Departamento de Estado y del Congreso. La renuncia de Habib, anunciada anteayer, se produjo después de que la administración Reagan rechazara su oferta de viajar a Centroamérica para coordinar la participación norteamericana en las conversaciones de paz entre Nicaragua y sus vecinos centroamericanos.

Las fuentes indicaron al diario «The Washington Post» que Habib tuvo gran enfado la semana pasada al ser excluido de las negociaciones entre Ronald Reagan y el líder de la mayoría demócrata en la Cámara de Representantes, Jim Wright, que desembocaron en la iniciativa de paz de la Casa Blanca para Centroamérica.

La administración Reagan nunca expresó su apoyo al acuerdo pactado entre los cinco presidentes centroamericanos el viernes pasado en Guatemala, y últimamente ha relanzado su propio plan de paz, indicando que cuando expire el plazo que en él se fija -el 30 de septiembre- pedirá más ayuda al Congreso para los rebeldes nicaragüenses.

La oferta de Habib de viajar a Centroamérica fue hecha la semana pasada a instancia del secretario de Estado, George Shultz, agregaron las fuentes, cuyas identidades no se revelan.

Desde un principio, Shultz había señalado a Habib como el diplomático «más habil y experimentado» para iniciar las negociaciones regionales a que exhortaba la propuesta de Reagan.

Una vez concretada la iniciativa de paz de los líderes centroameri-

canos, Habib pidió al gobierno que iniciara cuanto antes contactos de alto nivel, según indicaron los funcionarios al rotativo, debido a los aspectos del acuerdo de Guatemala que no concuerdan con los intereses norteamericanos expuestos en el plan de la Casa Blanca: la salida de todas las tropas soviéticas y cubanas de Nicaragua.

Asimismo, agregaron las fuentes, la Casa Blanca quiere potenciar su propia iniciativa, en vista del apoyo bipartidista que recibió, lo cual, en caso de fracasar las negociaciones de paz, aseguraría una mejor perspectiva para la petición de ayuda a los contras nicaragüenses. En última instancia, Reagan quiere aplacar a los republicanos conservadores que quieren continuar ayudando a los contras, y que temen que Habib, con su énfasis en una solución negociada, pudiera echar abajo.

TELEX

● Los cancilleres de nueve países del Movimiento No Alineados se reunirán con sus colegas de los grupos de Contadora y Apoyo en Caracas los próximos días 22 y 23, para expresar su adhesión al plan de paz firmado por los cinco presidentes centroamericanos. Por parte de los No Alineados asistirán los ministros de Relaciones Exteriores de Zimbabue, Argelia, Yugoslavia, Ghana, Panamá, Perú, India, Congo y Guyana.

● Después de cinco de huelga se ha llegado a la tregua que supone el fin de semana con la firme oposición de mineros y empresarios a sentarse ante la mesa de negociación. Los mineros negros dieron, en la madrugada del lunes pasado, una respuesta masiva a la convocatoria de huelga que hizo su Sindicato Nacional en demanda de un aumento salarial del 30 por ciento y el pago de primas de riesgo y por trabajo en jornada festiva, equiparándolos a los trabajadores blancos.

● La situación creada por la huelga, que afecta a más de 260 industrias de Corea, se ha agravado tras los incidentes ocurridos el viernes por la noche en varias ciudades de la cuenca minera. Millares de trabajadores, acompañados por miembros de sus respectivas familias, mantuvieron ayer, día de la independencia, concentraciones y «sentadas» en protesta por los incidentes registrados en los últimos días y en apoyo de sus demandas.

● El gobierno tunecino acusó al Movimiento de la Tendencia Islámica (MTI) de ser responsable de los atentados perpetrados el pasado día dos en cuatro hoteles de las localidades turísticas de Susa y Monastir.

Centroamérica empieza a caminar hacia la paz

Madrid.— Con la aceptación por la guerrilla salvadoreña de negociar con el gobierno y la constitución de una comisión de reconciliación en Honduras se dieron el viernes nuevos pasos hacia la paz en Centroamérica. Simultáneamente, se anunció que los cancilleres centroamericanos se reunirán en el Salvador los próximos días 19 y 20 para coordinar la ejecución del plan de paz firmado por los presidentes del área.

El ministro salvadoreño de Relaciones Exteriores, Ricardo Acevedo Peralta, explicó que la reunión cumple con el dictamen del acuerdo logrado en Guatemala el pasado día 7, que fija un plazo de quince días tras el encuentro presidencial para que sus ministros de Relaciones Exteriores integren una «Comisión Ejecutiva» para organizar grupos de trabajo.

En Tegucigalpa, el gobierno de Honduras solicitó a los partidos opositores y a la Iglesia Católica que presenten su terna para constituir la Comisión Nacional de Re-

conciliación, en cumplimiento del acuerdo suscrito por los presidentes centroamericanos.

Leo Valladares, asesor de la Cancillería, dijo que a la Iglesia Católica se le mandó la solicitud de que proponga a dos obispos para que el Gobierno liberal que preside José Azcona Hoyo seleccione al titular y al suplente.

Los cinco gobiernos del área deberán integrar una Comisión de Reconciliación para verificar el cumplimiento del compromiso, que incluye amnistía general, democratización, elecciones libres, alto el fuego, suspensión de la ayuda a fuerzas irregulares y aspectos en materia de refugiados, entre otros puntos.

Por su parte, la guerrilla salvadoreña aceptó hoy la propuesta gubernamental de negociar, el 15 de septiembre, la «reconciliación nacional», que incluye un «alto el fuego» en la guerra que afecta a este país desde hace más de siete años.

La respuesta de los frentes «Fa-

rabundo Martí para la Liberación Nacional» y «Democrático Revolucionario» (FMLN y FDR) se produjo 24 horas después de que el presidente José Napoleón Duarte formulase la invitación al diálogo, interrumpido hace tres años.

La guerrilla salvadoreña propone en su nota que este diálogo se realice al «más alto nivel» y que la Iglesia Católica, por medio del arzobispo Arturo Rivera Damas, «concrete los demás aspectos operativos de la reunión».

Los políticos de oposición se reunieron con el cardenal Obando, presidente de la Conferencia Episcopal de Nicaragua, en el edificio de la Curia Arzobispal, en las afueras de Managua.

Los líderes políticos de oposición intercambiaron puntos de vista con el prelado sobre los acuerdos de paz firmados en Guatemala y la invitación que hizo el presidente Daniel Ortega a la Iglesia y a once partidos disidentes a integrar la Comisión Nacional de Reconciliación.

LA NOTICIA DETRÁS DE LA NOTICIA

Seamos serios

J.V.GAY

El ministro español de Defensa, el ex alcalde de Barcelona, ha declarado solemnemente que no se intervendrá militarmente en el golfo Pérsico. Es decir que se deja que los petroleros con pabellón español naveguen un tanto a la buena de Dios o, en todo caso, confiados a la protección de las armadas occidentales que estos días se despliegan en la zona.

La verdad es que no eran necesarias estas afirmaciones del ministro para asumir que, con todos los respetos, la Armada española en estos momentos no se encuentra en condiciones para asumir este tipo de responsabilidades en una zona tan alejada de nuestras costas.

En un proceso de modernización importante, que tendrá su centro en el buque portaaviones, «Príncipe de Asturias» que lleva años de retraso en el programa naval, además de las unidades de escolta. Este grupo aeronaval, pues se integran aviones de despegue vertical «Harrier», aquí denominados «Matador» y helicópteros, tendrá el compromiso de defender las rutas estratégicas entre la península, el norte de África, Baleares y Canarias, pero de aventuras lejanas hacia Oriente Medio, no parece que se pueda hablar, no eran necesarias, como decimos, estas precisiones del ministro Serra i Serra, quien tenga un mínimo conocimiento de las posibilidades reales de nuestra estrategia lo tiene perfectamente claro.

Otra cosa sería que estas misiones se debieran cumplir, teniendo en cuenta que nuestra marina mercante circula por los citados mares y, en más de una ocasión, estos buques han sufrido las iras, es decir, las bombas y misiles de los frateros países árabes.

Lozano se dio un fuerte golpe en la frente y se le aplicaron cinco puntos de sutura

El Girona venció al Bisbalenc en un amistoso sin brillantez (1-3)

JOAN ROCA

La Bisbal d'Empordà.— El Girona, que ha ganado los cuatro partidos de pretemporada que ha disputado, se impuso en la tarde de ayer al Bisbalenc por el resultado de 1-3, en un clásico amistoso de fiesta mayor y en el que el fútbol brilló en cuantagotas.

Desde que ya hace más de una semana que derrotara al Figueres en el Trofeo Costa Brava, el Girona no había vuelto a jugar ningún encuentro. Alfonso Muñoz ha dedicado esta semana a proseguir con un intenso plan de entrenamientos en vistas al comienzo de liga —dentro de dos semanas— y a las puertas de las semifinales del Nostra Catalunya, que tendrán lugar el próximo jueves en el campo del Hospitalet.

Dos equipos distintos

Alfonso Muñoz ya tiene casi perfilado el que deberá ser óncé titular y en el amistoso de ayer formó dos equipos distintos. En el primer tiempo dio entrada a un equipo basado en los jugadores jóvenes, con Ramos, Esteve y Juanjo en una zaga cubierta por Cendoya; Carretero, Valeriano, Saló y Montés en el centro del campo y con Linares, Geli y Elías, efectuando este último su debut como rojiblanco después de haber permanecido ligeramente lesionado.

Por su parte, Ramón Martínez, también reservó para el segundo tiempo a los hombres que deben componer la columna vertebral del Bisbalenc. La primera ocasión llegó al cuarto de hora a través de un disparo de Geli atajado sin problemas por Aladid. Y poco después, en el minuto 17, el delantero Gabi aprovechaba un pase en profundidad para fusilar el marco del Girona. Era el 1-0 que sería rápidamente neutralizado por Montes en el minuto 23, quien arrancó en solitario desde el centro del campo y burló al guardameta local en su

El Girona no se dejó sorprender por el Bisbalenc. (Foto DAVID QUINTANA).

salida.

Con el empate a uno en el marcador, el choque entró en una fase de constantes oportunidades malogradas por los dos contendientes, especialmente por el Girona. Elías y Saló —en la misma línea de gol— no lograron introducir el esférico en el marco de Aladid, quien se había visto superado en su salida en estas dos rápidas acciones. Y en los minutos 40 y 42, el exterior del Bisbalenc, Tardío, malogró dos buenas ocasiones que se le presentaron.

Al descanso, Bisbalenc y Girona realizaron, lógicamente, numerosas sustituciones. Alfonso Muñoz colocó a Vila en la portería, Sagué, Montes y Fita —que había recibido una distinción por parte del Bisbalenc—, en la defensa; Torreblanca, Bayona, Espigulé y

Cristo, en la zona ancha, mientras que Abad entraba en una delantera en la que permanecían Geli y Elías.

Cristo, en el minuto 18 al elevar el balón por encima de Rigau, y Abad, en el 33, transformando un claro penalty cometido a Espigulé, cristalizaron la superioridad de un Girona que, en un terreno de juego que tampoco lo permitía, no ofreció un encuentro brillante.

Árbitro: Quicios, bien.

Bisbalenc: Aladid (Rigau), Puignau (Pavón), Ferragut, Terradellas, Prados (Manolo), Font (Martí), Tardío (Matavera), Montrás (Sais), Gabi, José Luis (Peri) y Pedró (Duarte).

Girona: Primer tiempo: Cendoya, Ramos, Esteve, Juanjo, Valeriano, Carretero, Elías, Saló, Geli,

Montes y Linares. Segundo tiempo: Vila, Sagué, Fita, Espigulé, Montes, Bayona, Torreblanca, Cristo, Abad, Elías y Geli.

Goles: 1-0, m.17, Gabi; 1-1, m.23, Montes; 1-2, m.63, Cristo; 1-3, m.78, Abad (p).

Cinco puntos de sutura a Lozano

Luis José Lozano no pudo intervenir en el amistoso de ayer al abrirse una brecha en la frente poco antes del descanso, producto de un golpe que se dio cuando se disponía a pasar por el túnel situado bajo la tribuna tras realizar unos ejercicios de calentamiento. Rápidamente fue trasladado a un centro clínico, donde se le aplicaron cinco puntos de sutura.

El Vidreres se mantiene en Segunda tras la continuación del partido

El Sant Roc descende a Tercera Regional

Puigdemont II marcó dos goles y el Amer terminó ganando por 3-0

REDACCIÓN

Amer.— La plaza vacante de descenso que faltaba por cubrir será definitivamente para el Sant Roc, al encajar ayer dos goles más y terminar perdiendo por 3-0 en el campo del Amer. De una vez por todas se disputó, a puerta cerrada, la reanudación del encuentro y en los setenta y un minutos que restaban el conjunto amerense incrementó la ventaja en el marcador, sin dar opción a un Sant Roc que de este modo descendía de categoría, mientras que el Vidreres continuará en Segunda Regional.

Este partido correspondía a la jornada del 22 de febrero. Aquel día sólo se jugaron diecinueve minutos al producirse unos incidentes y determinar el colegiado la suspensión del mismo. El resultado era de 1-0 favorable al Amer, con gol marcado a los cinco minutos por Guitart. Precisamente el Amer fue presentando recursos por considerar no procedente la decisión de que la reanudación tuviera lugar sin el acceso de públi-

co.

El intempestivo horario de la confrontación —once y media de la mañana— y el sofocante calor hicieron mella en los jugadores de uno y otro equipo, que en época de pretemporada acusaron enormemente ambos factores. Además, la población de Amer está en plena fiesta mayor y los componentes del conjunto local también lo notaron. Lógicamente, el Sant Roc era quien más se jugaba en el envite y salió a por todas, aunque también hay que destacar que el Amer saltó al campo motivado y con muchas ganas.

Sin embargo, el Amer pondría de manifiesto pronto su superioridad respecto al Sant Roc, que era incapaz de equilibrar el 1-0. Los minutos fueron pasando y el resultado que ya figuraba en el marcador desde el 22 de febrero no sufría alteración. A falta de un cuarto de hora, Puigdemont perforaba el marco de Sancho y establecía el segundo tanto local y a sólo cinco minutos del final, repetía éxito y sentenciaba el descenso

del Sant Roc.

Árbitro: Canaleta, bien.

Amer: Güell II, Bahí, Planella, Farrés, Guitart, Güell I, Clarà II, Clarà I, Puigdemont I y Puigdemont II y Llorens (Orri).

Sant Roc: Sancho, Usano, Toledo, Bartrina, Manolo, Cano, Velasco, Terrones, González, Brígido y García.

Goles: 1-0, m.5, Guitart; 2-0, m.75, Puigdemont II; 3-0, m.85, Puigdemont II.

A las seis de esta tarde, Amer-Lloret

Si bien en un principio estaba previsto para ayer, el amistoso entre el Amer y el Lloret tendrá lugar a las seis de esta tarde. Al tener que jugar la reanudación contra el Sant Roc, el Amer se veía imposibilitado de enfrentarse ayer al equipo lloretense, que aceptó retrasar el encuentro veinticuatro horas.

La clasificación final

Por fin, dos meses y medio des-

pués de terminar el campeonato liguero, ya se puede ofrecer la clasificación final del grupo segundo de Segunda Regional, al haberse jugado ya el Vila-roja-Coma Cros y el Amer-Sant Roc. La misma queda de la siguiente manera:

Coma Cros	34	22	6	7	73	31	50	+16
Bescanó	34	21	8	5	71	40	50	+16
Hostalets	34	19	8	7	85	42	46	+12
Campdevánol	34	19	6	9	77	48	44	+10
Breda	34	17	9	8	66	34	43	+9
Amer	34	14	12	8	68	50	40	+6
Sant Gregori	34	14	12	8	55	46	40	+6
Vila-roja	34	12	11	11	49	46	35	+1
Tossa	34	13	8	13	44	51	34	-5
Caldes	34	12	5	17	52	71	29	-5
Cornellà	34	11	6	17	45	56	28	-6
Pontenc	34	8	11	15	44	66	27	-7
Sant Esteve	34	12	3	19	54	75	27	-7
La Cellera	34	8	9	17	45	67	25	-9
Sils	34	8	9	17	57	79	25	-9
Vidreres	34	10	4	20	54	76	24	-10
Sant Roc	34	9	6	19	48	75	24	-10
Les Preses	34	9	3	33	46	79	21	-13

Asciede a Primera Regional: Coma Cros.

Descienden a Tercera Regional: Les Preses y Sant Roc.

ZARPAZOS

● Con la llegada de los dos jugadores extranjeros, el Figueres podría comenzar la construcción de un zoo. Hace escasos días, el germano Muller viajó hasta el aeropuerto de Barcelona para recoger a un monumental perro y tres gatos que vinieron vía aérea. Y el yugoeslavo Bosnjak compró hace pocas fechas un simpático gato.

● El Málaga, uno de los favoritos de la Segunda División A, obtuvo cinco victorias en los cinco amistosos que disputó en Hungría, lugar donde la plantilla de Ladislao Kubala continuó su «stage»; que inició en Caldes de Malavella. La presentación oficial del equipo malagüista tendrá lugar el próximo día 25, en La Rosaleda, enfrentándose al Vejle, campeón de Dinamarca.

● El Benfica se proclamó finalista del XXIII Trofeo Colombino al vencer por 2-1 al Español en la primera semifinal.

● El Nàstic de Tarragona, uno de los rivales del Girona en Segunda B y que también puede serlo en el Nostra Catalunya, superó anoche el encuentro amistoso al Logroñés (2-1).

● Antonio Díaz Miguel ya dio a conocer la lista de la selección de basket que representará a España en los Juegos del Mediterráneo. En la misma figuran siete jugadores que participaron en el Campeonato de España junior celebrado en Girona. Concretamente son: Pablo Laso (Caja de Alava), Ferran Martínez (Barcelona), Santi Abad (Español), Juanan Morales y Carlos Ruf (Joventut) y Juan Rosa y Jordi Grau (Caja de Ronda). Los otros convocados son Jordi Freixanet (Español), J. Gabriel Álvarez (Oximesa), Salvador Díez (Cajacanas) y Fco José Zapaza (CAI Zaragoza), además del gerundense enrolado en las filas del Real Madrid, Josep Cargol.

● La selección española juvenil de baloncesto se clasificó en cuarta posición en el Campeonato de Europa, cayendo en la lucha por la medalla de bronce ante la Unión Soviética, por el resultado de 84-76. El título fue para Yugoslavia, que derrotó a Italia por 83-77. Y las medallas siguen siendo muy costosas para las selecciones españolas del deporte de la canasta.

● El español Adrián Campos partirá en la décima parrilla de salida del Gran Premio de Austria de Fórmula Uno, tras obtener el decimonoveno mejor tiempo de los entrenamientos oficiales de ayer. En la primera parrilla estarán los dos Williams-Honda de Nelson Piquet —con el mejor crono— y Nigel Mansell.

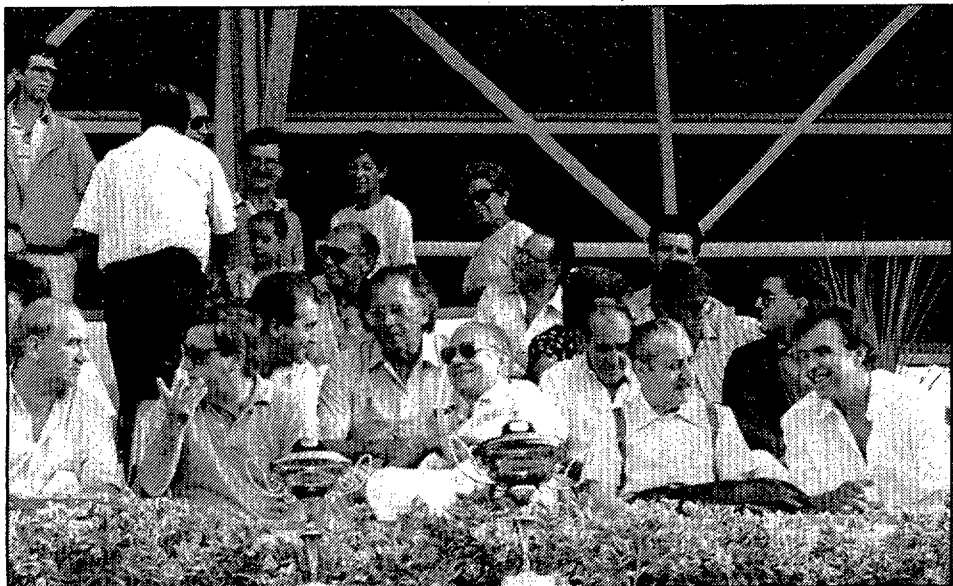
● Brian Bosworth, línea trasera defensiva de fútbol americano, batió el récord de contratación de un neoprofesional de la especialidad al firmar con los «Seahawks» de Seattle un contrato de once millones de dólares (más de 1.400 millones de pesetas), de diez años de duración. Bosworth tiene 22 años, mide 1.88 y pesa 114 kilos.

LINCES

Hizo prevalecer el conjunto arlequinado su notoria superioridad

El Sabadell barrió al Cristinenc y se adjudicó el II Trofeo Samaranch (0-5)

Lino, Rubio, Periko Alonso, López y Vilarroya, autores de los cinco goles

Juan Antonio Samaranch presenció el primer tiempo de su trofeo, que fue para el Sabadell tras golear al Cristinenc. (Fotos PABLITO Jr.)

JOSEP MUSTÉ

Santa Cristina d'Aro.— Con decir solamente que el conjunto local apenas si llegó con cierto peligro al portal del Sabadell en cuatro o cinco ocasiones, la historia del encuentro se reduce simplemente a un absoluto dominio del equipo visitante. Y no porque se tratara de un conjunto de Primera División, ya que eso es difícil valorarlo en su justa medida cuando se enfrenta a un «sparring» de Primera Regional, sino porque fundamentalmente el equipo se situó mejor sobre el terreno de juego y barrió sin ninguna contemplación a un flojo Cristinenc.

En el descanso el marcador ya reflejaba una goleada insalvable (0-4) para los muchachos de Ramón Palma. Casi sin despeinarse, con dos penaltys escamoteados, y permitiéndose el lujo de jugar con dos defensas en muchas fases del

encuentro, el conjunto sabadellense mostró una absoluta superioridad y puso de relieve una vez más la gran ventaja con que juega un equipo experimentado.

Cuatro goles sin deslumbrar

A pesar de los cuatro tantos que reflejaba el marcador al finalizar el primer período, el equipo goleador no realizó ninguna exhibición, marró en exceso en las cesiones, pero tuvo la sabiduría de sacar provecho del miedo de los jóvenes jugadores locales. No en vano, hay que señalar que tres de los cinco tantos logrados fueron conseguidos a través de disparos desde fuera del área, lo cual indica que los sabadellenses no andaban sobrados de recursos.

El Cristinenc, ante la constante presión de los visitantes, debió echarse atrás. El rival era un equipo mejor y se debían acumular ju-

gadores en la retaguardia. Aunque con voluntad y coraje intentaron hacer un buen papel ante su afición, delante tenían un equipo de Primera División, con jugadores experimentados y con una amplia trayectoria profesional (Periko Alonso y Celayeta). Si a eso añadimos los cuatro tantos encajados antes del descanso, pues bien, remontar ese resultado suena más bien a un capítulo de una novela fantástica.

La historia del encuentro finalizó cuando el colegiado, Triola, decretó la conclusión de la primera mitad. Lino, Rubio, Periko Alonso y López fueron los goleadores de esa fase inicial del encuentro. Los tres primeros batieron a Vilamitjana de potentes disparos desde fuera del área, muy colocados y ante los cuales nada pudo hacer el guardameta. Sin embargo, López, de distinta forma, consiguió sentenciar el partido en el minuto cua-

renta y cuatro a través de un remate desde la misma línea de gol, y tal vez con la testa a juzgar por la extraña posición en la que ha rematado. Periko Alonso, uno de los conductores del juego del Sabadell, junto al luchador Lino, debió abandonar el terreno de juego a causa de un tirón.

Barberá alegre el partido

Un muchacho de apenas veinte años fue el encargado de animar un poco el aburrido encuentro que presenciaban aficionados de ambos equipos. Barberá, un delantero que entra bien por la banda derecha, llevó por el camino de la amargura a la defensa local durante toda la segunda mitad. También Vilarroya (ex azulgrana) y Lino, auténtico organizador de juego tras la marcha forzosa de Periko Alonso, crearon peligro y demostraron

su buen nivel. El definitivo tanto se inició en una excelente internada de Barberá por la banda derecha, ese joven futbolista lanzó un centro medido y tras un toque en corto de un delantero, Vilarroya remata a placer el quinto y último tanto.

Árbitro: Triola, regular. No señaló dos penaltys favorables al Sabadell.

Sabadell: Capó, Sala, Maestre, Periko Alonso, Sánchez, Valdenegro, Díaz, Lino, López, Pinky y Rubio. Segunda parte: Celayeta, Bueno, Vilarroya y Barberá.

Cristinenc: Vilamitjana, Solé, Croças, Román, Quico, Firmo, Amiel, Morata, Basté, Víctor y Jordán. Segunda parte: Mora, Sitjes, y Dani.

Goles: 0-1, m.8, Lino; 0-2, m.23, Rubio; 0-3, m.34, Periko Alonso; 0-4, m.45, López; 0-5, m.65, Vilarroya.

Juan Antonio Samaranch sólo presenció el primer tiempo

«Debe existir un pacto entre política y deporte»

«Banyoles es el marco idóneo para albergar las pruebas de remo y piragüismo»

JOSEP MUSTÉ

Santa Cristina d'Aro.— Con vestimenta veraniega y la tez bronceada por el sol de la Costa Brava, Juan Antonio Samaranch, presidente del Comité Olímpico Internacional, asistió a la primera mitad del encuentro.

Juan Antonio Samaranch, aquel hombre que hizo estallar de júbilo todo un país cuando leyó la carta que contenía la sede de las olimpiadas de 1992, aún recuerda con nostalgia aquella fecha histórica. «Fue el inicio de una serie de trabajos que ahora se están llevando a cabo y que todos esperamos que lleguen a buen puerto —señaló—. Nombrar a Barcelona como sede olímpica fue un momento importante en mi vida y en aquel instante pensé que pagaba una deuda que tenía con mi país». Tras la nominación de Barcelona como sede olímpica de los juegos de 1992, se inicia el camino más difícil porque hay que cuidar muchos aspectos e intentar a toda costa que la Olimpiada '92 deje a nuestro país en el lugar que se merece. «No soy nadie para juzgar el trabajo que se está realizando en este momento para los juegos de 1992. Solamente he visitado las obras en una ocasión y lo volveré a hacer a finales de año —asegura—. Yo creo, sinceramente, que se está trabajando bien, aunque lo más importante es que se conserve la unidad que existió en la etapa de la candidatura». La difícil situación política que atraviesa actualmente Corea obliga a pensar que los juegos de Barcelona '92 de-

ben superar a los de Seúl '88, tanto en la faceta deportiva como en las tareas de organización. «No hay duda de que deben ser unos grandes juegos. Además España no atraviesa problemas políticos, nuestro país mantiene relaciones diplomáticas con todos los países del mundo y no debemos tener los problemas que existen en la actualidad con los juegos de Seúl '88».

El tenso clima que se respira en Corea no resulta ser el más idóneo para albergar con garantías un acontecimiento deportivo de la magnitud de unos juegos olímpicos. «Ciertamente, vamos a tener problemas hasta el último minuto pero nosotros estamos aquí para resolverlos. Si esos juegos debieran celebrarse la próxima semana sí afirmaría que podrían ser los juegos de la concordia, pero en un año pueden suceder muchas cosas. Nosotros estamos haciendo todo lo posible para que la totalidad de los países participen, pero lógicamente hay muchas cosas que no dependen del COI ni de Corea sino de muchas circunstancias que se están desarrollando en el mundo». A continuación, Juan Antonio Samaranch declaró que «debe existir un pacto entre la política y el deporte. Sin los gobernantes es casi imposible desarrollar el deporte en un país».

Después de expresar su confianza en que los inmediatos juegos de Seúl puedan celebrarse con normalidad, el presidente del Comité Olímpico Internacional confesó que

el cargo que ostenta es «el verdadero sueño de mi vida» aunque confirmó que nunca olvidará su tarea al frente de la Diputación de Barcelona. Juan Antonio Samaranch se mostró nuevamente partidario de que la localidad de Banyoles sea la sede de las pruebas de remo en los juegos del '92. Al respecto manifestó que «sí, totalmente. Incluso hablé con Tomás Keler, presidente de la Federación Internacional de Remo, un hombre cien por cien favorable a Banyoles. Hay dos modalidades deportivas que se celebran en el lago: el piragüismo y el remo. Yo creo que tanto desde el punto de vista económico como histórico, Banyoles es el marco idóneo para celebrar dichas pruebas». El Comité Organizador de Barcelona '92 deberá pronunciarse en el curso del presente año con el fin de determinar la sede olímpica de remo. Aunque el COI establezca una serie de plazos para dicha decisión, Juan Antonio Samaranch declaró que «en efecto, existen unos plazos aunque en este momento no los recuerdo con exactitud. Pero creo que este año va a determinarse».

El intrépido viajante, Juan Antonio Samaranch, regresó hace pocos días de los Estados Unidos y permanecerá unos diez días más en la localidad de Santa Cristina d'Aro. «Sí, pero mis viajes sirven para trabajar, no para disfrutar», recuerda. En su escaso tiempo libre, el presidente dedica sus momentos de ocio a «descansar, leer, nadar y practicar la gimnasia».

El Figueres, que terminó con nueve jugadores, sólo pudo batir la meta contraria merced a un penalty

Las pruebas siguen siendo monótonas

El Internacional de Porto Alegre, mejor dispuesto sobre el campo y con mayor técnica, ganó sin esforzarse a un Figueres que apenas supo generar peligros

Figueres-Porto Alegre 1-2 (1-0)

Árbitro: Pedro Estudillo, que tuvo una buena actuación, a pesar de ser despedido con silbidos. Amonestó a Norberto y Luiz Fernando, del Internacional de Porto Alegre; Valentín, Bolaños, Menchaca y Brasi —éste por dos veces, siendo expulsado a los 81 minutos— del Figueres. En el último minuto, mostró la roja directa a Cañizares por insultarle de gravedad.

Figueres: Boix; Valentín, Gratacós, Bolaños, Brasi; Durán, Bosnjak (Muller, minuto 62), Martínez (Menchaca, minuto 62), Requena; Corominas (Cuevas, minuto 54) y Muñoz (Cañizares, minuto 54).

Internacional de Porto Alegre: Ademir Maria (César, minuto 46); Luiz Carlos, Aloisio, Paulo Roberto, Norton (Laercio, minuto 70); Luiz Fernando, Norberto (Airon, minuto 46), Balalo (Dacrocé, minuto 46), Paulo Mattos; Amarildo y Paulinho (Heyder, minuto 62).

Goles: 1-0. Minuto 29: Paulo Mattos agarra de la pierna a Pitu Durán dentro del área y el correspondiente penalty es ejecutado por Paco Martínez, con paradiña incluida.

1-1. Minuto: 46: Paulinho, desde la derecha, cuelga al segundo palo y Paulo Mattos cabecea impecablemente a la red.

1-2. Minuto 68: Heyder, desde el córner derecho, envía un balón al área pequeña y Amarildo cabecea anticipándose a la salida de Boix.

Notas varias: Calor sofocante. Unos 4.000 espectadores en el primer partido que el Figueres jugaba esta temporada en su campo. Antes de empezar el encuentro se entregó una placa a Carlos García Astigarra por sus 36 años de prestar servicios al club. El árbitro Pedro Estudillo también recibió una placa por el reciente ascenso a Segunda División. Al final del encuentro, fue entregado un monumental trofeo al Internacional de Porto Alegre, cedido por la Asesoría Teixidor. El partido comenzó con diez minutos de retraso por ausencia de un linier. El Figueres lanzó seis córners (2 y 4) por ocho el Internacional (5 y 3).

JORDI XARGAYÓ

Figueres.— Pues lo de anoche fue como viene siendo habitual en la actual pretemporada. Paquito sigue realizando pruebas, el público sigue aburriéndose y bostezando, y hay que seguir esperando para cerciorarnos con mayor exactitud de lo que puede hacer el Figueres en el próximo campeonato de liga. Anoche, si exceptuamos dos bellos goles del Internacional de Porto Alegre, el buen tecnicismo de los brasileños, una jugada que realizó el Figueres en la segunda parte y el precalentamiento de tres jugadores visitantes que hasta desató gritos de «olé, olé» por parte del público por la perfecta sincronización de los ejercicios, no vimos absolutamente nada que ofreciese atisbos de espectáculo. La victoria del Internacional de Porto Alegre fue absolutamente justa, porque el Figueres sólo fue capaz de marcar de penalty y el equipo brasileño, sin esforzarse lo más mínimo, se mostró superior sobre el rectángulo.

Mover la bola

Ambos equipos afrontaron el partido con escasa velocidad en sus acciones, limitándose tan sólo a mover la bola, aunque, claro está, con notable diferencia técnica entre uno y otro equipo. El Internacional, que jugó casi cami-

nando, ofreció buenos cambios de juego, alguna jugada de verticalidad, muestreos de paredes y triangulaciones, acertados desdoblamientos, y buenos apoyos. Eso, repetimos, con un caminar al estilo ralenti. Menos mal, porque, en caso de haber forzado la máquina, el Figueres lo hubiera podido pasar muy mal.

Paquito volvió a presentar una alineación que —no nos engañemos— está muy lejos de la que saldrá inicialmente el próximo día 29 contra el Burgos. Y una alineación con un centro del campo carente de mordiente y plagado de técnica, con la lentitud que esto comporta. Durán, Bosnjak, Martínez y Requena formaron un cuarteto en la medular que difícilmente podría ser apto para la Segunda A. No por la calidad de los cuatro componentes, sino por la similitud de juego entre casi todos ellos. En punta, volvieron a estar un Corominas que fue de los pocos que, cuando menos, se partió los cuernos para hacer algo y un José Luis Muñoz que tiene la habilidad de desaparecer del campo durante bastantes minutos. Atrás, el entrenador ampurdanés, dado que Russet aún estaba ligeramente lesionado, volvió a probar a Valentín como lateral derecho, aunque, todo y defendiéndose bien en una posición que nos es nueva para él, el «chino» rinde mucho más en la medular. La defensa del Figueres

Corominas fue de los pocos que se movió con ganas. (Foto DANI DUCH).

volvió a demostrar, como el pasado año, que su principal defecto radica en los balones colgados. Ambos goles se produjeron de sendos testarazos, amén de algún otro peligro que llegó por arriba.

Entre todo esto, el primer tiempo fue bastante aburrido. El Figueres, salvo el gol de penalty y un disparo de Corominas que salió fuera, no pudo superar nunca una acertada defensa brasileña con dos marcadores que impidieron moverse con soltura a Corominas y Muñoz y buenos apoyos por parte de los centrocampistas. El Internacional pudo marcar en dos ocasiones. La primera, a los cinco minutos en un tiro de Luiz Fernando que Boix replicó con un parador y, la segunda, a los 21 minutos en una falta lanzada por Luiz Carlos que Boix envió a córner.

Algo más de ritmo

El partido se animó algo cuando a los 45 segundos de haber comenzado la reanudación, el Internacional empataba; un Internacional que salió con un poquitín más de fuerza y moviendo el balón con

mayor sentido de la verticalidad. Esto hizo que la meta de Paco Boix pasase algún apuro. El Figueres, salvo un disparo de Corominas que el guardameta despejó apuradamente con el pie, seguía con sus enormes dificultades para llegar a la meta contraria.

El Figueres adquirió algo más de vivacidad cuando primero entró Cuevas y posteriormente lo hicieron Muller y Menchaca en la medular. El germano, que reúne casi todas las cualidades que ha de aportar un centrocampista, supo mover con más rapidez y precisión la pelota. En el minuto 19 se produjo la mejor jugada del partido; una jugada iniciada por Muller que culmina con un excelente pase de Cuevas que Menchaca cabecea en plancha y César desvía a córner. Pero, cuando parecía que mejor jugaba el Figueres, llegó el segundo y definitivo gol del Internacional. Después, aparte de una buena jugada individual de Cañizares que no fue gol de pura mala suerte, la única historia que ofreció el partido fueron las dos expulsiones (Brasi y Cañizares) que dejaron al Figueres con nueve hombres sobre el terreno de juego.

Ya son cinco expulsiones

Figueres.— Durante la actual pretemporada, el Figueres ya ha visto como cinco de sus jugadores son expulsados.

La historia comenzó en el campo del Cristinenc con Cañizares, siguiendo con Russet contra el Girona, Menchaca contra el Olot, y culminando anoche con la doble expulsión de Brasi, por acumulación de tarjetas, y la de Cañizares (la segunda ya) por llamarle al árbitro («tu, hijo de p...») en una jugada que era intrascendente.

Las tarjetas fueron uno de los principales lastres del Figueres durante la pasada temporada. Y, viendo el actual verano, parece que ni hay remedio, ni nadie da el primer paso para poner freno a tantas expulsiones.

El Internacional de Porto Alegre se mostró claramente superior al Figueres. (Fotos DANI DUCH).

Los ampurdaneses juegan mañana por la noche en Palamós

Paquito: «Ha sido interesante»

Andrades: «El Figueres tiene una buena filosofía del juego»

J.X.

Figueres.— El entrenador del Figueres, Paquito, señalaba a nuestro diario que «el partido ha sido interesante. Probarse ante un equipo de la categoría del Internacional siempre es positivo. Sacas mejores conclusiones». Y explicaba que «han influido otra serie de cosas para terminar perdiendo. Primero el calor y después que son muchos los partidos que llevan algunos jugadores. Tienes que sacar a gente de su sitio habitual y de ello se resiente el equipo». Paquito mantiene que «doy las mismas oportunidades a casi todos los jugadores de la plantilla. Y yo creo que, dentro de la disciplina de campo, se realiza una tarea positiva».

Al Figueres, no sólo anoche, sino durante casi toda la pretemporada, le está costando mucho llegar al área contraria: «Hemos de salir más por los laterales. Brasi lleva bastantes partidos y Requena juega con cierto nerviosismo. Luego, Valentín no había jugado ningún partido completo y sólo está al 50 por ciento de su mejor forma. Si atrás no suben, el equipo queda cojo en ataque». Paquito, sin embargo, comentaba que «lo esencial está cogido». El Internacional supo mover bien la pelota: «Así es, aunque nosotros hemos dejado que la moviera. Queremos aplicar el sistema de contención a partir de los dos puntas. Asimilar las basculaciones para luego poder realizar el pressing no es tan sencillo y más trabajando con todos los componentes de la plantilla».

Le comentamos a Paquito que el Figueres ya ha sufrido cinco expulsiones durante la pretemporada: «Ellos también han realizado alguna entrada fuerte y pienso que las tarjetas han de repartirse por igual. Cuando Boix ha

El yugoeslavo Bosnjak estuvo apagado. (Foto DANI DUCH).

quedado tendido en el suelo, ha sido por un codazo que merecía ser falta y no fue sancionada. ¿Cañizares? No he hablado con él. No sé qué ha pasado para que le expulsasen». Que insultó gravemente al árbitro y esto es una clara tarjeta roja.

Andrades

El entrenador del Internacional de Porto Alegre, manifestó que «el partido ha tenido dos etapas distintas. En la primera el Figueres ha estado mejor sobre la cancha, porque nosotros realizábamos unas marcas flojas. Los jugadores del Figueres lle-

gaban más fácilmente. Después lo corregimos, porque no marcábamos nada por la zona de lateral izquierdo. Nos hemos crecido al marcar el gol nada más iniciarse el segundo tiempo». Para Andrades «el resultado ha sido justo, porque la segunda mitad ha sido del Internacional». Comentaba que «el Figueres nos ha creado alguna dificultad en el primer tiempo, porque el 7 del Figueres jugaba por dentro y nuestro lateral izquierdo no cubría bien. En la segunda marcamos mejor y movimos bien la pelota».

Acerca del Figueres señaló que «tiene buenos jugadores. Su fi-

losofía del fútbol es buena. Practica el estilo europeo de jugar con dos puntas adelantados que son perfectamente reemplazados por los interiores».

Y mañana en Palamós.

El Figueres disputará mañana a las diez de la noche en Palamós su octavo encuentro de una maratonia, por lo que se refiere a partidos, pretemporada. El reforzado Palamós de Waldo Ramos, que hasta ahora tampoco ha obtenido buenos resultados, será una interesante prueba para un Figueres que se va acercando al inicio de la liga.

El At. Empordanès ya viene preparando la temporada

JOAQUIM BALLESTERO
Corresponsal

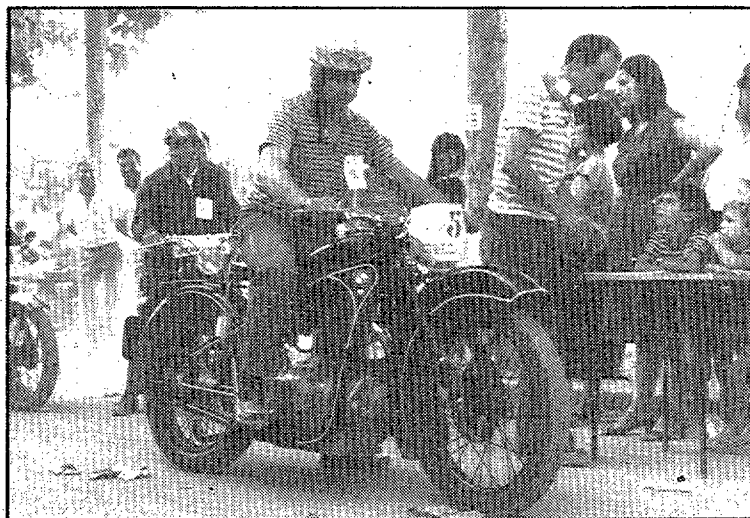
Figueres.— Por estas fechas todos los años, los equipos de fútbol empiezan a planificar la venidera temporada. Y el club figuerense del At. Empordanès no es ninguna excepción. El once ya está prácticamente perfilado y los componentes de la plantilla son los siguientes: Pepe, Jean, Bueno, Jiménez, como porteros. Hilari, Manel, Segundo, Rebollo y Herrera, defensas. Torres, José Manuel, Chavi, Paco, Luis, Mariano, centrocampistas. Arenas, Barquero, Kico, Sibecas, delanteros. La mayoría de estos jugadores llevan en el equipo varias temporadas, pero han sido altas Julián (Peralada); Rebollo, Luis y Mariano (Navata); Herrera (Marca de l'Ham); Barquero (Vilabertrán). El entrenador: Rafael Ferrón. Por lo que respecta al fútbol base, cuidará de los juveniles Fernando Carmona; Infantiles Emilio González; Alevines, Bernardo Cabaga; Benjamines,

José Carracedo; Coordinador Francisco Naranjo. Delegado Francisco Martínez.

La junta directiva es como sigue: Presidente, Manuel Cabezas; Vicepresidente 1º, Juan Salas; Vicepresidente 2º, Luis Cortés; Secretario, Mariano Pedrero; Tesorero, Juan Xifre; Relaciones Públicas, Antoni Vilchez; Vocal 1º, Juan Cobos; Vocal 2º, Enrique Coll.

Sobre el estado económico de la entidad, hay que señalar que el At. Empordanès llegó al término de la campaña 86-87 con números rojos. Pues, los diferentes ingresos ascendieron a 2.084.280 pts. mientras que los gastos se elevaron a la cifra de 3.060.900 pts. No obstante, la directiva a base de aportaciones particulares enjugó dicho déficit, por lo que al inicio de esta venidera temporada, se partirá de cero.

Según nos manifestaron, este club no ha recibido aportación alguna por parte de los estamentos deportivos catalanes y provinciales, como tampoco de los oficiales.

Rally Internacional de motos antiguas.— Hoy domingo, a partir de las nueve de la mañana, se iniciará el IV Rally Internacional de motos antiguas —Memorial Salvador Claret i Naspleda con salida de la Plaça de les Rodes de Banyoles. Este Rally que organiza el Moto Club Banyoles está abierto a la motocicletas tanto españolas como extranjeras en las siguientes categorías: Antiguas: hasta el año 1904, Veteranas: de 1905 a 1918, Vintage: de 1919 a 1929, Clásicas: de 1930 a 1938, Past-clásicas: de 1939 a 1945, Lista cerrada: hasta 1960 y finalmente en el apartado de Sides en tipos normales y militares. La organización ha previsto una serie de actos para todos los asistentes destacando las paradas de Vilavenut y Cornellà de Terri, donde las autoridades locales agasajarán a los pilotos y acompañantes. El itinerario por donde discurrirá la caravana será tras su salida de Banyoles por Malianta, Fontcoberta, Vilavenut, Gallinès, Vilademuls, Sant Esteve de Guialbes, Cornellà de Terri, Borgonyà, Mata, Porqueres y de nuevo Banyoles con recorrido de las calles de Girona, Plaça Major, Àngel Guimerà, Álvarez de Castro, vuelta al Estany y finalizar en la Plaça de les Rodes.

El Blanes sólo pudo empatar en Malgrat (2-2)

Malgrat de Mar.— En un partido poco entretenido y jugado con más voluntad que acierto, el Blanes sólo pudo empatar a dos en el campo del Malgrat —equipo de Primera Regional—, según informa Agustí Abril.

El Blanes demostró mejor calidad de juego, dominando tres cuartas partes del choque y disponiendo además de las más claras ocasiones. Con 1-2 en el marcador, Antonio Muñoz desaprovechó la ocasión de sentenciar al Malgrat al fallar el lanzamiento de una pena máxima cuando transcurría el minuto setenta.

Árbitro: Soto García, bien.

Malgrat: Antonio, Pla, Manel, Isidro I, Isidro II, Rojo, Virgili, Parramón, Lucas, Bosch y Juan. En la segunda parte salieron Fluvià, Bonilla, Ruiz, Alexis y Ferrer.

Blanes: Isidro, Benítez, Jasse, Nono, Duran, A. Muñoz, Massafred, Luque, Chaves, Vázquez y Bueno. En el transcurso del partido también jugaron Pardo, Bernal, Gris, Morán y Rojo.

Goles: 1-0, m.31, Lucas; 1-1, m.38, Vázquez; 1-2, m.65, Bueno; 2-2, m.73, Bonilla.

El conjunto local y el Coma Cros, finalistas del Torneig de Bàscara

Bàscara.— El conjunto anfitrión y el Coma Cros disputarán, a partir de las seis y media de esta tarde, la final del Torneig de Bàscara, tras superar en las semifinales a Caldes y Cornellà, respectivamente.

En el primer encuentro, el Coma Cros —que el día anterior ratificó su ascenso a Primera Regional— se impuso al Cornellà por 3-1 y el Bàscara hizo lo propio con el Caldes, por el resultado de 2-1.

SIB-Informática continúa como sponsor del CH Blanes

Blanes.— Según informa nuestro corresponsal, Agustí Abril, La Caixa Provincial d'Estalvis de Girona será el patrocinador del IX Torneig Costa Brava de hockey sobre patines, que en categoría infantil cada año organiza el C.H.P. Blanes y que en estas fechas se celebrará los días 5 y 6 de septiembre. Este año tiene la particularidad que el equipo anfitrión actuará como campeón de España de la categoría, hecho éste que no se había producido nunca en este torneo, aunque ya en ediciones anteriores habían participado otros campeones como el A.A. Noia en la segunda edición, el Shum Massanet en la quinta y el C.P. Sant Ramon de Vilafranca en la octava. El calendario de este año lo configuran además del C.H.P. Blanes, el campeón del año anterior Cerdanyola H.C. la U.E. Horta de Barcelona, el C.H. Canet, el C.H.P. Blanes B y el C.P. Alcobendas de Madrid.

Siguiendo con la información referente al C.H.P. Blanes, diremos que el pasado 1 de agosto, el presidente del club Enric Recio firmó un acuerdo con la empresa Servei d'Informàtica de Blanes S.A., a fin de que esta empresa continúe como sponsor del primer equipo del club durante la temporada 1987-88.

En los campeonatos de España de atletismo absolutos

Imma Clopés consiguió la medalla de bronce en las pruebas combinadas

JOAN RAMIÓ

Barcelona. Tal y como se preveía después de la primera parte de las pruebas combinadas que se celebraron el pasado viernes, Imma Clopés confirmó ayer hallarse en un espléndido momento de forma. La atleta del CN Figueres, consiguió la medalla de bronce en heptalón, y superó la barrera de los cinco mil puntos demostrando nuevamente que su exclusión en los pasados campeonatos de Europa fue un error.

Imma Clopés (CN Figueres) obtuvo la primera medalla gerundense en estos Campeonatos de España absolutos de atletismo, su participación ha sido muy completa y en la prueba de salto de longitud celebrada en la mañana de ayer, consiguió un salto de 5.86 m superando de esta forma el récord provincial de Girona que se hallaba en 5.78m.

Primera medalla gerundense

A las once y diez de la mañana se iniciaron las pruebas restantes de heptalón. En salto de longitud, Imma Clopés (Figueres) ha conseguido un brillante salto de 5.86m superando así el récord provincial. De todas formas hay que señalar que el juez había otorgado una marca previa de 5.68; y ante las numerosas protestas de entrenador y público, el juez ha vuelto a

Imma Clopés obtuvo la medalla de bronce en las pruebas combinadas.

observar la cinta y, en efecto, ha reconocido su error al otorgar un salto de 5.86. Tras ella se han clasificado Susana Cruz (Torrejón) con un salto de 5.60, y Ana Pérez que ha conseguido un salto de 5.50. En esta prueba, la sorpresa la ha protagonizado Rosa Escribano que ha conseguido saltar 5.17, una buena marca para ella.

Montse Fernández (GEIEG), que continúa acusando la inactividad después de su grave lesión, consi-

guió saltar 5.32 y su rendimiento está muy por debajo de sus posibilidades reales.

En el lanzamiento de jabalina, Rosa Escribano, que debía intentar sumar puntos, no falló en una prueba donde podía obtener buena marca. Tras superar los 37 metros, logró vencer la prueba seguida por Clopés, que superó los 35 metros. Montse Fernández solamente pudo lanzar 22,28 y ahí perdió terreno. Después de la jabali-

na, Imma Clopés se mantenía al frente de la clasificación seguida de Susana Cruz.

Y llegamos a la prueba más emocionante del día. Los 800 metros lisos, el auténtico talón de aquiles de Clopés tal y como escribíamos ayer, ha continuado dándole la espalda a pesar de lograr una buena marca personal puesto que ha realizado un cronómetro de 2.29.78. Sin embargo, la record-woman, Ana Pérez, no ha perdo-

nado y ha conseguido un tiempo de 2.17.85, seguida por Susana Cruz con 2.20.26. Rosa Escribano (GEIEG) ha vuelto a lograr una buena marca personal con un tiempo de 2.22.67, y recordemos que ha superado su marca en los 800 lisos y en longitud. Montse Fernández no participó en los 800 metros lisos dado que vio que no podía superar marca. Clopés consiguió la séptima posición en esta prueba pero se adjudicó la medalla de bronce al ocupar la tercera posición con 5011 puntos. La atleta gerundense ha superado la difícil barrera de los cinco mil puntos, y ha demostrado a quien corresponda que su exclusión de los campeonatos de Europa fue un inmenso error. Y más teniendo en cuenta el gran papel realizado por esta joven muchacha.

La medalla de oro ha recaído en Susana Cruz (Torrejón) con 5096 puntos, mientras que la de plata se la ha adjudicado Ana Pérez, ex campeona de España de pista cubierta y aire libre. Rosa Escribano (GEIEG) ha finalizado las pruebas con un total de 4706 puntos, superando en 53 puntos su anterior marca.

En la prueba de los 100 metros lisos, Ferran Sellabona (GEIEG) consiguió la tercera posición en su serie, aunque sólo se clasificaban los dos primeros. Su tiempo de 10.95 no ha podido valer para acceder a las semifinales a causa de la superioridad de otras marcas.

Faustino Ruiz no terminó la carrera de 20 kms. marcha

Cristina Agustí no pudo obtener el pase a la final

Barcelona.— Faustino Ruiz (CA Palafrúgell) ha participado en la prueba de los 20 km marcha y no ha conseguido finalizar la prueba. Mientras tanto Cristina Agustí (Farners) ha disputado la carrera de los 1.500 metros lisos. La atleta de la Selva no ha logrado pasar a la final dado que ha concluido su serie en sexta posición. En dicha serie ha resultado vencedora Lidia Calvo con un cronómetro de 4.32.29, mientras que Cristina Agustí con un tiempo de 4.33.70 no ha podido pasar a la final por décimas.

Las pruebas previstas para hoy darán inicio a las siete y media de la tarde. A esa hora debutará Concepción Ramada (GEIEG) que debe intentar llegar a lanzar los 40 metros aunque su reciente lesión le puede perjudicar notablemente. Montse Fernández (GEIEG) participará en la prueba de salto de altura, y a partir de las ocho y media de la noche Rosa Mª Selis también realizará su debut en los 5 km marcha. La joven atleta participará con el firme objetivo de mejorar su marca e intentar situarse en las primeras posiciones.

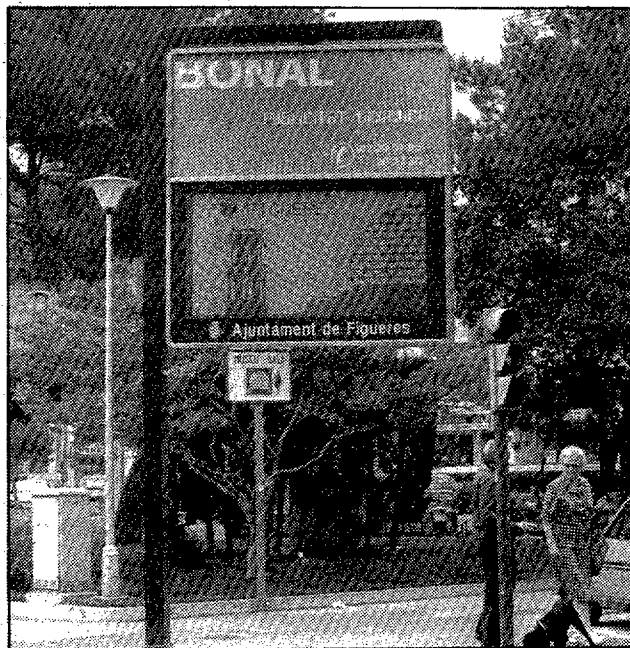
A modo anecdótico debemos apuntar que el próximo sábado, y completamente al margen de estos Campeonatos de España, se va a celebrar un encuentro entre la selección española B, la selección española promesa, y la de categoría junior. Ferran Sellabona participará en 200 juniors porque internacionalmente ésa es su categoría, Clopés tal vez en longitud o vallas, Montse Fernández estará incluida en la selección española B, y Eva Velasco participará en los 200 metros lisos promesas.

SISTEMA DE PANELS ELECTRÒNICS
PER A INFORMACIÓ DINÀMICA
EN VIA PÚBLICA AMB PUBLICITAT

SPID
EMPLAÇAMENTS EXCEPCIONALS

SPID
OPORTUNITAT ÚNICA EN PUBLICITAT EXTERIOR

SPID
PUBLICITAT DE QUALITAT I PRESTIGI

Informeu-vos a:

Avgda. Sant Francesc, 21
Tel. 21 91 66

PISOS

EN SALT, pisos de 2 y 3 habitaciones, bien situados, comedor-estar, baño, cocina-office, calefacción individual y acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Protección Oficial, a partir de 25.365 ptas./mes.

ZONA SANT NARCÍS, pisos con comedor-estar, cocina-office, baño y aseo, 4 habitaciones, calefacción gas ciudad individual; todo el suelo de gres, carpintería noble y acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial; hipoteca con intereses subvencionados y subvención máxima de ptas. 494.000 a fondo perdido.

EN ZONA DE SANT NARCÍS piso de 2 habitaciones grandes, cocina-office, comedor-estar y patio, calefacción a gas ciudad individual (piso preparado para minusválidos) con interés de hipoteca al 8% y 11%, el resto máximas facilidades.

EN LA ZONA DE PALAU, pisos de 3 y 4 habitaciones. Orientados al sol, comedor-estar preparado para chimenea-hogar, cocina-office, totalmente exteriores; calefacción individual. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial, con interés de Hipoteca, subvencionados. Comunidad reducción de 6 vecinos.

EN URBANIZACIÓN GIRONA-2, casas unifamiliares, con jardín de 4 hab., cocina-office, baño y aseo, comedor-estar, preparado para chimenea-hogar, con garaje para 2 coches, trastero, calefacción individual, acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial. Hipoteca con interés subvencionado.

CASA en venta a 5 Km. de Girona. Orientada al sol, 250 m2. edificios, zona ajardinada de aprox. 4.000 a 8.000 m2. Agua, luz, calefacción, acabados de calidad y garaje; completamente cercada. Precio aprox.: 30.000.000 de ptas.

LOCALES

EN ZONA STA. EUGÈNIA DE TER, local totalmente terminado; con aseo, suelo con terrazo, paredes enyesadas, aproximado 115 m2. con facilidades de pago. Precio total a 57.000 ptas. m2.

LOCALES en zona de Sant Narcís, de 50 a 135 m2. aproximados, en buena situación; a partir de 40.000 ptas. m2.; entrega inmediata.

PARKINGS

TRASTERO individual, 9 m2. en zona Montilivi, 325.000 ptas. Último parking en venta: 400.000 ptas.

CALLE SANTA MARÍA, parkings en construcción, a partir de 600.000 ptas. y trasteros individuales a partir de 150.000 ptas.

PLAZA Sta. Eugènia, parkings en venta a partir de 475.000 ptas.

TRAVESÍA CREU/MALUQUER SALVADOR, último parking en venta; 875.000 ptas. Trastero individual, 125.000 ptas.

CALLE AGUDAS, parkings a partir de 425.000 ptas.

Pl. Marquès de Camps, 3, 1r.
Tel. 21 97 58 - GIRONA

EN VENTA

● **Ático duplex**, Ctra. Barcelona, 140 m2. útiles más 70 m2. de terrazas, 4 hab. dobles, gran salón comedor, todo parquet. 2 baños y amplia cocina-comedor.

● **C/. Teixidors**, 3 hab. dobles, baño. Piso muy soleado. Ocasión 2.700.000.

● **Casa Vilobí**, urb. Can Tarré, parcela 1.500 m2., piscina, garage. 9.000.000.

● **Casa Sta. Eugènia**, 4 hab., baño, cocina, comedor-estar y patio jardín de 88 m2. 7.500.000.

● **Local** traspaso C/. Güell, 120 m2., con mucho género clásico. 27 m. de aparadores.

● **Apartamentos** en s'Agaró.

● **Zona Vistalegre**. Pisos de VPO 4 habitaciones, baño, aseo, amplia cocina y comedor-estar. Hacemos fáciles condiciones.

● **Zona Castell Solterra**. Viviendas de Protección Oficial. 4 habitaciones, baño, aseo, amplia cocina-comedor, estar. Entrada sólo 275.000 ptas. CONSÚLTENOS RÁPIDAMENTE.

● **Construcción de 3 casas en Salt**. C/. Llarg. Disponen de parking, un amplio jardín, 2 baños, 4 habitaciones, comedor con chimenea de fuego y una cocina muy espaciosa. RENTA LIBRE.

● **Zona Salt**. Construcción de pisos de P.O. de 3 y 4 habitaciones, totalmente exteriores, con calefacción individual y gas ciudad, acabados de calidad. MÍNIMA ENTRADA. CONSÚLTENOS.

● **Construcción de casas de P.O. en Bescanó**. 4 habitaciones, baño, aseo, amplio comedor y cocina, cuarto trastero y parking para 2 coches y jardín. Llámenos. Le facilitaremos más información. 21 97 58.

● **En Montjuïc, casas de 200 m2**. Disponen de jardín i piscina. Inmejorables acabados de calidad. Consúltanos su justo precio. **ACEPTAMOS SU PISO DE ENTRADA.**

● **Pl. Catalunya de Salt**, 3 hab., comedor-estar, baño, cocina, ocasión. 1.900.000.

● **Carrer Zaragoza**, 4 habitaciones, cocina, comedor-estar, baño, terraza comunitaria, 3.300.000.

● **Carrer Rutlla**, 4 habitaciones, con patio de 118 m2., terraza 30 m2., para reforma. 6.000.000.

● **Sant Feliu de Guíxols**, 3 habitaciones, baño, cocina, comedor-estar y terraza. 4.000.000.

● **Despachos**. En Edificio Coliseu, de 282 y 43 m2.

● **C/. Greco**, 3 habitaciones. 1.100.000 ptas.

ALQUILERES

- Pisos con o sin muebles
- Casas, apartamentos y despachos
- Parkings
- Locales con y sin traspasos

TERRENOS EDIFICABLES

- Girona-2
- Sant Narcís
- Salt
- Celrà
- Mas Barril

POR GRAN DEMANDA DE NUESTROS CLIENTES, PRECISAMOS PISOS

C/. dels Vallis, 14, baixos
Teléfono 30 53 54
PALAFRUGELL

PALAFRUGELL: superficie terreno 55 m2. Sup. casa 90 m2., gran salón comedor; cocina equipada, aseo, 4 habitaciones, baño, terraza, garaje. Precio venta: 7.000.000 ptas.

PALAFRUGELL: parkings céntricos desde 365.000 pesetas.

TORRE SIMONA: 2 chalets, sup. terreno 300 m2. Sup. casa 114 m2. Salón comedor, cocina amplia, baño, 3 habitaciones dobles con armarios empotrados. Precio venta: 8.500.000 ptas.

OPORTUNIDAD-LA BISBAL-LA TERRERA: casa de planta y piso, 4 habitaciones, patio. Precio venta: 8.000.000 ptas. Excelente panorámica.

PALAFRUGELL: superficie piso 100 m2., 4 hab., baño, aseo, gran terraza, muy céntrico. 4.500.000 ptas.

PALAFRUGELL: superficie piso 85 m2., 3 hab., baño, salón comedor. 3.900.000 ptas.

BEGUR: sup. jardín 300 m2. Sup. casa 350 m2. 5 habitaciones, distribuidor, cocina, 2 baños y gran salón.

PALAFRUGELL: a 60 m. pl. Nova, 4 habitaciones, 2 baños, salón comedor con chimenea y patio.

MONT-RAS: Casa de piedra restaurada, 3 hab., 2 baños, estudio, amueblada.

TAMARIU: Chalet planta baja y 2 pisos. 2 baños, 3 habitaciones. Salón comedor con chimenea. Precio: 9.000.000.

CALELLA: Apartamento vista al mar. 2 habitaciones dobles, salón comedor, jardín... Precio: 6.750.000.

LLAFRANC: Superficie apartamento 120 m2., 4 hab., 2 baños, salón comedor con chimenea. Garaje y piscina. Vista al mar.

PALAFRUGELL: Local cial. 60 m2 con vivienda, 3 hab., 2 baños, aseo, salón comedor, cocina y patio. A pocos metros plaza nueva.

PALAFRUGELL: superficie piso 75 m2., salón comedor con chimenea, 3 hab., cocina. 3.500.000 ptas.

CALELLA: apartamento 105 m2., 3 habitaciones, 2 baños, salón comedor con chimenea, parking y piscina. Zona muy tranquila.

CALELLA: superficie chalet 180 m2., superficie terreno 450 m2., garaje 50 m2., 4 habitaciones, 2 baños, aseo, salón comedor con chimenea, cocina equipada, calefacción y barbacoa.

BEGUR: Apartament 100 m2. 4 habit. Baño. Salón comedor, cocina-office. Amueblado. 9.000.000 ptas. Vista al mar.

A 5 KM. DE PALAFRUGELL: nave industrial 500 m2. Precio interesante.

LLAFRANC: Chalets unifamiliares. Jardín 230 m2. Casa 270 m2. con 3 ó 4 habitaciones. 2 baños, amplio salón comedor con chimenea. Vista al mar.

CALELLA: superficie apartamento 110 m2., salón comedor con chimenea, 2 baños, 4 hab., piscina y jardín. 9.500.000 ptas.

DISPONEMOS DE CASAS DE PUEBLO EN LA COSTA E INTERIOR. LLÁMENOS. OPORTUNIDAD.

PROMOTOR-CONSTRUCTOR

Tels. 51 07 65 / 50 02 08 / 50 93 50
C/. Lasauca, 21 Figueres
Requesens, 97 Tel. 45 21 65
Empúria-brava

RÚSTICA A CAIXÀS, a 17 Km. de Figueres, rústica restaurada i moblada. 6 dormitorios, menjador-sala d'estar, cuina. Casa per a guardes adjunta. 44.000 m. de terreny amb pins. Aigua, llum i telèfon.

RÚSTICA A ERMEDAS, a pocs km. de Figueres. Rústica totalment restaurada, aigua i llum.

VENDA de 3 últims parkings des de 500.000 ptes., situació c/. Sant Pau, nº 127. Figueres.

CASA A RABÓS D'EMPORDÀ. Planta baixa, porxo entrada a vestíbul i garatge-celler. Una habitació. Superfície de 124,5 m2.

PLANTA PIS ample menjador estar, cuina-menjador, distribuïdor, 3 dormitoris, banys, lavabo i terrassa gran coberta. Superfície total: 271,51 m2. Calefacció amb radiadors. No caldera. Xemenia llar. Preu: 15.000.000 ptes.

PARCEL·LA 2.600 m2. a Hostalets de Llers amb permís de construcció, plànols d'habitatge i fonaments fets. Preu interessant.

DARNIUS, tocant al pantà de Boadella. Torre més terreny de 3000 m2; composta de gran menjador-sala d'estar amb xemeneia, 3 dormitoris, 2 banys, rebedor, cuina, traster. Mobles inclosos. Vista panoràmica.

VILAFANT, casa senyorial en la comarca 260, casa a restaurar, amb planta baixa, pis i àtic de 180 m2. cada un. Jardí de 405 m2., 6 habitacions, bany, terrassa a la 1ª planta. A la planta baixa garatge, botiga, menjador, sala d'estar, cuina i una habitació. Pou amb motor. Moblada.

PALS, RESIDENCIAL LA CREU. Amb sa Punta a 800 m. camp de golf, últims 7 xalets de Residencial la Creu, superfícies des de 80 m2 fins a 150 m2 jardí i piscina comunitària, preus interessants.

EN VENDA PARCEL·LA de 457 m2. a la urbanització Serra Floreta (la Muntanyeta). Impressionant panoràmica i permís d'obres. Preu molt interessant.

PARCEL·LA a la urbanització Camp Serra de les Roques (Bàscara). 440 m2. Preu: 1.200.000 ptes.

PONT DEL PRÍncep. Vilamalla. Venda de dues naus industrials, superfícies: local primer 218 m2 construïts més 195,64 m2 de pati; local segon, 240,18 m2 construïts més 196,86 m2 de pati. Possibilitats de convertir-se en una sola nau.

PERALADA en venda finca de 3300 m2., casa amb 2 hab., menjador, cuina, bany, garatge, bodega i porxos. Maquinària agrícola inclosa. Preu molt interessant.

RESIDENCIAL LA TORRE MAS PAU

HABITATGES unifamiliares en parcel·les de 700 m2. aïllades o de 350 m2. aparellades. Zona única en tota la comarca. Preu de promoció. Possibilitats d'acollir-se a V.P.O.

J. REIXACH
API. Nº 323

C/. Emili Grahit, 50
Tel. 21 41 62
GIRONA

PISOS DE OCASIÓN:

● **Dr. Sobrequés**, 3 habitaciones con terraza.

● **C/. Ciudadans**, 6 hab., 250 m2 i parking. 8.000.000.

● **C/. Emili Grahit**, 3 hab. 2.600.000.

● **C/. Sant Sebastià**, 3 hab. con patio. Precio: 3.300.000 ptas.

● **C/. Àngel Guimerà**, 4 hab., baño y aseo. Precio: 3.200.000 ptas.

● **C/. Manuel de Falla**, 3 hab. Precio: 1.600.000 ptas.

● **C/. Rutlla**, 3 hab. dobles, terraza 20 m2. y jardín de 90 m2.

● **C/. Bassegoda**, 4 hab. y trastero. Soleado.

● **Avda. Sant Narcís**, 4 hab., baño y aseo, calefacción y parking.

● **C/. Rutlla**, 3 hab. dobles, gran salón comedor, baño 8 m2., estudio de 60 m2. y terraza de 40 m2.

● **C/. Finestrelles**, 3 hab. Precio: 1.500.000 ptas.

● **C/. Rafel Casanovas**, 3 hab., muy soleado. 2.000.000 ptas.

● **Zona colegio Bell-lloc**, 3 hab. dobles, cocina con terraza 15 m2., gran salón. NUEVO A ESTRENAR. Precio: 3.700.000 ptas.

LOCALES

● **C/. Pare Coll**, local comercial de 96 m2.

● **C/. Rutlla**, local comercial de 130 m2.

● **Bar** en pleno rendimiento, con vivienda. Ganancias superiores a las 400.000 ptas. netas al mes. Aproveche esta oportunidad.

CASAS:

● **Girona**, 3 hab. con jardín y garaje, totalmente reformada.

● **C/. Bassegoda**, a construir casa 190 m2. con local 50 m2.

● **Anglès PO**, acabados de calidad.

● **Caldes de Malavella**, con jardín y bodega.

● **Caldes de Malavella**, casa payés ideal para montar su negocio.

● **Quart**, casa de payés con 50.000 m2. de terreno.

● **Quart**, casas a estrenar.

● **Cassà de la Selva** con garaje y jardín.

GESTIONAREMOS LA VENTA DE SU PISO, CASA O LOCAL

Alquileres

Apartamentos

APARTAMENTS CALA SA TUNA. Begur. Caps de setmana: 21.400 ptes. 14 dies: 39.800 ptes. Tel. 62 21 75 de 9-13 i de 17-21.

Casas

SE ALQUILA pequeño chalet en Empúria-brava y se vende estufa grande de gasoil. Tel. 20 75 37. Tardes de 4 a 10 horas.

Pisos

ALQUILER de pisos con o sin muebles, locales, despachos y parkings, diferentes situaciones. Tels. 21 97 58 - 21 97 62.

PISOS Y LOCALES de alquiler en distintas situaciones de Girona. Tel. 21 91 66.

NECESITAMOS pisos y locales en alquiler, con y sin muebles, para nuestros clientes. Llamar al tel. 21 91 66.

Animales

VENC gossos Seter Irlandès, bon preu. Tel. 63 03 32. Vespres.

Casas

VENDA directa en Begur, vista al mar, casas nuevas de diferentes característics. Tel. 23 16 10.

Compra Venta

COMPRO muebles y electrodomésticos usados. Vacio pisos. Pago contado. Tel. 30 29 72.

FINQUES
api Sant Narcís

COMPRA - VENDA
LLOGUER

Avgda. Sant Narcís, 22 - entl. 3
Tel. 23 74 16 - 17005 GIRONA

- C/. ORIENT, piso 3 hab., baño y trastero.
- EN SA RIERA, vendo parcela de 2.000 m. para edificar chalet, al lado del mar.
- VENTA DE CASA con jardín y sin jardín, y locales comerciales en varias zonas.
- VENDO DESPACHO céntrico, 58 m²., totalmente instalado.

BICOCA. Compra-venta de trasteros vells i d'antiguitats. Visiteu-nos al barri vell de Girona. Pujada Rei Martí, 3. Tel. 21 81 13.

Masajes

QUIRO-MASSATGISTA diplomada. Massatge terapèutic. Hores convingudes. Tel. 23 22 46.

Motor

VENDO R-5 TS i Talbot 150 G-T. Tel. 32 04 88.

ES VEN Chrysler 180. Bon estat. Tel. 47 00 62.

FINQUES ROVIROLA

FINQUES
ROVIROLA

Compra-venta-administració
C/. Bacià, n° 7
Tel. 20 41 61

EN VENTA, a 12 Km. de Girona, casa unifamiliar, planta baja, garaje, taller o almacén. Planta alta, vivienda, 3 dormitorios, salón-comedor, cocina y baño, gran terraza. Unos 300 m² edificados. Facilidades de pago.

APARTAMENTOS de 1 y 2 dormitorios en las calles Joan Maragall y Migdia, con calefacción, gran calidad en acabados, entrega inmediata.

ÁTICOS 3 y 4 habitaciones en diferentes zonas.

DESPACHOS Y LOCALES COMERCIALES en venta y alquiler, en diferentes zonas y superficies.

EN VENTA local comercial. Muy céntrico. De 25 m². Facilidades de pago.

PISO EN VENTA, calle Garrotxa, con 2 dormitorios dobles, 2 individuales, 1 baño, 1 aseo, cocina, comedor. Calefacción a gas ciudad.

EUGESA

VIVIENDAS UNIFAMILIARES EN SANT NARCÍS con jardín, garaje, trastero, despensa, comedor-estar, con terraza, cocina para comer con terraza, 4 dormitorios, cuarto de baño y cuarto de aseo, buenos acabados, gas ciudad. Protección Oficial. Préstamo a 13 años con intereses subsidiados 8% y 11%, resto precio a convenir con facilidades.

PISOS con calefacción a gas ciudad, totalmente aislados (térmica y acústicamente), pavimento de gres, azulejos de 20 x 20 en cocina, repisa de granito, 3 dormitorios dobles, cuarto de baño completo, cocina con espacio para mesa, armarios empotrados, terrazas a comedor y cocina. Todo materiales de calidad. En Salt, Passeig dels Països Catalans. Protección Oficial, 4.351.000 ptes. Préstamo a 12 años con intereses al 8% y 11%. Subvención Generalitat (234.000, a 494.000 ptes. para ingresos hasta 2,5 de S.M.).

LOCALES en Salt, junto al Paseo de Olot (Països Catalans), muy bien situados.

APARCAMIENTOS en Salt, cerrados individualmente. Hipoteca y facilidades.

APARCAMIENTOS en Girona, travessia Carril n° 2, quedan sólo 4 plazas. Facilidades.

CONSTRUCTORA-INMOBILIARIA
c/Major de Salt, 182
Tel. 23 55 61 (4 líneas) Salt - Girona

FINCAS GUSTI

Agència immobiliària
Tel. 20 87 76

Pl. Marquès de Camps, 15
GIRONA

PISOS

- Pis a Cassà de la Selva, 3 hab., bany, terrassa. 3.500.000 ptes.
- 4 hab., bany i lavabo a Girona, terrassa, ascensor. 2.700.000 ptes.
- 4 hab., bany i lavabo a Sant Narcís, ascensor i terrassa. 4.000.000 ptes.
- 4 hab., àtic a Salt, bany i lavabo assolellat, menjador amplíssim. 4.300.000 ptes.
- Ocasión, pis en venda a Girona, 157 m² útils, més 47 m² terrassa amb 4 hab., 1 bany, sala-menjador, cuina i sala-estar per 5.000.000 ptes.

LLOGUER

- Pis a Salt 4 hab., traster, 30.000 ptes. mes.
- Pis a Salt 4 hab., jardí, 18.000 ptes. mes.

PARCEL·LES

- A prop de Girona, aigua i llum. 1.500.000 ptes.

FINQUES

- A Serinyà, finca amb 2 masies pairals de pedra amb 20.000 m², aigua abundant. 10.000.000 ptes.

NEGOCIS

- Local-Bar en venda a Girona. 2.500.000 ptes.

PARKINGS

- C/. de la Creu, 500.000 ptes.
- C/. Güell, zona Maristes. 300.000 ptes.

OPORTUNITAT

- Casa refugi a les Gabarres amb 500 m². de terreny. Llar de foc per 1.600.000 ptes.

URGEIXEN PISOS, CASES,
LOCALES, FINQUES
PER ALS NOSTRES CLIENTS

Tel. 20 87 76
Pl. Marquès de Camps, 15
GIRONA

COMPRO camiones, pagò al contado. Tel. (93) 562 00 15.

DE PARTICULAR a particular vendo Alfa-Romeo GTV 2.500 6 cil. Aire acondicionado. Radio-cassette. Perfecto estado. Llamar al Tel. 75 81 74 - 75 89 28.

LA BOLSA DEL MOTOR

GIRONA MOTOR, S.A.

Vehicles procedents de canvis

- Opel Rekord 2.0 E PO-P
- Seat 132/1600 5 marxes GE-G
- Ford Taunus GLS B-EU
- BMW 315 GE-O
- BMW 323i Aire condicionat, full equip GE-O
- BMW 318 I GE-O
- Peugeot 505 SRD AA GE-M
- Opel Senator GE-O
- Moto BMW R-45 (con equip) GE-O
- BMW 320 GE-N
- Seat Trans B-FY

Concessionari oficial: Emili Grahit, 26
Tel. (972) 20 50 14 Girona

GARATGE ROCA

OPEL MANTA	GE-S
RENAULT 5	GE-U
RENAULT 5	GE-I
RENAULT 6	GE-I
SEAT 127 CL-1010	B-DM
RENAULT 18	GE-T
SEAT PANDA	GE-N
SEAT FURA	GE-S
AVIA caixa	GE-E
MERCEDES furgó capitonera	A-L
EBRO furgó F/275	GE-J
RENAULT 12 S	GE-F
SEAT 127 LS	GE-H
RENAULT 4-F	GE-L
CITROËN 2 HP	GE-J
SEAT 124	GE-J
SEAT 132	GE-C
FORD FIESTA	GE-N
CITROËN DYANE 6 furgó	GE-J
SEAT 131 supermirafiori	GE-K
TALBOT HORIZON	GE-O
RENAULT 5 TS	GE-F
RENAULT 14	GE-L
CITROËN VISA II	GE-T
LAND ROVER caixa	GE-92
R-18 Diesel	GE-O
RENAULT-5	GE-G
CITROËN DYANE-6	GE-J
RENAULT-5	GE-N

Tel. 29 01 31
Sant Joan les Fonts

Jordi Geli, S.A.

LA OCASIÓN DE LA SEMANA

Renault 18 GTS familiar	B-FV
Ford Orion 1.6 D	GE-T
Opel Ascona 1.6 D	GE-P
Renault 11 GTD	GE-W
Ford Scort L	GE-S
Renault 9 GTC	GE-T
Seat Ritmo 75	GE-N
Austin Metro 1.3 Turbo	B-FV
Ford Fiesta 1.1(modelo nuevo)	GE-T
Fiat Panda Red-2	GE-T
Seat Trans	GE-S
Seat Ritmo 65	GE-P

Financiación hasta 36 meses

Ctra. Nacional II
Sarrià de Ter
Tel. 21 20 62 / 21 10 62
C/ La Salle, 7
Girona
Tel. 20 76 25

SEAT Sistema vehiculo de ocasión

OFERTA DE IMPORTADOS

BMW 735i con todos los extras, incluido ADS	GE-S
BMW 320i	GE-V
BMW 518	GE-L
CX 25 TRD	GE-U
W 2 GTD	L-K
Ford Granada 2.8 Chia	GE-L
Opel Ascona 1.6	GE-O
Panda 40	GE-X
Panda 45	GE-M
Pegaso j4 furgoneta	GE-V
127 comercial	GE-K

AUTOMOVILES Y SUMINISTROS, S.A.
Ctra. Sta. Coloma s.n. Tel. 24 12 11
P. Olot (esquina c. Agudes) Tel. 23 74 11
PROAUTO
Ctra. Barcelona - Tel. 20 31 50 GIRONA

Eurocasión

COCHES USADOS NUEVOS - OCASIONES DE LA SEMANA

R-11 GTD	GE-U	CX Prestige inyección	GE-M
Alfa Romeo GTV	3-FM	Seat Panda	GE-T
Citroën CX 25 TRD Turbo	B-GC	Seat 128	GE-H
Ford Sierra Guia	GE-J	Chrysler 150 GT	B-EY
Peugeot 505 GRD	GE-M	Dyane 6.400	GE-O
Ebro F 275 Sobreelevada	B-DP	Ford Taunus 2.300	GE-M
R-14 GTL	GE-M	Citroën GSA break	GE-M
Citroën C-25 diesel, 9 plazas	GE-T	R-9 GTD	GE-U
R-5 GTL	GE-O	Renault Trafic	GE-T
Seat Ronda	GE-T	Skoda 1.200	GE-L

GARAGE ANDREU
SOCIEDAD ANONIMA

Ctra. Barcelona, 204-206
Teléf. 206808 - GIRONA

AUTO IMPORT GIRONA

Centre cial. Montjuïc, s/n
Tel. 21 22 77 - GIRONA

Mercedes 190 E 2.3	Any 85
Mercedes 190 D	Any 84
Mercedes 190 E	Any 84
Mercedes 280-SEL	Any 83
Porsche 911 SC	Any 85
Porsche 944	Any 84
Porsche 928	Any 84
BMW 325 IX	Any 86
BMW 323i	Any 85
BMW M-535i	Any 85
Mercedes 300 D	Any 83
Mercedes 300 D Serie 124	Any 85

V.O. GARAGE PLANAS

Tel. 47 61 26
Ctra. N-II, Fornells - Girona

Mercedes Benz MB.100	GE-V
Mercedes Benz L-407-D furgó	GE-O
Mercedes Benz L-406-D furgó	GE-K
Avia 1000	GE-P
Ebro F-350 combi	GE-O
BMW 524 TD	GE-T
Peugeot 505	GE-M
Ford Granada	B-EG
Ford Granada	GE-L
Seat 131	B-BV

... també tenim per a vostè una ocasió. Vehicles usats amb bona estrella

Enseñanza

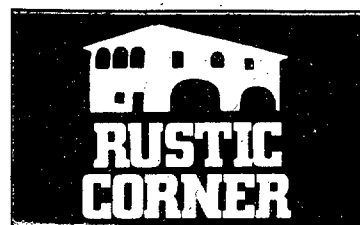
CEM. Estem autoritzats pel Ministeri d'Educació i Ciència, amb la col·laboració d'INEM. Perruqueria i Estètica. Diferents horaris de pràctica. Escola CEM. C/. Eiximenis, 16, entl. Tel. 21 37 66 - 21 10 93.

Pisos

PLATJA D'ARO: venem pisos a pocs metres platja, 3 dormitoris, 2 banys i parking. Telèfon 21 69 76.

OCASIÓ en Sta. Eugènia, piso de 4 dormitoris con terraza, cocina restaurada, soleado. Información Tel. 21 24 26.

PALAFRUGELL, magníficos pisos, 3-4 habitaciones, con calefacción gas. En calle Barris i Buixó. Facilidades. Directo promotor. Tel. 81 99 37.

Tel. 64 14 58

LA BISBAL D'EMPORDÀ

VERGES. Gran casa pairal para restaurar con 4.500 m2. terreno. Buen precio.

CASTELL-EMPORDÀ. Casa habitable con fabulosa vista. Precio interesante.

GRAN CASA DE PIEDRA con 800 m2. de terreno. Precio 8.000.000 ptes.

GIRONA. A 3 km. gran masia 9 Has. de terreno. Precio interesante.

MONTNEGRE. Magnifica masia semirestaurada con 5 Has. terreno.

VERGES a 2 km. gran masia catalana con 1 Ha. terreno. Magnifica situacion.

L'ESCALA. Masia catalana con 4.500 m2. terreno. Buen precio.

LA BISBAL a 5 km. Magnifica masia solitaria a 2 km. pueblo, entre vegetacion, con 7 Has. terreno.

GRAN MASIA restaurada con 1/2 Ha. terreno. Tiene piscina. Precio interesante.

PERATALLADA. Casa de pueblo restaurada. Buen precio.

PERATALLADA. 2 km. sensacional finca con 28 Has. cultivo. Granja, piscina, casa para guardas, etc.

CALELLA PALA FRUGELL. A 3 km. Gran casa restaurada con patio.

Sea Casa amiga

Pisos

VENDO piso semiamueblado, 4 habitaciones, calefaccion. Sta. Eugenia, 79. Precio: 3.850.000. Tel. 24 02 42.

PISO en Sta. Eugenia, 3 dormitorios y terraza de 70 m2. al Passeig d'Olot. Informacion Tel. 21 24 26.

EDEN MAR. Sant Antoni de Calonge, conjunto residencial apto de 230 m2., 3 h. dobles, 3 b. completos, vista sobre toda la bahia de Palamos. P.V. 20.500.000 ptas. Tel. (93) 257 67 45.

Música

MUSICAL EIXIMENIS

PIANOS - ORGUES SINTETIZADORS. Totes les marques

Distribuidor exclusiu ELECTRONICA YAMAHA

GRANS OFERTES COMPTAT! Terminis fins a 36 mesos

Pianos de lloguer Opció compra

Eiximenis, 18 GIRONA Telèfon 20 63 86

Vilafant, 51 FIGUERES Telèfon 50 59 66

MUSICAL EIXIMENIS

Avgda. Sant Francesc, 1-2
Tel. 21 15 12/20 89 62

PISOS OCASIÓ

● C/. COSTA BRAVA, 4 dorm., 1 bany, 1 lavabo. Preu: 3.125.000 ptes.

● C/. INDÚSTRIA, àtic, 3 dorm., 1 bany. Preu: 5.500.000 ptes.

● C/. PERE COMPTE, 4 dorm., 1 bany, 1 lavabo. Preu: 3.300.000 ptes.

● TRAVESSIA STA. EUGÈNIA, àtic, 2 dorm., 1 bany. Preu: 3.500.000 ptes.

● PL. CATALUNYA Salt, 3 dorm. Preu: 2.900.000 ptes.

● C/. CALDES DE MONTBUI, 4 dorm., 1 bany. Preu: 2.800.000 ptes.

● C/. MIQUEL DE PALOL Salt, 3 dorm. Preu: 3.750.000 ptes.

● C/. AGUDES, àtic, 3 dorm., 1 bany. Preu: 1.900.000 ptes.

● C/. EMPÚRIES, 3 dorm. Preu: 3.125.000 ptes.

● C/. OVIEDO, 3 dorm. Preu: 2.200.000 ptes.

● C/. NTRA. SRA. DE LA SALUT, 3 dorm., 1 bany. Preu: 3.800.000 ptes.

● C/. FLUVIÀ, 3 dorm. Preu: 4.000.000 ptes.

CASES EN VENDA

● CASA LUXOSA ORRIOLS 500 m2. construïts.

● FORNELLS DE LA SELVA 2 parcel.les 800 m2.

● LA CREUETA Solar 2.000 m2.

● CASA A BESCANÓ Terreny 6.600 m2.
● CASA RÚSTICA CORÇA

Relax

INSTITUT DE BELLESA GIRONA Avgda. Jaume I, 13, pral. tercera. Horari de 10'30 a 20'30 hores. Visa/Master

INSTITUTO DE BELLEZA Sta. Eugenia, atendido por señoritas. De 10'30 a 20'30. Sta. Eugenia, 18, 4º, 3ª. Tel. 20 89 71.

SENYORETA jove i discreta, per a senyors solvents. Massatge relax. Tel. 23 87 11. De dilluns a dissabtes (divendres no). De 10'30-20.

Terrenos

PER MALALTIA, es ven terreny a Caldes de Malavella. 28.000 pams, preu a convenir. Telèfon (93) 232 03 68. Truqueu matins de 8 a 12.

OCASIÓ ÚNICA. Finques rústiques 72 Ha. a Vilobí d'Onyar. 84 01 76.

Trabajo

Demanda

SE PRECISAN señoritas buena presencia para bar-club. Tel. 64 05 51 de 6-2 noche.

17.500 PTAS. SEMANALES ganará colaborando con nosotros, dedicación mínima. Información. Srta. Carmen. Tel. 21 31 25.

SE NECESITA ayudante de cocina y ayudante camarero. Presentarse en C/. Nord, 14, baixos.

ES NECESSITA matrimoni jubilat, català, per fer companyia a persona gran a Celrà. Tel. 49 29 46.

LOCALES COMERCIALES Y DE OFICINAS

● ENTRESUELOS de 50, 75 y 80 m2. en Pl. Llibertat, de Salt. Aptos para despachos, gestorias, agencias de seguros, etc. Mucha claridad. Facilidades a convenir. Tel. 20 64 32.

● LOCALES PLANTA BAJA, varias superficies y precios, en Pont Major. Entrada mínima y resto facilidades. Oportunidad. Tel. 20 64 32.

● LOCAL DE PLANTA BAJA de 146 m2. en calle Migdia, de Girona. Amplias fachadas. Posición frente a calle Migdia y futura plaza interior. Buena situación. Disponible en diciembre. Edificio en construcción. Tel. 20 64 32.

● LOCALES PLANTA BAJA, varias superficies, en Figueres, zona Pl. Creu de la-Ma. Oportunidad. Tel. 20 64 32.

INFÓRMESE SIN COMPROMISO

Francesc Macià, 10-Entl. Tel. 23 53 61 - SALT

ES NECESSITA fregaplats per tot l'any. Truqueu al tel. 84 08 48.

TRABAJO seguro haciéndose relojero, profesión «hobby», apasionante. Apartado 40.093. Madrid.

TRABAJE montando cuadros pequeños en casa, proporcionamos materiales, recogemos producción. Decorogar, Alfonso Católico I. Oviedo.

Traspasos

A 10 KM. DE GIRONA, supermercado en pleno rendimiento con vivienda. 1.800.000 ptas. de traspaso y 25.000 ptas. al mes. Información: Tel. 21 24 26.

ES TRASPASA restaurant amb terrassa pròpia, en el barri antic de Girona. Interessats truqueu al tel. 20 49 86.

SE TRASPASA TIENDA (mercadería) 73 m2. Con o sin mercadería. Tel. 24 01 12, calle Angel Guimerà, 99, Salt.

Varios

RESTAURACIONES I REHABILITACIONES. Rurals i urbanes. Oficina tècnica pels projectes i dels préstecs oficials. Tel. 21 37 93. Girona.

Ventas

OCASIONES: En nuevo y usado Girona y Barna, estanterías metálicas y mobiliario de oficina. Girona: Valladolid, 12. Tel. 23 50 12. Barna: Pujadas, 80. Tel. 309 25 56.

OCASIÓ, vendo equipo de música, mitad precio. Tel. 20 33 61.

RECUPERADORA DE SALT, S.A. Hormigones. Compresores. Tel. 23 67 61.

ES NECESSITA XOFER-REPARTIDOR
Persona responsable
HIPER RECANVIS AUTOMÒBIL, S.A.
Avgda. Sant Narcís, 101
Girona - Tel. 23 93 11

LA EMPRESA ASTILLEROS DEL MAR,
de Sant Feliu de Guixols
Precisa: Carpinteros cualificados. Interesados presentarse a partir del 31 de agosto en:
ASTILLEROS DEL MAR
Ctra. de Pedralta, s/n.
SANT FELIU DE GUIXOLS
Teléfono 32 23 18

EN S'AGARÓ, CONOZCA...
«JARDINES de S'AGARÓ»
Apart.-chalet de alto-standing, acceso por carretera de Platja d'Aro a s'Agaró. Pasado Disco Pacha y cambio rasante, primer desvío a la izquierda, dirección mar (seguir carteles indicadores). También al Tel. (972) 81 92 11.

COMPRE SIN HIPOTECA, SIN LETRAS, SIN GASTOS DE DIVISIÓ HORIZONTAL Y CON SÓLO UN 10% DE ENTRADA
Disponemos de muchos pisos en toda Catalunya
Llámenos al tel. 93 / 201 71 33 de 8'30 a las 15 h.
Srta. Mª Ángeles Sr. Ballester
SEA PROPIETARIO POR EL COSTE DE UN ALQUILER

OCASIÓ
VENDO FURGONETA sólo estrenada
Renault Express Diesel
Por 800.000 ptas.
Tel. 20 10 56

MUSICAL VIVALDI
Distribuidor oficial de pianos i orgues: Yamaha - Samick Zimmermann - Casio - etc.
Interessants ofertes
MUSICAL VIVALDI.
C/. St. Ferriol, 30
Passeig de Barcelona, 10
Tel. 26 48 90 - OLOT

¡DECIDASE A VIVIR MEJOR!
Residencial Fontajau-Girona
Viviendas Unifamiliares de Protección Oficial
4 dormitorios. Cocina equipada. Baño completo y aseo. Calefacción individual. Garaje. Jardín.
Información y venta en el mismo
RESIDENCIAL FONTAJAU,
Avda. L'Amical Manthausen. GIRONA.
Viernes y sábados de 10 a 2 y de 4 a 8.
Domingos de 10 a 2.
La Llave de Oro
Passeig de Manuel Girona, 62 - Tel. (93) 204.3054 - 08034 BARCELONA.

GARCÍA DE POU, S.A.
NECESSITA REPRESENTANT PER A HOSTALERIA PROVÍNCIA DE GIRONA
OFERIM:
— Sou — Comissió
— Còtxe de l'empresa — Seguretat Social
Interessats, km. 32'9 - Ctra. de Roses 17485. VILA-SACRA

PINTURAS JUNO PRECISA VENDEDOR
Introducido en el ramo para GIRONA
Ofrecemos buena retribución
Interesados contactar con el teléfono 977/31 30 61 - REUS
Ref. INEM 123-616

Fins al mes de setembre

Jornades sobre art i estètica, a Calella

Una de les obres de l'exposició «Amigues artistes».

REDACCIÓ

Calella de Palafrugell.— Fins al proper dia divuit, es pot veure a l'Hotel Garbí de Calella de Palafrugell una exposició col·lectiva que sota el lema «Amigues artistes» aplega una sèrie d'obres de pintura, escultura i joies de dinou artistes, la major part de Barcelona, tot i que també n'hi ha que procedeixen de Sevilla, Saragossa, Osca i Madrid. Aquesta exposició forma part de les Jornades sobre art i estètica que s'estan duent a terme a l'hotel Garbí des del passat 21 de juliol, coincidint amb la inauguració de la sala d'exposicions.

Les Jornades es van inaugurar amb una conferència sobre l'expressió estètica, a càrrec de

Segura Ferns, doctor en filosofia pura, el qual va donar a conèixer les seves reflexions sobre el tema com una manera privilegiada de l'home per accedir a la realitat que ens envolta i de la qual nosaltres mateixos en formem part. El Dr. Segura relacionà l'expressió estètica amb la veritat intel·lectual i els conceptes de bé i mal. La conferència va anar seguida d'un col·loqui.

La segona conferència de les Jornades va tenir lloc el passat dia onze i va anar a càrrec del pintor i escenògraf italià Gabrielle Amadori, el qual va parlar sobre l'abstracció de la música al color i acompanyà les seves paraules amb diapositives sobre les seves experiències artístiques, a les quals se serví de la música i el treball d'il·luminació d'un únic focus per traslladar al quadre el que li suggereix la música. En una segona sessió, va demostrar el que es pot fer sobre un escenari amb enginy, bon gust i un suggerent joc de llums.

Per dimarts que ve, dia divuit, a les sis de la tarda, està prevista una nova conferència a càrrec del Dr. Gil Nevot, el qual parlarà sobre l'oci creador.

Pel que fa a les exposicions, es perllongaran fins al mes de setembre. Entre d'altres, s'exposaran pintures i dibuixos de Gudiol i gràfics originals de Picasso, Dalí i Miró.

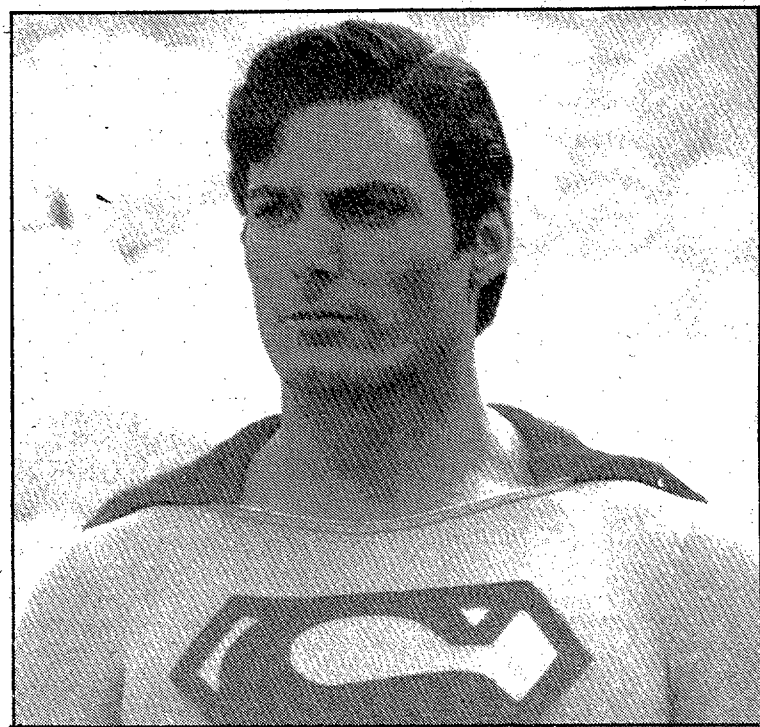
Pel·lícules de la pròxima semana

MIR HURTADO

«Superman IV»

Con el subtítulo «En busca de la paz», se recupera la serie de Superman, gracias a las habilidades de los productores Menahem Golan y Yoram Globus, que compraron los derechos del personaje a Alexander Salking y, lo más difícil, convencieron a Christopher Reeve para que volviera a interpretar al hombre de acero. Esta vez, el propio Reeve ha colaborado en una historia que nos presenta a Superman dudando acerca de la conveniencia o no de impedir la carrera de armamento. A pesar de que había jurado que nunca interferiría en el destino de la humanidad, Superman decide destruir las armas nucleares, pero el perverso Lex Luthor (Gené Hackman, otra vez) ha ideado un superhombre a base de cryptonita para que elimine a Superman. Entretanto, Clark Kent se ha establecido como reportero de televisión, después que Perry White haya vendido el Dayli Planet, y conoce a una bella productora (Mariel Hemingway) que se enamora de él, pero no siente ningún interés por Superman.

Una vez atado Christopher Reeve, destaca la intervención de Margot Kidder como Lois Lane y, en el papel de Lex Luthor, la recuperación del genial Gene Hackman, capaz de dotar a su personaje de un agradecido sentido del humor. En cuanto al director escogido por Golan y Globus, es el oscuro veterano Sidney J. Furie, cuya película anterior, «Águila de acero», tiene muy poco que ver con el mensaje pacifista de ésta. En la banda sonora, se recupera la

Christopher Reeve, el retorno del héroe en «Superman IV».

música original de John Williams, si bien adaptada y dirigida por un tal Alexander Courage. (Albéniz).

«El cuarto protocolo»

Adaptación cinematográfica de una novela de Frederick Forsythe ante la que no tenemos más remedio que adoptar una actitud de seriedad y respeto: el propio Forsythe es el productor ejecutivo de la película y el autor del guión, en un intento de ejercer un mayor control sobre el producto. Su trama parte del tratado firmado por Rusia, Estados Unidos y Gran Bretaña, prohibiendo el contrabando

de armamento nuclear. Un agente británico (Michael Caine) descubre que la KGB está transportando, pieza por pieza, una bomba nuclear hasta un pueblecito del norte de Inglaterra, con la finalidad de destruir la OTAN. En la parte soviética, se encuentran un comandante (Pierce Brosnan) y una coronel (Joanna Cassidy) que luchan contra reloj, desde que tienen conocimiento de las investigaciones del británico. John MacKenzie es el director de este film que cuenta con buenos actores y todos los elementos para convertirse en una película importante desde su gestación. (Plaça A).

Un psicòleg estudia el comportament humà a través de les empremtes digitals

Barcelona.— El psicòleg Antoni Cerdà ha desenvolupat la tècnica de l'anomenada Digitologia Conductual, nova disciplina que estudia el comportament humà a través de les empremtes digitals. Cerdà, que dirigeix un gabinet psicològic a Barcelona, ha treballat durant disset anys pel perfeccionament d'aquesta tècnica, segons que declarà ahir.

La Digitologia Conductual parteix d'uns primers estudis sobre el Quiroanàlisi, el fruit dels quals, el seu primer llibre «La mà i els seus secrets» compta ja amb dues edicions a l'Estat espanyol. Segons Cerdà, «les línies de les empremtes digitals són genètiques, però no determinants d'un caràcter; tot depèn de l'entorn social que envolta l'individu, ja que les empremtes poden sofrir variacions, destruccions o coloracions, segons els canvis interiors o exteriors que afecten el cos».

Les investigacions de Cerdà han demostrat que, en la seva opinió, el cervell reflexa els canvis experimentats en les diverses àrees del cos humà, mitjançant el sistema nerviós que es distribueix per tota l'epidermis de la mà. Els seus estudis sobre les relacions entre la conducta humana i les empremtes digitals van començar amb les observacions dèrmiques dels dits, el palmell i les línies de flexió que es manifesten en el fetus a partir de les dotze setmanes.

Posteriorment va estudiar el cas d'una persona que havia perdut un braç en un accident i descobrí que aquestes línies de flexió es reproduïen també al cap d'uns mesos en el monyó de la mà amputada.

NOVA Pèrgola
AGOST 87 MALLORQUINES SILS

DIVENDRES 21 AGOST
AGUSTIN PANTOJA

PREUS TIKETS: ANTICIPATS 1.000 PTES.
A TAQUILLA: 1.200 PTES.

Concert recomanat i punts de venda d'entrades:

R C B DIARI DE GIRONA LOS SITIOS **PADGRUP**
Ràdio Costa Brava PALAMÓS GIRONA GIRONA

VIDEO LASER **RADIO marina** **Restaurant CAN TUCA**
GIRONA BLANES PLATJA D'ARO

Dos ojos para toda la vida

PRESTELES ATENCIÓN Y cada 2 años REVISION

CAMPAÑA DE PROTECCION OCULAR

TEATRE Ultònia

La segona pel·lícula més taquillera d'AUSTRÀLIA darrera de «Cocodrilo DUNDEE»

EL LABERINTO DE MALCOLM

APTA PER A TOTS ELS PÚBLICS

CARTELERERA

GIRONA

ALBÉNIZ Tel. 20 01 35
Alma letal. USA. Acción. Dir.: Richard Donner. Int.: Mel Gibson y Danny Glover. Un veterano policía de color poco amante de la acción y un compañero que disfruta con el peligro reciben el encargo de investigar un caso que, tras un aparente suicidio, esconde un asunto de tráfico de drogas. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. 13 años.

CATALUNYA 1 Tel. 20 23 93
007: Alta Tensión. Gran Bretaña. Acción. Dir.: John Glen. Int.: Timothy Dalton y Maryam D'Abo. James Bond es encargado de vigilar la desertión de un disidente soviético a quien una violoncelista checa intentará matar. El soviético revela la existencia de un proyecto de asesinato político, por lo que Bond decide investigar a fondo. H: 4.00, 6.10, 8.20, 10.30. Apto.

CATALUNYA 2 Tel. 20 23 93
Cuentos asombrosos. USA. Fantasía terrorífica. Dir.: Steven Spielberg, Robert Zemeckis y William Dear. Tres episodios con el elemento fantástico como denominador común: En una misión de combate, un artillero queda atrapado en su torreta y condenado a una muerte segura; un actor que interpreta a una momia en una película se dirige vestido de su personaje al hospital donde su mujer está a punto de dar a luz, y unos estudiantes intentan librarse de su profesor de inglés mediante ejercicios de magia. H: 4.10, 6.10, 8.10, 10.10. Apto.

CATALUNYA 3
Asterix en Bretaña. Francia. Dibujos animados. Dir.: Pino Van Lamsweerde. H: 4.15, 5.45, 7.15, 8.45, 10.30. Apto.

COLISEO Tel. 20 27 47
Mordiscos peligrosos. USA. Comedia Terrorífica. Dir.: Howard Storm. Int.: Lauren Hutton i Jim Carrey. Una condesa necesita de la sangre de jovencitos vírgenes para sobrevivir, lo cual hace que la búsqueda se haga cada vez más difícil, hasta que conoce en un club nocturno a una joven que reúne dichos requisitos y a quien iniciará en el mundo de los vampiros. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. Apto.

MODERN A Tel. 20 30 89
Secretos indiscretos. USA. Comedia. Dir.: Peter Medak. Int.: Roy Scheider, Treat Williams y Craig Wasson. Siete amigos que al cabo del tiempo han seguido caminos diferentes y alcanzado diversas posiciones sociales se reúnen en una casa para hablar de sus vidas privadas y las relaciones con sus respectivas esposas y otras mujeres. Más tarde, deciden terminar la velada en un burdel. H: 4.15, 6.15, 8.15,

Una momia de cine en «Cuentos asombrosos».

10.20. 18 años.

MODERN B Tel. 20 30 89
Pesadilla en Elm Street 3. USA. Terror. Dir.: Chuck Russell. Int.: Heather Langenkamp y Robert Englund. El maléfico Freddy Krueger se enseña esta vez con los pacientes de un hospital, apareciendo en sus sueños y acabando con sus vidas. Una doctora que había sufrido los ataques del monstruo decide hacerle frente. H: 4.30, 6.20, 8.10, 10.15. 13 años. Apto.

PLAÇA A Tel. 20 38 59
Tres amigos. USA. Parodia de western. Dir.: John Landis. Int.: Chevy Chase, Steve Martin y Martin Short. Tres actores del cine mudo son requeridos por una joven mexicana para que eliminen a un cacique y sus secuaces, trabajo que ellos se toman como si fueran a interpretar una nueva película. H: 4.00, 6.10, 8.20, 10.30. Apto.

PLAÇA B Tel. 20 38 59
Gothic. Gran Bretaña. Terror. Dir.: Ken Russell. Int.: Julian Sands y Gabriel Byrne. Una noche de 1816, Lord Byron reúne en su mansión al Dr. Polidori y al matrimonio Shelley, y les propone que materialicen sus pesadillas. H: 4.30, 6.30, 8.30, 10.30. 18 años.

PLAÇA C Tel. 20 38 59
Cuenta conmigo. USA. Drama. Dir.: Rob Reiner. Int.: Will Wheaton y River Phoenix. En los años 50, cuatro muchachos de doce años intentan vivir una aventura en el bosque, que les permita escapar de unos hogares conflictivos. El pretexto será la búsqueda

del cadáver de un chico que desapareció unos días antes. H: 4.20, 6.20, 8.20, 10.20. Apto.

ULTONIA Tel. 20 22 77
El laberinto de Malcolm. Australia. Comedia. Dir.: Nadia Tass. Int.: Colin Friels y John Hargreaves. Unos ladrones utilizan el talento de un joven genio para robar las cajas de los bancos por computadora, provocando una gran confusión en la Policía. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. Apto.

BANYOLES

MERCANTIL
El caso de la viuda negra. USA. Intriga. H: continua 4.00. Apto.

VICTORIA
Loca academia de policía 4. USA. Comedia. H: Continua 4.00. Apto.

BLANES

MARYAN
007: Alta tensión. Gran Bretaña. Acción. Electric Dreams (Sueños eléctricos). Gran Bretaña. Comedia. H: continua 4.00. Apto.

VICTORIA
El color púrpura. USA. Drama. El asalto. Holanda. Drama. H: Continua 3.00. Apto.

CASSÀ DE LA SELVA

LA COMA
El águila acecha la guarida del trigre. Acción. H: 5.00. **La enfermera de mi padre.** Comedia. H: 6.40. 13 años.

FIGUERES

EL JARDÍ Tel. 50 19 11
La última aventura del general Custer. Western. **Vacaciones en Nueva York.** Comedia. H: Continua 3.45. Apto.

JUNCÀRIA Tel. 50 02 31
Cita a ciegas. USA. Comedia. **Videodrome.** USA. Fantasía terrorífica. H: Continua 4.00. Apto.

LAS VEGAS Tel. 50 28 00
Oxford Blues. USA. Comedia. H: Continua 3.30. Apto.

SAVOY Tel. 50 52 05
La miel del diablo. España-Italia. Drama. H: Continua 4.00. 18 años.

LA BISBAL D'EMPORDÀ

OLÍMPIA
Golpe en la pequeña China. USA. Aventuras. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30.

Apto.

LLAGOSTERA

CASINO
La enfermera de mi padre. Comedia. H: 5.00. **El águila acecha la guarida del tigre.** Acción. H: 6.40. 13 años.

OLOT

COLON
Loca academia de policía 4. USA. Comedia. **Luna de agosto.** España. Aventuras. H: Continua 4.00. Apto.

GRIDO
Oxford Blues. USA. Comedia. **Un verano de infierno.** Francia. Acción. H: Continua 4.00. 13 años.

PALAFRUGELL

FRATERNAL
Una habitación con vistas. Gran Bretaña. Comedia dramática. H: Continua 5.00. Apto.

PALAMÓS

ARINCO Tel. 31 54 73
El vuelo del navegante. USA. Fantasía. H: 6.00, 9.30. **Sufre, mamón.** España. Comedia. H: 4.15, 7.35, 11.00. Apto.

KYTON Tel. 31 40 95
007: Alta tensión. Gran Bretaña. Acción. H: 4.00, 6.20, 8.40, 11.00. Apto.

PLATJA D'ARO

AVINGUDA Tel. 81 76 65
Tres amigos! USA. Comedia. H: 4.15, 6.30, 8.50, 11.10. **Cortometraje.** H: 6.00, 8.15, 10.45. Apto.

IVAN Tel. 81 80 82
Cita a ciegas. USA. Comedia. H: 4.15, 6.30, 8.50, 11.10. **Cortometraje.** H: 6.00, 8.15, 10.40. Apto.

RIPOLL

COMTAL
Cuando fuimos campeones. USA. Drama. **Cuatro mujeres y un lío.** España. Comedia. H: Continua 4.00. 13 años.

LA MOLINA
El sargento de hierro. USA. Drama. **Momo.** Alemania-Italia. Fantasía. H: Continua 4.00.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

CATALUNYA Tel. 32 03 22
Piratas. Francia-Túnez. Aventuras. H: 4.00, 6.15, 8.30, 10.45. Apto.

TOSSA

GASPAR
Platoon. USA. Bélgica. H: continua. 5.00. 18 años.

MONTSERAT
Peggy Sue se casó. USA. Comedia. H: Continua 6.00. Apto.

electronics GIRONA

SALA RECREATIVA

Canalejas, 1
EDIFICIO COLISEO

- * Abierto todos los días de 10.00 a 22.00
- * Local climatizado
- * Ambiente selecto

¡¡LIMÓN Y BABY 100, el último modelo de RF y Codere S.A.!!
¡¡Ven a probarla!!

Cinemes **abc** SALA d **TEATRE ALBENIZ**

Local refrigerat
ES MAS QUE UNA LUCHA ¡SON TRES!
TRES AMIGOS
PEL·L·CULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARIAT DEL S·C
DOLBY STEREO
A partir de demà dilluns al Coliseo

Cinemes **abc** SALA c

Local refrigerat
4ª setmana d'èxit
MEL GIBSON · DANNY GLOVER
Dos policías.
Glover lleva un arma... Gibson es un arma.
El es el único policía de Los Angeles registrado como...
ARMA LETAL
WARNER BROS. Presenta a MEL GIBSON · DANNY GLOVER
Una Producción SILVER PICTURES. En un Film de RICHARD DONNER
ARMA LETAL LETHAL WEAPON GARY BUSEY
Montador STUART BAIRD. Diseño de Producción J. MICHAEL RIVA.
Director de Fotografía STEPHEN GOLDBLATT
Música de MICHAEL KAMEN y ERIC CLAPTON
Escrita por SHANE BLACK. Producción por RICHARD DONNER
y JOEL SILVER. Dirigida por RICHARD DONNER
WARNER ESPAÑOLA S.A.
DOLBY STEREO
PEL·L·CULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARIAT DEL S·C
Horari: 4, 6, 8 i 10'30
A partir de demà dilluns al Modern A

Cinemes **abc** SALA d **TEATRE ALBENIZ**

Demà dilluns gran estrena
Local refrigerat
Si el CUARTO PROTOCOLO se rompe no habrá ningún aviso...
¡SOLO UNA EXPLOSION NUCLEAR!
Lo imposible acaba de empezar...
MICHAEL CAINE · PIERCE BROSNAN
FREDERICK FORSYTH
EL CUARTO PROTOCOLO
MEX FILMS S.A.

Demà dilluns gran estrena
CHRISTOPHER REEVE · GENE HACKMAN
SUPERMAN EN BUSCA DE LA PAZ
THE CANNON GROUP, INC.
CHRISTOPHER REEVE · GENE HACKMAN
COLAN GLOBUS · SONEY J. FURIE
SUPERMAN EN BUSCA DE LA PAZ
JACKIE COOPER · MARC MCGILLURE · JON CRYER
SAM WANAMAKER · MARK PILLOW
MARIEL HEININGWAY · HARGOT KIDDER
JOHN WILLIAMS · ALEXANDER COURAGE
HARRISON ELLIENSHAW · ERNEST DAY, B.S.C.
JOHN GRAYSMARK · ALEXANDER SALUNKH
MICHAEL KADAN · GRAHAM EASTON
CHRISTOPHER REEVER · LAWRENCE KONNER · MARK ROSENTHAL
LAWRENCE KONNER · MARK ROSENTHAL
MENAHEM GOLAN · YORAN GLOBUS · SONEY J. FURIE
DOLBY STEREO
Horari: 4, 6, 8 i 10'30

TELEVISIÓN

- 08.45 Carta de ajuste.
- 09.00 Informe semanal.
- 10.00 El día del Señor. Santa misa.
- 11.30 Concierto.
- 12.30 Vida salvaje. «El urogallo». El urogallo, también conocido como pavo silvestre, es una ave que se encuentra en peligro de extinción, a pesar de las normas que protegen su vida. Las causas de esta amenaza de extinción radican en los cambios que están experimentando las zonas en que esta ave se desenvuelve normalmente.
- 13.25 Curro Jiménez. «El indulto». El rey Fernando VII envía un mensajero a Curro Jiménez con la propuesta de concederle un indulto a él y a los miembros de su cuadrilla si a cambio accede a entregarle un grupo de liberales que tienen su refugio en la sierra, por la zona donde actúa Curro. El bandolero aplaza su respuesta y en ese intervalo conoce a un joven liberal al que salva la vida en una escaramuza.
- 14.30 Siete días.
- 15.00 Telediario 1.
- 15.35 El inspector Gadget.
- 16.05 Estrenos TV. «Entre la luz y las tinieblas». (1985). Director: Peter Levin. Intérpretes: Elizabeth Montgomery, James Naughton, Karen Grassle, Michael Goodwin, Robin Gammell, Tim Maier, Dorothy McGuire y Lori Birdsong. Una muchacha de 17 años llamada Abigail Foster contrae una enfermedad conocida como encefalitis letárgica que, poco a poco, se va apoderando de ella hasta dejarla en estado de coma.
- 17.45 Si lo sé no vengo. Programa-concurso presentado por Jordi Hurtado.
- 18.45 Revista de viajes. «Asturias occidental» (último programa).
- 19.15 Parada de postas. «Maggie».
- 20.00 México precolombino. «La máquina del tiempo». Durante muchos siglos, los sacerdotes mayas perfeccionaron la rueda del calendario hasta conseguir un preciso medidor del tiempo, con el que contabilizaron siglos.
- 20.30 Telediario 2.
- 21.05 En portada. «España, en vacaciones».
- 21.35 Gran reportaje. «Artie Shaw: el tiempo es todo lo que te ha quedado».

22.30 Domingo cine. «Sonríe». (1975). Director: Michael Ritchie. Intérpretes: Bruce Dern, Barbara Feldon, Michael Kidd, Geoffrey Lewis, Nicholas Pryor, Joan Prather. Como cada año se celebra en la ciudad californiana de Santa Rosa la elección de «Joven Miss América» en su fase final. Las jóvenes participantes representan a las distintas circunscripciones de este estado. Estas jóvenes tienen que reunir varios requisitos obligatorios: tener una edad no superior a dieciocho años, tener cultura y simpatía, deben sonreír siempre, pero, al contrario que en este tipo de concursos, la belleza es lo último que se valora.

00.20 Despedida y cierre.

- 10.00 Misra.
- 10.45 Tú puedes.
- 11.00 Gaudí i la música.
- 12.00 Estudi estadi.
- 18.00 Sesión de tarde. «Imposible para una solterona». (1975). Director: Rafael R. Marchent. Intérpretes: Lina Morgan, Juan Luis Galiardo, Fernando Fernán-Gómez, Mara Cruz, Chris Huerta. Aunque con una buena posición y facciones bastante atractivas, Gina es una mujer de treinta y cinco años que tiene un problema: pesa 20 kilos más de los que debería pesar. Vive sola en su apartamento y está afiliada a un club de obesos. Su vida es bastante monótona hasta que un día conoce a un joven de veintiocho años, alto, delgado, atractivo y muy simpático. Además, se parece a su antiguo novio, Juan, quien la había abandonado poco antes. Gina se enamora de Luis, que así se llama, pero su decepción es grande cuando descubre sus verdaderos propósitos. Luis, que es médico especializado en dietética, ha ideado un revolucionario sistema para adelgazar y desea utilizar a Gina en una demostración ante la televisión. Así cree que se hará millonario...
- 19.40 Los diminutos. «Viva el rock».
- 20.10 Como perro y el gato. «Guardián Ángel».
- 21.00 L'Informatiu cap de setmana.
- 21.30 Debat 2.
- 22.30 Retransmisión deportiva.
- 01.15 Despedida y cierre.

- 12.00 Carta d'ajust.
- 12.25 Començament d'emissió.
- 12.30 Tennis: Campionat de Catalunya.
- 15.00 Telenotícies cap de setmana.
- 15.30 Al vent entre els salzes.
- 16.00 La gran vall. «Al capdevall de l'escala». Victòria i Audra van a visitar el seu cunyat, però els impedeixen veure'l al·legant que s'ha tornat boig i no pot rebre visites. En realitat, el cunyat està tancat amb clau dins la seva habitació. Victòria, que no creu el que li han dit, acaba descobrint que el seu cunyat està mort i les seves sospites recauen en l'advocat que li portava els negocis. El meravellós circ de la mar. «Hipòcrates sota l'aigua».
- 16.45 Artesania. «Menjar».
- 17.10 L'home i la ciutat. «Represàlia». El cap de la policia local, Ed Rauch, té por de perdre el seu lloc de treball quan s'assabenta que el regidor, Paul Morrissey, vol posar un altre home en el seu lloc. Rauch contracta un detectiu perquè investigui aquesta mala passada. Alcalà no veu amb bons ulls aquest assumpte quan descobreix que per aquest motiu, Tony Valesares està comunicat.
- 18.10 Música vista. «Partaka-Eduard Negri».
- 19.10 La ruta de la seda. «El país dels cavalls que volen com el vent».
- 20.00 Candel. «Les desventures del títet Serraltó».
- 20.30 Telenotícies cap de setmana.
- 21.00 30 minuts. Reportatges informatius d'actualitat que es traslladen a diferents punts de la geografia mundial per cobrir l'actualitat informativa i els temes d'interès periodístic.
- 21.30 A cor obert. «En plena vaga». Les infermeres aconsegueixen continuar endavant amb la vaga, per la qual cosa la resta del personal té més feina. Craig prefereix dormir sol a l'hospital que plantar cara als seus problemes sexuals amb la seva dona. La doctora Cavanaugh es agrada per un home emmascarat, fet que converteix White en el principal sospitós. Per la seva part, Craig es veu obligat a confessar una aventura amorosa davant les sospites de la seva dona.
- 22.30 Cita amb l'esport.
- 23.30 Fi d'emissió.

Una secuencia con Elizabeth Montgomery, Marcia Rodd y James Naughton.

«Estrenos TV» (TVE-1, 16.00 h.)

«Entre la luz y las tinieblas»

Coincidencia o no, el telefilm que se ofrece hoy en «Estrenos TV» tiene algunos puntos en común con el que se emitió el pasado domingo, en que Mickey Rourke quedaba paralizado a causa de un accidente. Abigail Foster es una chica de dieciséis años que contrae una encefalitis letárgica y se sume en un estado de coma que se prolonga durante veinte años. Transcurrido ese tiempo, Abigail despierta y se enfrenta a la vida como una persona adulta, pero con un desarrollo psíquico propio de una adolescente. Dirigido por Peter Levin, «Entre la luz y las tinieblas» fue interpretado por Elizabeth Montgomery, recordada por su papel en «Embruñada» y Karen Grassle, que fue la esposa de Michael Landon en «La casa de la pradera».

- 08.00 Bonjour la France.
- 09.10 Zappe Zappeur.
- 10.15 Tarzan.
- 11.15 SOS refuges.
- 13.00 Le journal de la Une.
- 13.25 Starsky et Hutch.
- 14.20 F-1.
- 17.25 Les bleus et les gris.
- 18.20 La roue de la fortune.
- 19.05 Pour l'amour du risque.
- 20.00 Le journal de la une.
- 20.35 Crésus.
- 22.20 Sports dimanche soir.
- 23.10 Journal.

- 08.50 Flash d'Informations.
- 09.00 Émission islamique.
- 12.05 Le chevalier tempête.
- 13.00 A2 midi.
- 13.20 Les deux font la paire.
- 14.10 La chasse aux trésors.
- 18.45 Stade 2.
- 19.30 Quoi de neuf, docteur?
- 20.00 Journal.
- 20.30 Madigan.
- 21.45 Les carnets de l'aventure.
- 22.30 Jazz à Antibes.
- 23.50 Édition de la nuit.

- 12.00 Dialectales.
- 13.30 Forum RMC.
- 14.30 Sports loisirs.
- 18.00 YAO.
- 18.25 RFO Hebdo.
- 18.55 Amuse 3.
- 19.45 Cherchez la France.
- 20.05 Paul Hogan Show.
- 20.35 Sur la piste du crime.
- 21.20 France à la carte.
- 21.50 Soir 3.
- 22.30 Le jour se lève.
- 00.25 Fin des émissions.

RADIO

RÀDIO GIRONA OM

08.00 Bon diumenge. 08.30 Avui és festa. 9.05. Santa Misra. 10.03 Bon diu Girona. 12.03 El gran musical. 14.03 El món per un forat. 17.00 Carrusel deportiu. 21.03 Dominical deportes. 22.03. Coplas de mi SER. 23.00 Hora 25.

RÀDIO GIRONA FM

07.30 La música de tu vida. 21.00 Dominical deportes.

RADIOCADENA GIRONA OM

07.03 Els matins de Radiocadena. 13.00 Connexió RCE. 13.20 Taula de redacció. 14.30 Connexió RCE. 15.03 Hora 15. 16.00 Dia a dia. 17.55 Connexió RCE.

RADIOCADENA GIRONA FM

07.03 El primer compàs. 09.00 Dial 2. 14.00 Taula de redacció. 14.10 RCE Compàs-connexió RCE. 16.00 Dial 2. 20.00 Connexió RCE.

RÀDIO GRUP

09.00 Música/esports. 14.00 I de postre música. 16.00 Ràdio Barça en joc/Especial esports Ràdio Grup. 20.30 Informatiu esportiu local. 21.30 Connexió programació Cadena 13.

RÀDIO COSTA BRAVA

07.05 La ràdio brava. Ràdio fórmula musical-informativa al llarg del cap de setmana. 13.05 Ràdio-notícies RCB. 01.00 Connexió Cadena 13 (Ràdio Barca).

RÀDIO OLOT

09.00 Misra. 09.30 Audició de sardanes. 10.30 Visca l'estiu. 11.00 Informatiu CR. 13.30 Informatiu Ràdio Olot. 21.15 Nits d'estiu. 22.30 Toca qui toca. 24.00 Connexió CR.

RÀDIO POPULAR FIGUERES O.M.

09.00 El madrugón. 09.00 I la música continua... 09.15 Diumenge és festa. 09.45 I més música... 10.00 Viva el domingó. 13.00 Protagonista la notícia. 15.00 Femenino plural. 17.00 Tiempo de juego. 23.00 Pianísimo. 24.00 Gran parada. 04.00 Crónica del alba.

RÀDIO POPULAR FIGUERES F.M.

09.00 Musical. 10.00 Santa Misra des de la parròquia de St. Pere de la nostra ciutat. 10.45 I la música continua. 13.30 I més música... 15.00 Mundo negro. 16.00 Ràdio esport. Cap de setmana (Inclou partit U.E. Figueres). 20.00 Conexió OM.

RÀDIO SER EMPORDÀ

De 00.00 a 23.00 Els 40 principals. De 23.00 a 00.30 Hora 25.

Se emitirán 24 nuevos episodios

A partir del viernes «Fama»

M.H.

Parece evidente que, en épocas veraniegas, las televisiones de nuestro país buscan la mejor forma posible de no complicarse la existencia, ofreciendo series que ya significaron grandes éxitos en otros tiempos, asegurándose la máxima audiencia con el mínimo riesgo. Mientras TV3 echa mano descaradamente de las repeticiones, como en un «cerrado por vacaciones» a la espera de tiempos mejores, TVE se esfuerza un poco más y, como mínimo, emite nuevos episodios de series famosas. Así sucedió con «El coche fantástico» y «Corrupción en Miami», a las que habrá que añadir, a partir del viernes, una nueva entrega de «Fama», que precisamente tomará el relevo del inexistente guerrero solitario que se identifica como «Knight, Michael Knight».

Debbie Allen y Gene Anthony Ray, otra vez.

Como muchos recordarán (no en vano, es una de las películas que más veces se han repuesto en los últimos años), «Fama» fue un film de Alan Parker en que se intentaba contar, de forma más o menos realista y poco idealizada, las desventuras de una serie de alumnos de una escuela de danza

y arte dramático. La película fue un gran éxito, de modo que el guionista Christopher Gore impulsó una versión televisiva que, al cabo del tiempo, ha perdido todo parecido con el original, a pesar de un interesante y ya lejano episodio piloto. Algunos actores como Gene Anthony Ray (con su personaje suavizado hasta límites insos-

pechados), Lee Curreri y Albert Hague repiten su papel en la televisión, pero los guiones acabaron convirtiéndose pronto en una excusa para dudosas secuencias musicales, sin conseguir llegar más lejos que cualquier otra serie juvenil-familiar a que son tan aficionadas las productoras norteamericanas.

RAMON ROVIRA

Havaneres turístiques

HAN retornat de les cendres del cremat. Els vells pescadors que entonaven el cant de les havaneres prop de la platja se'n farien creus del ressò que han tingut les seves tonades. Independentment de l'arrel popular que inspira aquest cant nascut al poble mariner, el ben cert és que les havaneres s'han convertit en un autèntic fenomen social, del qual el màxim exponent és la cantada del Port Bo de Calella de Palafrugell. La massificació que any darrera any ha col·lapsat aquesta petita cala de Calella ha fet que els amics de Calella decidissin deixar en mans del Patronat de turisme l'organització d'aquesta massiva convocatòria popular. Els amics han fet una labor fonamental promovent i donant a conèixer el cant de les havaneres, però ara era l'hora de donar el testimoni a altres. El Patronat de turisme palafrugellenc, que s'ha fet càrrec de la iniciativa, segurament ampliarà la convocatòria anyal, envoltant-la d'altres activitats paral·leles que completin la festa de l'havanera. És lògic. El fet anormal era que una manifestació d'aquesta importància no servís ni tan sols per ampliar el marc de convocatòria turística d'una població tan abocada a aquest món com és Palafrugell i les seves cales. Cal, i de totes totes, vestir una oferta més àmplia que ultrapassi el marc estricte de les havaneres i ofereixi la possibilitat al públic de quedar-se com a mínim un parell de dies a gaudir de la magnífica Costa Brava palafrugellenc.

Una mica aquesta ha de ser la funció de les institucions i patronats vinculats amb el món de la promoció turística. Un cop superat el període de consolidació d'una determinada activitat promoguda des de perspectives privades, el salt definitiu vers la seva continuïtat cal fer-lo en funció del suport institucional. A part que és l'única forma lògica de coordinar una promoció acurada i no basada en l'algubarreig de tants caps, tants barrets. Si el turisme gironí s'ha de promoure és des del seu conjunt, no pas establint mesquines diferències que no porten cap a res i que possibiliten una divisió conceptual de l'oferta.

Operación Primavera contra el narcotráfico en el litoral costero

Madrid.— Durante la tarde del pasado viernes y la madrugada de ayer, la Seguridad del Estado realizó, en quince provincias costeras españolas, una nueva fase de la Operación Primavera para dificultar la entrada de droga por mar, ante la evidencia de que en esta época aumenta la introducción del narcotráfico por esta vía y hay más demanda de droga por la aglomeración de turistas en estas zonas.

Las actuaciones llevadas a cabo conjuntamente por funcionarios del Cuerpo Nacional de Policía y agentes de la Guardia Civil concluyeron con la detención de 203 personas, de las que 158 habían sido puestas a disposición judicial a media mañana de ayer.

Entre la droga intervenida destacan 2'5 kilos de cocaína, 1'5 kilos de heroína, 23'5 kilos de marihuana, 310 psicotrópicos, 254 dosis de LSD, y 3'5 kilos de hachís.

Se incautaron, también, 22 armas de fuego, 72 armas blancas y un centenar de cartuchos para di-

versas armas.

Las Fuerzas de Seguridad del Estado decomisaron 28 millones de pesetas en efectivo, moneda extranjera y recuperaron automóviles, joyas, vídeos, radiocassettes y otro material robado, todo ello tasado en más de treinta y cinco millones de pesetas.

Para la localización de la droga se efectuaron, en el marco de esta operación, cerca de 500 registros en embarcaciones deportivas, de carga y de transporte de pasajeros.

La operación tuvo lugar en las provincias de Girona, especialmente en Empúria-brava, Barcelona, Tarragona, Baleares, Murcia, Valencia, Castellón, Alicante, Granada, Málaga, Almería, Cádiz, Huelva, las Palmas y Tenerife.

La Secretaría de Estado para la Seguridad diseñó esta fase de la operación ante la evidencia de que la presencia masiva de veraneantes en las zonas costeras facilita la entrada de narcotráfico al aumentar la demanda.

La Operación Primavera se ha

completado, también en los últimos meses, con la Operación Loro, destinada a la recuperación de objetos robados, ya que se ha hecho incuestionable la relación entre consumo de droga y actividades delictivas que permitan la obtención de dinero para la adquisición de estupefacientes.

Balance de 6 meses

En el primer semestre de este año, la Policía y la Guardia Civil decomisaron 401'067 kilos de cocaína, lo que supone un 73% más que en el mismo período del pasado año; 242'032 kilos de heroína (26,8% más que en 1986) y 32.591 kilos de cannabis (con un aumento del 45% respecto al mismo período de 1986).

Con referencia al mismo período, se practicaron 10.252 detenciones (8,42% más que en 1986), de las que 8.787 fueron de españoles.

La mayor parte de las detenciones fueron realizadas por la Policía

(7.348), mientras que la Guardia Civil arrestó a 1.723 personas y la Guardia Civil de aduanas detuvo a otras 1.181.

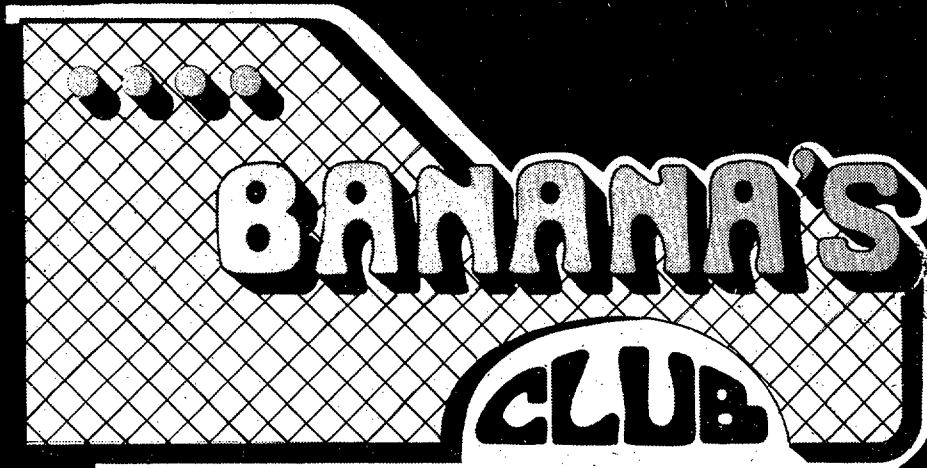
También en el mismo período se contabilizaron 99 muertes relacionadas con la droga, de las que 82 se atribuyen a sobredosis, 11 a ajuste de cuentas, 4 a accidentes y 2 a suicidios.

El dinero intervenido en el primer semestre del año asciende a 323 millones de pesetas, 12.000 dólares USA, 13 millones de libras, 280 millones de pesos bolivianos y otras cantidades importantes en otras 17 monedas extranjeras.

En armas, se encontraron 27 pistolas, 16 escopetas, 42 revólveres, 9 pistolas simuladas, 26 de gas y aire comprimido, 32 armas largas, 1 subfusil, 530 armas blancas, 3 bombas de mano y más de mil cartuchos.

La Policía y la Guardia Civil incautaron, igualmente en el primer semestre del año, una avioneta, 292 vehículos y 20 embarcaciones.

VESTIMENTA DE PISCINA OBLIGATORIA

18 de agosto

Discoteca Bahía de Roses

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

EL NOSTRE
TELEFÒN

47 62 77

Tres individuos sustrajeron dinero, joyas, vestidos y otros efectos

Más de un millón de pesetas, botín de un robo en una urbanización de Roses

REDACCIÓN

Roses.— El pasado día 10 de agosto, tres individuos robaron dinero, joyas, documentación, vestidos y diversos objetos, por un valor total de 1.042.800 pesetas, del interior de una vivienda de Roses.

La citada vivienda, denominada «La Titoune», se encuentra ubicada en la calle Antoni Canals de la urbanización «Puig Rom» de la referida localidad y pertenece a la ciudadana francesa Dominique Watrin, de 35 años de edad y residente en París.

A las nueve de la tarde del pasado día 10 de agosto, tres hombres de 25 a 30 años de edad penetraron en la susodicha vivienda sustrayendo el dinero y varios objetos de valor pertenecientes a Dominique y a su invitada, la ciudadana francesa Annie Darton.

Los presuntos ladrones se apoderaron de 16.000 pesetas y 1.500 francos franceses de Annie Darton, así como de 22.000 pesetas y 2.000 francos de la propietaria del inmueble.

Asimismo, los tres individuos sustrajeron joyas valoradas en 725.000 pesetas, a saber: un anillo de diamantes de 240.000 pesetas,

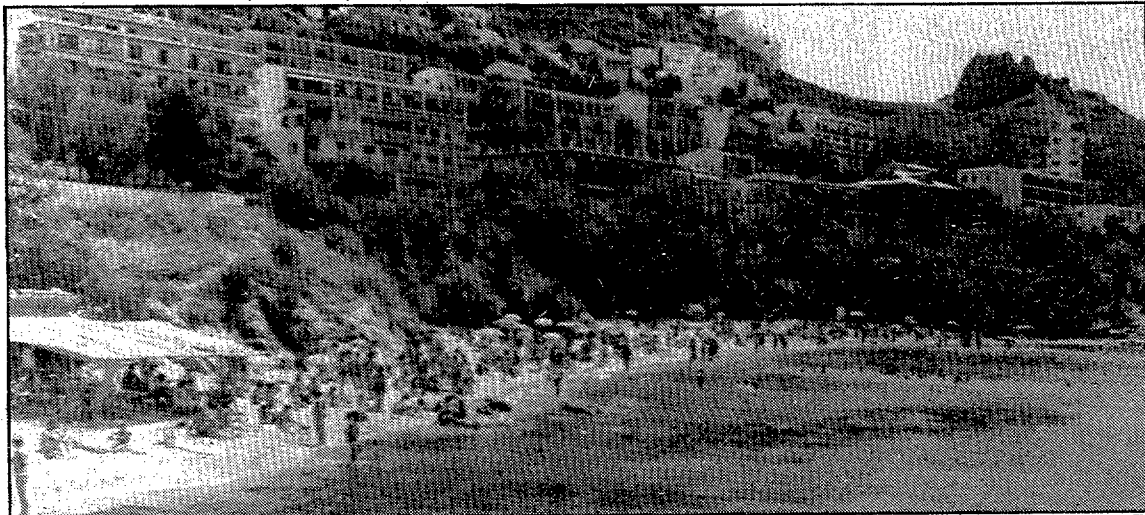
tres brazaletes de marfil y oro valorados en 120.000 pesetas y una aguamarina y un collar de oro de 100.000 pesetas, todo ello propiedad de Dominique Watrin.

También robaron un brazalete de oro de 75.000 pesetas y una sortija con una esmeralda y brillantes, valorada en 200.000 pesetas, joyas éstas pertenecientes a Annie Darton.

Asimismo, los ladrones, sustrajeron distintos vestidos de piel y color negro valorados en 269.800 pesetas, a saber: un blusón de la marca «Stéphanie de Monaco», valorado en 64.800 pesetas; otro blusón de 45.000 pesetas; dos faldas valoradas en 50.000 pesetas y dos pantalones de 60.000 pesetas; así como dos togas de seda africanas de 50.000 pesetas de valor.

Además, se llevaron un pasaporte, un talonario de cheques y una cartilla de ahorros de París, documentos a nombre de Annie Darton que se encontraban en el interior de un bolso de piel de color rojo.

Al parecer, los ladrones penetraron en la vivienda a través de la abertura dejada por un cristal que, previamente, habían quitado y que fue hallado en el jardín de la casa.

El robo se produjo en una vivienda de la urbanización «Puig Rom» de Roses. (Foto RICARD CAMÓ).

Una vez dentro, se hicieron con todos los efectos citados anteriormente para, poco después, salir al jardín de la casa.

Una vez en el jardín, los tres individuos, fueron sorprendidos por la propietaria, quien fue a avisar a la policía de Roses.

Dominique Watrin, que denunció los hechos ante la Policía Municipal de la citada localidad, ma-

nifestó que «cuando fui a buscar a la policía, al pasar por delante de la terraza del «Màgic Bar» de la urbanización Puig Rom, vi a tres hombres que despertaron mi curiosidad, puesto que parecía que habían corrido, así que detuve mi coche para mirarlos».

Tras fijarse en ellos, Dominique dijo que «me acuerdo bien, eran tres hombres de 25 a 30 años de

edad, uno de ellos llevaba bigote y tenía la piel negra, otro parecía gitano y tenía granos en la cara, mientras que el tercero, que estaba de espaldas, era moreno».

Las diligencias instruidas por la Policía Municipal de Roses fueron remitidas al Juzgado de Instrucción de Guardia de Figueres, al día siguiente de los hechos.

POUS PER AIGUA

ATENCIÓ

NO PAGUEU MÉS PER LA MATEIXA FEINA
CONTRACTEU ARA EL VOSTRE POU A
PARTIR DE 4.500 PTES./METRE AMB
AIGUA (ENTUBAT)

PERFORACIONS A ROTOPERCUSIÓ
PNEUMÀTICA EN TERRENYS DE ROCA

FRANCESC
VERDAGUER
DUPAN.

POUS I PERFORACIONS

Mas Guèmol, 14
Tel. 57 07 71
BANYOLES

Cuatro heridos graves en un accidente de circulación

Sant Esteve d'en Bas.— Arsenio Hernández, Juan Aulina, Alberto Batrina y Alberto Palomeras sufrieron heridas de gravedad al salirse de la vía el Ford Fiesta GE-2585-X, en el cual viajaban. El accidente ocurrió, a las 2'50 horas, en el kilómetro 42'100 de la carretera C-152, de Santa Coloma de Gramenet a Olot, dentro del término municipal de Sant Esteve d'en Bas.

Por otra parte, el joven de 24 años Antonio Aubanell Coma falleció ayer en las cercanías de Blanes, en el término municipal de Palafolls, al ser arrollado por el tren.

Intervenciones de los bomberos de Girona

Girona.— La mayoría de las salidas realizadas ayer por los bomberos de las comarcas gerundenses fueron para extinguir pequeños incendios forestales. Sin embargo cabe destacar el fuego que, poco después de las once de la mañana, se declaró en una vivienda ubicada en el número 146 de la calle la Jonquera de Figueres. En su extinción tomaron parte los bomberos de los parques de Roses y Figueres, éstos con dos camiones bomba y una autoescalera. El incendio se apagó alrededor de la una y

media de la tarde, resultando quemada una habitación y afectadas otras estancias de la citada vivienda. Otra de las salidas destacables la llevaron a cabo los bomberos de los parques de Camprodón, Ripoll y Olot, cuyos servicios fueron necesarios para la localización de Joan Antoni Guitart, de 64 años de edad, y del niño de 3 años Ramon García Nieto Guitart, quienes se habían extraviado en las proximidades de la localidad de l'Abella, siendo rescatados a las cinco y cuarto de la mañana.

A L'ESCALA I BELLCAIRE

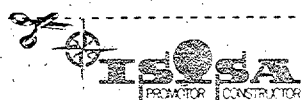
PVP 4.400.000 ptes.

CONSTRUCTOR PROMOTOR

XALET individual 200-300 m² terreny. 2 o 3 habitacions i garatge. Jardí i tanques. Servei d'aigua i llum. Piscina i tennis comunitaris. Crèdit 70%. Rendibilitat màxima amb lloguers.

- * Disposem de diversos tipus de cases i d'apartaments
- * Demaneu informació sense compromís

NOM

ADRESSE

TEL.

C/. Avgda. Montgó, 4
C/. Port, 20

L'ESCALA Tel. 77 04 17
L'ESCALA Tel. 77 26 61